

Dit tijdschrift wordt als objectieve documentatie uitgegeven.
De artikels geven de opvatting van de schrijvers weer, onafhankelijk van de mening der Bank.

INHOUD : De financiering der investeringen in Groot-Brittannië, door de H. R.-F. Henderson — De internationale economische en financiële instellingen en organisaties — Literatuur betreffende de monetaire en financiële toestand van België — Economische wetgeving — Grafieken van de economische toestand van België — Statistieken.

DE FINANCIERING DER INVESTERINGEN IN GROOT-BRITTANNIE

door de H. R.-F. HENDERSON,

*Fellow of Corpus Christi College,
Lecturer in the University of Cambridge.*

Over de kapitaalmarkt in Groot-Brittannië gedurende de periode 1935-1939 zijn geen uitgebreide statistieken voorhanden. De beschikbare ramingen van het volume der reële investeringen stemmen niet voldoende overeen met de minder betrouwbare ramingen van de omvang der financiering van de industriële investeringen, o.m. door middel van nieuwe emissies op de Londense effectenbeurs en van reservering van winsten door de industriële bedrijven. Als achtergrond voor een meer omstandige studie van de financiering der investeringen in het decennium 1945-1955 kan een beknopte algemene beschrijving wel dienstig zijn.

HOOFDSTUK I.

De kapitaalmarkt in de periode 1935-1939.

Alhoewel er na het dieptepunt in 1932 reeds een zeker herstel was ingetreden, werd de periode 1935-1939 gekenmerkt door een laag peil van bedrijvigheid, tewerkstelling en investeringen. De industriële investeringen die alsdan in Groot-Brittannië plaatsvonden, werden hoofdzakelijk uit twee bronnen gefinancierd, nl. de niet uitgekeerde winsten der ondernemingen en nieuwe emissies op de Londense effectenbeurs waarvan een belangrijk gedeelte — en misschien wel de helft — bestond uit inschrijvingen tegen contanten op bijkomende gewone aan-

delen vanwege de bestaande aandeelhouders; bijna een gelijkwaardig bedrag was gevormd uit openbare emissies van vennootschappen die voor het eerst op de effectenbeurs verschenen en van vennootschappen waarvan de aandelen reeds genoteerd en verhandeld werden.

Het mechanisme van de emissie markt was hoofdzakelijk gericht op de financiering der nationale industrie in plaats van op leningen van buitenlandse regeringen en spoorwegen, waarmee vóór 1914 een zo belangrijk gedeelte van de beursbedrijvigheid gemoeid was dat de marktstructuur veel beter aan die functie dan aan de financiering van industriële investeringen in Groot-Brittannië was aangepast.

Tijdens de twintiger jaren liet de emissie markt te wensen over doordat speculerende groepen aan het goedgegelovig publiek aandelen van oude industriële bedrijven, o.m. uit de katoen- en zeevaartsector, tegen sterk opgedreven prijzen hadden verkocht, evenals — wat nog meer rampspoedige gevolgen had — aandelen in onervaren ondernemingen waarop geen redelijke winstverwachtingen konden gebouwd worden; in de late dertiger jaren werd de emissie van aandelen van binnenlandse industriële bedrijven in ruime mate verzorgd door gevestigde emissiehuizen die geen speculatieve winsten nastreefden. Onder deze emissiehuizen kwamen de oude « merchant bankers » of acceptuizen van Londen voor, die een internationale faam genoten wegens hun vroegere rol in de finan-

ciering van overzeese investeringen; daar de plaatsing van overzeese leningen begon af te nemen, hebben deze instellingen — weliswaar te elfder ure — hun bedrijvigheid verlegd naar de nationale industrie. Jongere firma's, waarvan de activiteit steeds min of meer specifiek op industriële emissies gericht was, hebben eveneens een rol gespeeld. De uitgegeven aandelen gingen bijna immer uit van gevestigde vennootschappen die ten minste gedurende vijf jaar en in sommige gevallen gedurende vijftig jaar winst hadden geboekt, alhoewel sommige onder hen particuliere ondernemingen waren en voor de eerste maal op de Londense effectenbeurs verschenen. Het investeren publiek kon dus oordelen over de waarde van deze bedrijven en alhoewel sommige verbeteringen vereist waren — verschillende daarvan werden in feite in 1949 doorgevoerd —; zorgde de wet op de vennootschappen ervoor dat de toekomstige investeerders voldoende voorgelicht werden in het prospectus van de nieuwe emissie.

Kortom, het mechanisme van de emissiemarkt schonk voldoening voor de financiering der nationale industrie, alhoewel de omzet niet groot was. Aan deze algemene beschouwing dient echter toegevoegd dat het financiële mechanisme te wensen over liet voor de categorie der zgn. « kleine firma's » die een kapitaal van £ 50.000 tot 250.000 wensten aan te trekken. Het Macmillan Committee on Finance and Industry o.a. heeft de aandacht op dit probleem gevestigd, dat onder de benaming van « Macmillan Gap » bekendheid verwierf.

Bij nadere ontleding van die leemte treden sommige wijzigingen aan het licht in de manier waarop in de financiering van industriële investeringen voorzien werd. In Groot-Brittannië hebben de effectenbeurs en de emissiemarkt vóór 1914 niet een zo groot aandeel gehad in de kapitaalvoorziening van de nationale industriële investeringen als dit in andere landen het geval was. Een groot gedeelte van de door derden aan de firma's verstrekte kapitalen werd bezorgd door middel van plaatselijke particuliere overeenkomsten met vrienden, kennissen en zakenrelaties of werd door plaatselijke aanbieders tegen een vaste rentevoet aangeboden. Een groot aantal bedrijven uit de fabrieksnijverheid werd waarschijnlijk gefinancierd uit de commerciële en financiële winsten en uit het inkomen der grondeigenaars. De banken beperkten hun bedrijvigheid hoofdzakelijk tot het verstrekken van kortlopende leningen; zij lieten zich niet in met langlopende industriële financieringen of met de emissie van obligaties. In Groot-Brittannië bestonden er geen *banques d'affaires*, zoals in Frankrijk.

Ten gevolge van de hoge belasting op het particuliere vermogen konden deze oude plaatselijke en persoonlijke financieringsbronnen in de XXe eeuw, en meer in het bijzonder na 1919, niet langer meer de expansie van de kleinere industriële bedrijven voldoende steunen. Een nieuwe emissie op de Londense effectenbeurs betekende dat de aandelen moesten

bekendgemaakt worden aan een over het ganse land verspreid investerend publiek, wat voor kleine emissies risico's en relatief hoge onkosten meebracht. Kleinere emissies konden met veel geringere onkosten geplaatst worden op provinciale effectenbeurzen zoals te Birmingham, Liverpool of Glasgow; de omvang van dergelijke emissies was echter zeer beperkt daar het mangelde aan steun vanwege de grote financiële instellingen zoals de verzekeringsmaatschappijen, die tegelijkertijd als inschrijvers en als definitieve opnemers van aandelen een steeds belangrijkere kapitaalbron voor het land in zijn geheel werden. Over de omvang van deze « Macmillan Gap » werden belangrijke discussies gevoerd; er blijkt echter weinig reden om aan het bestaan van een zekere leemte te twifelen. Enkele particuliere initiatieven werden genomen ten einde dit tekort te verhelpen door de oprichting van financiële maatschappijen die kapitalen op halflange of lange termijn zouden verstrekken aan firma's welke te klein waren om op de Londense effectenbeurs, tegen draaglijke onkosten, een emissie te plaatsen. Deze financiële maatschappijen werden overstelpt met aanvragen en konden moeilijk vermijden dat hun eigen beperkte middelen voor een lange periode vastgelegd werden in leningen aan en aandelen van firma's die steeds verder dienden gefinancierd te worden en nooit het stadium bereikten waarop ze door de plaatsing van een nieuwe emissie bij het publiek konden vlot gemaakt worden.

Financiële instellingen van allerlei aard namen steeds meer in betekenis toe. Een hoog percentage van de huizenbouw werd in ruime mate gefinancierd door gespecialiseerde bouwmaatschappijen die van een groot aantal individuele spaarders kapitaal aantrokken in de vorm van aandelen en deposito's en deze aanwendden om aan de kopers van huizen hypothecaire leningen te verstrekken. Het ontstaan van de investment trust in Groot-Brittannië in de XIXe eeuw was grotendeels te danken aan de aantrekkelijke rentevoet en de blijkbaar hoge veiligheid van beleggingen in obligaties der Amerikaanse spoorwegen. Tot de grote depressie van 1931 hadden de meeste investment trusts dan ook een belangrijk gedeelte van hun kapitaal overzee geïnvesteerd; hun verliezen op talrijke tegoeden in het buitenland zoals de obligaties en aandelen der Argentijnse spoorwegen en de effecten van Centraal Europa, waren tijdens de depressie der dertiger jaren zo zwaar dat de uitbreiding van de eigenlijke investment trusts tijdens de periode 1935-1939 van geen betekenis was, hoewel talrijke trusts overschakelden naar nationale industriële aandelen en in die mate kapitaal verschafften voor de financiering der Britse industrie.

Niettemin ontstond een nieuwe, tot dan toe in Groot-Brittannië onbekend gebleven instelling, nl. de « Unit trust », die het de kleine investeerders mogelijk maakte een aandeel te verwerven in verschillende of in een ganse reeks vooraanstaande Britse industriële effecten; die fondsen kenden een

snelle uitbreiding en in 1939 bedroegen ze ongeveer £ 80 miljoen. Dit was dus een vorm van institutionele investering, waardoor kapitaal van de particulieren naar de industriële investeringen vloeide.

De pensioenfondsen waren, kwantitatief gezien, in die periode van geen grote betekenis; de verzekeringsmaatschappijen, en in het bijzonder de levensverzekeringsmaatschappijen, namen een sterke uitbreiding en de verhouding van hun in obligaties, preferente aandelen en gewone aandelen van de Britse industriebedrijven belegde middelen nam eveneens merkbaar toe. De wet verplichtte hen niet zich tot vast rentende waarden te beperken. Zij verkregen een overheersende invloed op de industriële markt. De Britse banken hadden anderzijds, in tegenstelling met die in de Verenigde Staten, geen enkel nieuw type van kredietverlening op halflange termijn toegepast dat geschikt was voor de kleine fabrikant die de installatie van machines wilde financieren. De financiering van machines en andere produktieve uitrusting door middel van het huurkoopstelsel werd verzorgd door een of twee leidende afbetalingsmaatschappijen zoals de « United Dominions Trust », doch de omvang van dergelijke transacties was zeer gering. De globale afbetalingsfinanciering was niet omvangrijk en betrof meestal duurzame verbruiksgoederen.

In één belangrijk opzicht, nl. geografisch gezien, waren de Britse investeringen in die periode slecht gespreid. Een industriële expansie vond plaats in de Midlands en in de omgeving van Londen; verschillende oude industriële zones, South Wales, de noord-oostkust van Engeland en het Schotse industriële gebied bijvoorbeeld werden terecht « Depressed Areas » genoemd; de werkloosheid lag er op een zeer hoog peil en weinig nieuwe bedrijven werden opgericht. Maatregelen werden getroffen om deze geografische verkeerde spreiding recht te zetten; deze hebben echter tot 1939 weinig resultaat opgeleverd. Men heeft zich met dit probleem tijdens het naoorlogse decennium ingelaten.

HOOFDSTUK II.

De verbrokkeling van de kapitaalmarkt in de periode 1945-1951.

De periode 1945-1951 kan die van de verbrokkeling der kapitaalmarkt genoemd worden. Deze verbrokkeling was hoofdzakelijk te wijten aan de houding van de Regering die goedkoop geld bleef ontlenen door middel van kortlopende schatkistbons op een ogenblik dat er een belangrijke kapitaalschaarste heerste en de rentevoet normaal op een hoog peil moest liggen. De verbrokkeling werd in de hand gewerkt door de beslissing over te gaan tot de controle der particuliere investeringen, niet door middel van een politiek van algemene kredietbeperking doch door een groot aantal bijzondere beschikkingen per sector.

Gedurende de oorlog had de Regering een groot gedeelte van de financiering der industriële produktie en der voorraadvorming op zich genomen. De oorlog is in ruime mate gefinancierd geworden tegen lage rentevoeten. Na de oorlog slaagde de Regering er al heel vlug in een ontvangstenoverschot op de begroting te boeken; zij had echter het hoofd te bieden aan een zeer zware kortlopende schuld waarvan de kosten onmiddellijk zouden gestegen zijn indien men de goedkoop-geldpolitiek had prijsgegeven; bovendien moest worden overgegaan tot conversie van een reeks vervallende langlopende leningen, wat een ander argument ten voordele van het goedkoop geld betekende. Alhoewel de ontvangstenrekening een overschot te zien gaf, werd de kapitaalrekening onder zware druk geplaatst door de nationalisatiepolitiek en de verruiming van de openbare sector, daar de centrale regering het op zich genomen had de nodige kapitalen te verschaffen voor de ontwikkeling van de ene industrie na de andere: steenkoolnijverheid, elektriciteitsbedrijven, gasindustrie en spoorwegen. Verdere zware lasten vloeiden voor de Regering voort uit de beslissing de woningbouw in de openbare sector te centraliseren; deze werd verzorgd door de lagere overheid die daartoe door de centrale overheid werd gefinancierd. Financiering van de woningbouw door particulieren werd schier niet toegelaten.

Op verschillende wijzen werd op de particuliere investeringen toezicht uitgeoefend; de belangrijkste vorm van controle was wellicht die op de vergunning voor oprichting of uitbreiding van een fabriek; andere vormen van fysieke controle bestonden in de rantsoenering van staal, timmerhout en andere essentiële grondstoffen. Bovendien werd een selectieve kredietcontrole toegepast krachtens dewelke de banken alleen krediet verleenden voor doeleinden die belangrijk werden geacht zoals de produktie van essentiële goederen of van goederen bestemd voor de uitvoer; een speciaal lichaam, het « Capital Issues Committee » oefende, overeenkomstig gelijkwaardige beginselen, toezicht uit op de nieuwe emissies op de effectenbeurs. De maatschappijen voor afbetalingskrediet werden verzocht hun bedrijvigheid in ruime mate over te schakelen van de financiering van duurzame verbruiksgoederen naar de financiering van machines en produktieve uitrusting. Zij mochten zich niet uitbreiden door middel van nieuwe emissies.

Over het algemeen was de financiering op dat ogenblik nochtans geen belangrijke belemmering van industriële investeringen. De bedrijfsleiders hadden met talrijke moeilijkheden af te rekenen, nl. met de schaarste aan grondstoffen, brandstoffen, machines en arbeidskrachten. Om hun bedrijf te mogen uitbreiden, hadden ze de toelating nodig van verschillende regeringsdepartementen. Doch eens deze goedkeuring verkregen, kon de vergunning aan het Capital Issues Committee voorgelegd worden als bewijs dat het plan de officiële goedkeuring had weg-

gedragen; de kans was alsdan gering dat de aanvraag voor een emissie geweigerd werd. De financiële controle uitgeoefend door het Capital Issues Committee was van minder belang. Eens de toelating verkregen om een nieuwe emissie te plaatsen, ondervond de bedrijfsleider geen moeilijkheden meer om het kapitaal op de markt bijeen te brengen. Verschillende factoren oefenden een invloed te zijnen gunste uit. Het lage peil van de rentevoet der overheidsobligaties drukte natuurlijk het peil van het rendement dat aan de toekomstige kopers van industrieel papier, hetzij obligaties, hetzij aandelen, diende aangeboden. De inflatie hield aan zodat de aandelen relatief meer gezocht werden dan welke obligaties ook. Gedurende de oorlog werd een beroep gedaan op de vaderlandsliefde om talrijke investeerders ervan te overtuigen meer overheidsobligaties dan gewoonlijk aan te kopen en aan te houden; na de oorlog wensten sommigen meer industriële waarden in hun portefeuille op te nemen. Talrijke firma's beschikten op het einde van de oorlog, om verschillende redenen, over belangrijke liquide middelen; de vervanging van oude machines en uitrusting was gedurende de oorlog uitgesteld en de afschrijvingsfondsen waren aangegroeid; de Regering had aan de reders een compensatie uitgekeerd voor de schepen die door de vijand tot zinken waren gebracht; vergoedingen werden betaald voor de tijdens de bombardementen vernielde woningen; de te financieren voorraden grondstoffen lagen op een ongewoon laag peil en de kopers van afgewerkte produkten waren zodanig op een snelle levering gesteld dat ze contant betaalden en geen krediet vroegen. Het heeft verschillende jaren geduurd alvorens deze invloeden volledig waren uitgewerkt. Geen ruim beroep op externe financiering was dan ook vereist om de industriële investeringen te kunnen doorvoeren.

De investeringen in de particuliere industriële sector lagen overigens op een laag peil, althans gelet op de volledige tewerkstelling. Zowel de moeilijkheden in verband met de schaarste als het politiek klimaat ontmoedigden de private onderneming en de expansie. Tijdens de algemene verkiezingscampagne van 1951 hadden de twee grote politieke partijen maatregelen in hun programma opgenomen die de industriële investering konden ontmoedigen; de ene stelde een plan voor blijvende dividendbeperking voor, de andere een plan voor een *Excess Profits Tax*, wat neerkwam op een strafmaatregel voor elke winstaangroei.

Men stelde belang in de investeringen, doch alleen in de openbare en niet in de particuliere sector. Talrijke plannen werden ontworpen voor de wederopbouw van de verwoeste steden, voor de mechanische heruitrusting van de kolenmijnen, voor de bouw van scholen en universiteiten, voor de oprichting van gebouwen voor de nieuwe *National Health Service*, enz. De eerste vijf jaar van wederopbouw waren doordrongen van de geest die gedurende de oorlog heerste toen het geld zozegd van geen

betekenis was en verschillende van die plannen werden opgesteld zonder op de kosten te letten. Diegenen die zich de moeite getroostten deze te berekenen, toonden aan dat de ontwerpers ervan niet het minste besef hadden van de werkelijke economische toestand, nl. de kapitaalcrachte en de talrijke renderende beleggingsmogelijkheden. In een plan voor uitbreiding van de staalnijverheid bij voorbeeld werd voorzien dat elke investering met een rendement van ten minste 3 pct. zou doorgevoerd worden. Daar de Regering ontleende tegen $\frac{1}{2}$ of tegen 1 pct. door middel van schatkistbons was het onmogelijk de meerderheid — of de politici die deze vertegenwoordigden — ervan te overtuigen dat het verkeerd was de investeerbare kapitalen en de werkelijk schaarse middelen te besteden aan plannen welke slechts 4 of 5 pct. zouden afwerpen, terwijl er zo talrijke investeringsmogelijkheden met een minimumrendement van 10 pct. bestonden. In 1954 werd veel gedaan om het tekort aan kapitaaluitrusting, dat de naoorlogse jaren kenmerkte, goed te maken en aangezien het kapitaal daartoe niet zo schaars was, is het nog mogelijk geweest een plan te ontwerpen voor de investering over een periode van vijftien jaar van £ 1.200 miljoen in de Britse spoorwegen, waarvan redelijkerwijze een rendement van 9 pct. kon verwacht worden. Gelukkig werden talrijke van deze investeringsplannen van de overheid nooit verwezenlijkt. Doch de mededinging der investeringen in de openbare sector, die de woningbouw en de genationaliseerde industrie omvatte, droeg bij tot de schaarste aan arbeidskrachten en grondstoffen, waardoor het bedrag der particuliere industriële investeringen werd beperkt.

In zekere opzichten nochtans werd een verbetering in vergelijking met de dertiger jaren waargenomen. Het probleem van de geografische verdeling der investeringen werd energiek en met succes aangepakt. De nieuwe industriebouw werd grotendeels gericht naar de oude depressiegebieden totdat de bestaande werkloosheid er was opgeslorpt. Dit gaf aanleiding tot een welkome industriële verscheidenheid daar waar de depressie grotendeels te wijten was aan de omstandigheid dat die gebieden slechts op een of twee bedrijvigheden waren aangewezen: steenkolenmijnen, scheepsbouw, jutenijverheid. Het belangrijkste wapen van deze politiek bestond in de controle van de bouwvergunningen. Deze fysische controle leverde vrij goede resultaten op daar het oogmerk van de politiek eenvoudig was; de werkgelegenheid in bepaalde gebieden te verhogen. Eens dat dit eerste doel was bereikt en dat de tewerkstelling in deze gebieden tot nagenoeg hetzelfde peil als elders was gestegen, werden de doelstellingen der op industriële spreiding gerichte politiek meer ingewikkeld; het al dan niet toekennen van bouwvergunningen voor industriële ontwikkeling in bepaalde gebieden bleek niet meer te volstaan. In Schotland bij voorbeeld kon het geen oplossing geven aan de nood die in sommige vissershavens van het noord oosten heerste. Financiële steun en een soepele

bouwpolitiek waren vereist. Op deze middelen was nochtans reeds een beroep gedaan. In ieder van de grote depressiegebieden was inderdaad een industriële immobiëlenmaatschappij opgericht die belast werd met het verlenen van diensten en met het oprichten, op uitgestrekte terreinen, van fabrieken die aan de industriëlen werden verhuurd. In de randgemeenten van Glasgow bij voorbeeld had « The Schottish Industrial Estates » vóór de oorlog een oppervlakte van 1 miljoen vierkante voet met fabrieksruimte bebouwd en bij het einde van 1955 16 miljoen vierkante voet, waarin 357 firma's met een personeelsbezetting van 65.000 eenheden waren ondergebracht. Dit laatste cijfer omvat, naast de oorspronkelijke Glasgow-zone, een ander industriepark buiten Dundee en enkele kleinere gebieden in Lanarkshire. Deze maatschappijen hebben een belangrijk aandeel gehad in de industriële investeringen. Door de kleinere firma's in staat te stellen een gereed gebouwde fabriek te huren op een geschikte plaats voor het vervoer, de waterbevoorrading en andere diensten, hebben zij in feite de omvang verminderd van de middelen welke dergelijke firma's van derden behoeven te verkrijgen om hun bedrijvigheid aan te vatten. Kleine fabrieksruimten van slechts 1.250 vierkante voet werden ter beschikking gesteld van jonge firma's die dank zij deze steun een snelle opbloei hebben gekend. Bij het einde van 1955 bezette één hunner een fabriek van meer dan 25.000 vierkante voet en een andere, die in 1938 gestart was met een industrieel gebouw van 5.000 vierkante voet, bood in 1955 werkgelegenheid aan 900 arbeidskrachten in een fabriek van 200.000 vierkante voet. Deze industriële immobiëlenmaatschappijen droegen derhalve in grote mate bij tot de opslorping van de « Macmillan Gap ». Zij speelden ook een belangrijke rol bij de ontwikkeling van sommige voor Groot-Brittannië nieuwe industriële produktietakken; zij stelden inderdaad industriegebouwen ter beschikking van Amerikaanse maatschappijen, die in Schotland dochtermaatschappijen oprichtten. Hun fabrieken omvatten o.m. kasregisters, rekenmachines, graafmachines en dergelijke.

Het belang van deze dochtermaatschappijen lag niet zo zeer in de omvang van de investeringen — alhoewel deze belangrijk waren —, doch in de kwaliteit van de voortgebrachte produkten. Groot-Brittannië, in zijn geheel, en Schotland, in het bijzonder, waren er niet in geslaagd gedurende de eerste dertig jaar van de XXe eeuw sommige van de nieuwe en snel groeiende industrietakken aan te trekken of in sommige gevallen te handhaven. De vestiging van bedrijven voor kantoomaterieel en elektronische uitrusting was dan ook in het bijzonder gewenst.

Verschillende methodes van aanmoediging en oriëntering der industriële investeringen, aangewend in de industrieparken der oude minder ontwikkelde gebieden, werden in de vijftiger jaren toegepast op de twaalf ontworpen nieuwe steden, die op dat ogen-

blik in volle uitbreiding waren. De meeste ervan waren opgericht in de landbouwstreken op een dertigtal mijlen buiten Londen. De *Development Corporations* van deze steden stelden, evenals de industriële immobiëlenmaatschappijen, uitgestrekte gronden beschikbaar voor de oprichting van industriële gebouwen en knoopten onderhandelingen aan met firma's welke op die plaatsen fabrieken wensten op te trekken. Het verschil lag hierin dat geen aanvullende financiële steun meer diende verleend, zoals die welke de Regering soms verstrekke aan firma's die zich tot de industriële immobiëlenmaatschappijen richtten. Het feit dat de nijverheid naar de nieuwe steden werd aangetrokken en geen uitbreiding in de overbezette stadsgedeelten van Londen en Birmingham werd toegelaten, was een voorbeeld te meer van de betere geografische spreiding der industriële investeringen. De « Macmillan Gap » werd meer rechtstreeks bestreden door de oprichting, in 1945, met officiële goedkeuring, van een nieuwe instelling voor de financiering van kleine bedrijven, nl. de *Industrial and Commercial Finance Corporation*. Het doel van deze maatschappij bestond erin kapitaal te verstrekken aan de firma's die te klein of te jong waren om tegen redelijke kosten een nieuwe emissie op de Londense effectenbeurs te plaatsen.

De I.C.F.C. wordt gefinancierd door de banken en men hoopte dat elke bank aan deze instelling die zaken zou overlaten die de moeite waard waren, doch die wegens de te lange termijn niet door de bank zelf uitgevoerd konden worden. Zij verstrekt tot £ 200.000 aan kleine bedrijven die nog niet op de Londense effectenbeurs zijn geïntroduceerd, en dit door middel van gewaarborgde of niet gewaarborgde leningen of door deelneming aan het kapitaal. In de eerste tien jaar verstrekke zij op die wijze £ 50 miljoen en boekte winst. In 1956 bezat zij financiële belangen in 550 firma's verspreid over tal van industrietakken. De I.C.F.C. heeft zonder twijfel uitstekende diensten bewezen. Volgens sommigen zou de maatschappij meer vooruitstrevend moeten zijn en meer gewone aandelen in de gefinancierde firma's moeten opnemen. Volgens de laatste balanssen waren minder van 10 pct. van haar middelen in gewone aandelen belegd. Er kan eveneens aangevoerd worden dat dergelijke financieringsmaatschappijen op regionaal plan nuttig zouden zijn en beter hun kennis van de plaatselijke bevolking en markten zouden kunnen aanwenden bij de beoordeling van de verschillende financieringsaanvragen. De I.C.F.C. met een uitgebreide nationale organisatie kan geen winst maken op de kleine leningen en ze heeft niet veel bedragen van minder dan £ 20.000 uitgeleend (slechts 5,5 pct. van het totaal in 1956). Regionale instellingen zouden op dit gebied meer bijval kennen.

Alhoewel de industriële investeringen in de periode van 1946 tot 1951 op geen hoog peil lagen, is het op het eerste gezicht moeilijk na te gaan hoe ze

gefinancierd werden. De particuliere sector heeft inderdaad de omvang van zijn financiële activa niet opgevoerd, maar er ten bedrage van ongeveer £ 300 miljoen over beschikt. Wie verschafte dan de ca. £ 100 miljoen, die elk jaar door de bedrijven voor werkelijke investering op de emissiemarkt opgenomen werden. Twee procédés werden gevolgd. De openbare sector belegde zijn besparingen in financiële activa en de Regering heeft door de nationalisatie van de ene industrie na de andere het karakter van de bestaande financiële activa zodanig gewijzigd, dat een belangrijke verschuiving in de effectenportefeuilles plaatsgreep. Geraamd wordt (1) dat de nationalisatie der industrie geleid heeft tot de emissie van overheidseffecten voor een bedrag van £ 2.150 miljoen. De houders van industriële effecten der genationaliseerde bedrijven werden nu houders van overheidseffecten. Ongeveer één zesde van al de op de Londense effectenbeurs genoteerde industriële effecten werd op die manier in overheidseffecten omgezet. Bij die omzetting waren effecten van allerlei aard betrokken. Er waren vooreerst industriële obligaties zonder risico, die door de houders wellicht op gelijke voet met overheidseffecten werden gesteld, zodat ze de in ruil ontvangen effecten eenvoudig in portefeuille hielden. Anderzijds waren er aandelen in de aard van de gewone aandelen der meer marginale en meer risikante transportmaatschappijen. Het lijkt zeer onwaarschijnlijk dat de houders van dergelijke aandelen de overheidseffecten, die zij in de plaats ontvingen, in portefeuille gehouden hebben; aldus zouden zij, op een ogenblik van scherpe inflatie, hun instemming betuigd hebben met een verschuiving van hun activa, die een gevoelige inkomensvermindering en een verschuiving van reële waarden naar effecten met vaste nominale waarde betekende; dit ware juist de tegenovergestelde reactie geweest van wat over het algemeen in die omstandigheden als aangewezen wordt beschouwd. De nationalisaties brachten dus een belangrijke hoeveelheid kapitaal in beweging, die naar de markt vloeide, op zoek naar gelijkaardige effecten van wat er van de particuliere industriële sector nog overbleef. Dit kapitaal maakte het de industrie rechtstreeks en onrechtstreeks mogelijk op verschillende wijzen vreemde financieringsmiddelen aan te trekken. Het meest rechtstreekse en eenvoudigste geval is dat van de houder van aandelen van een autobusmaatschappij, die de in compensatie ontvangen effecten verkoopt en inschrijft op een aandelenemissie bestemd voor de financiering van de industriële expansie. Doorgaans echter werd de opbrengst aangewend voor de aankoop op de markt van oude aandelen; op de ene of de andere wijze vergemakkelijkte dit toch nog de emissie van nieuwe aandelen zo een van de verkopers van oude aandelen de opbrengst aanwendt voor de aankoop van nieuwe. Soms werden aan de industrie middelen verstrekt

buiten de emissiemarkt. Een aantal maatschappijen, waarvan het grootste gedeelte der activa was genationaliseerd, beslisten inderdaad niet tot liquidatie over te gaan, doch hun activiteit in een andere richting uit te breiden. Een grote autobusmaatschappij, bij voorbeeld, richtte haar bedrijvigheid naar de financiering van de verkoop op afbetaling van motorvoertuigen. Sommige onder hen werden financiële trusts of holdingmaatschappijen die de aandelen bezaten van en kapitaal verstrekten aan talrijke uiteenlopende bedrijven, meestal kleine ondernemingen, waarvan de aandelen niet op de beurs waren genoteerd. Op die manier droegen zij in zekere mate bij tot de opheffing van de « Macmillan Gap ». Andere maatschappijen, zoals *Cables and Wireless*, vormden zich veeleer om tot een soort *managed investment trust* met een portefeuille die hoofdzakelijk uit genoteerde effecten is samengesteld.

Het feit dat de overheidseffecten, welke in compensatie voor de nationalisaties werden overhandigd, in zo ruime mate konden verkocht worden, was hoofdzakelijk te wijten aan een ander aspect van de financiële toestand in de openbare sector. De extra-budgettaire fondsen beheerd door de *National Debt Commissioners*, waarvan de *National Insurance Funds* de best gekende zijn, doch die de *Post and Trustee Savings Banks* en verschillende andere rekeningen omvatten, groeiden van 1945 tot 1951 per jaar met ten minste £ 260 miljoen aan. Deze kunnen dan ook beschouwd worden als de belangrijkste financieringsbron voor de aankoop van de overheidseffecten oorspronkelijk uitgegeven in compensatie der genationaliseerde activa. De extra-budgettaire fondsen zijn belegd in een beperkt aantal overheids- en dergelijke effecten.

Een groot gedeelte der industriële investeringen werd natuurlijk gefinancierd door de vennootschappen zelf bij wege van hun eigen middelen. De overheid heeft dit procédé in de jaren 1945 tot 1951 sterk in de hand gewerkt door de winsten, uitgekeerd in de vorm van dividenden, zwaarder te belasten dan de gereserveerde winst en door de « bevrozing » van de dividenden op een laag peil gedurende een gedeelte van de periode aan te moedigen. De gepubliceerde balansen van de overheidsbedrijven gaven ogenschijnlijk een sterke toename van de omvang der reserves te zien; doch deze werden verhoogd ten einde rekening te houden met de depreciatie van de vaste activa die tegen historische prijzen waren geraamd. Een groot gedeelte der bedrijfsreserves was vereist om te voorzien in de kapitaalintering voortvloeiend uit het verschil tussen de vervangingskosten en de historische kosten der vaste activa; een ander belangrijk gedeelte diende tot herwaardering der voorraden. De statistieken betreffende het nationaal inkomen houden rekening met het laatste, doch tot 1956 niet met het eerste. Bovendien bleek het zelfs in 1956 nog niet mogelijk in de statistieken van het nationaal inkomen een onderscheid te maken tussen

(1) N.A.D. Macrae, « *The London Capital Market* », blz. 52.

de middelen door de bedrijven aan overzeese investeringen besteed en diegene welke aangewend werden voor de aankoop van financiële waarden in het binnenland. Het is bekend dat in verschillende gebieden, zoals Australië en Zuid-Afrika, in belangrijke mate dergelijke investeringen plaatsvonden. Volgens een officiële Australische raming stegen de Britse investeringen in Australië gedurende de periode 1948-1954 met £ 200 miljoen; dit cijfer vertegenwoordigt nagenoeg alle rechtstreekse investeringen vanwege Britse bedrijven in dochtermaatschappijen en aanverwante bedrijven.

In 1938 slorpte de uitkering der dividenden aan de aandeelhouders nagenoeg de helft op van de Britse bedrijfswinsten vóór belasting en bijna één vierde van deze winsten werd aan de reserves toegevoegd; in de naoorlogse jaren bereikten de dividenden slechts 15 pct. van de winsten, terwijl de belastingen ongeveer 50 pct. opslochten tegenover 30 pct. vóór de oorlog, en het gereserveerde gedeelte lichtjes steeg. Deze drastische politiek, die erin bestond de nominale dividenden op een laag peil te houden in een periode van inflatie, gaf aanleiding tot eigenaardige toestanden op de aandelenmarkt. Daar twee ondernemingen A en B ieder, jaar na jaar, een dividend van 10 pct. uitkeerden, alhoewel A 12 pct. winst boekte en de winsten van B van 20 tot 30 pct. aangroeiden, werden de aandelen van onderneming B op de duur slechts een weinig hoger dan die van onderneming A genoteerd, niettegenstaande het rendementsvermogen van deze laatste 2 ½ maal hoger lag. De waarde van de gewone aandelen werd uiteindelijk in ruime mate vastgesteld op grond van het dividendpercentage. De marktwaarde van aandelen van bloeiende bedrijven viel tot ver beneden de waarde hunner activa en de markt vervulde niet langer meer op bevredigende wijze de rol van bemiddelaar tussen de beleggingzoekende kapitalen en de meest winstgevende beleggingen, rol die erin bestaat de bloeiende bedrijven in staat te stellen goedkoop en gemakkelijk kapitaal aan te trekken en de aandelen van minder renderende bedrijven zodanig te noteren dat deze moeilijk bijkomende middelen kunnen aantrekken. In plaats daarvan deden zich enkele eerder onverkwikkelijke financiële schermutelingen voor, daar ondernemende financiers zich goedkoop activa van grote waarde poogden aan te schaffen door opbieding op de aandelen der bedrijven die er eigenaar van waren.

In de particuliere sector bestond er dus geen vrije kapitaalstroom naar die firma's welke de beste gelegenheden tot investeren aanboden. Hoewel het nooit kan bewezen worden, is het hoogst waarschijnlijk dat de tendentie naar zelffinanciering de investeringen van de jongere en kleinere firma's in snel groeiende industriële sectoren beperkte, terwijl grote oude firma's in meer statische industriële sectoren konden overgaan tot industriële investeringen met een veel lager rendement. Dit had kunnen verholpen worden door een nauwgezet stelsel van vergunningen

tot aanmoediging van de investeringen in snel expanderende sectoren. In haar bezorgdheid om tegenover iedereen onpartijdig op te treden en dit ook te laten blijken, gebruikte de administratie, bij het verlenen van vergunningen voor bedrijfsuitbreiding en voor grondstoffen, veeleer een proportionele maatstaf; zo bedrijf X de toelating kreeg om zijn industriële gebouwen met 10 pct. te vergroten, werd ook aan de andere firma's een uitbreiding van 10 pct. toegestaan. Evenzo, wanneer de vergunningsaanvraag van een industriële groep de geplande expansie overtrof, werd de planning van iedere onderneming uit die groep evenredig ingekort. Gelet op het ontbreken van uitvoerige studies over het relatieve rendement der verschillende bedrijven, is er werkelijk geen andere basis beschikbaar. Dit stelsel dreigde nochtans de bestaande industriële structuur te verstarren en de ontwikkeling van de bloeiende bedrijven ten voordele van de stagnerende ondernemingen te belemmeren. Het stelsel van de steun aan de uitvoer leidde eveneens tot de handhaving van de bestaande structuur. Inderdaad, onder de bedrijven welke in het verleden een ruim aandeel hadden in de Britse uitvoer, kwamen er jammer genoeg verschillende voor zoals de katoen- en wolbedrijven, die hetzij niet meer vooruitgingen, hetzij werkelijk achteruitgingen, hoewel dit tijdelijk door de gevolgen van de oorlog verdoken bleef. Diegenen die plannen maakten om de uitvoer met 75 pct. op te voeren, overschatten de mogelijke bijdrage van deze oude uitvoerbedrijven. (Zij konden niet nauwkeurig de zeer snelle uitbreiding van sommige nieuwere industrietakken voorzien). Aldus werden de nieuwe industries die niet konden aantonen dat zij in ruime mate tot de uitvoer hadden bijgedragen en evenmin konden bewijzen dat zij daartoe in de toekomst zouden in staat zijn indien zij maar uitbreiding mochten nemen, onder het controlesysteem benadeeld in vergelijking met de oude uitvoerbedrijven.

Bovendien werd geen enkele inspanning geleverd om de investeringsprogramma's van de genationaliseerde bedrijven te beperken tot ontwerpen die een even groot rendement konden afwerpen als in de particuliere sector.

HOOFDSTUK III.

De ontwikkeling sedert 1952.

In de periode 1952-1954 werd de economie geleidelijk bevrijd van de meeste fysische controlemaatregelen en werd de kapitaalmarkt één gemaakt. De belangrijkste stap was de herleving van de orthodoxe monetaire politiek. Deze ontwikkeling verliep slechts langzaam, daar de overheid zich diende te richten naar omstandigheden die vrij sterk afweken van die uit de twintiger jaren, toen een dergelijke politiek voor het laatst was gevolgd. Niet vóór de lente van 1955 werden de liquide middelen van de handels-

banken onder sterke drukking geplaatst, ten einde een kredietbeperking te veroorzaken. Naarmate echter de monetaire politiek opnieuw werd aangewend, bleek het mogelijk talrijke andere maatregelen die de kapitaalstroom naar industriële investeringen en verbruik beperkten, af te schaffen dan wel te verzachten. Inderdaad, naarmate het vertrouwen dat het algemene kredietpeil kon onder toezicht gehouden worden, begon veld te winnen, werd het niet langer meer voor noodzakelijk aanzien het bedrag van het krediet voor iedere sector zo streng te beperken. Er werd ook een opvallende verandering in het politieke klimaat vastgesteld; de uitbreiding van rendabele bedrijven werd in de hand gewerkt door opheffing van de dividendstop, door afschaffing van de *excess profits tax* op elke winstvermeerdering, door de feitelijke verzachting van de controle op de kapitaalemissies (alhoewel het administratief apparaat gehandhaafd bleef) en door belastingverlagingen voor de industriële investeringen. Op deze maatregelen volgde een belangrijke aangroei van de omvang der geplande industriële investeringen. De oppervlakte van de geplande nieuwe industriële gebouwen steeg van 27 miljoen vierkante voet in 1952 tot 71 miljoen in 1954 en 92 miljoen in 1955. De werkelijke oppervlakte van de begonnen industriële nieuwbouw steeg van 20 miljoen vierkante voet in 1952 tot 46 miljoen in 1954 en 68 miljoen in 1955.

De koersen van de aandelen der winstgevende industriële bedrijven stegen tot een peil dat overeenstemde met hun rendementsvermogen, zodra zij hun winst mochten aanwenden om hun dividenden op te voeren. De bedrijven uit de snel expanderende industriële sectoren zoals scheikundige bedrijven en elektrotechnische constructie, trokken grote bedragen aan

door middel van nieuwe emissies, meestal van gewone aandelen waarop de bestaande aandeelhouders intekenden, doch ook door middel van obligaties, ten einde hun zware programma's van industriële investeringen te financieren. Zij bleven eveneens een groot gedeelte van hun expansie financieren door middel van gereserveerde winsten. In de periode van vijf jaar, tussen 1948 en 1954, investeerden de scheikundige bedrijven, waarvan de aandelen op de Londense effectenbeurs genoteerd zijn, £ 391 miljoen in vaste activa en £ 152 miljoen in bedrijfskapitaal. De afschrijvingen droegen hierin tot beloop van één vierde bij en de gereserveerde winsten ten bedrage van ruim één derde. Een derde, nl. £ 185 miljoen, werd door middel van nieuwe emissies op de markt ingezameld.

De laatste bron waaruit een groot gedeelte van het kapitaal vloeide, was nochtans het particuliere spaarwezen, dat in 1952 en in de daaropvolgende jaren een merkelijke herleving kende. Deze spaarmiddelen kwamen de industriële investeringen niet rechtstreeks ten goede, doch door bemiddeling van financiële instellingen en meer in het bijzonder van verzekeringsmaatschappijen en pensioenfondsen. De aangroei van dergelijke fondsen bedroeg in 1952 £ 364 miljoen en beliep in 1954 zelfs £ 443 miljoen. Een belangrijk gedeelte hiervan werd besteed aan de financiering van industriële investeringen. Beweerd werd dat de hoge belastingpercentages in de naoorlogse jaren de structuur der industriële financiering verwrongen hebben, daar deze er talrijke bedrijven toe aangezet hebben obligaties uit te geven, waarvan de interest in mindering van de belastbare winst mocht gebracht worden. Zulks komt echter niet volledig tot uiting in de statistieken der nieuwe emissies gepubliceerd door de Midland Bank.

Emissies van obligaties, preferente en gewone aandelen 1933-1954

Types van effecten uitgegeven door vennootschappen
(excl. Spoorwegen, Gas en Water)

Bron : *Midland Bank Review*, Februari 1955.

	Obligaties		Preferente aandelen		Gewone aandelen	
	miljoenen £	in %	miljoenen £	in %	miljoenen £	in %
1933-1938	35	36	21	22	42	42
1946-1954	46	33	22	16	67	50

Dat het percentage van het kapitaal aangetrokken bij wege van preferente aandelen is teruggelopen, is ongetwijfeld ten dele te wijten aan de fiscale structuur; het totale bedrag obligaties ligt echter in verhouding lager dan in de vooroorlogse jaren. De algemene inflatie heeft bovendien in ruime mate het percentage van de industriële winsten, dat voor de uitkering van de interest op de uitstaande schuld vereist is, verminderd. De verhouding obligaties-aandelen blijkt in Groot-Brittannië eveneens belangrijk lager te liggen dan in de Verenigde Staten, waar

geraamd wordt dat voor de periode 1946-1950, tweederden van de nieuwe emissies bestonden uit obligaties en slechts één derde uit aandelen.

De beperkingen op verschillende financiële instellingen werden opgeheven; de investment trusts en de maatschappijen voor financiering van de verkoop op afbetaling kregen toelating om nieuw kapitaal aan te trekken. De particuliere woningbouw mocht opnieuw uitbreiding nemen en belangrijke kredietaanvragen voor de financiering van de bouw van nieuwe woningen werden dan ook overgedragen van de cen-

trale overheid, die tot dan toe praktisch de gehele woningbouw had gefinancierd, naar de bouwmaatschappijen. Deze trokken op hun beurt particuliere spaarmiddelen aan bij wege van deposito's en op korte termijn à pari terugbetaalbare aandelen, die in feite meer gelijkenis vertoonden met deposito's bij de spaarbanken dan met aandelen.

De resultante van al deze wijzigingen was dat de eenheid van de kapitaalmarkt in grote mate werd hersteld. Het kenmerk van een geünificeerde markt is dat een beweging in een van de sectoren over gans de markt doorwerkt. Een vergroting van de vraag naar krediet voor de aankoop van duurzame verbruiksgoederen zal de maatschappijen voor afbetalingsfinanciering ertoe brengen nieuwe middelen op de emissie markt aan te trekken of aan het publiek meer aantrekkelijke rentepercentages voor de deposito's aan te bieden. Op de emissie markt treden zij natuurlijk als mededingers op van de industriële bedrijven voor het beleggingzoekend kapitaal in handen van de pensioenfondsen en de verzekeringsmaatschappijen; door de depositorente op te voeren, onttrekken ze kapitaal aan de bouwmaatschappijen en wellicht ook aan de spaarbanken, waarvan de middelen in feite hoofdzakelijk aangewend worden voor de financiering van de bouwprogramma's der plaatselijke overheid en voor de uitbreiding van de genationaliseerde bedrijven. Een versnelling van de commerciële bouwprogramma's dank zij de verzachting van de fysische controle, slorpte kapitaal op in de vorm van hypothecaire leningen van eerste rang, dat anders wellicht ten dele ware belegd geweest in overheidseffecten en ten dele in industriële obligaties. De oprichting van moderne gebouwen in de landbouw door de landeigenaars heeft eveneens hun in effecten belegbare middelen verminderd. De effectenmarkten en zelfs de markt der overheidseffecten weerspiegelden het aanbod van en de vraag naar kapitaal in gans de economie. Dit was vroeger niet het geval, daar de uitbreiding in verschillende sectoren door fysische controle geremd werd. De soepelheid van een geünificeerde markt is veel groter. Inderdaad, een toenemende vraag naar afbetalingskrediet, naar administratieve gebouwen of naar moderne melkerijen kan alsdan bevredigd worden door toevoer van middelen die anders in andere sectoren werden aangewend. Daardoor was het tekort aan middelen in de sector waar de vraag toenam minder scherp. Aanpassingen konden gemakkelijker en zonder verstoring doorgevoerd worden.

De Britse overzeese investeringen namen een afzonderlijke plaats in. Een andere verdienste echter van de wijziging die op de Britse kapitaalmarkt plaatsvond, was dat ze aan de eventuele overzeese ontleners een juister denkbeeld gaf van de schaarste aan beleggingzoekende kapitalen en van de grote kapitaalvraag. In de periode onmiddellijk na de oorlog deed zich het eigenaardig verschijnsel voor dat de koersen der overheidseffecten op een hoog peil lagen en de nieuwe emissies tegen een laag rende-

ment konden geplaatst worden; niettemin zag de Britse overheid zich verplicht de regeringen en de overheid der talrijke Dominions, die vroeger regelmatig te Londen leningen plaatsten, mede te delen dat zij tegen deze aantrekkelijke voorwaarden geen emissies mochten plaatsen, daar er werkelijk een kapitaalschaarste heerste. De structuur der effectenkoersen verwekte tot 1954 een misleidende indruk, daar de overheidseffecten te hoog en de gewone aandelen te laag waren genoteerd. Zoals inderdaad aan het licht trad toen aan de markt meer vrijheid werd verleend om haar eigen koerspeil te vinden, voelden de eigenaars van beleggingzoekend kapitaal veel meer voor beleggingen in gewone aandelen en in allerlei participaties zowel in de Dominions als in Groot-Brittannië dan voor regeringsobligaties; zulks was op rekening te stellen van de algemene inflatoire spanning doorheen gans de sterlingzone en de hoge rendementen der werkelijke investeringen.

*
**

De uitbreiding der industriële investeringen in 1954 en 1955 lag in belangrijke mate mede ten grondslag aan de betalingsbalansmoeilijkheden die in 1955 en 1956 tot een algemene kredietbeperking hebben geleid. Het is echter nog niet mogelijk met voldoende afstand een stellige uitspraak te vellen over deze gebeurtenissen. Toch kan een poging tot enkele gevolgtrekkingen gewaagd worden.

Naarmate de rentevoeten, eerst in de ene en dan in de andere sector opliepen, werd het duidelijk dat er een belangrijke hoeveelheid belegbare vlottende middelen voorhanden was die uit de meer gunstige omstandigheden wenste voordeel te halen. De bouwmaatschappijen, bij voorbeeld, gingen eerder langzaam tot een verhoging der aangeboden rentevoeten op aandelen en deposito's over en verloren derhalve een onwelkom groot gedeelte van hun middelen, zodat zij op hun beurt hun toevlucht moesten nemen tot een strikte rantsoenering van de leningaansvragen. Zo ook deed zich, toen het rendement van de beleggingen in schatkistbons merkkelijk dat van de deposito's bij de handelsbanken overschreed, een zodanig belangrijke verschuiving van middelen voor, dat de geldmarkt erdoor in ruime mate werd beïnvloed. Zulks bevestigt dat de markt in haar geheel haar soepelheid had teruggevonden; tevens was dat een gunstig teken voor het welslagen, over alle sectoren van de economie, van de orthodoxe anti-inflatoire geldpolitiek. De klassieke structuur van de rentepercentages ten tijde van kredietbeperking werd in ere hersteld; de rentevoeten op korte termijn lagen zelfs hoger dan die op lange termijn. Dit weerspiegelde natuurlijk de algemene zienswijze dat de rentevoeten eerder op een hoger peil lagen dan dit wellicht gedurende het volgende decennium het geval zou zijn. Dit klimaat, alsook de drukking die door de banken werd uitgeoefend om het bedrag van hun uitstaande voorschotten in te krimpen, zette de bedrijven er klaarblijkelijk toe aan zorgvuldig

hun programma's voor onmiddellijke investerings-uitgaven te herzien. Dat zulks werkelijk is gebeurd, blijkt uit de statistieken die aantonen dat de omvang van de voorgenomen extrabouw van fabrieksruimte in ieder der eerste drie kwartalen van 1956 lager lag dan in 1955. Uit de ervaring van een aantal bedrijven blijkt eveneens dat de investeringen in aandelen terugliepen. De brutowinstmarges krompen in talrijke sectoren in, wat wellicht het meest tastbare resultaat was.

Niettemin blijven er nog een aantal onopgeloste problemen. Het belangrijke bedrag der uitstaande overheidsschuld op korte termijn — waarvan een groot gedeelte in handen is van overzeese houders van schatkistbons — vormt een ernstige hinderpaal voor een doelbewuste toepassing van de klassieke anti-inflatoire geldpolitiek. Bij stijgende rentevoeten verzwaart inderdaad niet alleen de last van de dienst der schuld, doch verhoogt eveneens de druk op de betalingsbalans. Deze grote hoeveelheid schatkistbons is bovendien oorzaak van de al te ruime liquiditeit der handelsbanken. Hoe dwingende en onweerlegbare redenen er ook bestaan om een groot gedeelte van deze schuld om te zetten in effecten op langere termijn, toch wordt er in die richting weinig vooruitgang geboekt. Na vijftien jaar inflatie en nog steeds hoge industriële winsten valt het niet gemakkelijk een grote hoeveelheid langlopende overheidsobligaties bij het publiek onder te brengen. Dit zal pas het geval zijn wanneer uit de balansen van een groter aantal industriële ondernemingen een inkrimping van de winsten en van de dividenden blijkt en wanneer de betalingsbalans zodanig zal verbeteren dat een verzachting van de kredietbeperking kan overwogen worden. In tegenstelling met Frankrijk, is het in Groot-Brittannië tot nog toe niet noodzakelijk gebleken een lening uit te geven die aan de index gekoppeld is om de reële waarde ervan tegen inflatie te vrijwaren. In 1956 is echter een belangrijke discussie gerezen over een voorstel van de Regering een lotenlening uit te geven, ten einde bij de kleine spaarders meer belangstelling te wekken dan dit voor vast rentende waarden het geval is. Volgens dit stelsel blijft het ingeschreven kapitaal onaangetast en in plaats van renteüitkering op al de obligaties worden aan enkele hiervan premies toegekend. Hieruit blijkt duidelijk hoezeer een aangroei der spaarmiddelen gewenst is en hoe moeilijk het is meer klassieke overheidsfondsen te plaatsen.

Het bewustzijn echter dat een uitgebreid consolidatieprogramma nodig is, heeft wellicht de overheid ervan weerhouden de koersen der langlopende effecten zo snel en zo laag te doen dalen als sommige scherpe critieken het hadden gewenst om de inflatie te beteugelen. De eersterangsbedrijven moeten dan ook voor de nieuw uitgegeven obligaties geen penalisatierente betalen, te meer daar de rente op deze obligaties in mindering komt van de belastbare winst. Zij lag bij voorbeeld merkkelijk beneden de rente-

voeten die gedurende verschillende jaren in Duitsland werden toegepast. Zoals bekend, achtten sommige ondernemingen niettemin de rentestructuur te ongunstig voor een onmiddellijke obligatie-emissie en ze lieten dan ook hun plannen varen. In 1955 steeg het rendement der eersterangsobligaties van $4\frac{1}{2}$ pct. tot $5\frac{1}{4}$ pct. in augustus.

De emissies van gewone aandelen door de grote openbare bedrijven werden blijkbaar aangemoedigd door de kredietbeperking, die de andere financieringsbronnen minder toegankelijk maakte. De statistieken gepubliceerd door de Midland Bank tonen aan dat de emissies van gewone aandelen, die gedurende de periode 1950-1954 gemiddeld £ 62 miljoen per jaar bedroegen en nooit £ 90 miljoen overschreden, in 1955 £ 155 miljoen bereikten. Dit doet enkele problemen rijzen in verband met het aanpassingsvermogen van de kapitaalmarkt aan de geldpolitiek. Dergelijke emissies van gewone aandelen drukken natuurlijk zowel de koersen der gewone aandelen in het algemeen als die van de particuliere onderneming die ze uitgeeft. In die mate oefenen zij een deflatoire invloed uit. Hoever deze reikt, hangt veeleer af van de gedragslijn van diegenen die de bedrijven controleren. Indien de controle uitgeoefend wordt in het belang van de eigenaars, nl. de gewone aandeelhouders, zal een dergelijke algemene daling van de aandelenkoersen de financiering van de expansieprogramma's door verdere emissies van aandelen tegen contanten beperken; de aandeelhouders zouden inderdaad verplicht zijn contanten te verstrekken en daartoe wellicht andere aandelen op een gedrukte markt te verkopen. Indien daarentegen de controle in handen is van een beheerraad die hoofdzakelijk bezorgd is voor de uitbreiding van het bedrijf, dan zal een dergelijke beperkende invloed minder uitwerking hebben en zullen de expansieprogramma's doorgevoerd worden in weerwil van de kredietbeperking en de depressie op de aandelenmarkt. Sommige verschijnselen wijzen erop dat in de herfst van 1955 in Londen een dergelijk beleid gevolgd werd.

Dit zijn echter problemen op korte termijn. Wellicht van meer belang op lange termijn zijn de hierna aangehaalde vraagstukken. Het is de vraag of zeer grote bedrijven in de snel groeiende industriële sectoren verder hun uitbreiding kunnen blijven financieren door middel van nieuwe emissies op de markten en of de bedragen die zij behoeven het vermogen van de markt te boven gaan? De petroleumbedrijven zijn reeds in grote mate afhankelijk van de zelffinanciering; de voorzitter van een van de grootste bedrijven uit de elektriciteitssector in Groot-Brittannië verklaarde onlangs dezelfde weg te zullen opgaan. In zekere mate bevindt men zich in een vicieuze cirkel; indien de bedrijven het grootste gedeelte van hun winst inhouden en slechts kleine dividenden uitkeren, zal door nieuwe emissies niet veel kapitaal kunnen aangetrokken worden. Er kan werkelijk niet beweerd worden dat de emissiemarkt ontoereikend gebleken is om de vraag naar kapitaal vanwege de grootste

industriële bedrijven te dekken. Daar het particuliere spaarwezen opnieuw is toegenomen en de institutionele beleggers een groter gedeelte van hun middelen aan de industriële sector hebben besteed, bleek er zelfs een tekort te bestaan aan deze gewone eersterangsaandelen, waarvan de meeste aantrekkingskracht uitgaat. Het vrije kapitaalverkeer oefent een heilzame invloed uit op het industrieel rendement en op de gezonde financiering, dank zij de scherpzinnigheid van deskundige professionele investeerders. Het uitsluitend vertrouwen van de grote industriële bedrijven in de zelffinanciering blijkt verschillende werkelijke risico's voor de economie in te houden.

De genationaliseerde industrieën volgen een van de petroleummaatschappijen gans verschillende politiek. Zij leggen geen expansiereserve aan, doch ze vertrouwen uitsluitend op de nieuwe vreemde middelen dank zij de door de overheid gewaarborgde leningen. Sommigen gaan nog verder met hun kritiek en beweren dat deze bedrijven, waarvan de toegelaten afschrijvingen niet volstaan om de uitrusting te vervangen, zelfs door leningen hun kapitaal moeten in stand houden; dit laatste wordt door hun politiek van verkoop onder de kostprijs aangetast. Hoe dan ook, de gelijkschakeling van de expansie der genationaliseerde bedrijven met die der particuliere ondernemingen blijft een nog onopgelost probleem. Het blijkt niet normaal dat het kritieke minimumpeil, waaronder het rendement der nieuwe investeringen niet mag dalen, voor de genationaliseerde bedrijven het lage rentepeil der overheids-effecten is en voor de particuliere sector het veel hoger rentepeil der industriële waarden. Dit is echter niet alles. Inderdaad, de genationaliseerde bedrijven die zich niet verplicht zien winsten te reserveren om de expansie te financieren, kunnen hun produkten veel goedkoper afzetten, wat zij dan ook doen; zij kunnen derhalve bogen op een grotere vraag naar die produkten om hun reusachtige expansieprogramma's te rechtvaardigen. De elektriciteitssector is een van de meest treffende voorbeelden daarvan. De eenvoudige opheffing van de regeringswaarborg voor hun leningen, zoals werd voorgesteld, zou blijkbaar geen

voldoende maatregel zijn. In de praktijk kan niet toegelaten worden dat een openbaar bedrijf zijn verplichtingen inzake obligaties niet nakomt, zodat deze onder een van de industriële effecten enigszins verschillende categorie moeten ondergebracht worden. Om ze gelijk te schakelen, is vereist dat de publiekrechtelijke bedrijven, in gelijke verhouding als de particuliere industrie, hun nieuwe investeringen met hun winsten zouden financieren en dat ze voor hun investeringsontwerpen dezelfde minimumrendementen als de grote firma's in de particuliere sector zouden verzekeren. De belangrijkste verbetering in de particuliere sector vereist, is dat de openbare bedrijven zouden verplicht worden tot de publikatie van hun brutoverkoop of -omzetcijfers; de winstmarges zouden alsdan op grotere schaal gekend zijn.

In 1956 werd van het stelsel waarbij iedere genationaliseerde firma in ruime mate op haar bankiers een beroep deed en vervolgens de schuld consolideerde door een nieuwe emissie, overgegaan naar een meer rechtstreekse financiering door de Schatkist. Gemeend werd dat zulks de algemene politiek van consolidatie der overheidsschuld zou vergemakkelijken door aan de Schatkist een strengere controle over het tijdschema der nieuwe emissies te verlenen. Het droeg niet bij tot een oplossing van het probleem in hoever deze bedrijven zouden moeten investeren.

De plaatselijke overheid die kapitaal nodig had voor de woningbouw, werd juist op de tegenovergestelde manier behandeld; zij werd inderdaad verzocht op de markt kapitaal aan te trekken tegen de door haar aangeboden rente in plaats van te kunnen ontlenen tegen de lage rentevoet van de overheid. Dit procédé werd gevolgd ten einde de plaatselijke besturen te overtuigen van het werkelijk tekort aan beleggingzoekende kapitalen en de noodzakelijkheid de kapitaaluitgaven te beperken.

Dit verschil in behandeling van de twee belangrijkste groepen die in de openbare sector kapitaal besteden, kan blijkbaar niet voor onbepaalde duur gehandhaafd blijven.

DE INTERNATIONALE ECONOMISCHE EN FINANCIËLE INSTELLINGEN EN ORGANISATIES

Een beschrijvende studie van de voornaamste internationale economische en financiële instellingen en organisaties verscheen in het Decembern timer 1950 van dit *Tijdschrift*.

Sedert die publikatie deden zich verscheidene wijzigingen voor. Sommige organisaties hebben aan betekenis verloren, andere hebben hun werkring uitgebreid of hun politiek min of meer gewijzigd ten einde ze aan de omstandigheden aan te passen; ten slotte traden nieuwe instellingen in werking, o.m. de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal (1) en de International Finance Corporation.

In onderhavig artikel stellen wij ons ten doel de voorgaande bijdrage bij te werken en in het kort een bestek op te maken van de reeds bereikte praktische resultaten op de verschillende gebieden van de internationale economische samenwerking.

Zoals in 1950, leek het ons overbodig een overzicht te geven van alle bestaande instellingen (2), gelet op hun groot aantal en hun zeer ongelijke betekenis. In beginsel werd alleen aandacht geschonken aan de thans fungerende intergouvernementele instellingen — met uitsluiting van diegene die nog in vorming zijn — welke van bijzondere betekenis zijn, hetzij op het wereld- of op het Europese plan, hetzij wegens de verplichtingen die zij voor de Belgische regering met zich brachten.

Zij vertonen een grote verscheidenheid zowel wat hun bevoegdheden en hun werkelijke invloed als hun structuur, hun doelstellingen en hun geografische uitgestrektheid betreft. Wij hebben ze, naar hun draagwijdte en hun doel, in drie hoofdgroepen gerangschikt, die zelf in categorieën werden onderverdeeld: de universele of wereldinstellingen, de regionale instellingen en de instellingen welke in het gebrek aan stabiliteit der grondstoffenmarkten moeten voorzien.

De zogenaamde universele of wereldinstellingen willen alle landen van de wereld groeperen. Zij slagen er niet alle in, want sommige Staten zijn niet bereid er deel van uit te maken, of verenigen niet de vereiste voorwaarden van toelating. Hun doelstellingen zijn echter voor alle landen belangwekkend en het aantal hunner leden is steeds zeer groot. Vele onder hen bezitten agentschappen of

regionale commissies die met het oog op de decentralisatie van hun bedrijvigheid werden opgericht, zodat zij niet mogen vereenzelvigd worden met de zelfstandige organisaties.

De wereldinstellingen zelf kunnen ingedeeld worden in instellingen met een algemeen economische bevoegdheid, die de samenwerking op alle gebieden van de economische bedrijvigheid bevorderen, en in instellingen met een gespecialiseerde bevoegdheid, waarvan de werkzaamheden zich tot één of enkele economische sectoren beperken.

De eerste groep is vertegenwoordigd door de Economische en Sociale Raad van de Organisatie der Verenigde Naties en zijn hulporganen. De bevoegdheid van de Raad is zeer ruim; zij strekt zich niet alleen uit tot het geheel der economische betrekkingen, doch ook tot alle internationale problemen die op sociale, culturele en aanverwante gebieden worden gesteld, alsook tot de verdediging van de fundamentele vrijheden en de rechten van de mens.

De instellingen met bijzondere bevoegdheid, die tot de tweede groep behoren, zijn talrijk. Zij kunnen aan de U.N.O. gehecht worden bij wege van bijzondere overeenkomsten die zij met de Organisatie sluiten. Die overeenkomsten betreffen allerlei punten. Zij erkennen aan de partijen over het algemeen, enerzijds, het wederkerig recht zich op de vergaderingen te laten vertegenwoordigen en kwesties voor te stellen om op de agenda te plaatsen, en, anderzijds, de wederkerige verplichting samen te werken o.m. door uitwisseling van gegevens en coördinatie van de statistische diensten. De instellingen die dergelijke akkoorden afsloten, noemt men « gespecialiseerde instellingen »; het Handvest van de U.N.O. behoudt hen uitdrukkelijk die benaming voor. De Economische en Sociale Raad is belast met de coördinatie van hun bedrijvigheid. Hiertoe werd een coördinatiecomité ingesteld dat op regelmatige tijdstippen de directeurs der gespecialiseerde instellingen onder het voorzitterschap van de Secretaris-generaal van de U.N.O. verenigt. De Veiligheidsraad en de Voogdijraad kunnen de bijstand van de gespecialiseerde instellingen inroepen voor aangelegenheden die onder hun bevoegdheid ressorteren. Ten slotte kunnen de gespecialiseerde instellingen medewerken aan de uitvoering van het Verruimd Programma van de door de U.N.O. ingerichte Technische Bijstand.

Hoewel de instellingen met gespecialiseerde bevoegdheid in laatste instantie alle medewerken aan hetzelfde algemene doel — het ruilverkeer en de

(1) Zie *Tijdschrift voor Documentatie en Voorlichting*, augustus 1952 en maart 1954.

(2) De lezer die een vollediger overzicht der economische instellingen verlangt, verwijzen wij naar « *Annuaire des Organisations internationales* », die sedert 1948 wordt gepubliceerd (Genève).

algemene economische activiteit ontwikkelen —, zijn hun doelstellingen zeer verscheiden, terwijl enkele elkaar doorkruisen.

De instellingen die onze aandacht zullen gaande houden, laten zich meer in het bijzonder met de hierna volgende problemen van de economische samenwerking in :

— stabilisatie van de wisselkoersen en beperking van de restricties in het betalingsverkeer : Internationaal Monetair Fonds;

— ontwikkeling van de internationale investeringen : Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling en International Finance Corporation;

— opheffing der beperkingen op het handelsverkeer : Algemene Overeenkomst voor Handel en Tarieven;

— harmonisatie en verbetering van de arbeidsvoorwaarden : Internationale Arbeidsorganisatie;

— verbetering van de handel in landbouwproducten : Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties;

— coördinatie en ontwikkeling van de verkeersmiddelen : Wereldpostunie, Internationale Telecommunicatie-Unie, Internationale Civiele Luchtvaartorganisatie.

De regionale instellingen richten zich uitsluitend tot landen die tot bepaalde geografische zones of economische gebieden behoren.

Zij omvatten eveneens organen met algemene economische bevoegdheid en organen met gespecialiseerde bevoegdheid.

Onder diegene die meer in het bijzonder West-Europa aanbelangen, d.w.z. welke in het bestek van die bijdrage zullen onderzocht worden, komen er drie voor van het eerste type, ofschoon hun draagwijdte, hun structuur en hun werkmiddelen gevoelig van elkaar afwijken : de Raad van Europa, de Europese Organisatie voor Economische Samenwerking en de Benelux Douane-Unie.

De Europese organisaties met een gespecialiseerde bevoegdheid zijn talrijker; de voornaamste zijn de Europese Betalingsunie, die onder de landen-leden van de Europese Organisatie voor Economische Samenwerking een multilateraal betalingsverkeer heeft ingesteld ten einde het ruilverkeer te bevorderen, de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, die onder zes Europese landen een gemeenschappelijke markt voor kolen en staal heeft ingericht, de Internationale Douaneraad, die de mogelijkheid bestudeert douane-unies onder de Europese landen tot stand te brengen, en de Bank voor Internationale Betalingen, die zich meer bepaald toelegt op het bevorderen van de samenwerking onder de centrale banken van de landen-leden.

Een dezer instellingen, de E.G.K.S., beschikt, op haar gebied, over bijzonder uitgebreide machten, met supra-nationaal karakter.

De instellingen die in het gebrek aan stabiliteit der grondstoffenmarkten moeten voorzien, werden in een onderscheiden categorie gerangschikt, daar zij volgens het geval, universeel of regionaal zijn en gemeenschappelijke kenmerken vertonen. Onder hen zijn er verscheidene die in het kader van de U.N.O. werkzaam zijn.

De meeste internationale organisaties hebben talrijke technische of regionale hulporganen van bestendige of tijdelijke aard opgericht; het is hun taak hen te helpen bij het vervullen van de verschillende opdrachten waarmee zij krachtens de oprichtingsakten werden belast. Die organen maken een onderdeel uit van de organisatie die hen in het leven riep, welke ook hun vorm en de omvang mogen zijn, van hun bevoegdheid.

I. — WERELDINSTELLINGEN

1. Economische en Sociale Raad van de Organisatie der Verenigde Naties.

De economische en sociale vooruitgang vormt een der hoofddoeleinden van de U.N.O. Het Handvest van San-Francisco voorziet op dit gebied talrijke bepalingen, o.m. in artikel 1, waarin, onder de doelstellingen van de Verenigde Naties, de ontwikkeling van de internationale samenwerking voorkomt ten einde « de internationale problemen van economische, sociale, culturele en humanitaire aard op te lossen en de eerbied voor de rechten van de mens te bevorderen », in artikel 56, dat bepaalt dat de « leden er zich toe verbinden de economische ontwikkeling, gemeenschappelijk zowel als afzonderlijk, te begunstigen in samenwerking met de Organisatie zelf », en in artikelen 60 tot 72, die de op- en inrichting van de Economische en Sociale Raad (*Economic and Social Council of the United Nations - E.C.O.S.O.C.*) voorzien.

De Economische en Sociale Raad is een der zes basisorganen van de U.N.O., waarvan de vijf andere zijn : de Algemene Vergadering, de Veiligheidsraad, de Voogdijraad, het Secretariaat en het Internationale Hof van Justitie. Hij is geplaatst onder het gezag van de Algemene Vergadering, waarvan hij de lasthebber en de gespecialiseerde raadgever is voor alle aangelegenheden die onder zijn bevoegdheid vallen. Deze laatste is zeer ruim. De Raad laat zich immers in met alle kwesties die verband houden met economische, sociale, culturele en humanitaire aangelegenheden. Hij heeft tot opdracht de ontwikkeling van de internationale samenwerking en van de economische vooruitgang op die gebieden te bevorderen. Hij dient eveneens te waken over de eerbied voor de rechten van de mens en over de fundamentele vrijheden voor allen.

De taak die hem voor het bereiken van die doelstellingen is opgedragen, bestaat er hoofdzakelijk in, studies of verslagen uit te werken of uit te lokken

over problemen die tot zijn werkkring behoren, internationale conferenties voor het onderzoek van die kwesties te beleggen, de bedrijvigheid der gespecialiseerde, met de U.N.O. verbonden instellingen te coördineren, met de gespecialiseerde instellingen te onderhandelen voor het afsluiten van akkoorden betreffende de voorwaarden tot toetreding en een technische bijstand te verstrekken aan de leden van de Verenigde Naties die zulks aanvragen.

De Economische en Sociale Raad is dus een studie-, adviserend en coördinerend orgaan dat geen beslissingsmacht uitoefent. Als coördinerend orgaan van de gespecialiseerde instellingen oefent hij nochtans een indirect toezicht uit op de uitvoeringsfuncties; ieder van deze instellingen moet hem jaarlijks een informatieverslag en een overzicht van haar werkzaamheden, alsmede over de programma's in uitvoering, voorleggen.

De Economische en Sociale Raad is samengesteld uit vertegenwoordigers van achttien landen, leden van de U.N.O. (1) die door de Algemene Vergadering voor drie jaar worden gekozen en ieder jaar voor één derde moeten herkozen worden. Hij beraadslaagt bij meerderheid der aanwezige, stemgerechtigde leden. Hij komt ten minste tweemaal per jaar bijeen. De landen-leden van de Verenigde Naties die niet in de Raad vertegenwoordigd zijn, mogen in hoedanigheid van waarnemer de zittingen ervan bijwonen.

Daar artikel 68 van het Handvest der Verenigde Naties hem machtigt hulporganen in het leven te roepen om hem in zijn menigvuldige taken bij te staan, heeft de Raad hiervan ruimschoots gebruik gemaakt. Onder de commissies die hij instelde, zijn er verscheidene die hoofdzakelijk een economische bevoegdheid hebben. Het zijn technische en regionale commissies.

De technische commissies zijn thans ten getale van zes : de Commissie voor Vervoer en Verkeer, die contact houdt met de gespecialiseerde instellingen welke zich met dezelfde problemen inlaten, de Commissie voor Sociale Problemen, de Commissie voor de Bevolking, de Commissie voor de Statistiek, bijgestaan door een Subcommissie der Statistische Steekproeven, en de Commissie voor de internationale Handel in Basisprodukten.

De regionale commissies beantwoorden aan een behoefte aan decentralisatie van de E.C.O.S.O.C. Zij maken het mogelijk de werking van deze laatste aan de eigen kenmerken der betrokken gebieden aan te passen. Zij dienen de algemene doelstellingen van de Raad in hun werksfeer te verwezenlijken en derhalve de ontwikkeling der betrekkingen met de landen buiten hun zone, evenals de ontwikkeling der interne betrekkingen, te bevorderen. Thans zijn zij drie in aantal : de Economische Commissie voor

Europa, de Economische Commissie voor Azië en het Verre-Oosten en de Economische Commissie voor Latijns-Amerika. Alle hebben technische comités opgericht die zich meer bepaald inlaten met problemen welke door de internationale samenwerking op een bepaald gebied van de economische bedrijvigheid gesteld worden.

De *Economische Commissie voor Europa* (*Economic Commission for Europe-E.C.E.*) werd in 1947 opgericht. Haar zetel is te Genève gevestigd. Zij groepeerde alle Europese landen. De Verenigde Staten nemen deel aan haar werkzaamheden. Nochtans bezitten alleen de lidstaten van de Verenigde Naties stemrecht.

In de uitvoering van haar taak handelt de E.C.E. in nauwe samenwerking met de gespecialiseerde instellingen van de Verenigde Naties.

In tegenstelling met de andere Commissies van de Raad mag zij tot de aangesloten regeringen, tot de geraadpleegde regeringen en tot de gespecialiseerde instellingen, direct aanbevelingen richten over alle problemen die onder haar bevoegdheid vallen.

De E.C.E. laat zich in met alle economische problemen die in Europa worden gesteld : landbouw en voedselvoorziening, werkkrachten, steenkool en andere energiebronnen, grondstoffen, industriële productie, vervoer, handel en financieelwezen. Talrijke comités staan haar hierbij ter zijde : Comité voor landbouwproblemen, Comité voor steenkool, dat meer bepaald belast is met de studie der problemen op lange termijn welke de ontwikkeling van de nijverheid en van de steenkoolmarkt in Europa aan de regeringen stelt, Comité voor elektrische energie, welk de inspanningen der regeringen met het oog op een gemeenschappelijke actie voor een optimumgebruik hunner hulpbronnen in elektrische energie moet vergemakkelijken, Comité voor industrie en basisprodukten, Comité voor vervoer, Comité voor staal, Comité voor hout, Comité voor ontwikkeling van de handel, Comité voor werkkrachten. De Economische Commissie voor Europa streefde ernaar, door bemiddeling van haar gespecialiseerde comités en van groepen deskundigen, het afsluiten van akkoorden op de verschillende gebieden der economische activiteit, bijv. dat van het vervoerwezen, te bevorderen. Zij onderneemt belangwekkende technische studies over bijzondere problemen en zij publiceert eveneens ieder jaar een Verslag over de economische toestand in Europa, dat telkens een verschillend aspect van de toestand belicht, alsook een Statistisch Bulletin over het Europese vervoerwezen.

De *Economische Commissie voor Azië en het Verre-Oosten* (*Economic Commission for Asia and the Far East - E.C.A.F.E.*) werd eveneens in 1947 opgericht. Zij telt tweeëntwintig vaste (1) en drie

(1) Argentinië, Brazilië, Canada, China, Ecuador, Egypte, Frankrijk, Griekenland, Groot-Brittannië en Noord-Ierland, Indonesië, Joegoslavië, Nederland, Noorwegen, Pakistan, San-Domingo, Tsjecho-Slowakije, U.S.S.R., Verenigde Staten van Amerika.

(1) Afghanistan, Australië, Burmah, Cambodja, Ceylon, China, Filipijnen, Frankrijk, Indië, Indonesië, Japan, Korea, Laos, Nederland, Nepal, Nieuw-Zeeland, Pakistan, Thailand, U.S.S.R., Verenigde Staten van Amerika, Verenigd-Koninkrijk, Vietnam.

geassocieerde leden (1). Zij onderneemt statistische studies en neemt deel aan de uitvoering van projecten die o.m. de ontwikkeling der waterkrachtbronnen, der minerale hulpbronnen, van de handel en het vervoer betreffen. Zij publiceert verscheidene economische studies over Azië en het Verre-Oosten. De zetel van de Commissie is te Bangkok gevestigd.

De *Economische Commissie voor Latijns-Amerika* (*Economic Commission for Latin America - E.C.L.A.*) dagtekent van februari 1948. Zij is uit vierentwintig leden samengesteld (2). Haar hoofdsecretariaat is te Santiago, in Chili, gevestigd. Zij onderneemt studies over de economische toestand van Latijns-Amerika, over de mogelijkheden tot ontwikkeling van bepaalde industriële en landbouwactiviteiten en over het ruilverkeer onder de Latijns-amerikaanse landen.

Er bestaan nog geen commissies voor het Midden-Oosten en Afrika. Het Secretariaat der Verenigde Naties is belast met het opmaken van jaarverslagen over de economische toestand der landen in die gebieden.

2. Technische Bijstand.

Het Handvest van de U.N.O. vermeldt de technische bijstand onder de werkzaamheden die de Algemene Vergadering en, onder haar gezag, de Economische en Sociale Raad uitvoeren en coördineren.

De Vergadering heeft al heel vroeg haar aandacht aan dit probleem gewijd. Reeds in december 1946 belastte zij de Economische en Sociale Raad met de studie « van de doeltreffende middelen om, in samenwerking met de gespecialiseerde instellingen, technische raadgevingen te verstrekken op economisch, sociaal en cultureel gebied aan de Staten die deze hulp wensen ».

De werkelijke technische bijstand verliep in de praktijk echter trager en wel in twee etappes.

In december 1948 werd een eerste programma van technische bijstand ten uitvoer gelegd, toen de Vergadering de voor de financiering vereiste kredieten op de begroting van de U.N.O. toestond. Hoewel dit programma tamelijk bescheiden is, wordt het nog steeds toegepast. Sedert 1949 gaat het echter gepaard met een Verruimd Programma waarvan de doelstellingen en de methodes door de E.C.O.S.O.C. op 15 augustus in een resolutie werden goedgekeurd en door de Vergadering in november werden bekrachtigd.

Krachtens die resolutie, die onder voorbehoud van enkele latere wijzigingen steeds het Verruimd Programma beheerst, is het « hoofddoel van de Technische Bijstand de minder ontwikkelde landen te

helpen hun nationale economie te verstevigen, dank zij de ontwikkeling van hun nijverheid en landbouw, ten einde hun economische en politieke onafhankelijkheid in de hand te werken en hun bevolking in staat te stellen een hoger economisch en sociaal welvaartspeil te bereiken ».

Die bijstand vertoont allerhande aspecten :

— het zenden naar de begunstigde landen, van deskundigen die de talrijke problemen helpen oplossen welke door de ontwikkelingsprogramma's gesteld worden. Hiertoe worden internationale ploegen ingericht; zij omvatten allerlei specialisten in de sociale en economische problemen : geneesheren, urbanisten, meteorologen, agronomen, ingenieurs, economen...

— het vormen van inlandse specialisten en technici in die landen door het zenden van bursalen naar het buitenland en het medewerken aan de ontwikkeling van een toereikend plaatselijk onderwijs,

— het leveren van personeel en materieel in zover dit voor de verwezenlijking van de met behulp der deskundigen uitgewerkte projecten vereist is.

Het toepassingsgebied van de Technische Bijstand strekt zich thans ook uit tot het Maatschappelijk Dienstbetoon en tot de Openbare Administratie. Een internationaal instituut voor openbare administratie werd bij de U.N.O. opgericht.

Het Verruimd Programma wordt gemeenschappelijk uitgevoerd door de Organisatie van de Verenigde Naties, die in de schoot van het Secretariaat-generaal haar eigen Administratie van de technische bijstand heeft opgericht, en door verschillende gespecialiseerde instellingen zoals de Internationale Arbeidsorganisatie, de Landbouw- en Voedselorganisatie der Verenigde Naties, de Internationale Telecommunicatie-Unie en de Internationale Civiele Luchtvaartorganisatie.

Elke deelnemende organisatie draagt zorg voor de uitwerking en de uitvoering der projecten die onder haar bevoegdheid vallen. Het is de aard van de aanvraag tot hulpverlening die bepaalt welke organisatie de hulp zal leveren.

Het Verruimd Programma wordt door twee basisorganen geleid : het Bureau voor Technische Bijstand (*Technical Assistance Board*) en het Comité voor Technische Bijstand (*Technical Assistance Committee*).

Het Bureau is het coördinatie-orgaan voor het werk dat op het gebied van de technische bijstand wordt geleverd. Het neemt kennis van alle aanvragen tot hulpverlening die door de Staten worden ingezonden en tot de verschillende deelnemende organisaties worden gericht. Het bestudeert de ontwikkelingsprogramma's die de aanvragen moeten rechtvaardigen, keurt de ontwerpen goed en verdeelt de hiertoe vereiste kredieten. Het coördineert de bedrijvigheid van al de organisaties die aan de uitvoering van het Verruimd Programma deelnemen en waakt erover dat dit laatste niet

(1) Brits-Borneo, Hong-Kong, Malaka.

(2) Argentinië, Bolivia, Brazilië, Chili, Columbia, Costa Rica, Cuba, Ecuador, Frankrijk, Guatemala, Haïti, Honduras, Mexico, Nederland, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, San-Domingo, San-Salvador, Uruguay, Venezuela, Verenigde Staten, Verenigd-Koninkrijk.

samenvalt met andere vormen van technische bijstand die buiten het U.N.O.-verband werkzaam zijn.

Het Bureau is samengesteld uit de directeurs-generaal der deelnemende internationale organisaties of uit hun vertegenwoordigers; het wordt voorzeten door een hoge U.N.O.-ambtenaar. De Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling en het Internationaal Monetair Fonds zijn er vertegenwoordigd.

Het mag in de landen die een belangrijke technische bijstand ontvangen, een « Vertegenwoordiger-resident » benoemen die de bijstand op het nationale plan coördineert, de regering van raad dient en overeenkomsten met deze laatste mag afsluiten betreffende de Bijstand.

Het Comité voor Technische Bijstand houdt algemeen toezicht over het Programma. Het keurt de verslagen van het Bureau goed en brengt zelf verslag uit bij de Algemene Vergadering die de beslissingen neemt. Het treedt op als bemiddelaar tussen het Bureau enerzijds en de Veiligheidsraad en de Algemene Vergadering anderzijds. Het is samengesteld uit de lidstaten van de Economische en Sociale Raad.

Ieder begunstigd land stelt zelf zijn hulpprogramma op, in overleg met de Vertegenwoordiger-resident van het Bureau voor Technische Bijstand. De gespecialiseerde instellingen die aan het programma zullen deelnemen, dienen de regering van raad en helpen haar bij de uitwerking en de uitvoering der technische ontwerpen, doch de coördinatie ervan is de taak van de Vertegenwoordiger-resident.

De hulp wordt verleend aan de regeringen of door hun bemiddeling en niet rechtstreeks aan de particuliere ondernemingen. Een « basisovereenkomst » die tussen de regering en de betrokken internationale organisaties is afgesloten, bepaalt de modaliteiten van de hulpverlening, alsook de administratieve en financiële verplichtingen der partijen.

Het Verruimd Programma voor technische bijstand wordt gefinancierd door de vrijwillige bijdragen der regeringen. Het respectievelijk aandeel van een ieder onder hen wordt bepaald door een conferentie waaraan alle Staten, al dan niet leden van de U.N.O., mogen deelnemen.

De gelden, die op een bijzondere rekening worden gestort welke van de U.N.O.-begroting duidelijk onderscheiden is, worden onder al de technische hulpverlenende organisaties verdeeld. Het bedrag aan elke instelling toegekend mag niet kleiner zijn dan 85 pct. der sommen die haar tijdens het vorige boekjaar werden toegewezen. Het Bureau voor Technische Bijstand verdeelt vervolgens de overblijvende bedragen naar rato van de behoeften.

Sedert de inwerkingtreding van het Verruimd Programma voor technische bijstand hebben meer dan vijfduizend deskundigen uit ca. tachtig landen gewerkt aan de uitvoering van projecten van zeer ongelijke omvang. Verscheidene duizenden arbeiders

der bijgestane landen ontvingen een technische opleiding ter plaatse of in het buitenland.

De landen die het meest door die tussenkomsten worden begunstigd, zijn die van Azië en het Verre-Oosten, van Latijns-Amerika en van het Midden-Oosten.

3. Gespecialiseerde instellingen van de U.N.O.

Internationaal Monetair Fonds.

De Slotakte van Bretton Woods, die de oprichting van het Internationaal Monetair Fonds (*International Monetary Fund*-I.M.F.) vaststelt, werd in juli 1944 goedgekeurd aan het einde van een monetaire en financiële conferentie die door de Verenigde Naties te Bretton Woods gehouden werd. Het Fonds trad op 27 december 1945 in werking, daar een voldoende aantal landen de Akte op die datum hadden bekrachtigd. De deviezentransacties van het Fonds begonnen op 1 maart 1947.

Het Internationaal Monetair Fonds is te Washington gevestigd. Het telt thans zestig leden (1).

Het stelt zich tot taak, door middel van samenwerking onder zijn leden in een bestendig orgaan, de stabiliteit van de wisselkoersen te bevorderen en de betalingsrestricties op te heffen die de ontwikkeling van de wereldhandel in de weg staan.

Om zijn doeleinden te verwezenlijken, beschikt het Fonds over goud en deviezen die ter beschikking van de leden kunnen gesteld worden om hun toe te laten tijdelijke betalingsbalansmoeilijkheden te bestrijden, zonder daarom maatregelen te moeten treffen die hun binnenlandse welvaart of de uitbreiding van het ruilverkeer met het buitenland kunnen in gevaar brengen.

Wat de stabiliteit van de wisselkoersen betreft, bepaalt de Slotakte van Bretton Woods dat de aanvankelijke geldpariteiten der verschillende toegetreden landen, welke in gemeen overleg tussen het Fonds en het betrokken land worden vastgesteld, met niet meer dan 10 pct. mogen gewijzigd worden zonder goedkeuring van het Fonds. Dit laatste geeft die toestemming indien het oordeelt dat de voorgestelde wijziging vereist is om een fundamentele evenwichtsverstoring uit te schakelen.

Onder de zestig lidstaten zijn er negenenveertig, waarvan de pariteit door het Fonds werd goedgekeurd. De leden met een niet erkende pariteit zijn meestal van mindere economische en financiële

(1) Afghanistan, Argentinië, Australië, België, Bolivia, Brazilië, Burma, Canada, Ceylon, Chili, China, Columbia, Costa-Rica, Cuba, Denemarken, Duitse Bondsrepubliek, Ecuador, Egypte, Ethiopië, Filippijnen, Finland, Frankrijk, Griekenland, Guatemala, Haïti, Honduras, Indië, Indonesië, Irak, Iran, Israël, Italië, Japan, Joegoslavië, Jordanië, Korea, Libanon, Luxemburg, Mexico, Nederland, Nicaragua, Noorwegen, Oostenrijk, Pakistan, Panama, Paraguay, Peru, San-Domingo, San-Salvador, Syrië, Thailand, Turkije, Unie van Zuid-Afrika, Uruguay, Verenigde Staten, Verenigd-Koninkrijk, Venezuela, Vietnam, IJsland, Zweden.

betekenis. Het zijn vooral jonge leden of landen die voorheen door de vijand waren bezet en waarop de statutaire beschikkingen werden toegepast die de mogelijkheid van uitstel van de pariteitsbepaling voorzien.

In september 1949 wijzigden dertien landen hun pariteit met de goedkeuring van het Fonds; sedertdien hebben negen landen, eveneens met de instemming van het Fonds, hun pariteit aangepast.

De lidstaten zijn ertoe gehouden hun contant-wisselkoers binnen de grenzen te houden, welke de Slotakte op 99 en 101 pct. aan weerszijden van de pariteit heeft vastgesteld. Sommige hebben een stelsel van meervoudige wisselkoersen, waarbij een deel der internationale transacties plaatsvindt tegen koersen die van de pariteit afwijken; overigens heeft Canada in 1950 een regime van fluctuerende wisselkoersen ingesteld met het gevolg dat de koers van de Canadese dollar buiten de door de statuten van het Fonds toegelaten grenzen kan bewegen. Over het geheel mag echter worden aangenomen dat de buitenlandse transacties van de landen-leden afgewikkeld worden op basis der door het Fonds goedgekeurde pariteiten.

In juni 1947 had het Fonds een verklaring gepubliceerd, waarbij het zijn leden verzocht maatregelen te treffen om de internationale goudpremietransacties te verhinderen, daar deze laatste de stabiliteit van de wisselkoersen dreigden in gevaar te brengen en de monetaire reserves te verminderen. Die verklaring werd in september 1951 gewijzigd: het Fonds oordeelde nog steeds dat het goud zoveel mogelijk door de monetaire overheid veeleer dan door particulieren diende aangehouden; het merkte echter op dat de toestand van het ene land tot het andere te veel verschilde dan dat van alle leden eenvormige maatregelen inzake goudpremieverkopen mochten geëist worden; hoewel het Fonds de desbetreffende beginselen andermaal bevestigde, liet het aan zijn leden de zorg over om praktische beslissingen te nemen.

De Slotakte van Bretton Woods verbiedt de lidstaten restrictiemaatregelen te treffen op het betalingsverkeer inzake internationale lopende transacties, discriminatoire monetaire akkoorden af te sluiten of een systeem van meervoudige wisselkoersen in te voeren zonder goedkeuring van het Fonds.

Nochtans werd voorzien dat tijdens de naoorlogse overgangperiode de landen-leden beperkingen op het betalingsverkeer inzake lopende transacties mogen handhaven, aanpassen en — zo het gaat om landen die door de vijand werden bezet — invoeren. De landen-leden welke vijf jaar na inwerkingtreding van het Fonds die beperkingen verder toepassen, moeten hierover jaarlijks met het Fonds overleg plegen. Dergelijk overleg tussen het Fonds en een aantal zijner leden vond sedert 1952 ieder jaar plaats.

De goud- en deviezenvoorraad waarover het Fonds beschikt om zijn leden te helpen hun verplichtingen

na te komen, is gevormd uit de inschrijvingen van al zijn leden; een ieder kan hierop onder bepaalde voorwaarden en binnen bepaalde grenzen een beroep doen.

De inschrijvingen zijn gelijk aan de quota's. Deze laatste worden bepaald met inachtneming van de economische, financiële en zelfs politieke betekenis der verschillende lidstaten, alsook van de plaats die zij in de wereldhandel innemen. Zij worden door het Fonds om de vijf jaar van ambtswege herzien; dit geschiedde reeds tweemaal, doch er werden geen aanpassingen voorgesteld. Bovendien mogen de quota's op aanvraag van een lid gewijzigd worden zo het Fonds zulks gewenst acht. Dit geschiedde met verscheidene quota's waaronder dat van Frankrijk, dat bij het einde van 1946 verhoogd werd.

Het bedrag van het quotum bepaalt de omvang van het stemrecht en het deviezenbedrag dat het lid gebeurlijk bij het Fonds kan verkrijgen.

De quota's van al de landen-leden bereikten op 31 december 1956 een totaal bedrag van \$ 8.928,5 miljoen. De belangrijkste werden als volgt verdeeld:

	In miljoenen dollars	In pct. van het totaal
Verenigde Staten	2.750	30,8
Groot-Brittannië	1.300	14,6
China	550	6,2
Frankrijk	525	5,9
Indië	400	4,5
Duitsland	330	3,7
Canada	300	3,4
Nederland	275	3,1
Japan	250	2,8
België	225	2,5

De inschrijvingen dienen voor het volle bedrag gestort; zij zijn ten dele in goud en ten dele in nationale valuta te betalen.

Het in goud betaalde deel moet gelijk zijn aan het kleinste van de twee volgende bedragen: 25 pct. van het quotum of 10 pct. van het nettobedrag van de officiële goud- en deviezenvoorraad die het land op 1 maart 1947 of op een door het Fonds meer geschikt geachte datum bezat.

De betalingen in nationale munt mogen, in zover het Fonds oordeelt dat het die munt niet nodig heeft, vervangen worden door de neerlegging van niet verhandelbare, renteloze en dadelijk opeisbare Staatsfondsen. Aanvankelijk mochten de lidstaten van dit recht gebruik maken voor het deel van het tegoed van het Fonds in hun nationale munt dat 10 pct. van hun quotum overtrof; sedert 1950 moeten de tegoeden van het Fonds in nationale valuta nog slechts 1 pct. der quota's vertegenwoordigen.

De leden van het Fonds kunnen zich deviezen aanschaffen in ruil van goud of van hun nationale valuta. In dit laatste geval mogen de aangevraagde deviezen alleen worden aangewend indien ze aan een onmiddellijke behoefte beantwoorden en dienen moeten tot bestrijding van een tijdelijk tekort op

de betalingsbalans. De middelen van het Fonds mogen in beginsel niet gebruikt worden voor financiering van belangrijke of doorlopende kapitaalbewegingen, noch voor termijntransacties in deviezen.

Ten einde de liquiditeit der activa van het Fonds te verzekeren, voorziet de Slotakte dat de deviezenaankopen door een land niet mogen leiden tot een verhoging van het tegoed van het Fonds in de munt van dat lid ten belope van meer dan 25 pct. van zijn quotum, in een periode van twaalf achtereenvolgende maanden; dit percentage wordt eerst van toepassing vanaf het oogenblik waarop de tegoeden van het Fonds in de beschouwde munt 75 pct. van het quotum overtreffen. Op geen enkel oogenblik mag het tegoed in de munt van een land 200 pct. van het quotum van het lid te boven gaan. Al die beperkingen mogen in sommige gevallen opgeheven of verzacht worden.

Sedert februari 1952 laat het Fonds, behalve in gans uitzonderlijke gevallen, steeds toe dat deviezen worden aangekocht zolang zijn tegoed in de munt van een lid het quotum van dit laatste niet overschrijdt.

Bij een beslissing genomen in oktober 1952, verklaarde het zich bereid onherroepelijke aanvragen tot uitoefening van trekkingsrechten te onderzoeken. Deze laatste verschaffen de leden de zekerheid dat ze gedurende een bepaalde periode deviezen zullen kunnen aankopen voor een bedrag bepaald op eenvoudige aanvraag en zonder nieuw onderzoek van hun toestand.

De Slotakte van Bretton Woods legt onder sommige voorwaarden de lidstaten de verplichting op hun nationale munt van het Fonds tegen goud of convertibele geldsoorten terug te kopen.

De Beheerraad trof in februari 1952 een beslissing betreffende de terugkoop van nationale munten die aan het Fonds tegen deviezen zijn overgedragen; hij oordeelde het wenselijk dat die terugkoop zou geschieden binnen een termijn die aangepast is aan de tijdelijke betalingsmoeilijkheden, welke het beroep op de middelen van het Fonds rechtvaardigen; de termijn mag geen drie tot vijf jaar overschrijden. De landen die deviezen willen verkrijgen, moeten sindsdien in hun aanvraag verklaren zich naar dit beginsel te schikken; overleg is voorzien om de terugkoop binnen de voorziene termijnen te verzekeren, onder voorbehoud van uitzonderlijke en onvoorziene omstandigheden.

Een commissieloon wordt door het Fonds gegeven op elke deviezenaankoop tegen nationale munt. Volgens de Slotakte van Bretton Woods, zal het 3/4 pct. bedragen, doch het kan tot 1 pct. verhoogd of tot 1/2 pct. verlaagd worden. Bovendien moet het lid een rente betalen zodra het tegoed van het Fonds in de munt van dat land het quotum overschrijdt; het rentepercentage stijgt evenredig met het bedrag van het surplus en met de periode gedurende dewelke het Fonds dit bedrag aanhoudt.

De Slotakte stelt eveneens de renteschaal vast, doch deze laatste kan bij meerderheid van drie vierden van het totaal der stemmen worden gewijzigd.

De renteschaal werd in 1951 en in 1954 herzien, waarbij de progressiviteit van de percentages in de tijd werd verscherpt, ten einde een langdurig of doorlopend gebruik der middelen van het Fonds tegen te gaan.

In onderstaande tabel zijn de transacties van het Fonds sedert zijn inwerkingtreding tot 31 december 1956 samengevat.

Transacties van het Internationaal Monetair Fonds

(In miljoenen U.S.-dollars)

	Deviezenaankopen door leden tegen nationale munt	Terugbetalingen		Nettodeviezenaankopen door leden tegen nationale munt
		Terugkoop van nationale munt	Aankoop van nationale munt door andere leden	
1947	467,7	—	— 6,0	461,7
1948	208,0	—	— 11,4	196,6
1949	101,5	— 2,3	—	99,2
1950	—	— 24,3	—	— 24,3
1951	34,6	— 45,8	— 28,0	— 39,2
1952	85,1	— 101,5	—	— 16,4
1953	229,5	— 162,8	— 157,6	— 90,9
1954	62,5	— 210,0	—	— 147,5
1955	27,5	— 232,4	—	— 204,9
1956	692,6	— 113,3	—	579,3
Totaal ...	1.909,0	— 892,4	— 203,1	813,5

Het algemeen beheer van het Fonds is opgedragen aan de Raad van Gouverneurs, de Beheerraad (*Board of Executive Directors*) en de Beheerder-directeur-generaal (*Managing Director*).

De Raad van Gouverneurs komt eenmaal per jaar in algemene vergadering bijeen. Hij bezit al de mach-

ten van het Fonds. Behalve zekere door de statuten voorbehouden bevoegdheden, kunnen die machten aan de Beheerraad worden overgedragen, hetgeen ook in feite geschiedde.

Deze Raad is thans uit zeventien leden samengesteld. Vijf onder hen worden aangeduid door ieder

der toegetreden landen, waarvan de quota's het hoogst zijn : Verenigde Staten, Groot-Brittannië, China, Frankrijk en India; de andere vertegenwoordigen over het algemeen ieder verscheidene landen-leden die het met elkaar eens worden om een door een onder hen voorgedragen kandidaat te kiezen.

Zowel in de Raad van Gouverneurs als in de Beheerraad, is het stemrecht evenredig aan het quotum.

De Beheerder-directeur-generaal van het Fonds is eveneens Voorzitter van de Beheerraad. Hij draagt zorg voor de organisatie en de controle der werkzaamheden van de verschillende diensten van het Fonds.

Het Fonds mag zijn leden alle hem noodzakelijk voorkomende inlichtingen vragen opdat het zijn taak doelmatig zou kunnen vervullen.

Het Fonds geeft in het Engels verschillende periodieke publikaties uit : een jaarverslag over zijn bedrijvigheid, een jaarboek over de betalingsbalansen (Balance of Payments Yearbook), een jaarboek over de deviezenbepalingen (Annual Report on Exchange Restrictions), een maandschrift over financiële statistieken (International Financial Statistics). Het publiceert eveneens, zonder vaste periodiciteit, een tijdschrift (Staff Papers) waarin bijdragen verschijnen van zijn ambtenaars over financiële en economische onderwerpen.

Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling.

De Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling (*International Bank for Reconstruction and Development - I.B.R.D.*) werd tegelijkertijd en volgens dezelfde procedure opgericht als het Internationaal Monetair Fonds, waarvan de structuur met de hare overeenstemt.

Evenals het Fonds, trad de Bank op 27 december 1945 in werking en begon haar verrichtingen in juni 1946.

Zij is een intergouvernementele kredietinstelling van het coöperatieve type, want haar leden zijn tegelijkertijd haar voornaamste geldgevers en de enige deelgerechtigden in de verrichtingen die met deze middelen worden verwezenlijkt.

Zij stelt zich hoofdzakelijk ten doel de rationele ontwikkeling te begunstigen van de internationale kredieten op lange termijn, die het produktievermogen der landen-leden moeten opvoeren, vooral van diegene wier economisch stelsel door de oorlog of ander onheil werd verzwakt of wier economie onvoldoende ontwikkeld is.

Hiertoe moet de Bank :

1) de privé-investeringen van buitenlandse herkomst vergemakkelijken en aanwakkeren door middel van waarborgen of deelnemingen aan leningen of aan andere investeringen welke door openbare of privé-instellingen worden verwezenlijkt;

2) voorzien in het tekort aan beleggingen van particulieren door zelf kredieten te verlenen. Deze

laatste mogen in geen geval in de plaats treden van de kredieten die langs de gebruikelijke distributiewegen kunnen verkregen worden. Zij worden eerst dan verleend wanneer het privé-kapitaal niet tegen redelijke rentevoorwaarden beschikbaar is;

3) de door haar verstrekte of gewaarborgde leningen afstemmen op de internationale leningen die uit andere bronnen werden verkregen, derwijze dat de nuttigste en meest dringende plannen bij voorrang worden uitgevoerd.

De middelen waarover de Bank voor de uitvoering van haar krediettransacties beschikt, zijn, enerzijds, haar eigen kapitaal en de opbrengst van de rente en commissielonen die zij in ruil van haar diensten verkreeg en, anderzijds, de vreemde middelen die de Bank zich mag aanschaffen op de kapitaalmarkt door uitgifte van obligaties en door verkoop van vorderingen die zij op haar geldnemers aanhoudt.

Het door de oprichtingsakte van de Bank vastgestelde kapitaal bedraagt 10 miljard U.S.-dollar. Het is verdeeld in 100.000 aandelen ter waarde van \$ 100.000 elk, waarop alleen de leden mogen inschrijven volgens bepaalde verhoudingen en regelen. Het kan desnoods verhoogd worden door een beslissing van de Vergadering van de Gouverneurs die bij een meerderheid van drie vierden der stemrechten wordt genomen. Thans is er reeds voor \$ 9.265,4 miljoen ingeschreven.

Op het ingeschreven kapitaal zijn slechts 20 pct. beschikbaar, die de Bank voor haar krediettransacties mag aanwenden.

De resterende 80 pct. vormen het gereserveerde kapitaal, dat uitsluitend moet dienen om de verliezen te dekken die de Bank zou kunnen lijden op de met vreemde middelen verstrekte leningen en om de rentedienst te verzekeren aan de houders der obligaties die onder waarborg van de Bank zijn uitgegeven, in geval de ontlenende of garanderende Staten in gebreke blijven. Dit deel van het kapitaal moest niet werkelijk worden gestort. Bijstorting zal alleen geëist worden wanneer zulks nodig is. Het is naar keuze van de leden betaalbaar in goud, in U.S.-dollars of in de munt waarin de verplichtingen van de Bank moeten voldaan worden. De leden zijn voor dit deel hoofdelijk aansprakelijk tegenover de Bank. Zo sommigen onder hen geen gevolg geven aan een oproeping tot bijstorting, dan worden de niet bijgestorte delen ten laste gelegd van de andere vennoten naar rato van hun inschrijvingen.

Het beschikbare kapitaal is aan geheel andere regelen inzake inbreng en betaling onderworpen.

Een deel, gelijk aan 2 pct. van de totale inschrijving van ieder lid, moet in goud of in U.S.-dollars worden betaald. De stortingen die tot dusver uit dien hoofde werden gedaan, bedragen 182,6 miljoen U.S.-dollar; 2,7 miljoen moeten nog worden betaald.

Het andere deel van het beschikbare kapitaal, zijnde 18 pct. van de totale inschrijving, is in nationale munt verschuldigd. Krachtens de oprichtings-

akte werden 8 pct. opgeroepen binnen het jaar na oprichting van de Bank. In zover de Bank de munten der leden voor de kredietverrichtingen niet nodig heeft, mogen deze laatste de betaling in nationale munt vervangen door afgifte van door hen uitgegeven bons, die op zicht terugbetaalbaar zijn, niet kunnen verhandeld worden en geen rente afwerpen. Die bons worden door de I.B.H.O. geïncasseerd naar gelang van de behoeften en mits voorafgaand akkoord van de betrokken regering. Nochtans stonden een klein aantal landen, waaronder de Verenigde Staten — die van meet af aan geheel hun aandeel van 18 pct. hebben gestort en beschikbaar gesteld —, de onvoorwaardelijke mobilisatie van dit deel van het ingeschreven kapitaal toe. Op 31 december 1956 bedroegen de werkelijk door al de leden beschikbaar gestelde bedragen 950 miljoen U.S.-dollar, op de 1.667,8 miljoen dollar die de 18 pct. vertegenwoordigen. Het totaal der eigen middelen waarover de Bank voor haar kredietverrichtingen beschikte, bereikte aldus 1.132,6 miljoen U.S.-dollar (950 miljoen + 182,6 miljoen, zijnde de in goud of in dollars te betalen 2 pct.).

Op dezelfde datum beliepen de vreemde middelen van de Bank \$ 1.492,2 miljoen. De leningen die de Bank op de kapitaalmarkt der landen-leden of op de markten van andere landen mag uitgeven, vertegenwoordigden hierin een zeer hoog bedrag, zegge \$ 850,2 miljoen. Het lijkt belangwekkend hieromtrent enkele nadere gegevens te verstrekken.

Leningen door de I.B.H.O. op de kapitaalmarkten uitgegeven : 31 december 1956

Aantal uitgiffen	Valuta's waarin de uitgiffen werden gedaan	Totaal der bijeengebrachte geldmiddelen (uitgedrukt in dollars)
9	U.S.-dollars	695,0
6	Zwitserse franken	69,8
2	Canadese dollars	36,4
2	Ponden sterling	28,0
2	Nederlandse guldens	21,0

In januari 1957 werden twee nieuwe leningen uitgegeven, een op de Zwitserse en een op de Amerikaanse markt ten bedrage van resp. \$ 46,5 miljoen en \$ 100 miljoen.

De uitgiffen moeten uitdrukkelijk toegestaan worden door het land waar de leningen worden geplaatst en, wanneer zij in een andere munt zijn gesteld, door het land in wiens munt de lening zal worden aangeaan. Verscheidene lidstaten troffen maatregelen om de plaatsing van obligaties der Bank op hun kapitaalmarkt te vergemakkelijken. Het provenu der leningen kan vrij tegen de munt van elk lid worden omgeruild.

De kredietverrichtingen van de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling zijn aan wel bepaalde regelen onderworpen, zowel wat betreft de beschikking zelf over de fondsen als de bestemming der leningen of waarborgen.

De voorwaarde waaraan de beschikking over de geldmiddelen is onderworpen, verschilt naar gelang van de herkomst dier middelen.

De leningen door middel van de 18 pct. nationale munt mogen slechts worden verstrekt na goedkeuring van het lid dat in de gevraagde munt op het kapitaal heeft ingeschreven.

Daarentegen mogen de kredieten, welke gefinancierd werden met de in goud of U.S.-dollars betaalde 2 pct. van het kapitaal, zonder beperking door de Bank worden toegestaan. Dit is eveneens het geval voor de leningen met vreemde middelen, onverschillig of zij in convertibele of in om het even welke andere valuta worden verstrekt.

Anderzijds is de waarborg van de Bank voor leningen door andere instellingen of door particulieren verstrekt, steeds onderworpen aan de toelating van de lidstaat waar de gelden worden opgenomen en van de Staat in wiens munt de lening is gesteld.

Opgemerkt zij verder dat het totaal der door de Bank verleende of gewaarborgde kredieten het ingeschreven kapitaal, vermeerderd met de reserves, niet mag overtreffen.

Wat de bestemming der leningen en de van de geldnemer vereiste waarborgen betreft, kunnen de richtlijnen van de politiek van de Bank als volgt worden samengevat :

1) Alleen herstel- of ontwikkelingsprojecten mogen in overweging worden genomen. Dit in de statuten uitgedrukte beginsel wordt door de Bank soepel opgevat; zij houdt rekening met bijzondere omstandigheden en zij financiert dan ook meer algemene plannen, o.m. diegene die vooral de mogelijke terugslag van de investeringspolitiek op de betalingsbalans van het beschouwde land trachten op te vangen. Daar de Bank met het oog op de grote omvang van de aanvragen en de beperktheid harer middelen, een schifting in de voorgelegde ontwerpen doet, laat zij zich bij voorrang in met diegene die zij het best geschikt acht om het produktievermogen van de belanghebbende Staten te verhogen. Ieder voorgelegd ontwerp wordt grondig onderzocht, vooreerst aan de hand van de stukken te Washington en vervolgens ter plaatse, door deskundigen die eveneens, op aanvraag van de geldnemer, een rol van technische raadgever mogen vervullen;

2) De door de Bank verstrekte of gewaarborgde leningen moeten niet noodzakelijk al de uitgaven dekken die voor de uitvoering der goedgekeurde ontwerpen bestemd zijn. Normaal worden zij slechts voor de directe uitgaven gebruikt, d.w.z. voor de invoer van goederen en diensten die voor de eigenlijke uitrusting bestemd zijn. De indirecte deviezen-uitgaven voor de bijkomende invoer van verbruiks- goederen, voortvloeiend uit de uitvoering van het investeringsproject, moeten principieel door het nationale spaarwezen worden gefinancierd. In werkelijkheid kunnen zij echter ook aanleiding geven tot tussenkomst van de Bank in de mate waarin

hun financiering door het nationaal krediet stoornissen in de betalingsbalans kan veroorzaken. De kredietverlening zal in dat geval zelfs mogen uitgebreid worden tot uitgaven in nationale munt, die verband houden met de uitvoering van het door de Bank goedgekeurde ontwerp;

3) Ten einde het toezicht op het gebruik der kredieten te vergemakkelijken, spreidt de Bank haar stortingen; deze worden gedaan naarmate de goederen waarvoor de lening moet dienen, worden betaald. Verder blijft zij in nauw contact met de geldnemers gedurende de gehele periode van de lening; zij eist regelmatig gegevens over de stand van de werken en houdt nauwlettend toezicht op de uitvoering der projecten door tussenkomst van inspecteurs die de werken ter plaatse bezoeken;

4) De Bank leent of waarborgt alleen ten behoeve van de lidstaten.

Wanneer het krediet aan een privé-onderneming of aan een instelling van de lagere overheid wordt verstrekt, moet het geheel door de belanghebbende regering of door een centraal financieel orgaan zoals de circulatiebank, de Schatkist, het Stabilisatiefonds voor de wisselkoersen of gelijksoortige instellingen worden gewaarborgd.

Het totaal der door de I.B.H.O. toegezegde leningen sedert haar inwerkingtreding bereikte op 31 december 1956 \$ 2.977,8 miljoen en dat van de stortingen op die leningen \$ 2.107,9 miljoen.

In de eerste jaren na de oorlog dienden de kredieten vooral tot financiering van herstelplannen (ten belope van \$ 497 miljoen) en de landen van West-Europa waren hiervan de voornaamste begunstigen. Naderhand werd een toenemend deel der leningen besteed aan de verbetering der produktievoorwaarden in de minder ontwikkelde landen.

Indeling der verstrekte leningen, per continent en volgens de aard van de projecten
Toestand op 30 juni 1956
(In miljoenen U.S.-dollars)

	Totaal	Amerika ¹	Europa	Azië	Afrika	Australië
Herstellkredieten	497	—	497	—	—	—
Ontwikkelingskredieten :						
Totaal	2.190	653	472	439	347	259
Produktie en verdeling van elektrische energie	789	312	130	136	178	33
Vervoer	656	247	59	128	125	97
Verkeer	26	24	—	—	2	—
Landbouw - Vrachten	228	47	51	41	—	89
Nijverheid	331	23	132	134	2	40
waarvan ijzer en staal	145	—	21	114	—	10
Algemene ontwikkeling	140	—	100	—	40	—

¹ Excl. Verenigde Staten en Canada, die geen lening van de I.B.H.O. vroegen.

Alleen de regeringen mogen deel van de I.B.H.O. uitmaken. Om lid te worden, moeten zij twee voorwaarden vervullen : tot het I.M.F. toetreden en op een door de Bank vastgesteld minimum aantal kapitaalsaandelen inschrijven, waarbij rekening gehouden wordt met de economische betekenis van elk land.

Ieder lid kan bijkomende aandelen kopen tot een bedrag dat eveneens door de Bank wordt vastgesteld.

De leidende organen van de Bank zijn de Algemene Vergadering van de Gouverneurs (*Board of Governors*) en de Raad der afgevaardigde beheerders (*Board of Executive Directors*).

De Vergadering van de Gouverneurs telt een vertegenwoordiger en een plaatsvervanger per land. Zij komt eenmaal per jaar bijeen tegelijkertijd als de vergadering der gouverneurs van het Internationaal Monetair Fonds. Zij bezit alle machten.

Zij draagt een deel ervan over aan de Raad der afgevaardigde beheerders, die het dagelijks bestuur van de Bank verzekert en waarvan de leden bestendig te Washington zetelen. De Raad is thans samen-

gesteld uit zestien leden; vijf vertegenwoordigen van rechtswege de landen die het grootste deel van het kapitaal bezitten : Verenigde Staten, China, Verenigd-Koninkrijk, Frankrijk, Indië; de elf andere worden gekozen door de Vergadering van de Gouverneurs. De Raad van de afgevaardigde beheerders duidt de Voorzitter van de Bank aan, die de gezamenlijke administratieve diensten leidt en de Beheerraad voorziet.

De I.B.H.O. telt thans zestig leden, welke dezelfde zijn als die van het Internationaal Monetair Fonds.

Internationale Financieringsmaatschappij.

De Internationale Financieringsmaatschappij (*International Finance Corporation - I.F.C.*) is een jonge instelling : zij trad op 25 juli 1956 in werking.

Zij werd opgericht onder de auspiciën van de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling, ten einde de bedrijvigheid van deze laatste aan te vullen door ruimere en soepelere investeringen ten behoeve van particuliere ondernemingen. De statu-

taire verplichting van de Bank alleen aan ondernemingen te lenen, mits waarborg van algehele terugbetaling door de regering van de geldnemer, beperkt immers in sterke mate het mogelijk beroep van particulieren en Staten op die instelling voor de financiering van particuliere ontwerpen. Het verbod beleggingen tegen veranderlijke rente te doen, oefent een zelfde restrictieve invloed uit.

Hoofddoel van de I.F.M. is het bevorderen van de ontwikkeling der particuliere produktieve ondernemingen in de landen-leden, en meer in het bijzonder in de economisch achtergebleven landen.

Het is haar taak de bedrijven te helpen bij het verkrijgen van de vereiste financiële en gebeurlijk technische middelen, *buiten elke regeringstussenkost of -waarborg om.*

Hiertoe moet zij, luidens haar statuten :

1) bijdragen tot het scheppen van de algemene voorwaarden van vrij kapitaalverkeer, die het belegging zoekende nationale en internationale spaarwezen moeten in staat stellen zich meer naar de produktieve bedrijven van de landen-leden te richten;

2) privé-kapitalen trachten te verkrijgen voor die particuliere ondernemingen welke, naar haar oordeel, geschikte produktieve beleggingsmogelijkheden bieden en gebeurlijk die ondernemingen helpen het ontbrekende ervaren leidend personeel te vinden;

3) met haar eigen inkomsten en in samenwerking met particuliere geldschieters zelf beleggingen doen, zonder regeringswaarborg voor terugbetaling, in die gevallen waarin particulier kapitaal tegen redelijke voorwaarden niet beschikbaar is.

De directe voorschotten die de Internationale Financieringsmaatschappij mag verlenen, omvatten leningen tegen vaste rente en alle andere investeringen, behalve belegging in aandelen.

Die tussenkomsten verlenen echter de Maatschappij nooit het recht zich in het beheer van de begunstigde onderneming te mengen. Op dat punt zijn de statuten formeel. De Maatschappij mag alleen op aanvraag van de ondernemingen het nodige leiding gevende personeel bezorgen. De effecten die ze mag aanhouden, zijn deelhebbende obligaties die een recht geven op deelneming in de winst, doch ze mogen niet de kenmerken van de gewone aandelen bezitten. De Internationale Financieringsmaatschappij zal haar deelnemingen aan privé-belangen overdragen zodra zij hiervoor een redelijke prijs kan bekomen. De overdrachten zullen principieel geschieden op basis van een optie ten gunste van de privé-belangen waarmede zij deelgenoot was.

Welke ook de modaliteiten van de directe lenings- en beleggingstransacties mogen zijn, zij zijn aan bepaalde algemene voorwaarden onderworpen :

1) de onderneming die de tussenkomst aanvraagt, moet rendabel en nuttig zijn;

2) een belangrijk deel der voor de investering vereiste middelen moet door de belanghebbenden

zelf worden ingebracht, want de Maatschappij zal slechts voor het surplus bijdragen;

3) de onderneming moet in de onmogelijkheid verkeren dit surplus van andere particuliere kapitaalbronnen tegen normale voorwaarden te verkrijgen.

Die beperkende regelen zijn verantwoord : de Maatschappij moet het tekort aan privé-kapitaal aanvullen en niet in de plaats treden van de particuliere kredietgevers. Zij treedt dus inzake directe financiering pas in laatste instantie op.

De beleggingen kunnen zonder onderscheid in landbouw-, handels-, financiële en industriële bedrijven gedaan worden. Waarschijnlijk zullen ze echter in de eerste jaren vooral op de industriële sector gericht zijn, waarbij de voorkeur zal gegeven worden aan investeringen van middelgrote betekenis.

Voor de financiering van haar actieve transacties zal de Maatschappij, naast haar eigen middelen — kapitaal en inkomsten uit haar beleggingen —, beschikken over geldmiddelen verkregen door uitgifte van obligaties op de kapitaalmarkt en door verkoop van haar investeringen « op aangepaste wijze ».

Het kapitaal werd op 100 miljoen U.S.-dollar vastgesteld en moet geheel in goud of dollars worden gestort. Per einde december 1956 was hierop ten belope van \$ 90,4 miljoen door zevenenveertig landen (1) ingeschreven.

De Internationale Financieringsmaatschappij kan als een dochtermaatschappij van de I.B.H.O. worden beschouwd, hoewel zij juridisch zelfstandig en haar vermogen strikt onderscheiden is van dat van de Bank, waaraan zij trouwens geen enkele lening mag vragen.

De hierna volgende banden verenigen de twee instellingen :

— Alleen de lidstaten van de I.B.H.O. mogen deel uitmaken van de Internationale Financieringsmaatschappij. Het bedrag van hun inschrijvingen op het kapitaal wordt bepaald naar rato van hun aandeel in het kapitaal van de Bank. De Verenigde Staten bezitten aldus het overwegende deel, zegge \$ 35 miljoen, waarna het Verenigd-Koninkrijk met \$ 14,4 miljoen volgt. België mag op 2.492 aandelen voor een totaal bedrag van \$ 2,492 miljoen inschrijven.

— De Beheerraad van de Internationale Financieringsmaatschappij is samengesteld uit de leden van de Beheerraad van de Bank (Executive Directors), die de regeringen vertegenwoordigen welke tot de Maatschappij zijn toegetreden. Hij zal dus praktisch dezelfde zijn als die van de Bank, wanneer al

(1) Australië, België, Bolivia, Brazilië, Burmah, Canada, Ceylon, Columbië, Costa-Rica, Denemarken, Duitsland, Ecuador, Egypte, Ethiopië, Finland, Frankrijk, Guatemala, Haïti, Honduras, India, Indonesië, Irak, Iran, Israël, Italië, Japan, Jordanië, Libanon, Luxemburg, Mexico, Nederland, Nicaragua, Noorwegen, Oostenrijk, Pakistan, Panama, Paraguay, Peru, San-Domingo, San-Salvador, Thailand, Turkije, Verenigde Staten, Verenigd-Koninkrijk, Venezuela, IJsland, Zweden.

de leden van deze laatste zullen lid zijn van de Maatschappij.

— De Voorzitter van de Beheerraad van de Internationale Bank is van ambtswege Voorzitter van de Beheerraad van de Internationale Financieringsmaatschappij en het technisch en administratief personeel zal ten dele gemeenschappelijk zijn.

Die bestendige contacten tussen de Bank en de Maatschappij stellen deze laatste in staat invloed uit te oefenen op de regeringen en door hen te worden gecontroleerd, doch tevens een onderscheiden, meer dynamische politiek tegenover de particuliere ondernemingen te voeren.

Door haar structuur, haar doel en haar methoden is de Internationale Financieringsmaatschappij een originele en gedurfde vorm voor internationale financiering van de privé-bedrijven.

Zij ontving reeds talrijke aanvragen van tussenkomst tijdens de eerste maanden van haar bestaan. Tot dusver deed zij nog geen investeringen.

Algemene Overeenkomst voor Handel en Tarieven.

De Algemene Overeenkomst voor Handel en Tarieven (*General Agreement on Tariffs and Trade* - G.A.T.T.) werd op 30 oktober 1947 te Genève ondertekend.

In de geest van de ondertekenaars was de overeenkomst slechts van voorlopige aard; ze moest de toepassing mogelijk maken van de wezenlijke bepalingen — nl. die betreffende de vermindering van de handelsbelemmeringen — van het Handvest van Havana waarbij de Internationale Handelsorganisatie werd opgericht, in afwachting dat deze laatste van kracht werd. Het Handvest vond echter nooit toepassing, daar het vereiste bekrachtigingspercentage niet werd bereikt. Het Algemeen Akkoord is dus verder blijven bestaan en is uiteraard niet alleen het kader geworden waarin de regeringen hun inspanningen hebben voortgezet ter coördinatie en harmonisatie van hun douanepolitiek, doch ook het belangrijkste discussie- en confrontatieterrein inzake internationaal ruilverkeer.

Het denkbeeld van een bestendige organisatie van de gehele internationale handel werd nochtans niet prijsgegeven. Toen definitief gebleken was dat elke hoop op bekrachtiging van het Handvest van Havana diende opgegeven, zijn de ondertekenaars van de G.A.T.T., aangemoedigd door de praktische resultaten in het kader van deze laatste, overgegaan tot een herziening van het Akkoord. Zij hebben de doelstellingen ervan verruimd en een bestendige organisatie opgericht, nl. de Organisatie voor Economische Samenwerking, die het beheer waarneemt, over meer rechtstreekse actiemiddelen beschikt en een Vergadering, een Uitvoerend Comité en een Secretariaat omvat. Het herziene Akkoord werd in maart 1955 ondertekend, doch zal slechts in werking treden zodra het bekrachtigd wordt door een aantal landen

die 85 pct. van de wereldhandel vertegenwoordigen. Daar deze voorwaarde nog niet is vervuld, blijft het vroegere akkoord van toepassing.

De G.A.T.T. is geen organisatie in de juridische zin van het woord. Ze heeft geen bestuursorganen opgericht die over eigen personeel en eigen technische middelen beschikken, wat trouwens logisch is daar bij de instelling ervan een snelle inschakeling van de Internationale Handelsorganisatie was voorzien.

Ze beperkt er zich toe aan de verdragsluitende partijen periodieke bijeenkomsten — de zittijden — op te leggen, ten einde de uitvoering van de bepalingen van het Akkoord waarbij een collectief optreden gemoeid is, te verzekeren en over het algemeen de maatregelen te onderzoeken die het bereiken van de doelstellingen van het Akkoord kunnen vergemakkelijken. Andere onderdelen dienden natuurlijk in het kaderwerk aangebracht om de uitvoering van het Akkoord mogelijk te maken. Ze omvatten een Secretariaat en een Comité *ad hoc*, dat gewoonlijk Recescomité genoemd wordt.

Het Secretariaat is dit van de Interimcommissie van de Internationale Handelsorganisatie, waarmee in 1949 een regeling werd getroffen. Het houdt zich bezig met het gewone administratief werk en bereidt de zittijden voor.

Het Recescomité staat het in deze laatste opdracht bij. Het is sedert 1951 werkzaam. Het bestaat uit zeventien bij elke zittijd verkozen leden en bereidt de dagorde der zittijden voor. Buiten deze laatste onderzoekt het de dringende vraagstukken en knoopt met de leden de bij het Akkoord voorziene raadplegingen aan.

De G.A.T.T. bevordert de verlaging der douanetarieven, de opheffing der andere belemmeringen op het ruilverkeer en de uitschakeling der discriminatoire praktijken inzake internationale handel.

Ze heeft er zich tot nog toe vooral op toegelegd het eerste en het derde punt van dit programma uit te werken.

Het belangrijkste middel ter verlaging der douanetarieven bestond in de organisatie van Tariefconferenties waarop de regeringen, leden van het Akkoord, bilateraal, op basis van wederkerigheid en van wederzijdse voordelen, onderhandelden over tariefconcessies betreffende een of meerdere produkten en die, in geval van akkoord tussen de twee onderhandelaars, automatisch toepasselijk worden op dezelfde produkten van al de gebieden der verdragsluitende partijen van de G.A.T.T. De concessie kon bestaan in een verlaging van een tarief of in de consolidatie van een vroeger toegestaan recht.

Bij het einde van de Conferentie stelt ieder land een lijst op van de verschillende concessies die het aan de andere landen heeft toegestaan. Het Secretariaat verzamelt al de lijsten, publiceert ze en houdt ze bij. Het zal eerlang een verzamellijst publiceren van al de concessies waarover onderhandeld werd tijdens de vier Conferenties die tot nog toe werden

gehouden, respectievelijk te Genève in 1947, te Annecy in 1949, te Torquay in 1950 en te Genève in 1956.

De akkoorden die op initiatief van de leden buiten de Conferenties gesloten worden, zijn eveneens onderworpen aan het stelsel van de meest begunstigde natie. Ze worden door de leden aan het Secretariaat medegedeeld, dat onmiddellijk de andere landen in kennis brengt van de nieuwe geldende tarieven. Al de aldus vastgestelde en door de G.A.T.T. aanvaarde tarieven worden geconsolideerd : de landen die de concessies hebben toegestaan, mogen geen lijst wijzigen of terugtrekken dan na onderhandeling met de regering van het land waarmee het akkoord werd gesloten. In beginsel mogen de wijzigingen slechts op bepaalde tijdstippen aangebracht worden. Het herziene Akkoord heeft de gezamenlijke in juli 1955 vigerende consolidaties tot 31 december 1957 verlengd. Na die datum voorziet het hun stilzwijgende verlenging voor de duur van drie jaar zo geen enkele verdragsluitende partij binnen de vastgestelde termijnen een wijziging vraagt.

De intrekking van een concessie moet in beginsel gecompenseerd worden door de toekenning van gelijkaardige concessies betreffende andere producten. Indien die voorwaarde niet wordt vervuld, mag de Staat waarmee het tariefakkoord gesloten was, zijn eigen concessies verminderen.

Toetreding tot de G.A.T.T. houdt voor de Staten de eerbiediging van volgende beginselen in :

1) Verbod hogere douanerechten toe te passen dan diegene die voorkomen in de concessielijsten in bijlage tot het Akkoord. Niet discriminatoire toepassing van al de geconsolideerde of vrij vastgestelde rechten. De verdragsluitende partij die een tariefvermindering toepast ten gunste van een produkt herkomstig uit of met bestemming naar een ander land, is gehouden hetzelfde te doen t.o.v. alle gelijkaardige producten herkomstig uit of met bestemming naar ieder der lidstaten van de G.A.T.T. Het Akkoord voorziet echter verschillende afwijkingen op die beginselen :

a) sommige landen verkregen de toelating om onderling preferentiële rechten te handhaven of in te stellen die de bij het Akkoord vastgestelde grenzen niet overschrijden. De aldus toegelaten regionale preferentiezones worden limitatief door het Akkoord opgesomd. Anderzijds wordt de inrichting van douane-unies of van vrijhandelszones door de bepalingen van het Akkoord niet verhinderd;

b) elk land kan gemachtigd worden anti-dumping rechten en invoerrechten ter compensatie van uitvoertoelagen toe te passen in geval de dumpingpraktijken en de toelagen een van zijn produkttakken dreigt in gevaar te brengen of zijn ontwikkeling te verstoren;

c) elk land mag invoerrechten heffen overeenstemmend met sommige binnenlandse taksen of met « de kosten der bewezen diensten » zoals bijv. de vervoerkosten van het ingevoerde produkt.

Beide laatste categorieën van afwijkingen moeten toegepast worden overeenkomstig de bij het Akkoord vastgestelde procedures.

2) Opheffing van de kwantitatieve beperkingen op het ruilverkeer met het buitenland. Het Akkoord bepaalt in zijn artikel 11 dat geen enkele verdragsluitende partij in- en uitvoerbeperkingen mag handhaven of invoeren buiten de douanerechten en de hiermee gelijkgestelde taksen. Het somt echter zelf een ganse reeks gevallen op waarin dit verbod niet geldt : schaarste aan essentiële produkten, onevenwichtigheid van de betalingsbalans, bescherming van nieuwe industrieën in de onderontwikkelde landen...

De uitzonderingen ter bescherming van de betalingsbalans zijn onderworpen aan regelen die als volgt kunnen samengevat worden : de toegelaten beperkingen mogen niet verder gaan dan voor de bescherming der wisselreserves noodzakelijk is; zij moeten, zodra de toestand verbetert, verzacht worden in verhouding tot het ritme van dit herstel en zohaast mogelijk afgeschaffd worden. Zij moeten gepaard gaan met aangepaste algemene economische herstelmaatregelen en mogen de normale handelsstromingen niet hinderen. Ten slotte moet het land dat beperkingen invoert of het algemene peil ervan verhoogt de verdragsluitende partijen tijdens de gewone zitting, d.i. tijdens de Algemene Vergadering, zo mogelijk vooraf raadplegen, ten einde een gemeenschappelijk onderzoek mogelijk te maken naar de geschiktheid der getroffen maatregelen, hun praktische weerslag op de economie der andere leden en de andere middelen die tot de verbetering van de toestand van het betrokken land kunnen bijdragen. Buiten de zittingen worden de raadplegingen gevoerd met het Secretariaat en het Recescomité.

Indien de beperkingen zo groot zijn dat ze op een algemene onevenwichtigheid wijzen, kunnen de verdragsluitende partijen onderhandelingen aanknopen met sommige bepaalde leden of met een bevoegde internationale instantie ten einde de toe te passen maatregelen op te sporen.

Volgens het Akkoord kan een lidstaat niet verplicht worden af te zien van restrictieve praktijken die door de verdragsluitende partijen niet geschikt worden geacht. Het verleent deze laatste echter het recht retorsiemaatregelen te treffen.

Het oorspronkelijke akkoord voorzag dat op een vast te stellen datum al de bestaande beperkingen zouden onderzocht worden en dat hun verdere handhaving zou onderworpen worden aan voor slechts één jaar geldende machtigingen. Tijdens de zitting van de G.A.T.T. van juli 1956 werd beslist dat dit onderzoek in juni en oktober 1957 zou plaatshebben.

De toepassing der kwantitatieve beperkingen moet evenals die der douanerechten op niet discriminatoire wijze gebeuren.

Ook op dit gebied zijn uitzonderingen voorzien : ze hebben dezelfde uitwerking als de wisselbeperkingen door het Internationaal Muntfonds toegestaan en de uitzonderingen voortvloeiend uit de preferentieak-

koorden welke door de lidstaten van een erkende preferentiezone worden gesloten.

Het algemeen Akkoord legt aan zijn leden nog enkele verplichtingen op inzake de uitvoertoelagen. Die verplichtingen worden in het herziene Akkoord verscherpt.

Overeenkomstig haar statuten onderhoudt de G.A.T.T. vrij nauwe betrekkingen met het I.M.F., alsook met de U.N.O.

De G.A.T.T. heeft in de loop van de eerste tien jaar van haar bestaan aanmerkelijke praktische resultaten bereikt, bijzonder op het gebied van de verlaging en de stabilisatie der douanerechten. In het kader van het Akkoord werden meer dan 60.000 tariefposten geconsolideerd. Die posten bestrijken een vrij uitgebreide reeks produkten van uiteenlopende betekenis.

Voor de B.L.E.U. vertegenwoordigden de produkten waarvan de rechten werden geconsolideerd, ongeveer 60 pct. van de totale invoerwaarde.

De G.A.T.T. telt thans vijfendertig leden (1).

Voedsel- en Landbouworganisatie der Verenigde Naties.

De Voedsel- en Landbouworganisatie der Verenigde Naties (*Food and Agricultural Organization - F.A.O.*) werd in oktober 1945, te Quebec, in het leven geroepen.

Zij telt thans tweeënzeventig leden (2). Haar zetel, die aanvankelijk te Washington was gevestigd, werd in 1956 naar Rome overgebracht.

De Organisatie stelt zich tot doel de verbetering van de produktie en van de distributie der landbouwprodukten en voedingsmiddelen alsmede van de levensvoorwaarden der landbouwbevolking te bevorderen, ten einde een algemene verhoging van de welvaart mogelijk te maken.

Hiertoe werden haar de volgende hoofdtaken opgedragen :

1) het bijeenbrengen, ontleden en verspreiden van zo volledig mogelijke inlichtingen over de land-

(1) Australië, België, Burmah, Brazilië, Canada, Ceylon, Chili, Cuba, Denemarken, Duitse Bondsrepubliek, Finland, Frankrijk, Griekenland, Haïti, India, Indonesië, Italië, Japan, Luxemburg, Nederland, Nicaragua, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Oostenrijk, Pakistan, Peru, Rodesia en Nyassaland, San-Domingo, Tsjechoslowakije, Turkije, Unie van Zuid-Afrika, Uruguay, Verenigde Staten, Verenigd-Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland, Zweden.

(2) Afghanistan, Argentinië, Australië, België, Bolivia, Brazilië, Burmah, Cambodja, Canada, Ceylon, Chili, Columbia, Costa-Rica, Cuba, Denemarken, Duitsland (Bondsrepubliek), Ecuador, Egypte, Ethiopië, Filipijnen, Finland, Frankrijk, Griekenland, Guatemala, Haïti, Honduras, Ierland, India, Indonesië, Irak, Iran, Israël, Italië, Japan, Joegoslavië, Jordanië, Korea, Laos, Libanon, Liberia, Luxemburg, Lybië, Mexico, Nederland, Nepal, Nicaragua, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Oostenrijk, Pakistan, Panama, Paraguay, Peru, Portugal, San-Salvador, Saoedi-Arabië, San-Domingo, Spanje, Syrië, Thailand, Tunesië, Turkije, Unie van Zuid-Afrika, Uruguay, Venezuela, Verenigde Staten, Verenigd-Koninkrijk, Vietnam, Yemen, IJsland, Zweden, Zwitserland.

bouw en de voeding; het bestuderen van de verhoudingen tussen wereldproduktie en -verbruik van landbouw- en voedingsprodukten en van de middelen om ze te verbeteren;

2) het bevorderen of aanbevelen van een nationale en internationale actie voor het onderzoek en de toepassing van meer rationele produktie-, verkoop- en distributiemethoden inzake landbouwprodukten en voedingsmiddelen, voor de uitbreiding van het landbouwkrediet en voor de afsluiting van internationale akkoorden inzake landbouwprodukten;

3) het verstrekken van technische hulp die door de deelnemende regeringen wordt gevraagd en het inrichten van missies die zouden nuttig blijken om de leden hun verplichtingen te helpen naleven.

De F.A.O. omvat drie basisorganen : de Conferentie, de Raad, het Secretariaat.

De Conferentie komt, in beginsel, om de twee jaar bijeen; aanvankelijk zetelde zij ieder jaar. Zij bepaalt de algemene politiek van de Organisatie en keurt haar begroting goed. Zij kan aanbevelingen doen en conventies aan de lidstaten voorleggen. Ieder van hen is op de Conferentie vertegenwoordigd en beschikt er over één stem.

De Raad is een soort uitvoerend comité dat in opdracht van de Conferentie de werkzaamheden tussen twee zittingen leidt, toezicht houdt op het Secretariaat en over de activiteit van dit laatste bij de Conferentie verslag uitbrengt. Hij is samengesteld uit vertegenwoordigers van vierentwintig lidstaten, die door de Conferentie voor een periode van drie jaar worden gekozen. Hij volgt van dichtbij de toestand van de landbouw in de wereld en verstrekt adviezen inzake coördinatie en continuïteit der werkzaamheden van de F.A.O. De Raad komt ten minste eenmaal per jaar bijeen tijdens de jaren waarin de Conferentie geen zitting houdt en drie maal per jaar gedurende de jaren waarin de Conferentie zetelt.

Het Secretariaat is samengesteld uit een Directeur-generaal door de Conferentie benoemd, uit een centraal beheer en uit verscheidene regionale bureaus : één voor Europa, te Rome, één voor het Nabije-Oosten, te Kaïro, een voor het Verre-Oosten, te Bangkok, twee voor Latijns-Amerika, te Rio de Janeiro en te Santiago, en één voor Centraal-Amerika, te Mexico.

Talrijke regionale of technische, bestendige of tijdelijke comités en commissies werden ingesteld om de Conferentie, de Raad en het Secretariaat in hun taak bij te staan. Deze laatste kunnen aldus hun werkzaamheden decentraliseren en de medewerking van deskundigen in alle werelddelen bekomen.

Een dier commissies is van bijzondere betekenis : de Goederencommissie; ze werd in 1949 door de Conferentie opgericht en belast met de studie van de problemen in verband met de voorraden en de afzet der landbouwprodukten. Ze stelt zo nodig

bijzondere werkgroepen in, waaronder het raadgevend subcomité voor de afzet der landbouwoverschotten, dat in juni 1954 werd opgericht en een bestendig karakter bezit. Dit subcomité heeft tot taak het probleem te volgen en de landen-leden te helpen bij het vaststellen van programma's voor de afzet van de landbouwoverschotten, overeenkomstig de richtlijnen die door de Goederencommissie werden vastgesteld, welke richtlijnen door de Raad worden bekrachtigd en waarmee vele lidstaten zich akkoord verklaarden.

De F.A.O. is vooreerst een centrum voor studie en gedachtenwisselingen, waar de leden zich kunnen documenteren, hun toestand en hun politiek vergelijken en werkprogramma's vaststellen. Op dit gebied heeft zij een zeer grote bedrijvigheid ontpleoid. De Organisatie heeft talrijke publikaties uitgegeven en concrete resultaten verwezenlijkt na onderhandelingen die zij bewerkte of vergemakkelijkte en die o.m. leidden tot de afsluiting van de tarwe- en de olijfolieovereenkomst.

De F.A.O. beperkt zich echter niet tot voorlichting en raadgevingen. Op het plan van de technische bijstand kan zij een meer directe taak vervullen door de landen-leden niet alleen de vereiste gegevens, doch ook specialisten en technische vorming te verschaffen. Op dat gebied handelt zij in samenwerking met het hierboven vermelde Comité voor Technische Bijstand. Zij richtte verschillende organen op met het doel de nieuwe techniek die landen bij te brengen, welke haar nog niet kennen of toepassen.

Onder de voornaamste publikaties van de F.A.O. verdienen vermelding : een verslag over de Toestand van de voedselvoorziening en de landbouw, dat sedert 1947 jaarlijks verschijnt, de Statistische jaarboeken en tijdschriften over landbouw en voeding, het Statistisch jaarboek van bossen en bosbouwprodukten, het Jaarboek van de visvangst en de produkten ervan en een belangrijk Verslag over de wereldtelling van de landbouw, dat voor het jaar 1950 een algemene opgave der hulpbronnen inzake landbouw geeft.

Internationale Arbeidsorganisatie.

De Internationale Arbeidsorganisatie (*International Labour Organization* - I.L.O.) werd in 1919 als zelfstandige instelling bij de Volkenbond opgericht. Zij overleefde deze laatste en werd, in december 1946, verbonden aan de Organisatie der Verenigde Naties in hoedanigheid van gespecialiseerde instelling.

Haar doelstellingen en statuten werden op de conferenties te Filadelfia in 1944, te Parijs in 1945 en te Montreal in 1946 herzien. De I.A.O. telt thans zesenzeventig leden, waaronder al de lidstaten van de U.N.O.

Haar fundamentele doeleinden kunnen als volgt worden samengevat :

1. De bevordering van de volledige tewerkstelling, de verheffing van de levensstandaard en de aanwen-

ding van arbeiders in werkgelegenheden waar zij hun aanleg ten volle kunnen ontwikkelen en een maximumbijdrage leveren tot de algemene welvaart.

2. De bescherming van het leven, de gezondheid, het materieel en moreel welzijn der arbeiders, alsook van het kindweldzijn en van het moederschap.

3. De bevordering van de samenwerking onder werknemers en werkgevers ten einde de produktiviteit te verhogen.

4. Het scheppen van gelijke voorwaarden die een ieder de toegang tot het onderwijs en tot de verschillende beroepen moeten mogelijk maken.

Ten einde die doelstellingen te verwezenlijken, rekent de I.A.O. het zich tot haar plicht de beroepsvorming en de overschakeling der arbeiders, met inbegrip van de migraties, in de hand te werken; wat de arbeidsvoorwaarden betreft, dient zij een politiek na te streven die iedereen de mogelijkheid biedt zijn juist aandeel in de vooruitgang te verkrijgen, te waken over het recht om over collectieve overeenkomsten te onderhandelen, een bevestigende voeding, huisvesting, ontspanning en cultuur te verzekeren, alsook de uitbreiding van de maatschappelijke zekerheid te begunstigen. De I.A.O. is een economische zowel als sociale instelling, die zich in de eerste plaats inlaat met de bescherming van de mens, en in het bijzonder van de arbeider, door de sociale rechtvaardigheid te doen heersen.

Zij beschikt niet over een beslissingsmacht. Haar functies bestaan er hoofdzakelijk in, de haar aangebelangende problemen te bestuderen, hierover in conferenties te beraadslagen en vooral conventies en aanbevelingen uit te werken die door de bevoegde overheid der lidstaten moeten bekrachtigd worden vooraleer ze een dwingend karakter krijgen. Zij laat zich echter ook in met concrete werkzaamheden : « Zij geeft de regeringen deskundige raad en verleent technische bijstand op het gebied van de sociale politiek. Te dien einde heeft zij in de verschillende werelddelen werkcentra opgericht om een oplossing te geven aan problemen zoals het oprichten van een dienst voor arbeidsbemiddeling, de verhoging van de produktiviteit, de ontwikkeling der middelen voor opleiding der arbeiders en de verbetering der stelsels van maatschappelijke zekerheid ». De I.A.O. neemt eveneens deel aan de uitvoering van het Verruimd Programma voor Technische Bijstand van de Verenigde Naties.

Zij omvat drie basisorganen : de Algemene Conferentie, de Beheerraad en het Internationaal Arbeidsbureau.

De Algemene Conferentie vertegenwoordigt de opperste overheid. Zij komt eenmaal per jaar bijeen. Ieder land is er door twee regeringsafgevaardigden, één afgevaardigde van de werkgevers en één afgevaardigde van de werknemers, vertegenwoordigd. De niet gouvernementele afgevaardigden zijn aangeduid door de regeringen in overleg met de meest representatieve beroepsorganisaties van werkgevers en werknemers, althans in zover ze bestaan.

De Conferentie stelt de internationale sociale normen vast, die zij door de leden van de Organisatie wenst te zien toepassen. De teksten worden bij meerderheid van twee derden der aanwezige leden goedgekeurd. Zij kunnen de vorm aannemen van conventies of van aanbevelingen. In het eerste geval zijn de lidstaten ertoe gehouden de teksten aan de bevoegde nationale overheid binnen een termijn van één jaar voor te leggen, en uitzonderlijk achttien maanden, na de sluiting van de Conferentie. Geen enkele termijn is vastgesteld wanneer het gaat om een aanbeveling.

De Beheerraad is samengesteld uit tweeëndertig leden, waarvan zestien de regeringen, acht de werkgevers en acht de werknemers vertegenwoordigen. De statuten van de I.A.O. voorzien dat op de zestien regeringsafgevaardigden, zes ervan extra-Europese Staten moeten vertegenwoordigen. De Beheerraad beslist over de arbeidspolitiek en -programma's, werkt de begroting uit en benoemt de Directeur-generaal van het I.A.B.

Het Internationaal Arbeidsbureau (*International Labour Bureau* - I.L.B.) is het bestendig secretariaat van de Internationale Arbeidsorganisatie. Het is belast met de technische voorbereiding der werkzaamheden van de Conferentie en van de Beheerraad, met het bijeenbrengen, het bestuderen en het publiceren van inlichtingen over arbeidsproblemen en met het opstellen der adviezen die door de regeringen of de professionele organisaties gevraagd worden. Het geeft een groot aantal tijdschriften uit, waaronder « *Revue Internationale du Travail* », « *Informations Sociales* », « *Annuaire des Statistiques du Travail* », « *Série législative* » en « *Bulletin officiel de l'O.I.T.* ». Na iedere zitting van de Internationale Conferentie worden eveneens een « *Compte rendu des travaux* » en een « *Rapport du Directeur général du B.I.T.* » gepubliceerd.

De I.A.O. oefent een niet te onderschatten invloed op de arbeidswereld uit.

Honderdenvier conventies en een groot aantal aanbevelingen werden door de Conferentie sedert haar oprichting aangenomen. Een sterk percentage ervan werd door een voldoende aantal Staten bekrachtigd om te worden toegepast. Zij vormden vaak de grondslag van belangrijke hervormingen: achturedag, betaald verlof, enz., en zij leidden tot een zekere standardisatie van de arbeidsvoorwaarden in de wereld, bekend onder de naam van « *Internationale Arbeidscode* ».

Internationale Civiele Luchtvaartorganisatie.

De Internationale Civiele Luchtvaartorganisatie (*International Civil Aviation Organization* - I.C.A.O.) werd opgericht bij een overeenkomst die in 1944, te Chicago, ondertekend werd door tweeënvijftig landen welke de toepassing in vreedstijd van de tijdens de oorlog door de luchtvaart verwezenlijkte technische vooruitgang wensten te bevorderen. Zij

trad op 4 april 1947 in werking, toen de overeenkomst door het vereiste aantal landen werd bekrachtigd. De Organisatie werd kort daarop een gespecialiseerde U.N.O.-instelling.

Zij heeft tot taak de ontwikkeling van de luchtvaart op gezonde grondslagen te bevorderen, hetgeen een zekere reglementering vereist van de mededinging, de uitschakeling van discriminaties onder de vervoerders en het leveren van gemeenschappelijke inspanningen om een maximumveiligheid in het luchtvervoer te verzekeren.

Op het politieke plan slaagde de I.C.A.O. erin, inzake verdeling van het verkeer, billijke beginselen te doen aannemen die de grondslag vormen van de meeste bilaterale overeenkomsten betreffende het luchtverkeer. Op het technische plan werkt zij doelmatig aan de unificatie van de uitrusting, van de luchtwegen, van de luchtvaartmethodes, van de controle van het luchtverkeer en van de overheidsreglementen.

De Internationale Civiele Luchtvaartorganisatie omvat drie basisorganen: de Vergadering, de Raad en de Commissie voor de Luchtvaart.

De Vergadering, waarin iedere toegetreden regering is vertegenwoordigd, beschikt over één stem en komt eenmaal per jaar bijeen. Zij kan eveneens in buitengewone zitting vergaderen. Zij ziet de uitgaven na en keurt de begroting en de rekeningen van de Organisatie goed. Zij kan de Staten wijzigingen van de Overeenkomst voorstellen, die zij bij een meerderheid van twee derden heeft aangenomen.

De Raad is een bestendig orgaan waarin de vertegenwoordigers zetelen van eenentwintig verdragsluitende Staten, die door de Vergadering voor drie jaar worden gekozen. Zijn hoofdtaak is het uitvoeren der beslissingen van de Vergadering. Hij bezit eveneens een wetgevende bevoegdheid wat betreft de technische bijlagen van de Overeenkomst, en een rechterlijke bevoegdheid: in geval van geschil onder twee of meer landen over de uitleg of de toepassing van de Overeenkomst of van haar bijlagen, kan hij op aanvraag van één der betrokken Staten uitspraak doen, waarbij zijn beslissingen nochtans vatbaar zijn voor beroep bij een speciaal daartoe ingesteld scheidsgerecht of voor het Internationaal Gerechtshof. Ten slotte publiceert de Raad alle nuttige inlichtingen betreffende de vooruitgang van de luchtvaart en de exploitatie van de internationale luchtdiensten. Hij wordt bijgestaan door een Comité voor luchtvervoer, dat hij hiertoe heeft ingesteld.

De Commissie voor de Luchtvaart werd bij de Overeenkomst van 1947 opgericht en houdt zich bezig met de technische aspecten van de organisatie der burgerlijke luchtvaart. Zij is samengesteld uit twaalf door de Raad benoemde leden, onder de personen die inzake luchtvaart bijzonder bevoegd zijn en door de verdragsluitende Staten werden aangeduid. Zij stelt wijzigingen op van de technische bepalingen voorzien in de Overeenkomst en beveelt de aanneming ervan door de Raad aan; zij dient

eveneens deze laatste van advies over de centralisatie en de mededeling aan de Staten van inlichtingen die tot de vooruitgang van de luchtvaart kunnen bijdragen. Zij kan technische subcommissies oprichten, waarin iedere Staat kan vertegenwoordigd zijn. De Organisatie is te Montreal gevestigd. Zij telt vijftig leden (1).

Internationale Telecommunicatie-Unie.

De Internationale Telecommunicatie-Unie (*International Telecommunication Union* - I.T.U.) werd in 1932 opgericht door versmelting van twee in de vorige eeuw opgerichte organen: de Internationale Telegrafische Unie en de Internationale Radiotelegrafische Unie. Zij trad op 1 juni 1934 in werking. Sedertdien hebben de technische vooruitgang en de wijziging der politieke conjunctuur belangrijke structuraanpassingen vereist. Thans wordt de Unie beheerst door de Internationale Conventie voor Telecommunicatie, die in december 1952 te Buenos-Aires werd afgesloten en waarvan de doeleinden in artikel 3 als volgt zijn bepaald: « De handhaving en de uitbreiding van de internationale samenwerking voor de verbetering en het rationeel gebruik van allerhande televerbindingen; het begunstigen van de ontwikkeling der technische middelen en van hun meest doelmatige aanwending, ten einde de produktiviteit der diensten voor televerbindingen te verhogen, hun gebruik te vermeerderen en hun aanwending door het publiek zoveel mogelijk te verspreiden ».

Ten einde dat programma te verwezenlijken, is de Unie o.m. belast met de verdeling der frequenties en golflengten onder de radiozenders, met de registratie der toegekende frequenties, met studiewerk en met de voorlichting van haar leden.

De Unie heeft heden ten dage een veelzijdige structuur. Zij is uit vier basisorganen samengesteld — twee reeksen conferenties, de Conferentie der Gevolmachtigden en de Administratieve Conferenties, die gelijktijdig om de vier jaar bijeenkomen, een Beheerraad, een Secretariaat —, en vier Bestendige Comités.

De Conferentie der Gevolmachtigden, waarin al de leden zijn vertegenwoordigd, is het opperste orgaan van de Unie. Zij onderzoekt het verslag over de bedrijvigheid van de Beheerraad, sluit of herzielt akkoorden met de andere internationale organen,

(1) Afghanistan, Argentinië, Australië, België, Bolivia, Brazilië, Burmah, Canada, Ceylon, Chili, China, Columbia, Cuba, Denemarken, Ecuador, Egypte, Ethiopië, Filippijnen, Finland, Frankrijk, Griekenland, Guatemala, Haïti, Honduras, Ierland, India, Indonesië, Irak, Iran, Israël, Italië, Japan, Jordanië, Korea, Libanon, Liberia, Luxemburg, Lybië, Mexico, Nederland, Nicaragua, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Oostenrijk, Pakistan, Paraguay, Peru, Polen, Portugal, San-Domingo, San-Salvador, Spanje, Syrië, Tsjechoslowakije, Thailand, Turkije, Unie van Zuid-Afrika, Uruguay, Verenigde Staten, Verenigd-Koninkrijk, Venezuela, Vietnam, IJsland, Zweden, Zwitserland.

handelt over al de problemen betreffende de televerbindingen waarvan de behandeling nuttig wordt geacht en herzielt eventueel de Conventie.

De Administratieve Conferenties, die gespecialiseerd zijn in het onderzoek der problemen welke op gebied van de radio, de telefoon- en de telegraafverbindingen gesteld worden, hebben als hoofdtaak de reglementen op de televerbindingen te herzien. Buitengewone en bijzondere administratieve conferenties kunnen worden belegd.

De Beheerraad coördineert de werkzaamheden van de Unie, stelt de bestuursreglementen vast en roept de Conferenties bijeen. Hij is samengesteld uit achttien leden van de Unie, die door de Conferentie der Gevolmachtigden voor de periode tussen twee zittingen van de Conferentie gekozen worden. De Raad vergadert in beginsel eenmaal per jaar, doch kan in buitengewone zitting worden bijeengeroepen.

Van de vier bestendige comités is het Internationaal Comité voor aantekening der frequenties het meest belangrijke. Het verstrekt de leden van de Unie raadgevingen ten einde storingen in de uitzendingen te vermijden. Het is samengesteld uit technici der radioverbindingen, die tot de verschillende landen-leden behoren. Meer dan tachtig Staten zijn thans lid van de Internationale Telecommunicatie-Unie, die ook geassocieerde leden telt.

De bestendige instellingen van de I.T.U. zetelen thans te Genève.

Wereldpostunie.

Het ontstaan van de Wereldpostunie (*Universal Postal Union* - U.P.U.) dagtekent uit een verleden. In 1874 ondertekenden tweeëntwintig landen te Bern de Wereldpostconventie, een eerste collectieve overeenkomst die de internationale postdienst regelde, en richtten zij de « Union Générale des Postes » op. De Conventie trad op 1 juli 1875 in werking. De organisatie koos haar huidige benaming van Wereldpostunie op het Congres van Parijs te 1878. Zij werd op 1 juli 1948 aan de U.N.O. gehecht.

Thans verenigt de Unie met haar vierennegentig leden nagenoeg alle Staten ter wereld en zij wordt beheerst door de statuten van de Wereldpostconventie, die in 1952 door het Congres van Brussel werd herzien. Die Conventie vormt de juridische grondslag van de Unie en zij stelt haar organieke structuur vast. Zij bepaalt de regelen betreffende het postwezen. Haar toepassing is bindend voor al de leden.

Het doel van de organisatie is in het eerste artikel van de Conventie als volgt bepaald: « De inrichting en de volmaking der verschillende postdiensten verzekeren en op dat gebied de ontwikkeling van de internationale samenwerking bevorderen ». De Conventie bepaalt dat « de landen waaronder de Conventie is afgesloten, één enkel postgebied

vormen voor de wederzijde uitwisseling der poststukken ».

De Unie regelt op het internationale plan de gewone postdienst, die o.m. omvat : brieven, postkaarten, handelspapieren en drukwerken. De Conventie stelt de basistarieven en de grenzen inzake gewicht en afmetingen vast, welke op die stukken dienen toegepast wanneer zij door de internationale postdienst worden vervoerd.

Bijzondere in de bijlage van de Conventie vermelde overeenkomsten die bepaalde landen verbinden, voorzien dat de Unie eveneens op het internationale plan enkele andere postdiensten zoals de verzending van postchecks en de verzekering van brieven en colli's regelt.

Het opperste gezagsorgaan van de Wereldpostunie is het Congres. Het is een conferentie van gevolmachtigden der regeringen die tot hoofdtaak hebben de Akten van de Unie te herzien. Het heeft hoofdzakelijk een wetgevende taak. Het komt om de vijf of zes jaar bijeen.

Ten einde de continuïteit der werkzaamheden van de Unie tussen twee zittingen van het Congres te verzekeren, stelde dit laatste, in 1947, een Uitvoerende commissie als verbindingsorgaan in. Zij komt eenmaal per jaar te Bern bijeen en is vooral een centrum voor studie en overleg. Zij beschikt over een aanbevelingsrecht voor de kwesties die het Congres haar ter studie voorlegt en welke uit zijn activiteiten voortvloeien. Haar negentien leden worden door het Congres benoemd voor iedere periode tussen twee zittingen van het Congres.

Ten slotte bezit de Unie nog een derde — bestendig — orgaan : het Internationaal Bureau, waarvan de zetel sedert de oprichting van de Unie te Bern gevestigd is en dat als verbindings-, voorlichtings-, adviserend, arbitrage- en compensatieorgaan onder de postbesturen der landen-leden moet dienen.

II. — INSTELLINGEN MET REGIONAAL KARAKTER

1. Instellingen met algemene economische bevoegdheid.

Raad van Europa.

Het Statuut van de Raad van Europa (*Council of Europe*) werd op 5 mei 1949 door de regeringen der hierna volgende tien landen ondertekend : België, Denemarken, Frankrijk, Groot-Brittannië, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen en Zweden. Het werd op 3 augustus van hetzelfde jaar van kracht.

Buiten de ondertekenaars van het Statuut, maken thans ook deel uit van de Raad : de Duitse Bondsrepubliek, Griekenland, Turkije en IJsland.

De Raad van Europa heeft tot doel « een nauwere unie onder zijn leden te verwezenlijken, ten einde de idealen en beginselen die hun gemeenschappelijk

erfgoed zijn, te vrijwaren en te bevorderen, alsmede hun economische en maatschappelijke vooruitgang in de hand te werken ». « Dit doel », aldus het Statuut, « zal nagestreefd worden bij wege van de organen van de Raad, door het onderzoek der problemen van gemeenschappelijk belang, door het afsluiten van overeenkomsten en door een gemeenschappelijk optreden op economisch, sociaal, cultureel, wetenschappelijk, juridisch en administratief gebied, alsmede door de vrijwaring en de ontwikkeling der rechten van de mens en der fundamentele vrijheden ».

Die bepalingen verlenen de Raad, inzake internationale samenwerking, een nagenoeg universele bevoegdheid, die niet alleen al de activiteiten dekt op het economisch gebied, dat ons hier alleen aanbelangt, doch ook het geheel der betrekkingen onder de landen-leden; alleen de aangelegenheden in verband met de landsverdediging zijn uitdrukkelijk geweerd.

Ze voorzien overigens de actiemiddelen die voor het bevorderen van de samenwerking dienen aangewend : onderzoek der problemen van gemeenschappelijk belang, afsluiting van overeenkomsten, aanvaarding van een gemeenschappelijke politiek.

De structuur van de Raad van Europa vertoont een eigenaardigheid die deze laatste van al de andere instellingen onderscheidt : de structuur van zijn twee fundamentele organen, de Raadgevende Vergadering en het Comité van Ministers, is grondig verschillend.

De Raadgevende Vergadering verenigt niet vertegenwoordigers van regeringen, doch leden die, eenmaal benoemd, hun mandaat ten persoonlijke titel en volledig onafhankelijk uitvoeren. Zij worden aangeduid door de nationale parlementen of volgens een door hen vastgestelde procedure en omvatten vertegenwoordigers van politieke partijen. Zij kunnen verkozen worden buiten de parlementen, hoewel zelden van die mogelijkheid werd gebruik gemaakt. Hun aantal verschilt volgens de bevolkingsdichtheid der verscheidene Staten.

De Vergadering is een bestendig orgaan met algemene bevoegdheid. Al de problemen, met name die betreffende de internationale economische samenwerking, mogen er volledig vrij en doorlopend in het openbaar worden besproken. Praktisch alles wat in Europa gedaan wordt op het gebied van de integratie, wordt er behandeld. Zoals haar naam het aanduidt, is zij een raadgevende vergadering. Haar aanbevelingen die aan het slot der debatten worden aangenomen, zijn, behalve die welke betrekking hebben op interne of procedurekwesties, geen beslissingen, doch eenvoudig voorstellen die alleen door het Comité van Ministers aan de betrokken regeringen met het oog op de verwezenlijking ervan, mogen overgemaakt worden.

Het Comité van Ministers vloeit rechtstreeks voort uit de regeringen der lidstaten. Ieder land heeft er zijn vertegenwoordiger, met name de Minister van

Buitenlandse Zaken. Deze laatste kan zich bij ontstentenis of zo andere omstandigheden zulks vereisen, laten vervangen. Het Comité is het bevoegde orgaan dat in naam van de Raad de besluiten, welke over het algemeen bij eenparigheid der uitgebrachte stemmen worden genomen, aan de regeringen overmaakt, welke laatste hieraan echter geen gevolg hoeven te geven. Die besluiten leiden eventueel tot overeenkomsten en akkoorden, die volgens de doorlopende procedure der internationale verdragen worden besproken en bekrachtigd. Het Comité van Ministers wordt in zijn taak bijgestaan door de « Afgevaardigden van de Minister » die meestal bij de Raad geaccrediteerde diplomaten zijn in hoedanigheid van bestendige vertegenwoordigers, alsook door Comités van deskundigen, samengesteld uit nationale ambtenaren die om hun bijzondere bevoegdheid worden gekozen en waarvan de taak erin bestaat de aanbevelingen van technische aard te onderzoeken welke door de Vergadering aan het Comité van Ministers zijn gericht.

Het Comité van Ministers en de Raadgevende Vergadering worden bijgestaan door een Secretariaat, dat geleidelijk een grote betekenis heeft verkregen en thans een eersterangsrol in de Raad vervult. Het Secretariaat is samengesteld uit een Secretaris-generaal, twee adjunct Secretarissen-generaal en een personeel van internationale ambtenaren.

De Raad van Europa beschikt over talrijke algemene en speciale commissies welke door de Vergadering werden ingesteld, waaronder een Economische Commissie, die in overleg met de E.O.E.S. handelt. Sedert 1950 beschikt hij eveneens over een Gemengde Commissie, een coördinatieorgaan dat in 1950 werd opgericht en samengesteld is uit vertegenwoordigers én van de Vergadering én van het Comité van Ministers.

De Raad van Europa is in de eerste plaats een politieke instelling. Op dat terrein is zijn bedrijvigheid dan ook het meest belangrijk. Hij streeft echter ook naar intergouvernementele samenwerking op de andere gebieden die statutair tot zijn werkkring behoren.

Op economisch gebied is het zijn taak de inspanningen inzake economische integratie te controleren, te richten en aan te wakkeren. De Raad formuleert algemene beginselen, stelt de oprichting van nieuwe instellingen voor, beoordeelt de resultaten van de bestaande internationale economische organisaties, oefent op deze laatste een politieke invloed uit en werkt met hen samen, meer bepaald met het Secretariaat van de U.N.O., de Internationale Arbeidsorganisatie, de Europese Organisatie voor Economische Samenwerking en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal; die banden zijn vooral sterk met de Europese instellingen.

De Raad onderzoekt het jaarverslag van deze laatste. Hij ontvangt bovendien van de E.O.E.S. periodieke verslagen die door de Economische Commissie worden onderzocht en in plenaire zitting door de Vergadering worden besproken; deze laatste geeft

hierop een antwoord, dat bestudeerd wordt door de comités die de verbinding tussen de Raad en de Organisatie verzekeren.

Organieke banden werden op initiatief van de Raad van Europa met de E.G.K.S. gelegd. De vergaderingen van de twee organisaties zetelen in hetzelfde gebouw. Sommige vertegenwoordigers van de ene instelling wonen de bijeenkomsten van de andere bij. De leden van de twee vergaderingen houden eveneens gemeenschappelijke bijeenkomsten. Het jaarverslag van de Hoge Autoriteit wordt besproken op de Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa, die hierover een advies uitbrengt.

Ten slotte kwamen de Hoge Autoriteit en het Comité van Ministers van de Raad van Europa, op het niveau van de Ministers van Economische Zaken, in gemeenschappelijke zitting bijeen.

De voorstellen van de Raad voor de oprichting van nieuwe instellingen gaven in verscheidene gevallen aanleiding tot concrete resultaten, bijv. : de Conferentie der Ministers van Verkeerswezen, die in 1952 werd opgericht op grond van een aanbeveling in 1951 door de Raad voorgedragen, de Bestendige Commissie voor de Europese civiele luchtvaart, die naar aanleiding van een aanbeveling in december 1951 ontstond. Ook in de Raad van Europa werden voor het eerst de denkbeelden besproken die leidden tot de oprichting van de E.G.K.S., de Europese Economische Gemeenschap en Euratom. Voegen wij eraan toe dat de Raadgevende Vergadering zich werkdadig bezig houdt met het lot van de vluchtelingen en met de bevolkingsoverschotten; zij verkreeg de benoeming van een « Bijzondere Vertegenwoordiger », die het probleem van dichtbij volgt, en heeft een « Fonds voor Wedervestiging » opgericht, dat de produktieve vestiging der bevolkingsoverschotten moet financieren.

Uitgaande van de waarnemingen van de E.O.E.S., onderzoekt de Raad thans opnieuw een voorstel, het zgn. « Straatsburgse Plan », dat de economische samenwerking tussen de leden van de Raad van Europa en hun overzeese gebieden wil bevorderen.

De grootste betekenis van de Raad van Europa op economisch gebied ligt hierin dat hij een orgaan voor de openbare opinie bezit, nl. de Raadgevende Vergadering, die vrijelijk kan beraadslagen over alle problemen van economische integratie, hierover kan worden voorgelicht en de ontwikkeling ervan kan beïnvloeden.

Onder de door de Raad van Europa uitgegeven publikaties, vermelden wij diverse brochures met economisch karakter : « Le Plein Emploi », « Les problèmes des Réfugiés Nationaux et les Excédents de Population », « Le Conseil de l'Europe et le Plan Schuman », en een maandelijks tijdschrift : « Les nouvelles du Conseil de l'Europe », dat inlichtingen over de Europese vraagstukken en de werkzaamheden van de Raad verstrekt.

De Raad van Europa zetelt te Straatsburg in het « Maison de l'Europe ». Hij bezit een bureau te Parijs.

Europese Organisatie voor Economische Samenwerking.

De Europese Organisatie voor Economische Samenwerking (*Organization for European Economic Cooperation* - O.E.E.C.) werd opgericht bij de Overeenkomst voor Europese Economische Samenwerking, die op 16 april 1948 te Parijs ondertekend werd. Zij telt thans zeventien leden : België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Portugal, Turkije, Verenigd-Koninkrijk, Zweden, Zwitserland, en twee geassocieerde leden : de Verenigde Staten en Canada.

Bovendien is Spanje sedert 1955 van rechtswege lid voor al wat de landbouwactiviteiten betreft, terwijl Joegoslavië een algemeen statuut van waarnemer heeft.

Hoofddoel van de E.O.E.S. is het bevorderen van een evenwichtige expansie van de Europese economie door ontwikkeling van de economische samenwerking onder de lidstaten. Zij was aanvankelijk eveneens belast met de uitvoering van het Amerikaanse plan voor hulpverlening aan Europa, het zgn. « Marshallplan ».

De verplichtingen door haar leden inzake samenwerking aangegaan, bestrijken alle gebieden van de economie : produktie, werkgelegenheid, goederen- en dienstenverkeer, internationaal betalingsverkeer. Bovendien moet ieder lid ernaar streven zijn eigen produktie uit te breiden, zorg te dragen voor de binnenlandse stabiliteit van het geld- en financieelwezen en voor het verwezenlijken van de volledige werkgelegenheid.

Om die verplichtingen te doen naleven, bestudeert de E.O.E.S. de toestand van de verschillende leden, vergelijkt hun politiek, die ieder jaar vóór haar moet gerechtvaardigd worden, bevordert de gemeenschappelijke discussie der binnenlandse maatregelen van de verschillende landen, neemt beslissingen die de landen-leden binden en, ten einde de gestelde problemen te helpen oplossen, stelt zij algemene of individuele aanbevelingen op die juridisch geen dwingend karakter hebben, doch die in feite bijna dezelfde draagwijdte hebben verworven als de beslissingen van de Organisatie. De E.O.E.S. mag verder gemeenschappelijke produktie- en ruilhandelsprogramma's opstellen en de nationale plannen voor herstel of ontwikkeling coördineren. Zij heeft het recht overeenkomsten af te sluiten met haar leden, met de andere landen en met de internationale instellingen.

Zij onderhoudt nauwe betrekkingen met de B.I.B., die als uitvoeringsagent van de Europese betalingsunie optreedt, met de Raad van Europa, die zij in zijn economische werkzaamheden bijstaat, met een reeks gespecialiseerde instellingen, die gelijklopende doeleinden als de hare nastreven : Internationaal Monetair Fonds, Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling, Internationale Arbeids-

organisatie, G.A.T.T., en, ten slotte, met allerlei niet gouvernementele internationale instellingen voor problemen die binnen hun werksfeer vallen.

Wat de interne structuur van de E.O.E.S. betreft, voorziet de Overeenkomst een Raad die bijgestaan wordt door een Uitvoerend Comité en door een Secretaris-generaal.

De Raad is het opperste orgaan van waaruit alle beslissingen uitgaan. Hij is samengesteld uit vertegenwoordigers van alle lidstaten, meestal de bevoegde ministers. Hij komt op geregelde tijdstippen bijeen, hetzij op het niveau der Ministers, ongeveer drie maal per jaar, hetzij op dat der plaatsvervaarders. Zijn beslissingen worden bij eenparigheid genomen. Nochtans kan de onthouding van een lid, dat verklaart geen belang te hebben bij een bepaalde kwestie, de beslissingen niet tegenhouden, zodat deze voor de andere leden bindend zijn. Dit geval deed zich praktisch uiterst zelden voor.

Zoals zijn naam het aanduidt, is het Uitvoerend Comité een uitvoeringsorgaan dat de Raad bijstaat, volgens zijn richtlijnen werkt en hem rekenschap verschuldigd is. Het onderzoekt vooraf al de problemen die de Raad worden voorgelegd. Het telt zeven door de Raad aangeduide leden.

De onder het gezag van de Raad geplaatste Secretaris-generaal wordt bijgestaan door twee Adjunct Secretarissen-generaal welke door de Raad worden benoemd. Hij bestuurt het Secretariaat dat in verscheidene directies is onderverdeeld. De Secretaris-generaal en de andere leden van het personeel, in hun hoedanigheid van internationale ambtenaren, mogen alleen aan de Organisatie richtlijnen vragen of van haar ontvangen. De Secretaris-generaal bereidt de beraadslagingen van de Raad en van het Uitvoerend Comité voor, legt hen voorstellen voor krachtens zijn recht van initiatief en draagt zorg voor de uitvoering der beslissingen, overeenkomstig de ontvangen onderrichtingen en richtlijnen. Hij woont de bijeenkomsten van de Raad en van het Uitvoerend Comité bij en heeft een raadgevende stem.

De E.O.E.S. beschikt verder over talrijke hulporganen, die door de Raad werden ingesteld :

a) De technische comités en commissies samengesteld uit deskundigen die ten persoonlijke titel werden gekozen. De voornaamste zijn :

— het Directiecomité van de Europese Betalingsunie en het Directiecomité voor het ruilverkeer, die in nauwe samenwerking arbeiden; het eerste waakt over de goede werking van de E.B.U. en het tweede onderzoekt de handelspolitieke problemen in verband met de vrijmaking van het deviezenverkeer;

— het Comité voor onzichtbare transacties, in 1955 opgericht, dat vooral zorg draagt voor de uitvoering der door de Raad in juli van hetzelfde jaar goedgekeurde beslissingen en een lijst van transacties en transfers vaststelt waarvan de vrijmaking voor de leden bindend is;

— de Commissie voor Energie, die alle nuttige gegevens bijeenbrengt over de energiebehoeften en

-hulpbronnen der landen-leden, de hiermee verband houdende economische en financiële problemen onderzoekt, de gevolgde methodes vergelijkt en voorstellen doet om de oplossing van die problemen te verbeteren door internationale samenwerking in de schoot van de Europese Organisatie voor Economische Samenwerking.

b) De technische comités samengesteld uit vertegenwoordigers der regeringen van de landen-leden. Zij zijn ingedeeld in « horizontale » comités, welke belast zijn met de algemene studie der economische problemen die alle landen-leden gezamenlijk aangaan, en in « verticale » comités, die in de studie van een bepaalde sector der economische bedrijvigheid zijn gespecialiseerd.

De comités die van eerstgenoemde groep deel uitmaken zijn : het Comité voor het Ruilverkeer en het Comité voor het Betalingsverkeer, die meestal in gemiddeld comité bijeenkomen, het Economisch Comité, het Comité voor de Overzeese Gebieden, het Comité voor de Werkkrachten, het Comité voor de Produktiviteit en het Toegepast Onderzoek, dat zorg draagt voor de goede werking van het Europese Agentschap voor Produktiviteit. Dit laatste wordt bovendien bijgestaan door een Raad van advies, waarvan de leden ten persoonlijke titel gekozen worden onder de ingezetenen der lidstaten en geassocieerde Staten. Vermelden wij terloops dat de inrichting van het Europese Agentschap voor Produktiviteit thans wordt gewijzigd.

De comités van het verticale type zijn talrijker; vermelden wij onder de voornaamste : de Comités voor steenkool, petroleum, elektriciteit, gas, ijzer en staal, textiel, non-ferro metalen, hout, chemische produkten, houtpulp en papier, leder en huiden, uitrusting, binnenlands vervoer, toerisme en zeevervoer.

c) Het Ministerieel Comité voor de Landbouw en de Voedselvoorziening en een Plaatsvervangend Comité in januari 1955 opgericht. Het Ministerieel Comité heeft als opdracht de landbouwtoestand en -politiek der verschillende landen-leden, incl. Spanje, te vergelijken en de desbetreffende problemen te onderzoeken die op het internationale plan worden gesteld. Het legt voorstellen aan de Raad voor telkens beslissingen moeten genomen worden die de regeringen verbinden.

d) Het Directiecomité voor de Kernenergie, op 29 februari 1956 opgericht en waarin alle lidstaten en geassocieerde Staten vertegenwoordigd zijn.

Ten slotte mag de Raad werkgroepen *ad hoc* instellen zo de omstandigheden zulks vereisen. Zo heeft hij ter gelegenheid van de studie, door de Organisatie, van de oprichting van een vrijhandelszone drie speciale werkgroepen belast, de eerste met het bepalen der voorwaarden waaronder een Europese vrijhandelszone kan tot stand komen waarbij de Europese gemeenschappelijke markt op een multilaterale basis met de andere landen-leden wordt geassocieerd, de tweede met het vinden van modaliteiten om de handel in landbouwgoederen, zonder

enige discriminatie, onder al de leden van de Organisatie uit te breiden, en de derde met het onderzoek van het geval waarin de landen-leden, wegens de stand van hun economische ontwikkeling, de verplichtingen van een vrijhandelszone geheel of ten dele niet kunnen aanvaarden.

Onder de andere groepen verdienen nog vermelding : diegene die zich speciaal bezig houdt met de betrekkingen tussen de E.O.E.S. en de andere internationale instellingen die bij de Europese Economische Samenwerking zijn betrokken, alsook de Commissie die de verbinding met de Raad van Europa verzekert.

De opsomming van al die Comités en Commissies geeft een denkbeeld van de veelzijdige werkzaamheden van de E.O.E.S. en van de omvang van haar taak.

Deze laatste was vooral belangrijk op het gebied van de vrijmaking van het handels- en betalingsverkeer. Onder de praktische resultaten, vermelden wij de geleidelijke en verplichte vrijmaking van de invoer uit de landen-leden, berekend op het basisjaar 1948; die vrijmaking bereikt thans over het geheel bijna 90 pct. van de particuliere invoer; verder de geleidelijke en verplichte vrijmaking der onzichtbare transacties, de vaststelling van een liberalisatiecode die nauwkeurig de rechten en plichten van de landen-leden bepaalt, de invoering en het beheer van de Europese Betalingsunie, de uitwerking van een Europees Monetair Akkoord dat in de plaats zal treden van de Unie zodra de omstandigheden op het internationale monetaire plan zulks toelaten.

De inspanningen van de E.O.E.S. om de maatregelen tot hulpverlening aan de uitvoer te verbieden, leverden slechts beperkte resultaten op. Zij hebben nochtans een matigende invloed op dit gebied uitgeoefend.

De tariefproblemen werden pas in de eerste maanden van 1955 in de E.O.E.S. ernstig onder ogen genomen. Een beslissing van de Raad, die op 13 februari jl. genomen werd om onderhandelingen met het oog op de invoering van een vrijhandelszone aan te knopen, bracht dit probleem terug op de voorgrond.

Vermelden wij verder de rol die de Organisatie in het eerste jaar van haar bestaan heeft vervuld inzake verdeling van de Amerikaanse hulp, toewijzing van steenkool en grondstoffen aan Europa gedurende de Koreaoorlog, verdeling van petroleumprodukten sedert de sluiting van het Suezkanaal en, ten slotte, de belangstelling die zij voor de problemen betreffende de produktiviteit heeft gewekt.

Naast de talrijke verslagen en studies over de algemene economische toestand van de landen-leden publiceert de E.O.E.S. min of meer periodieke overzichten en een reeks statistische tijdschriften : het Algemeen Tijdschrift voor Statistiek, dat om de twee maanden verschijnt en uitvoerige statistieken publiceert over de verschillende aspecten van de economische ontwikkeling in de landen-leden, en vier reeksen Statistische Tijdschriften over de buitenlandse

handel, waarvan één maandelijks en de andere drie-maandelijks verschijnen.

Belgisch-Nederlands-Luxemburgse Douane-Unie of Benelux-Unie.

De eerste grondslagen van de economische samenwerking onder de drie Beneluxlanden werden tijdens de oorlog gelegd : op 21 oktober 1943 sloten de regeringen van Nederland, België en Luxemburg, te Londen, een monetair akkoord af, waarbij de officiële wisselkoers tussen de Belgische frank en de gulden werd vastgesteld en een regeling voor het verlenen van wederzijdse kredieten werd georganiseerd; op 5 september 1944 keurden zij een Douaneovereenkomst goed, die het vaststellen van een gemeenschappelijk douanetarief voorzag.

De bevrijding van het Belgische en van het Nederlandse grondgebied voltrok zich echter in zo verschillende omstandigheden dat de uitvoering van de Douaneovereenkomst een aanzienlijke vertraging ondervond. Eerst in april 1946, na ministeriële besprekingen te Den Haag, werd besloten de Overeenkomst zo spoedig mogelijk haar volle uitwerking te geven. Er werd dan ook druk gewerkt aan het opstellen van het gemeenschappelijk tarief, dat op 1 januari 1948 in werking trad.

Op 15 oktober 1949 keurden de drie regeringen het akkoord van Voor-Unie goed, dat de geleidelijke opheffing der kwantitatieve beperkingen op het wederzijds handelsverkeer der drie landen voorzag, alsmede de coördinatie van hun handelspolitiek tegenover derde landen. Dank zij de toepassing van die overeenkomst steeg de uitvoer van de B.L.E.U. naar Nederland van 1948 tot 1956 met 203 pct. tegen 97 pct. voor de uitvoer naar de andere landen; de invoer uit Nederland breidde zich in hetzelfde tijdvak uit met 192 pct. tegen 76 pct. voor de invoer uit de andere landen. De coördinatie van de handelspolitiek werd eveneens met succes voortgezet : de eerste akkoorden die de drie landen gemeenschappelijk met derde landen afsloten, werden in de jongste maanden geparafeerd.

Onder de voornaamste etappes op de weg naar de economische eenmaking, vermelden wij nog dat een overeenkomst, op 16 juli 1956 ondertekend, het kapitaalverkeer onder de drie landen vrijmaakt en dat een reeks problemen in verband met de coördinatie van de economische politiek op verschillende gebieden, o.m. inzake lonen, tijdens ministeriële bijeenkomsten werd onderzocht.

De harmonisatie van de landbouwsystemen stelt een kieszak probleem. Bijzondere maatregelen die afwijken van het algemeen beginsel van de vrijmaking van het ruilverkeer moesten voorzien worden met het oog op een geleidelijke en vlotté aanpassing. Zij maakten het voorwerp uit van het bijzondere protocol van 9 mei 1947, dat door het protocol van 21 oktober 1950 werd aangevuld.

Om de goede werking van de Douane-Unie te verzekeren, werden verscheidene instellingen opgericht, waarvan de meeste door de Douaneovereenkomst, die op 5 september 1944 te Londen ondertekend werd : de drie Raden, de Vergadering van de Voorzitters der Raden, het Secretariaat-generaal.

De drie Raden zijn : de Administratieve Raad voor de Douaneregelingen, de Raad voor de Economische Unie en de Raad voor de Handelsakkoorden.

De Administratieve Raad voor de Douaneregelingen stelt maatregelen voor met het oog op de unificatie van de wetgevende en reglementaire bepalingen op de heffing van invoer- en accijnsrechten in Nederland en in de B.L.E.U., alsook hun aanpassing aan de beschikkingen van de Douaneovereenkomst.

De Raad van de Economische Unie heeft als opdracht de bevoegde autoriteiten in Nederland en in de B.L.E.U. van advies te dienen over alle maatregelen die Nederland en de B.L.E.U. overwegen voor de regeling van de internationale handel, van de produktiepremies of -toelagen, voor de coördinatie der reglementeringen, ten einde zoveel mogelijk een gemeenschappelijk regime in Nederland en in de B.L.E.U. tot stand te brengen, en voor de administratie van de invoer-, uitvoer- en doorvoercontingen ten die voor Nederland en de B.L.E.U. zouden gemeen zijn.

De Raad voor de Handelsakkoorden draagt zorg voor de coördinatie der bepalingen betreffende de conventionele betrekkingen met derde Staten.

De Vergadering van de Voorzitters der Raden is o.m. belast met de coördinatie der werkzaamheden van de drie Raden welke door de Douaneovereenkomst van 5 september 1944 werden ingesteld, met het onderzoek der geschillen die onder de Raden zouden oprijzen en het voorstellen van oplossingen, met het toezicht op de werking van het Secretariaat-generaal der Raden van de Douaneovereenkomst, met de goedkeuring van de begroting van deze laatste en met het afsluiten van de desbetreffende rekeningen.

Het Secretariaat-generaal werd ingesteld door het protocol van Den Haag, dat op 14 maart 1947 werd ondertekend. Het verzekert het secretariaat der drie Raden. Het is belast met de administratieve coördinatie van hun bedrijvigheid, alsook met het leggen van de noodzakelijke contacten onder de belanghebbende administraties en, meer algemeen, mag het elk voorstel of elke suggestie doen die voor de goede werking van de Douaneovereenkomst nuttig is. Bovendien voert het de richtlijnen uit die hem door de Voorzitters van de Raden verstrekt worden.

Een protocol, dat op 24 juli 1953 werd ondertekend betreffende de coördinatie van de economische en sociale politiek, formuleerde de beginselen die de drie regeringen dienden te eerbiedigen om de harmonisatie van hun binnenlandse en buitenlandse economische politiek en van hun sociale politiek te

bevorderen. De uitvoering ervan is opgedragen aan een Comité van Ministers dat hiertoe werd ingesteld.

Een Fonds van Wederaanpassing werd op 16 november 1953 in toepassing van hetzelfde protocol opgericht, ten einde bij te dragen tot de aanpassing der ondernemingen aan de concurrentievoorwaarden van de Beneluxmarkt door verhoging van hun produktiviteit. Het mag geen directe toelagen aan de ondernemingen verstrekken, doch hen het verkrijgen van kredieten tegen bijzondere voorwaarden door de bestaande kredietinstellingen vergemakkelijken. Het Fonds mag eveneens de studie en de navorsing van de vooruitgang van een bedrijfs-groepering bevorderen.

De drie Raden worden bijgestaan door commissies, subcommissies en werkgroepen welke belast zijn met de uitvoerige studie van de verschillende problemen die de eenmaking stelt. In de schoot van de Administratieve Raad voor de Douaneregelingen laten zich verscheidene commissies in met de unificatie van de verkeersbelastingen, de omzetbelastingen, de accijnzen en de douanewetgeving : de Commissie voor de Koloniale Preferenties, de Commissie voor Vereenvoudiging der formaliteiten aan de Belgisch-Nederlandse grens, enz.

In de schoot van de Raad voor de Handelsakkoorden werd een Permanente Commissie voor Coördinatie van de Nederlands-Belgisch-Luxemburgse Handelspolitiek opgericht, die zelf in verschillende subcommissies is ingedeeld.

In de Raad voor Economische Unie werden opgericht : een Commissie voor Industrie en Handel, een Commissie voor Vervoer en Havenvraagstukken, een Commissie voor Monetaire Vraagstukken, een Commissie voor de Directe Belastingen, een Commissie voor Coördinatie der Investerings, een Commissie voor de Vergelijkende Studie der Begrotingen van de Publieke en Parastatale Instellingen, een Commissie « Landbouw, Voedselvoorziening en Visserij », een Commissie voor Coördinatie der Statistieken, een Commissie voor Sociale Vraagstukken, een Commissie « Prijzen en Lonen » en een Commissie voor Overzeese Gebiedsdelen.

Bovendien belasten de Voorzitters van de Raden af en toe de bestendige of *ad hoc* organen met een bijzondere taak zoals dit het geval is voor de Bijzondere Gemengde Commissie voor de Openbare Aanbestedingen.

Andere intergouvernementele organen werden nog opgericht, waaronder, op economisch gebied, vermelding verdienen : de Bijzondere Commissie voor Prijzen en Lonen, die op 14 oktober 1952 te Knokke werd ingesteld en die, onder het voorzitterschap van de ministers van Economische Zaken en Arbeid, de afgevaardigden der meest representatieve beroepsorganisaties der drie landen verenigt, ten einde de loon- en prijspolitiek te onderzoeken en hierover een advies uit te brengen.

Benelux bezit verder een Raadgevende Interparlementaire Raad, die door de Conventie van 1955

werd ingesteld. Die vergadering komt in beginsel eenmaal per jaar bijeen, tenzij de regeringen van de drie Staten in gemeen overleg of bij meerderheid der leden het verlangen te kennen geven hem vaker te zien bijeenkomen. De Raad beraadslaagt en verstrekt adviezen aan de regeringen over de werking van de Economische Unie, de culturele betrekkingen, de samenwerking onder de drie Staten inzake buitenlandse politiek en de unificatie van het recht. Om andere punten op de agenda van haar zittingen te brengen, moet de vergadering hiertoe door de drie regeringen worden gemachtigd.

Andere organisaties bestaan nog in Beneluxverband; ze zijn ontstaan uit het particuliere initiatief en vallen derhalve buiten het bestek van die uiteenzetting. Vermelding verdient niettemin de bedrijvigheid van het Comité voor Belgisch-Nederlands-Luxemburgse toenadering, dat op 26 november 1945 werd opgericht.

De drie landen-leden van Benelux hebben geleidelijk een regime van economische unie benaderd, zoals zulks in een recent artikel van dit *Tijdschrift* (1) werd uiteengezet. Dit regime zal eerlang door een verdrag van economische unie worden bekrachtigd.

2. Instellingen met gespecialiseerde economische bevoegdheid.

Europese Betalingsunie. (2)

Het akkoord tot oprichting van een Europese Betalingsunie (*European Payments Union* - E.P.U.) trad op 1 juli 1950 in werking. De leden van de Unie zijn de lidstaten van de E.O.E.S. en hun monetaire gebieden.

Doel van de overeenkomst is de ontwikkeling bevorderen van een vrij intra-Europees goederen- en betalingsverkeer op een niet discriminatoire basis door invoering van een multilateraal betalingsstelsel. Dank zij de transferabiliteit der Westeuropese munten, die door dit stelsel mogelijk werd, kan, in tegenstelling met de vroegere bilaterale overeenkomsten, een overschot op een deelnemend land aangewend worden tot financiering van een tekort tegenover een ander. De bilaterale saldi die de centrale banken van de lidstaten maandelijks mededelen aan de Agent van de E.O.E.S. — in casu de Bank voor Internationale Betalingen te Bazel —, worden aldus op een multilaterale basis verrekend, zodat elk land ten slotte nog slechts één nettopositie tegenover de Unie heeft. Dank zij die transferabiliteit der valuta's konden de landen-leden hun handelspolitiek vaststellen in functie van hun betalingsbalans tegenover al de andere deelnemende landen gezamenlijk.

(1) « Het handelsverkeer der Beneluxlanden », *Tijdschrift voor Documentatie en Voorlichting*, juli 1956, blz. 19-35.

(2) Cf. over dit onderwerp de uitvoerige artikelen verschenen in het *Tijdschrift voor Documentatie en Voorlichting* van februari 1952, blz. 81-99, mei 1954, blz. 293-308, augustus 1956, blz. 93-107.

De in E.B.U.-verband aangegane verplichtingen zijn, onder voorbehoud van hetgeen verder met betrekking tot het Europese Monetair Akkoord zal worden gezegd, beperkt tot één jaar, waarna de landen-leden beslissen of zij al dan niet het akkoord verlengen, de modaliteiten van afrekening der bestaande vorderingen en schulden bepalen en de maximumbedragen vaststellen voor de te ontvangen of te verlenen kredieten voor het lopende jaar. Die bedragen worden quota's genoemd.

Een Directiecomité, uit zeven leden samengesteld en ieder jaar door de Raad van de E.O.E.S. aangeduid, werd door de Raad belast met de goede werking van de Unie. Dit Comité beslist bij eenvoudige meerderheid van stemmen. Zijn verantwoordelijkheid verplicht het de ontwikkeling van de betalingspositie onder de landen van de Unie te volgen en herstelmaatregelen aan te bevelen voor bepaalde aspecten van de binnenlandse of buitenlandse financiële politiek der landen die buitensporige debet- of creditposities vertonen.

De eerste twee jaar van het bestaan van de Unie waren gekenmerkt door zeer belangrijke conjunctuurschommelingen in verband met de oorlog in Korea en de bewapening der Westerse landen.

Hierdoor kwam het dat er zich bewegingen voordeden, waarvan de omvang en de snelheid bij de oprichting van de Unie niet waren voorzien: zo sloot het tweede boekjaar (juli 1951 - juni 1952) met een totaal van nettotekorten (en hiermee overeenstemmende netto-overschotten) ten bedrage van 2,3 miljard rekeneenheden (1).

Op 30 juni 1952 gaven de cumulatieve verrekenningsposities van zes landen een deficit en die van acht landen een overschot te zien. Op die datum had de E.B.U. voor meer dan één miljard rekeneenheden krediet verleend. De crediteurlanden hadden hunnerzijds kredieten ten belope van meer dan 1,2 miljard rekeneenheden aan de Unie verstrekt.

In verscheidene gevallen werden de aan de betrokken landen toegewezen quota's, hetzij als debiteur, hetzij als crediteur, overschreden.

Ingezien werd dat de quota's niet als absolute grenzen mochten beschouwd worden waarboven in geen geval kredieten mochten verleend worden; achtereenvolgende schikkingen leidden tot « rallonges » van de quota's der extreme crediteuren; voor de extreme debiteuren kon de regel van de algehele betaling in goud boven de quota's verzacht worden door een tijdelijke bijstand van de Unie in de vorm van bijzondere kredieten die op korte termijn dienen terugbetaald, en, in sommige gevallen, door een bijzondere bijstand vanwege de Verenigde Staten.

In 1952-1953 gingen de credit- en debetposities der verschillende landen afnemen; die tendens duurde voort tot 1955. Aldus werd het totaal der tekorten en overschotten op de Unie van 2,3 miljard reken-

eenheden tot 900 miljoen in juni 1953, 800 miljoen in juni 1954 en 720 miljoen in juni 1955 teruggebracht.

Bij de hernieuwing van de Unie op die verschillende data werden bijzondere regelingen en nieuwe bepalingen ingevoerd die de aanvankelijke regelen aanzienlijk wijzigden. De meest belangrijke veranderingen hadden zowel betrekking op de terugbetaling van de schulden in de Unie en op het verlenen van kredieten als op de betalingstechniek zelf.

Zo werd in juni 1952 overeengekomen dat de afrekening van de overschotten boven het quotum van elk crediteurland voor de helft in goud en voor de helft in kredieten zou geschieden voor een bedrag dat door de Organisatie voor één jaar wordt vastgesteld en als een rallonge aan zijn quotum zal worden beschouwd. Ten gevolge van bijzondere overeenkomsten werd de sterk toegenomen vordering van de B.L.E.U. op de Unie aanzienlijk ingekrompen. Ten slotte werden ook wijzigingen gebracht aan de verhouding goud/krediet binnen de quota's zowel voor de afrekeningen ten gunste van de crediteurlanden als voor de betalingen door de debiteurlanden.

In de loop der dienstjaren 1952-1953 en 1953-1954 konden, dank zij de economische stabiliteit in de landen-leden, grotere inspanningen worden geleverd om het ruilverkeer vrij te maken en de wisselcontrole geleidelijk te versoepelen. Met ingang van mei 1953 voerden verscheidene landen in gemeen overleg opnieuw de arbitrage onder de wisselmarkten in, eerst voor de contant- en daarna voor de termijnverrichtingen.

Nochtans viel er in de meeste gevallen geen sterke vermindering waar te nemen in de aanzienlijke overschotten die de structurele crediteurlanden voordien hadden gekweekt: het bestendig karakter ervan gedurende meer dan drie of vier jaar wijzigde de aard van de kortlopende kredieten die bij de oprichting van de E.B.U. was voorzien. Behalve bij ommekeer van de creditpositie in de loop van het boekjaar moesten de aan de Unie verleende kredieten in beginsel niet vóór de liquidatie van deze laatste worden terugbetaald. In die omstandigheden bleek het wenselijk sommige regelen te wijzigen opdat de crediteurlanden nieuwe kredieten zouden verlenen. Zulks geschiedde dan ook in 1954, bij de verlenging van de Unie. Vooreerst sloten sommige landen onder elkaar bilaterale akkoorden af, waarbij de debiteurlanden een deel hunner schulden tegenover de Unie aan de crediteurlanden zouden terugbetalen. Een zeker procent van het totaal bedrag dat door die bilaterale akkoorden werd geregeld, moest onmiddellijk in goud of in dollars worden terugbetaald, terwijl het saldo in gedeeltelijke stortingen over een periode van 5 tot 10 jaar zou vereffend worden. Bovendien nam de Unie, ten gunste van de crediteurlanden, \$ 130 miljoen af van haar convertibele activa. Ten slotte werd besloten de tekorten en overschotten binnen de quota's naar rato van 50 pct. in goud en van 50 pct. in kredieten af te rekenen. In

(1) Een rekeneenheid is gelijk aan 0,888671 g goud fijn (thans één U.S.-dollar tegen de goudprijs die bij de Amerikaanse Schakelgeldt).

ruil daarvan aanvaardden de crediteurlanden, voor de vereffening der overschotten na het boekjaar 1953-1954, nieuwe kredieten aan de Unie toe te staan (naast diegene die zij nog op 30 juni 1954 moesten verlenen in het kader van hun quota's) en zulks ten belope van het totaal der onmiddellijke bilaterale terugbetalingen en van een storting van 130 miljoen rekeneenheden door de Unie. Opdat echter die bijkomende kredietfaciliteiten werkelijk konden worden toegepast, moest de Raad ralonges aan de quota's van de crediteurlanden voorzien. Zo werd het quantum van de B.L.E.U. te dien tijde met 125 miljoen rekeneenheden verhoogd.

De wijziging van de goud/kredietschaal, die de eenvormige afrekening ten belope van 50 pct. in goud en 50 pct. in kredieten binnen de quota's voorzag, kon gemakkelijk worden aanvaard in het kader van de gezamenlijke maatregelen die op dat ogenblik werden getroffen : de posities die de landen-leden hadden bereikt, waren van die omvang dat de debiteuren in ieder geval dadelijk of op korte termijn hun nieuw deficit in die verhoudingen hadden moeten regelen; er bestond voor hen op dat ogenblik werkelijk geen bijkomende last.

In 1955 vonden moeizame onderhandelingen plaats bij de verlenging van het akkoord. Sommige landen oordeelden dat een terugkeer naar de convertibiliteit der munten binnen afzienbare tijd kon worden overwogen en dat onder die voorwaarden de E.B.U. alleen mocht verlengd worden mits opneming van een clause waarbij haar ontbinding op elk ogenblik toegelaten was. Andere landen, die vreesden dat een voorbarige invoering van de convertibiliteit de stabiliteit der wisselkoersen zou in gevaar brengen, drongen erop aan om de voornaamste bepalingen van de Unie te handhaven, d.w.z. de multilaterale compensatietechniek en de betalingen in goud. Ten slotte kwam een vergelijk onder de verschillende zienswijzen tot stand. Op 5 augustus 1955 ondertekenden de landen-leden het « Europees Monetair Akkoord », dat in werking zal treden nadat, op aanvraag der landen die ten minste de helft der quota's vertegenwoordigen, een einde aan de Unie zal gesteld zijn. Bovendien kwamen de leden op dat ogenblik overeen de modaliteiten van afrekening der lopende overschotten en tekorten binnen de quota's plus de eventuele ralonges te wijzigen. Voortaan zouden 75 pct. van de overschotten en van de tekorten in goud en slechts 25 pct. door kredietverlening geregeld worden : zodoende werd een verdere stap gedaan naar de algehele betaling in inwisselbare deviezen.

Die maatregel betekende overigens een merklijke vooruitgang in ieder opzicht. Hij beperkte aanzienlijk het financieel belang dat sommige landen hadden bij de handhaving der beperkingen op de invoer van goederen en diensten uit het dollargebied en droeg ertoe bij handelsstromingen op gezondere grondslagen te vestigen die meer berusten op de natuurlijke oriëntatie van de wereldhandel.

De beslissing vanaf 1 augustus 1955 ieder overschot of tekort naar rato van 75 pct. en niet meer van

50 pct. in goud te betalen, had verder tot gevolg dat de in juli 1955 niet aangewende afrekeningsfaciliteiten binnen de quota's verdubbelden. Hiermee werd rekening gehouden, toen besloten werd geen bijkomende ralonge meer bij de quota's van sommige crediteurlanden te voegen. Aldus werd de voorheen aan de B.L.E.U. toegekende ralonge afgeschaft.

De geleidelijke vermindering der totale overschotten en tekorten, waardoor deze laatste tot 722 miljoen rekeneenheden in juni 1955 waren gedaald, hield slechts aan in de eerste maanden van 1955-1956. In de loop van de laatste zeven of acht maanden van dat boekjaar begonnen de tekorten en overschotten opnieuw aan te groeien; het cijfer van 720 miljoen werd per einde mei 1956 opnieuw bereikt en het eindcijfer voor het boekjaar beliep 856 miljoen rekeneenheden.

Onder die voorwaarden ondervond de overgang naar een volledig convertibel betalingsverkeer opnieuw vertraging. Daarom kon de hernieuwing van de E.B.U. in juni 1956 zonder grote moeilijkheden en zonder één enkele wijziging harer regelen worden verwezenlijkt. De bijzondere clause betreffende de inwerkingtreding van het Europees Monetair Akkoord, die bij de hernieuwing van de Unie voor 1955-1956 was ingelast, werd gehandhaafd.

Te dier gelegenheid werden verscheidene bilaterale terugbetalings- en aflossingsovereenkomsten, zoals die welke sedert juni 1954 van toepassing waren, afgesloten.

Ten slotte werd, wegens de nieuwe aangroei der overschotten, besloten andermaal ralonges bij de quota's van Duitsland en van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie te voegen.

Bij het begin van 1957 moest de Unie, in verband met de Suezcrisis en het verloop van de economische en financiële toestand in sommige landen-leden, verschillende kiese problemen ter hand nemen zoals de snelle stijging van de creditstand van West-Duitsland en de vermindering van de beschikbare marge van Frankrijk binnen zijn debetquotum.

Uit die uiteenzetting blijkt dat de Unie gedurende de eerste zes jaar van haar bestaan met opeenvolgende moeilijkheden te kampen had die zowel aan haar regionaal karakter als aan de uiteenlopende economische politiek van de lidstaten toe te schrijven zijn. Voor de werking van de Unie gaf dit aanleiding tot ernstige problemen, afrekeningen van tekorten of overschotten die de quota's overschreden.

De landen-leden hadden een gemeenschappelijke doelstelling aanvaard : de overgang van een gecontroleerd deviezenverkeer naar een multilateraal stelsel van goederen- en betalingsverkeer.

De Unie, die slechts als een voorlopige organisatie werd opgericht, heeft deze landen geleidelijk in staat gesteld zich van het bilateralisme los te maken, onder elkaar de vrijmaking van allerhande transacties te bevorderen, dichter bij een integraal multilateraal stelsel van ruilverkeer te komen en ten slotte, in

zekere mate, vooruitgang te maken op de weg naar de algemene convertibiliteit der munten.

Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal. (1)

De Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal heeft haar ontstaan te danken aan het voorstel van de H. Robert Schuman, op 9 mei 1950 in naam van de Franse regering gedaan, om « de gezamenlijke Frans-Duitse steenkool- en staalproductie te plaatsen onder een gemeenschappelijke Hoge Autoriteit in een organisatie die open staat voor de deelneming van de andere landen van Europa ».

Het Verdrag tot oprichting van de Gemeenschap werd door de regeringen van Frankrijk, Duitsland, België, Italië, Nederland, het Groothertogdom Luxemburg op 18 april 1951 ondertekend en trad op 21 juli 1952 in werking.

Luidens art. 2 heeft « de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal tot taak, in harmonie met de algemene economie der deelnemende landen en daartoe in staat gesteld door de instelling van een gemeenschappelijke markt overeenkomstig de bepalingen van art. 4, bij te dragen tot de economische ontwikkeling, de uitbreiding van de werkgelegenheid en de verhoging van het levenspeil in de deelnemende Staten.

» De Gemeenschap moet in toenemende mate de omstandigheden scheppen, die uit zichzelf de meest rationele verdeling van de produktie op een zo hoog mogelijk peil verzekeren en daarbij zowel de continuïteit van de werkgelegenheid waarborgen als vermijden dat in de economie van de deelnemende Staten fundamentele en duurzame moeilijkheden worden veroorzaakt ».

Ten einde die verschillende doeleinden te bereiken, voorziet het Verdrag :

1) het vrije verkeer, binnen de Gemeenschap, van steenkool en ijzer- en staalprodukten, alsmede van arbeiders die in de steenkool- en de ijzer- en staalnijverheid van de Gemeenschap werkzaam zijn. De douanerechten, de kwantitatieve beperkingen, de discriminaties inzake vervoer en andere hinderpalen voor het vrije verkeer van die goederen en van die arbeiders werden onmiddellijk bij de inwerkingtreding van het Verdrag afgeschaft;

2) de vrije concurrentie : de ondernemingen bepalen vrijelijk hun prijzen, doch zijn ertoe gehouden hun prijsschalen te publiceren. Afspraken, monopolistische organisaties en bovenmatige concentraties van ondernemingen zijn verboden evenals discriminaties van de producenten onder hun kopers, toelagen of hulpverlening van de Staat aan bepaalde ondernemingen ressorterend onder de Gemeenschap en iedere loonsverlaging die wordt toegepast als middel van economische aanpassing der ondernemingen. Nochtans voorziet het Verdrag in geval van schaarste of overvloed die de vrije

werking van de concurrentie zou verstoren, de vaststelling van maximum- of minimumprijzen en van een systeem van rantsoenering of van produktiequota's voor de gezamenlijke Gemeenschap;

3) de verplichting, voor de Gemeenschap, de ondernemingen voor te lichten over de meest wenselijke modernisering en uitbreiding van het produktievermogen, de investeringsprogramma's van elke onderneming te onderzoeken en desgevallend een met redenen omkleed advies aan de leiders van de betrokken maatschappij en aan haar regering te verstrekken. Zo de investering strijdig wordt geacht met de beginselen van het Verdrag, dan moet de onderneming de financiering ervan uitsluitend met haar eigen middelen verzekeren. De Gemeenschap mag de investeringen direct aanwakkeren. Zij mag kapitalen uitlenen en haar waarborg verstrekken aan de ondernemingen, ten einde de huisvesting der arbeiders te verbeteren, mede te werken aan de vernieuwing der inrichtingen of aan de financiering der vast te leggen middelen welke de kostprijs verlagen of het produktievermogen uitbreiden. Ten einde de vereiste gelden bijeen te brengen, mag zij kosteloos leningen opnemen en toestaan.

De toepassing van het Verdrag is aan vier instellingen van de Gemeenschap opgedragen; de Hoge Autoriteit, bijgestaan door een Raadgevend Comité, de Gemeenschappelijke Vergadering, het Hof van Justitie en de Bijzondere Raad van Ministers.

De Hoge Autoriteit, een orgaan samengesteld uit negen leden welke benoemd worden op grond van hun algemene bevoegdheid voor de duur van zes jaar, is als het ware de uitvoerende macht van de Gemeenschap. Voor de uitvoering der taken die haar zijn toevertrouwd, kan de Hoge Autoriteit beslissingen nemen die een bindend karakter hebben in al haar elementen, aanbevelingen doen die bindend zijn t.a.v. de doeleinden, doch die de vrije keus laten over de middelen, en adviezen verstrekken die niet verplichtend zijn. De Hoge Autoriteit oefent haar machten uit onder het toezicht van de andere instellingen. Zij is verantwoordelijk tegenover de Gemeenschappelijke Vergadering, waaraan zij ieder jaar een verslag over haar bedrijvigheid moet voorleggen; in geval van motie van afkeuring moeten haar leden gemeenschappelijk ontslag nemen.

De Hoge Autoriteit wordt bijgestaan door een Raadgevend Comité dat, op paritaire grondslag, de vertegenwoordigers verenigt van producenten, werknemers, gebruikers en handelaars. Zijn leden, waarvan het totaal niet minder dan dertig en niet meer dan vijftig mag bedragen, worden door de Bijzondere Raad van Ministers, ten persoonlijke titel voor twee jaar benoemd. Het Raadgevend Comité dient de Hoge Autoriteit van raad bij de uitvoering van haar algemene taak. Het moet in sommige door het Verdrag voorziene gevallen worden geraadpleegd; de Hoge Autoriteit doet het telkens wanneer zij algemene beslissingen moet treffen die velerlei belangen raken. Zij legt hem eveneens de grote trekken van haar investeringspolitiek voor.

(1) Cf. *Tijdschrift voor Documentatie en Voorlichting*, augustus 1952, blz. 91, en maart 1954, blz. 150.

De Gemeenschappelijke Vergadering is samengesteld uit de afgevaardigden van de nationale parlementen. Zij komt van rechtswege eenmaal per jaar bijeen.

Het Hof van Justitie, samengesteld uit zeven rechters die voor zes jaar in gemeen overleg door de regeringen benoemd worden, oefent de rechterlijke controle uit. Het verzekert de eerbiediging van het recht bij de uitleg en toepassing van het Verdrag.

De Bijzondere Raad van Ministers heeft als voornaamste opdracht een voorafgaand advies te verstrekken voor iedere maatregel die de algemene economie van de Staten aanbelangt. Niettemin treedt hij rechtstreeks op en maakt aldus gebruik van een beslissingsmacht zo, bij een plotse en gevoelige verslechtering van de economische toestand, de Hoge Autoriteit zich onthield maatregelen te treffen.

De Gemeenschap werd met zeer uitgebreide supranationale machten bekleed.

De onderhandelaars van de E.G.K.S. begrepen aldaar dat overgangsmaatregelen vereist waren ten voordele van bepaalde industrieën, ten einde hen in staat te stellen zich aan de nieuwe omstandigheden van een concurrentiële gemeenschappelijke markt aan te passen. De Belgische en Italiaanse steen-

kolenmijnen verkregen, voor een periode van vijf jaar, een bijzondere financiële hulp, preekwatie geheten, ten einde hun verkoopprijzen te kunnen verlagen. Die toelage, welke gefinancierd wordt door een heffing op de ontvangsten van de Duitse en Nederlandse steenkolenmijnen en door de stortingen van de Belgische en Italiaanse Schatkist, vermindert ieder jaar met 20 pct. tot aan het einde van de overgangperiode, die voor 10 februari 1958 voorzien is. De Italiaanse cokes- en staalfabrieken verkregen eveneens de handhaving van een douanerecht op de invoer van cokes en van bepaalde staalsoorten afkomstig uit de partnerlanden van de Gemeenschap. Dat recht vermindert echter elk jaar en zal bij het einde van de overgangperiode verdwijnen. Ten slotte werd het de Franse steenkoolnijverheid toegestaan enkele toelagen te handhaven. Deze werden van 13,3 miljoen Franse frank in 1953 tot 7,3 miljoen in 1955 verlaagd.

De opening van de Gemeenschappelijke markt geschiedde op 10 februari 1953 voor steenkool, cokes, schroot en erts, op 1 mei 1953 voor de meeste ijzer- en staalprodukten, en op 1 mei 1954 voor de speciale staalsoorten. Sedertdien breidde het verkeer van steenkool en ijzer- en staalprodukten in de Gemeenschap zich aanzienlijk uit.

Productie van de E.G.K.S.

(In miljoenen tonnen)

Bronnen : Vierde Algemeen Verslag over de werkzaamheden van de Gemeenschap en Informations Statistiques de la C.E.C.A., januari-april 1957.

	1952	1953	1954	1955	1956
<i>Ruwstaal :</i>					
E.G.K.S.	41,8	39,7	43,8	52,6	56,7
Verenigd-Koninkrijk	16,7	17,9	18,8	20,1	21,0
Verenigde Staten	84,5	101,3	80,1	106,1	104,3
U.S.S.R.	34,4	37,9	41,4	45,3	48,6
<i>Steenkool :</i>					
E.G.K.S.	238,9	237,0	242,7	246,4	250,3
Verenigd-Koninkrijk	230,1	227,8	227,9	225,2	226,1
Verenigde Staten	458,1	443,0	380,2	448,9	483,5
U.S.S.R.	230,0	240,0	243,7	276,1	305,0
Goederenverkeer onder de landen van de Gemeenschap					
(In miljoenen tonnen)					
Steenkool en -agglomeraten	20,3	24,0	27,7	27,1	19,7
Ovencokes	9,0	7,7	7,6	9,5	9,1
IJzer- en staalprodukten	2,1	2,9	4,1	5,7	5,1 ¹

¹ Voorlopig cijfer voor de eerste elf maanden.

De Hoge Autoriteit maakte onmiddellijk de prijzen voor erts en voor ijzer- en staalprodukten vrij. Voor de steenkool- en cokesprijzen werd geleidelijk te werk gegaan. Thans blijft nagenoeg de helft van de Belgische steenkoolproductie, d.w.z. diegene die nog van de preekwatie geniet, aan het regime der maximumprijzen onderworpen. De meeste uitzonderingsbepalingen en toelagen ten gunste van de Belgische, Italiaanse en Franse industrieën werden snel afgeschaft. De versmelting van de nationale markten

in één gemeenschappelijke markt kwam sneller tot stand dan de onderhandelaars hadden voorzien.

De tarieven voor het internationaal spoorwegvervoer werden anderzijds met elkaar in overeenstemming gebracht voor de berekening en voor de basisprijzen. Er werden, met ingang van 1 mei 1955, directe internationale tarieven voor steenkool en erts en, met ingang van 1 mei 1956, voor de ijzer- en staalprodukten toegepast. Zwitserland stemde erna in hetzelfde te doen voor het transitoverkeer.

Zulks had een merkelijke daling van de vervoerkosten tot gevolg.

De Hoge Autoriteit schafte de monopolistische organisaties voor de steenkoolverkoop in het Roergebied, in België en in Frankrijk af en verving deze door verkoopkantoren die zij aan haar toezicht onderwierp.

Ten einde de investeringen te begunstigen, ging ze leningen aan bij de Import-Exportbank, bij de financiële instellingen in de Gemeenschap en op de Zwitserse markt voor een totaal bedrag van \$ 130 miljoen, waarvan zij 100 miljoen uitleende voor industriële investeringen en \$ 25,2 miljoen voor de bouw van arbeiderswoningen. Bovendien legde zij haar bankdeposito's derwijze aan dat ze bankleningen op halflange termijn voor een totaal bedrag van \$ 42 miljoen kon verstrekken.

De Hoge Autoriteit sloot een associatie-overeenkomst met het Verenigd-Koninkrijk en een overeenkomst voor overleg met Zwitserland. De Verenigde Staten, het Verenigd-Koninkrijk, Oostenrijk, Zwitserland, Denemarken, Noorwegen en Zweden stelden bij haar diplomatieke vertegenwoordigers aan, waarvan verscheidene met de rang van gezant. Zij erkenden aldus het supranationaal karakter van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal.

Internationale Douaneraad.

Op 12 september 1947 hebben verscheidene regeringen welke samen bereid waren één of verscheidene douane-unies in overeenstemming met de beginselen van de G.A.T.T. op te richten, te Brussel, onder aansporing van de Beneluxlanden, een studiegroep ingesteld om de praktische mogelijkheden van verwezenlijking van dit ontwerp en van de hiermee verband houdende problemen te bestuderen.

Die groep streefde er vooral naar een eenvormige tariefnomenclatuur en een gemeenschappelijke bepaling van de douanewaarde vast te leggen. Zij oordeelde het weldra gewenst de reeds verkregen resultaten te bestendigen en dezelfde prestaties te verwezenlijken op de andere gebieden van de douanepolitiek, welke ook het gevolg zij dat aan het denkbeeld van een douane-unie zou gegeven worden.

Zij werkte dan ook drie conventies uit, die op 15 december 1950 te Brussel ondertekend werden.

Twee dezer conventies handelen over de nomenclatuur en de douanewaarde en zijn het resultaat der werkzaamheden van de studiegroep.

De derde stelt een Internationale Douaneraad in, die bevoegd is aanbevelingen te doen om de eenvormigheid der interpretatie en toepassing van de twee andere conventies te verzekeren en als verzoeningsorgaan op te treden in de geschillen die hieromtrent mochten oprijzen. Onafhankelijk van die bijzondere functies is de Raad belast met de studie van alle aspecten der samenwerking op douanegebied die de verdragssluitende partijen wenselijk bevorderen, met

het onderzoek der technische aspecten der douanestelsels ten einde praktische middelen voor te stellen om de hoogste graad van harmonisatie en eenvormigheid te bereiken, en hiertoe ontwerpen van conventies en aanbevelingen uit te werken.

Om die ruime taak te vervullen, wordt de Internationale Douaneraad bijgestaan door twee gespecialiseerde comités, een Bestendig Technisch Comité en een Secretariaat-generaal.

De Conventie van 15 december 1950 betreffende de Raad — welke op 4 maart 1952 in werking trad — staat open voor alle, al dan niet Europese Staten. De bij de Raad aangesloten Staten zijn thans ten getale van zeventien (1).

Bank voor Internationale Betalingen.

De Bank voor Internationale Betalingen (*Bank for International Settlements* - B.I.S.) werd in 1930 opgericht door de centrale banken der regeringen die deelnamen aan de Conferentie van Den Haag, tijdens welke het Young-plan over de Duitse herstelbetalingen na de eerste wereldoorlog werd aangenomen.

De taken die haar werden opgedragen, zijn zeer ruim: de B.I.B. dient de samenwerking onder de centrale banken te begunstigen — vooral door het vergemakkelijken van de internationale financiële transacties — en als lastgever of agent op te treden inzake de financiële regelingen die haar krachtens sommige particuliere akkoorden zijn toevertrouwd.

Daar laatstgenoemde taak aanleiding gaf tot haar oprichting, trad de B.I.B. van meet af aan op als tussenpersoon in de dienst der Dawes- en Youngleningen van de Duitse regering en van de internationale lening der Oostenrijkse regering in 1930. Zij breidde die speciale bedrijvigheid nog uit na de tweede wereldoorlog: als derde persoon aangeduid in het Pandcontract dat met de Hoge Autoriteit van de E.G.K.S. werd afgesloten, ontvangt zij de ontleende gelden en verdeelt ze onder de door de Hoge Autoriteit aangeduide ondernemingen tegen inpandgeving van vorderingen ontstaan uit de aldus verstrekte leningen; als agent van de E.O.E.S. draagt ze zorg voor de materiële uitvoering van de financiële verrichtingen voortvloeiend uit de afrekeningen in E.B.U.-verband. Nu reeds heeft zij dezelfde functies aanvaard in geval de ontbinding van de E.B.U. zou leiden tot de inwerkingtreding van het Europees Monetair Akkoord, dat in augustus 1955 ondertekend werd betreffende de instelling van een Europees Fonds en een multilateraal betalingsverkeer.

Die verschillende taken stellen echter niet de financiële operaties van de B.I.B. en haar specifieke

(1) België, Denemarken, Duitse Bondsrepubliek, Frankrijk, Griekenland, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Turkije, Verenigd-Koninkrijk, Zweden, Zwitserland.

bankbedrijvigheid inzake internationale financiële transacties in de schaduw.

Luidens haar statuten mag de Bank immers « goud aankopen, verkopen, omwisselen of bewaren voor eigen rekening of voor die van de centrale banken; zij mag voorschotten aan de centrale banken verlenen of bij haar leningen opnemen; verder wissels of ander kortlopend papier van prima kwaliteit disconteren, herdisconteren, aankopen of verkopen, munten, verhandelbare waarden andere dan aandelen aankopen of verkopen, dadelijk of op termijn opeisbare deposito's van de centrale banken of welke andere deposito's ook die in het kader van haar bevoegdheid vallen ontvangen ».

De B.I.B. wendt dus essentieel commerciële methodes aan. Uit dien hoofde moet zij haar krediet hoog houden, de liquiditeit van haar activa en het evenwicht van haar verlies- en winstrekening handhaven. Overigens ontvangt zij van geen enkele regering onderrichtingen, behalve wanneer zij de rol van agent voor bepaalde functies vervult; zij ontvangt geen enkele toelage. Haar statuten verbieden haar zelfs voorschotten aan regeringen te verlenen of een overwegend belang in een zaak te verwerven. Haar verrichtingen moeten afgestemd zijn op de monetaire politiek der centrale banken van de betrokken landen; het is daarom ook dat de B.I.B., vooraleer een transactie op een markt of in een munt te ondernemen, de hierbij direct belanghebbende circulatiebank de gelegenheid moet bieden zich hiertegen te verzetten. Ten slotte bezit de B.I.B. geen loketten noch kassen, die haar direct in contact met het publiek brengen. Haar activa worden voor haar rekening in de corresponderende centrale banken aangehouden.

Het kapitaal van de Bank, op 500 miljoen goudfrank (1) vastgesteld, is verdeeld in 200.000 aandelen, waarvan één vierde is gestort, zegge 125 miljoen goudfrank of ca. 41 miljoen huidige U.S.-dollar. De inschrijving werd in gelijke delen gewaarborgd door de centrale banken van Duitsland, België, Frankrijk, Groot-Brittannië, Italië, door een bankgroep die in de plaats van de Bank van Japan optrad en door een groep van drie Amerikaanse banken. Thans zijn al de Europese centrale banken lid van de B.I.B., behalve de Staatsbank van de U.S.S.R. en de Bank van Spanje. Bovendien werd het Europese karakter van de Bank nog verstevigd doordat de oprichtende banken de door de Japanse groep ingeschreven aandelen hebben afgekocht.

Aanvankelijk mochten de aandelen, hetzij direct door de centrale banken worden ingeschreven, hetzij op hun respectieve markten worden gecedeerd. In werkelijkheid bezitten de centrale banken de drie vierden der aandelen.

(1) Die goudfrank vertegenwoordigt 0,2903 g goud fijn, d.i. ongeveer één derde van de huidige waarde van de U.S.-dollar. Hij was destijds de geldeenheid van Zwitserland en de rekenenheid die voor verschillende internationale betalingen gebruikt werd.

De statutaire bepalingen die de rechten en plichten der aandeelhouders vaststellen en de oprichting van de Beheerraad van de B.I.B. beheersen, onderlijnen nog sterker haar karakter van bank der Europese centrale banken: zo is bepaald dat de aandelen niet mogen overgedragen worden zonder de instemming van de B.I.B. en van de centrale bank van het land waar de aandelen werden ingeschreven. Verder wordt een onderscheid gemaakt tussen het vertegenwoordigings- en het stemrecht eensdeels en het eigendomsrecht der aandelen anderdeels: eerstgenoemde rechten behoren aan de centrale banken der landen waar de aandelen werden uitgegeven. Ten slotte zijn de gouverneurs der oprichtende centrale banken van rechtswege lid van de Beheerraad, die bovendien leden telt welke door die gouverneurs zijn aangeduid en die dezelfde nationaliteit als deze laatsten bezitten, alsook leden verkozen onder de gouverneurs van de andere centrale banken of onder de personen die door hen zijn voorgedragen.

De Beheerraad kiest zijn Voorzitter en benoemt een Directeur-generaal. Hij komt om de maand bijeen om de aard der verrichtingen vast te stellen die de Bank in het kader van haar statuten mag doen.

Daar deze laatste ruim zijn opgevat, kon de B.I.B. in de loop der jaren haar werkkring uitbreiden ten einde in de talrijke moeilijkheden te voorzien die zich in de internationale betrekkingen voordeden en zodoende hun oplossing bespoedigen. Zo werden reeds in 1931 belangrijke resultaten geboekt, toen de Bank de gevolgen van de financiële crisis trachtte te neutraliseren. Zij was ruimschoots betrokken bij de bijzondere hulp die aan de landen in grote moeilijkheden werd verleend: de kredieten waarin zij tussenbeide kwam, werden overigens alle geheel en meestal na enkele jaren terugbetaald: het laatste werd in 1946 vereffend.

De stoornissen die zich destijds in de internationale betrekkingen voordeden, en o.m. het uiteenvallen van de gold exchange standard in de crisisperiode, deden de verschillende pogingen mislukken om bij de B.I.B. het deviezenbezit der centrale banken samen te brengen en aldus de betalingen door overschrijving in de boeken van de Bank, buiten de markten, te vergemakkelijken. Daarentegen breidde de B.I.B. vooral haar commerciële kredieten uit, dank zij een originele formule waarbij van een centrale bank kredieten in haar eigen munt werden verkregen en die door een krediet in goud of in een derde munt werden gecompenseerd. Daar die techniek voor de centrale banken een niet te onderschatten wisselwaarborg verschafte, hadden meer dan tien Europese centrale banken in 1938 dergelijke overeenkomsten met de B.I.B. afgesloten; dit was eveneens het tijdstip waarop de Bank haar techniek van de goudverrichtingen uitbreidde door als tegenpartij op te treden voor elke goudverkoop, -aankoop of -ruil die een centrale bank wenste.

De vijandelijkheden deden uiteraard de mogelijke transacties hoe langer hoe meer inkrimpen en aller-

lei bijzondere problemen oprijzen. Overigens werden de verrichtingen vrijwillig strikt beperkt; nochtans was de Bank in de gelegenheid haar tussenkomst te verlenen bij de overdracht der kasmiddelen van de Europese centrale banken naar de overzeese landen, met name de Verenigde Staten. In sommige gevallen geschieden die overdrachten op aanvraag van hun eigenaars automatisch en wel wanneer hun land in de oorlog betrokken werd.

Toen de vijandelijkheden werden stopgezet, hernam de B.I.B. haar rol van financieel agent voor de financiële akkoorden en droeg zij o.m. bij tot de oplossing van de problemen die door de onderbreking van het Young-plan gesteld werden. Overigens toonde de ervaring het nut aan van een gemeenschappelijke Europese instelling voor de ontwikkeling van de monetaire samenwerking.

Het krediet dat de B.I.B. genoot, droeg mede bij tot haar verdere expansie. Naarmate de reserves van de Europese centrale banken terug op peil werden gebracht, werd een deel ervan opnieuw in de vorm van dadelijk of op termijn opeisbare deposito's aan de B.I.B. toevertrouwd. Bij die middelen kwamen weldra al de beschikbare gelden welke de Bank als financieel agent voor de nieuwe naoorlogse financiële akkoorden moest beheren.

Uit de balans van 31 maart 1956 blijkt dat met het 25 pct. gestorte kapitaal, vermeerderd met de reserves en sommige provisies voor bijkomstige verplichtingen, de B.I.B. over 225 miljoen goudfrank eigen middelen beschikte. Haar middelen voortkomend van commerciële deposito's bedroegen 1.463 miljoen. Bovendien hield de Bank op die datum voor 1.492 miljoen aan in rekeningen voor orde, die earmarked goud en voor rekening van centrale banken of andere depositanten in bewaring genomen waarden vertegenwoordigden, fondsen en waarden aangehouden in hoedanigheid van financieel agent van de E.B.U. of de E.G.K.S., of van lasthebber-trustee en agent van internationale leningen.

De Bank verdeelt haar beleggingen in goud en in de voornaamste munten derwijze dat ze steeds als tegenpartij kan optreden voor aankopen, verkopen of omwisselingen van goud die haar door de centrale banken gevraagd worden: aldus zijn haar goudtransacties volledig in overeenstemming met de geldpolitiek der betrokken landen.

Wat de krediettransacties betreft, werkt de B.I.B. eveneens samen met de centrale banken. Haar statuten verbieden haar rechtstreekse voorschotten aan regeringen te verlenen; zij kan echter van de centrale banken kortlopende, gemakkelijk verhandelbare regeringseffecten kopen.

De Bank bezit ten slotte in portefeuille andere niet mobiliseerbare effecten en tegoeden. Zij heeft ook termijndeposito's bij de centrale banken geplaatst. Die verschillende beleggingen worden echter steeds bepaald door de liquiditeitseisen die zij behoort na te leven.

III. — ORGANISATIES EN OVEREENKOMSTEN BETREFFENDE DE BASISPRODUKTEN.

De internationale instellingen die in het gebrek aan stabiliteit van de markten en prijzen der grondstoffen trachten te voorzien, zijn heden ten dage zeer talrijk. Zij vertonen een grote verscheidenheid en hun respectieve bevoegdheden lopen vaak dooreen.

Vele onder hen zijn ontstaan uit het privé-initiatief. Zij gaan meestal uit — althans de eerste die werden opgericht — van de producenten en werden in tijden van depressie gevormd.

De instellingen voortspruitend uit intergouvernementele akkoorden verenigen meestal producenten en verbruikers of verwerkers. Zij ontwikkelden zich vooral sedert de tweede wereldoorlog en wel grotendeels door de tussenkomst van de U.N.O., die, in haar streven om op dit gebied een stelselmatige en algemene actie te voeren, de Voorlopige Coördinatie-Commissie voor de Internationale Overeenkomsten betreffende de basisprodukten in 1947 instelde en de Commissie voor de Wereldhandel in basisprodukten in 1954.

Samen met het optreden van die twee commissies, en in zekere mate in samenwerking met hen, laat de Landbouw- en Voedselorganisatie van de Verenigde Naties zich eveneens in met dat probleem, op het plan der landbouwprodukten, door tussenkomst van haar Goederencommissie en het Raadgevend Subcomité voor de Afzet der Landbouwoverschotten.

Ten slotte hield de Internationale Grondstoffen-Conferentie, die voor de eerste maal in februari 1951 te Washington bijeenkwam, zich bezig met de organisatie van de internationale verdeling van bepaalde strategische basisgrondstoffen, zolang de voorzieningsmoeilijkheden in verband met de Korea-oorlog voortduurden. Zij had hiertoe een Bestendig Centraal Comité ingesteld, alsmede een reeks Grondstoffencomités, nl. dat voor zwavel, koper, zink, lood, katoen, enz., waarvan het aantal veranderde naarmate de behoeften zich wijzigden; bij het einde van 1953 hadden alle hun werking stopgezet.

De Voorlopige Coördinatie-Commissie voor de Internationale Overeenkomsten betreffende de basisprodukten en de Commissie voor de Wereldhandel in basisprodukten zullen hier meer uitvoerig worden onderzocht.

Eerstgenoemde Commissie kreeg als voornaamste opdracht « de totstandkoming van intergouvernementele akkoorden te coördineren en te bevorderen, welke akkoorden worden aangevraagd door landen die oordelen dat de marktverhoudingen in een of ander produkt hun vitale belangen in gevaar brengen en derhalve de afsluiting van dergelijke overeenkomsten wenselijk maken ».

Haar tussenkomsten bestaan erin:

1) de problemen in verband met produktie, verbruik en handel in basisprodukten te bestuderen door een afzonderlijk of gelijktijdig beroep te doen op regeringsinstellingen welke voor een bepaald produkt

door de Staten werden opgericht, op de bevoegde diensten van de F.A.O. en op intergouvernementele studiegroepen die hiertoe onder de auspiciën van de Commissie werden in het leven geroepen;

2) op aanvraag van een intergouvernementele groep, een internationale conferentie te beleggen die, overeenkomstig de procedure van de U.N.O. inzake afsluiting van verdragen, belast is met het uitwerken van een akkoord betreffende het betrokken produkt;

3) erover te waken dat het akkoord door een zelfstandige intergouvernementele raad wordt beheerd.

De Commissie voor de Wereldhandel in basisprodukten werd op initiatief van de Economische en Sociale Raad van de U.N.O. opgericht. Zij moest de werking van de Voorlopige Coördinatie-Commissie voor de Internationale Overeenkomsten aanvullen; hiertoe bestudeert zij de gezamenlijke maatregelen die kunnen bijdragen tot de stabilisatie van de grondstoffenmarkten en die zij te gelegener tijd de Economische en Sociale Raad aanbeveelt. De promotors van de Commissie voor de Wereldhandel in basisprodukten oordelen immers dat de afsluiting van intergouvernementele akkoorden alleen niet volstaat om de problemen op te lossen die door de marktschommelingen worden gesteld en er eveneens andere actiemiddelen dienen voorzien, o.m. op het financiële en monetaire plan, zoals bijv. de oprichting van compensatiekassen. De Commissie volgt van dichtbij de economische toestand in de wereld, en meer bepaald die op de grondstoffenmarkten; zoals de Voorlopige Coördinatie-Commissie betreffende de Internationale Overeenkomsten publiceert zij regelmatig verslagen die belangwekkende gegevens bevatten inzake prijzen en wereldhandel in basisprodukten.

De meeste grote regionale organisaties houden zich eveneens bezig met grondstoffenproblemen, o.m., op het Europese plan, de E.O.E.S. die, met haar verticale comités voor steenkool, energie, hout, enz., waarvan hierboven sprake was, een belangrijke rol speelt inzake verdeling en controle van de eindaanwending van bepaalde produkten.

Boven al deze instellingen met algemeen karakter leggen tal van organen, studiegroepen, comités voor onderzoek, enz., er zich voornamelijk op toe de ontwikkeling van de handel in een of ander belangrijk basisprodukt te bevorderen. Zij verenigen meestal de vertegenwoordigers der regeringen van de voornaamste produktie- en verbruikslanden. Bijna alle werken met de U.N.O. en haar gespecialiseerde instellingen samen. Soms houden zich verscheidene onder hen met hetzelfde produkt bezig.

Hierna volgt een kort overzicht van de instellingen die voor tin, rubber, wol, katoen, tarwe, wijn, suiker, rijst en thee werden in het leven geroepen.

Tin.

De *International Tin Research and Development Council* werd in 1937 opgericht; die benaming dagteekent echter eerst van 1938. De Raad verenigt de

vertegenwoordigers van de regeringen der produktielanden. Zijn doel is met alle middelen mede te werken aan de uitbreiding van het tinverbruik, de gebruikers te helpen hun moeilijkheden te overwinnen en een belangwekkende documentatie over dit metaal samen te stellen. De Raad is te Londen gevestigd. Hij bezit aldaar een laboratorium, het *Tin Research Institute*, en bureaus in de meeste landenleden.

De *International Tin Study Group* werd in 1947 opgericht naar aanleiding van een resolutie van de Internationale Tinconferentie, die in oktober 1946 te Londen gehouden werd.

Zij is te Den Haag gevestigd en verenigt de voornaamste produktie- en verbruikslanden (1). Haar doel is statistieken bijeen te brengen en te publiceren over tinproduktie, -verbruik, -handel, -voorraden, -prijzen in de wereld, en oplossingen te vinden voor de produktie-, verbruiksproblemen..., die niet door de normale uitbreiding van de wereldhandel kunnen worden opgelost; zij doet aanbevelingen in die zin aan de regeringen van de lidstaten. Zij werkt in contact met de Voorlopige Coördinatie-Commissie voor de Internationale Overeenkomsten betreffende de basisprodukten, die op haar vergaderingen is vertegenwoordigd, alsook met het Statistisch Bureau van de U.N.O. Het was op aanvraag van de Tin-Studiegroep dat de Secretaris-generaal van de U.N.O., in oktober 1950, de Tinconferentie belegde, waaruit ten slotte het sedert juni 1954 vigerende akkoord ontstond.

Rubber.

Het *International Rubber Development Committee* werd in 1936 opgericht met de inwerkingtreding van de Internationale Rubberovereenkomst, die tot 1944 werd toegepast. Het streeft naar uitbreiding der commerciële afzetgebieden voor natuurrubber. Het is te Londen gevestigd.

De *International Rubber Research Board*, die tegelijkertijd als het vorige Comité en in dezelfde omstandigheden tot stand kwam, stelt zich tot taak mede te werken aan het herstel van het evenwicht tussen produktie en verbruik van natuurrubber door coördinatie van de studies over het verbruik, die in de landenleden gedaan werden. De Board zetelt eveneens te Londen.

De *International Rubber Study Group*, in 1944 te Londen opgericht en aldaar gevestigd, onderneemt allerhande studies over rubber, meer bepaald in verband met de vooruitzichten inzake vraag en aanbod. Zij legt haar leden verslagen en aanbevelingen voor ten einde de uitbreiding van het rubberverbruik in de wereld te bevorderen. Zij is in contact met de U.N.O.-organisaties die zich met het probleem van de basisprodukten inlaten.

(1) Australië, België, Bolivia, Canada, Duitse Bondsrepubliek, Frankrijk, India, Indonesië, Italië, Japan, Nederland, Thailand, Verenigde Staten, Verenigd-Koninkrijk en overzeese gebiedsdelen.

Wol.

De *International Wool Study Group* werd in 1947 te Londen opgericht. Zij brengt zo volledig mogelijke gegevens bijeen over de wolmarkt. Zij groepeerde de regeringsafgevaardigden van talrijke landen die in sterke mate bij de produktie, het verbruik en de handel in wol betrokken zijn.

Zij beschikt over een bestendig comité, het « Management Committee », een technisch comité en een *ad hoc* comité. De studiegroep bezit geen secretariaat; de Britse regering voert de vereiste administratieve en statistische werkzaamheden uit. De « International Wool Study Group » wisselt geregeld inlichtingen uit met verschillende U.N.O.-organen, waaronder de Voorlopige Coördinatie-Commissie voor de Internationale Overeenkomsten betreffende de basisprodukten en de F.A.O., alsook met de E.O.E.S. en andere internationale organisaties die tot een kleiner geografisch gebied behoren.

Katoen.

Het *International Cotton Advisory Committee* zetelt te Washington. Het werd in 1939 opgericht naar aanleiding van een internationale katoenconferentie die de vertegenwoordigers der regeringen van de voornaamste uitvoerlanden bijeenbracht; het telt onder zijn leden, sedert 1945, eveneens de verbruiks- en invoerlanden die tot de U.N.O. zijn toegetreden. Het volgt van dichtbij het verloop op de katoenmarkt, werkt uitvoerige statistieken uit over katoenproduktie, -verbruik, -handel, -voorraden en -prijzen en doet zijn leden alle voorstellen die hem nuttig lijken om de samenwerking te verstevigen.

De organisatie van het Raadgevend Comité omvat een bestendig secretariaat, een plenaire vergadering, die eenmaal per jaar bijeenkomt, en een « Standing Committee », welk de vertegenwoordigers van al de toegetreden regeringen telt en eenmaal per maand zetelt.

Het *International Cotton Advisory Committee* handelt in contact met de F.A.O. — ieder van beide instellingen is in de andere vertegenwoordigt —, met de Voorlopige Coördinatie-Commissie voor de Internationale Overeenkomsten betreffende de basisprodukten, met het I.M.F., de I.B.H.O. en de E.O.E.S.

Tarwe.

De *International Wheat Council* werd in juli 1949 opgericht om de Internationale Tarwe-overeenkomst te beheren, die in de loop van hetzelfde jaar werd afgesloten. Zijn mandaat werd in 1953 en in 1956 verlengd bij de hernieuwing van de Overeenkomst. Hij telt thans drieënveertig leden. Hij wordt bijgestaan door een Uitvoerend Comité, dat samengesteld is uit de vertegenwoordigers van drie uitvoerlanden en acht invoerlanden, en door een Raadgevend Comité, dat zich met technische problemen

inlaat. De F.A.O., het I.M.F. en de Voorlopige Coördinatie-Commissie voor de Overeenkomsten betreffende de basisprodukten werden sedert 1953 verzocht zich in de vergaderingen van de Raad, doch zonder stemrecht, te laten vertegenwoordigen.

Wijn.

Het *Office International du Vin* zetelt te Parijs. Het werd in 1923 opgericht en trad in 1928 in werking. Het bestudeert de problemen in verband met de produktie van wijn en zijn bijprodukten en stelt de aangesloten regeringen alle maatregelen voor die de belangen der wijnproducenten kunnen vrijwaren en de internationale handel bevorderen.

Het Internationaal Wijnbureau onderhoudt sedert 1948 betrekkingen met de F.A.O.

Verder dient nog melding gemaakt van de organen betreffende de thee, de suiker en de rijst: het *International Tea Committee*, dat te Londen is gevestigd, de *International Sugar Council*, die eveneens te Londen zetelt, en de *International Rice Commission*, waarvan de hoofdzetel te Bangkok gevestigd is.

De bemoeienissen om het gebrek aan stabiliteit der grondstoffenmarkten te verzachten, zijn grotendeels gericht op het afsluiten van **internationale akkoorden** voor de beperking van de prijsschommelingen of — en soms tegelijkertijd — voor de verdeling van de produktie, de verkoop en het verbruik onder de betrokken landen. Heden ten dage bestaan er slechts een klein aantal dergelijke intergouvernementele akkoorden.

De *Internationale Tarwe-overeenkomst* werd in 1949 voor een termijn van drie jaar afgesloten. Zij werd achtereenvolgens in 1953 en 1956 verlengd.

Dit Akkoord wil resp. de invoer- en de uitvoerlanden een tarwevoorziening en -afzet tegen billijke en stabiele prijzen verzekeren. Hiertoe geldt volgend hoofdbeginsel: ieder uitvoerland verbindt zich aan de invoerders een minimumquotum te leveren tegen prijzen die geen vastgestelde grens overschrijden. Hunnerzijds gaan de invoerlanden de verbintenis aan een minimumquotum aan te kopen tegen prijzen die niet beneden een door de Overeenkomst vastgesteld minimum dalen. De aan- en verkopen krijgen pas een dwingend karakter wanneer de vrije tarweprijzen op de wereldmarkten de voorziene hoogte- of laagtegrenzen te buiten gaan. Dit stelsel waarborgt aldus de invoerders en uitvoerders tegen een te sterke prijsstijging resp. -daling.

Het totaal aantal deelnemers veranderde sedert 1949; de eerste vernieuwing van de Overeenkomst werd door vierenvestig invoer- en zes uitvoerlanden bekrachtigd.

Het totaal contingent dat bij die transacties gemoeid is, vertegenwoordigt thans, met 8,2 miljoen ton, ca. 30 pct. van de wereldhandel in tarwe. Het bereikte 50 pct. voor het seizoen 1949-1950. De

gewaarborgde verkopen, in procent van het totaal uitgedrukt, zijn onder de uitvoerlanden als volgt verdeeld :

Verenigde-Staten	43,6
Canada	33,9
Australië	10
Argentinië	4,9
Frankrijk	5,5
Zweden	2,1

De landen-leden kunnen naar eigen goedgevonden hun verplichtingen via de particuliere handel of op andere wijze nakomen.

De Internationale Tarweraad die, zoals hierboven gezegd werd, het bestendig bestuursorgaan van de Overeenkomst is, mag, zo hij zulks wenselijk acht, eisen dat geen enkel invoerland en geen enkel uitvoerland binnen het kader van de Overeenkomst meer dan 90 pct. koopt of verkoopt van de gewaarborgde hoeveelheid voor elk landbouwjaar, dat op 28 februari begint. De Raad houdt zich eveneens bezig met het probleem van de tarwevoorraden.

De *Internationale Suikerovereenkomst* streeft hetzelfde doel na. Bovendien tracht zij het suikerverbruik in de wereld te verhogen. Haar ontstaan ligt reeds ver in het verleden : het eerste akkoord van het type (1) dat we thans kennen, gaat terug tot 1937; het werd te Londen door de regeringen van tweentwintig landen ondertekend aan het slot van een internationale conferentie die hiertoe was belegd; het werd van jaar tot jaar tot 1952 verlengd. De thans vigerende overeenkomst werd in augustus 1953 ondertekend tijdens een conferentie die onder het gezag van de Verenigde Naties werd gehouden. Zij werd in oktober 1956 voor twee jaar verlengd nadat zekere amendementen waren aangebracht.

Zij groepeerde thans een twintigtal landen; België komt onder de uitvoerlanden voor (2). Deze laatste worden uitvoerquota's toegewezen, waarvan het aanvankelijk bedrag door de Overeenkomst bepaald wordt, doch dat door de Suikerraad mag gewijzigd worden wanneer de prijzen bepaalde hoogten overschrijden die eveneens in de Overeenkomst zijn vastgesteld; drie prijszones zijn voorzien tussen een absoluut maximum van 4 cent per pond F.A.S. Cuba voor ruwe suiker aan 96 graad en een absoluut minimum van 3,15 cent. Verschillende stabilisatieclausules worden binnen elke zone toegepast.

Het aanvankelijke totale uitvoercontingent dat door de Overeenkomst geregeld wordt, bedraagt ongeveer 6 miljoen ton.

De bepalingen van de Overeenkomst zijn niet toepasselijk op de suikerhandel tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (met inbegrip van

Belgisch-Kongo) enerzijds, en Frankrijk (en zijn gebieden), Nederland (met inbegrip van Suriname) en de Westduitse Bondsrepubliek anderzijds.

Verder beperkt de Overeenkomst de totale hoeveelheid die de deelnemende landen uit de niet deelnemende landen mogen invoeren.

Het is de taak van de Internationale Suikerraad de Overeenkomst te beheren. Hij is gemachtigd de uitvoercontingenten en de prijzen te wijzigen zo hij zulks nuttig acht. Hij maakte van dit recht gebruik om op 29 januari 1957 de quota's te schorsen, daar de prijzen de hoogtegrens van 4 cent hadden overschreden. Hij is samengesteld uit een afgevaardigde van elk deelnemend land en komt ten minste eenmaal per maand bijeen. Hij kiest elk jaar een uitvoerend comité dat uit de vertegenwoordigers der regeringen van vijf uitvoer- en vijf invoerlanden is samengesteld.

De *Internationale Tinovereenkomst* is evenmin van jonge datum. De eerste werd in 1931 afgesloten en fungeerde tot 1951. Zij verschilde nochtans grondig van de huidige overeenkomst : alleen de regeringen van de produktielanden waren leden, terwijl de verbruikslanen in de nieuwe overeenkomst op gelijke voet als de produktielanden vertegenwoordigd zijn. Dit Akkoord werd in maart 1954 te Genève ondertekend na moeizame onderhandelingen die in 1947 waren begonnen. Het trad in juni 1956 in werking en is thans door zestien landen bekrachtigd (1). Het stelt een hoogtegrens van £ 880 per long-ton en een laagtegrens van £ 640 vast waartussen de prijzen mogen schommelen, doch zij mogen die niet overschrijden voor zover het transacties onder de partijen van de Overeenkomst betreft. De grenzen mogen worden gewijzigd bij een beslissing van de Internationale Tinraad genomen bij eenvoudige meerderheid der producenten en verbruikers. Een gelijkaardige beslissing werd in maart 1957 genomen; zij bracht de minimumprijs op £ 730; de maximumprijs bleef onveranderd.

De Overeenkomst voorziet eveneens een buffervoorraad die zal gespijsd worden door evenredige bijdragen der produktielanden. Die bijdragen mogen in metaal en in geld geleverd worden. Hun bedrag zal volgens de behoeften van de prijzenpolitiek kunnen verhoogd of verlaagd worden, doch zal geen maximum met een tegenwaarde van 25.000 long-ton mogen overschrijden. Indien de prijzen de laagtegrens van £ 640 benaderen, zal de Internationale Tinraad de uitvoer der produktielanden beperken gedurende periodes die geen drie maanden mogen overtreffen, en zelfs indirect hun produktie verminderen, vermits de door de producenten aangelegde voorraden niet groter mogen zijn dan 25 pct. van

(1) Andere overeenkomsten die meer beperkte doeleinden nastreven, waren reeds in 1902 en in 1903 afgesloten geworden.

(2) Uitvoerlanden : België, Cuba, Filippijnen, Formosa, Frankrijk, Haïti, Hongarije, Mexico, Nederland, Polen, San-Domingo, Tsjecho-Slowakije, U.S.S.R.

(1) Produktielanden : Belgisch-Kongo, Bolivia, Indonesië, Malaka, Nigeria, Thailand.

Verbruikslanden : Australië, België, Canada, Denemarken, Ecuador, Frankrijk, India, Nederland, Spanje, Verenigd-Koninkrijk.

hun netto-uitvoer gedurende de twaalf maanden die de beslissing inzake contingentering voorafgingen. De Raad zal eveneens metaal kunnen aankopen om de vraag te doen stijgen en aldus bij te dragen tot het herstel van de prijzen.

Zo de produktie kleiner is dan de behoeften en de prijzen stijgen tot dichtbij de hoogtegrens van £ 880, zal de Raad daarentegen een deel van de voorraad verkopen en de producenten aanzetten om hun contracten te vermeederen.

De Raad mag ingrijpen zodra de prijzen beneden de £ 780 vallen of £ 830 overschrijden.

De administratie van de Overeenkomst is toevertrouwd aan de Internationale Tinraad, waarin producenten en verbruikers globaal over een gelijk aantal stemmen beschikken. De verdeling van die stemmen in elke der beide groepen geschiedt met inachtneming van het volume van de produktie of van het verbruik in elk land, waarbij ieder lid bovendien over vijf stemmen beschikt.

LITERATUUR BETREFFENDE DE MONETAIRE EN FINANCIËLE TOESTAND VAN BELGIË

Onderstaande literatuuropgave sluit aan bij diegene die wij gepubliceerd hebben in ons maartnummer 1957 van het *Tijdschrift*. Er weze opgemerkt dat in deze literatuuropgave noch de verslagen van de verschillende instellingen, noch de statistische bronnen zijn overgenomen.

1. GELD- EN BANKWEZEN

De bankevolutie in Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi. (*Tijdschrift van de Centrale Bank van Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi*, Brussel, VI, n° 2, februari 1957, blz. 53-66.)

DELMOTTE L., De Belgische geld- en kapitaalmarkt in december 1956 en januari 1957. (*Economisch-Statistische Berichten*, Rotterdam, XLII, n° 2068, 13 februari 1957, blz. 133-135.)

FRANTZEN P., De sociale politiek der regering en het inflatiegevaar. (*Socialistische Standpunten*, Brussel, n° 6, 1956, blz. 400-410.)

Maatregelen tegen de inflatietendens. (*Arbeidsblad, Orgaan van het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg van België*, Brussel, LVIII, n° 2, februari 1957, blz. 116-121.)

Ventes à tempérament. (*Bulletin de Fabrimétal*, Brussel, n° 560, 18 maart 1957, blz. 214-217.)

2. BEURS- EN SPAARWEZEN

DELMOTTE L., De Belgische geld- en kapitaalmarkt in december 1956 en januari 1957. (*Economisch-Statistische Berichten*, Rotterdam, XLII, n° 2068, 13 februari 1957, blz. 133-135.)

Le rôle économique et social des fonds de placement. (*Revue belge des Sciences commerciales*, Brussel, n° 1, januari 1957, blz. 571-582.)

MINET J., La Caisse d'Épargne du Congo belge et du Ruanda-Urundi et l'essor de l'épargne congolaise. (*La Revue de la Banque*, Brussel, XXI, n° 1, 1957, blz. 12-20.)

3. PRIJZEN EN LONEN

De onroerende markt in 1956. (*Mededelingen van het Centrum voor het aanmoedigen van het Spaarwezen en de onroerende Beleggingen*, Brussel, II, n° 2, maart-april 1957, blz. 17-19.)

DE VOGHEL F., Prix et salaires. (*Le Progrès Social, Bulletin de l'Association Belge pour le Progrès social*, Luik, XLV, n° 50, februari 1957, blz. 9-27.)

4. BEGROTING EN OPENBARE FINANCIËN

De Belgische en Kongolese buitenlandse overheidsfondsen. (*Weekberichten van de Kredietbank*, Brussel, XII, n° 12, 23 maart 1957, blz. 105-108.)

La politique des investissements communaux aux Pays-Bas et en Belgique. (*Bulletin trimestriel du Crédit Communal de Belgique*, Brussel, XI, n° 40, april 1957, blz. 1-4.)

L'évolution des finances communales depuis 1947. (*Bulletin trimestriel du Crédit Communal de Belgique*, Brussel, XI, n° 40, april 1957, blz. 5-11.)

5. FINANCIËLE ORGANEN BEHEERST DOOR BIJZONDERE WETTELIJKE BESCHIKKINGEN OF GEPLAATST ONDER DE WAARBORG OF DE CONTROLE VAN DE STAAT

AERTS L., De financiering van de woningbouw in België. (*Economisch-Statistische Berichten*, Rotterdam, XLII, n° 2068, 13 februari 1957, blz. 129-130.)

MINET L., La Caisse d'Épargne du Congo belge et du Ruanda-Urundi et l'essor de l'épargne congolaise. (*La Revue de la Banque*, Brussel, XXI, n° 1, 1957, blz. 12-20.)

Wie financiert de woningbouw? 1953-1954-1955. (*Mededelingen van het Centrum voor het aanmoedigen van het Spaarwezen en de onroerende Beleggingen*, Brussel, II, n° 2, maart-april 1957, blz. 20-22.)

7. INTERNATIONALE FINANCIËLE VERRICHTINGEN

BLOCH H., L'assistance technique des Nations Unies en matière financière. (*Revue de Science financière*, Parijs, IL, n° 1, januari-maart 1957, blz. 5-20.)

de STRYCKER C., La réglementation des paiements du commerce extérieur en Union Economique Belgo-Luxembourgeoise. (*Bulletin trimestriel de l'Association Belge des Négociants Exportateurs et Importateurs*, Antwerpen, n° 49, 1° kwartaal 1957, blz. 29-31.)

Les ventes d'or russes et le marché international de l'or. (*Perspectives, Revue hebdomadaire de la Société d'Études et d'Informations économiques*, Parijs, n° 563, 6 april 1957, 3 blz.)

The United Nations' Technical Assistance Programme. (*The Bankers' Magazine*, Londen, n° 1357, april 1957, blz. 340-345.)

von MANGOLDT-REIBOLDT H., De l'Union Européenne de Paiements à la convertibilité monétaire. (*Revue Economique*, Parijs, n° 1, januari 1957, blz. 75-90.)

10. ALGEMEEN

EVALENKO R., Problèmes économiques de la Belgique. (*Socialisme*, Brussel, IV, n° 20, maart 1957, blz. 119-126.)

La croissance économique du Luxembourg est-elle en retard par rapport à celle des autres pays? (*Bulletin économique du Ministère des Affaires Économiques*, Luxemburg, III, n° 3, maart 1957, blz. 21-25.)

ECONOMISCHE WETGEVING

Deze rubriek bevat de wetten, besluiten en andere officiële bekendmakingen die van bijzonder belang zijn voor 's lands algemene economie en via het Belgisch Staatsblad werden afgekondigd in de loop van de maand aan deze van de publikatie van ons Tijdschrift voorafgaand.

Alleen de gewichtigste wetten en besluiten hebben wij « in extenso » overgenomen. Voor de andere wetteksten volstaat een eenvoudige vermelding, desnoods door een verklarende nota verduidelijkt.

Om het naslaan ervan te vergemakkelijken, hebben wij bovenbedoelde documentatie in de volgende rubrieken ondergebracht :

- I. — *Algemene economische wetgeving*
- II. — *Overheidsfinanciën (incl. begrotingswetten), munt-, bank- en financiële wetgeving*
- III. — *Landbouw*
- IV. — *Nijverheid*
- V. — *Arbeid*
- VI. — *Binnenlandse handel*
- VII. — *Buitenlandse handel*
- VIII. — *Verkeerswezen*
- IX. — *Prijzen en lonen*
- X. — *Sociale wetgeving (pensioenen, sociale verzekeringen en diverse sociale voordelen)*
- XI. — *Oorlogsschade*

I — ALGEMENE ECONOMISCHE WETGEVING

Koninklijk besluit van 29 december 1956

houdende wijziging van het koninklijk besluit van 20 september 1955 tot vaststelling van het huishoudelijk reglement van het Instituut der bedrijfsrevisoren, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 maart 1956 (Staatsblad, 7 maart 1957, blz. 1.497).

Artikel 1. — Artikel 2, § 1, van het huishoudelijk reglement van het Instituut der bedrijfsrevisoren, zoals het voorkomt in de bij het koninklijk besluit van 20 september 1955 gevoegde tekst, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 maart 1956, wordt door de volgende tekst vervangen :

« De hoedanigheid van lid wordt verkregen op het ogenblik van de eedaflegging.

» De Raad van het Instituut bezorgt, op hun verzoek en op overlegging van de vereiste bescheiden, aan de kandidaten die bij artikel 4, 6°, van de wet voorgeschreven eed wensen af te leggen, een voor eensluitend verklaard uittreksel uit de beslissing die vaststelt, dat aan alle andere in genoemd artikel 4 vermelde voorwaarden, die onder de bevoegdheid van bedoelde Raad vallen, is voldaan.

» De voorzitter van de Raad geeft de procureur des Konings bij de bevoegde rechtbank van eerste aanleg kennis van de aanvragen tot eedaflegging, laat hem een uittreksel van de in het vorige lid bedoelde beslissing toekomen en verzoekt hem de betrokkenen tot de eedaflegging uit te nodigen, nadat hij zal hebben nagegaan of zij de voorwaarde vervullen, welke in artikel 4, 3°, der wet van 22 juli 1953, houdende oprichting van een Instituut der bedrijfsrevisoren, is vervat.

» De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg deelt het Instituut en de kandidaat de datum mede, welke op vordering van de procureur des Konings voor de eedaflegging is vastgesteld. De hoofdgriffier van de rechtbank brengt eveneens het Instituut op de hoogte van de gedane eedafleggingen en levert aan elke betrokkene een uittreksel van het proces-verbaal der zitting af.

» Ieder lid wordt onmiddellijk na zijn eedaflegging ingeschreven op de ledenlijst, waarvan sprake in artikel 6, 2° lid, van de wet ».

Art. 2. — Artikel 34, artikel 35, tweede lid, en artikel 36 van hetzelfde reglement, worden geschrapt.

Art. 3. — Onderhavig besluit wordt van kracht de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

Art. 4. — Onze Minister van Economische Zaken is met de uitvoering van onderhavig besluit belast.

Koninklijk besluit van 28 januari 1957

houdende omwerking van het statuut van de Regie der Belgische Rijkskoel- en Vriesdiensten (Staatsblad, 7 maart 1957, blz. 1.492).

De bepalingen van de besluitwet van 14 november 1944 houdende oprichting van de Regie der Belgische Rijkskoel- en Vriesdiensten, worden met de wet van 16 maart 1954 in overeenstemming gebracht en overeenkomstig de bij dit besluit gevoegde tekst omgewerkt.

Statuut van de Regie der Belgische Rijkskoel- en Vriesdiensten.

Artikel 1. — Er wordt een rechtspersoonlijkheid ingesteld genaamd « Regie der Belgische Rijkskoel- en Vriesdiensten »; in afkorting « Réfribel », met als doel het exploiteren van de aan het Rijk toebehorende koel- en vriesinstallaties, het verzekeren van het vervoer door isotherme wagens van de voor bederf vatbare eetwaren en, over het algemeen, het treffen van alle maatregelen die van aard zijn de ontwikkeling van deze diensten te bevorderen.

De verrichtingen van de Regie worden als handelsdaden aangezien.

Art. 2. — Onder de voorwaarden vervat in dit statuut doet de Staat, ten voordele van de Regie, afstand van het eigendom der hem toebehorende gebouwen en installaties die, op de datum van 21 november 1944, in gebruik zijn door de koel- en vriesdiensten afhangende van het Ministerie van Economische Zaken of die voor deze diensten bestemd zijn.

De Staat doet eveneens afstand van de hem toebehorende isotherme verkeersmiddelen.

Art. 3. — De Regie is onderworpen aan het gezag van de Minister tot wiens bevoegdheid de Economische Zaken behoren; zij wordt vertegenwoordigd en beheerd door deze Minister.

De Minister is bevoegd om alle daden van beheer te stellen onder het in artikel 4 bepaald voorbehoud.

Art. 4. — De leningen voor meer dan tien dagen welke de Regie mag aangaan, worden aan de Minister tot wiens bevoegdheid de Economische Zaken behoren en aan de Minister van Financiën ter machtiging voorgelegd.

De goedkeuring van het Parlement is vereist voor hoegenaamd welke financiële verrichting waaraan de Staatswaarborg is verbonden.

Koninklijk besluit van 1 maart 1957

houdende oprichting van de Bedrijfsraad voor de voeding (Staatsblad, 21 maart 1957, blz. 1.951).

Sectie I. — Benaming en samenstelling.

Artikel 1. — Bij toepassing van artikel 6 van de wet van 20 september 1948, wordt een openbare instelling opgericht « Bedrijfsraad voor voeding » genaamd, waarvan de opdracht bestaat in het overmaken aan een Minister en aan de Centrale Raad voor het bedrijfsleven, hetzij uit eigen beweging, hetzij op aanvraag van deze overheidsorganen en onder vorm van verslagen die de verschillende standpunten weergeven welke in zijn midden werden toegelicht, van alle adviezen of voorstellen omtrent de vraagstukken welke betrekking hebben op de hierna bepaalde bedrijfstak.

Art. 2. — Deze economische bedrijfstak omvat :
de voortbrenging van plantaardige, dierlijke en tuinbouwproducten bestemd voor de menselijke of dierlijke voeding ;
de industriële en ambachtelijke be- of verwerking, in elk stadium, zowel van de inheemse als van de ingevoerde producten van hogergenoemde bedrijvigheden tot voedingswaren voor mensen of dieren;

de exploitatie van mineraal water en de fabricatie van dranken;

de fabricatie van kunstijs en de koelinrichtingen;
de in- en uitvoerhandel, groot- en kleinhandel in hogergenoemde producten, voedingswaren en dranken;

en alle rechtstreeks aanverwante activiteiten die door de Minister tot wiens bevoegdheid de Economische Zaken behoren, zullen worden bepaald.

Nochtans strekt zich de bevoegdheid van de Bedrijfsraad voor de voeding :

1° niet uit tot de activiteiten vertegenwoordigd in de Bedrijfsraad voor de visserij;

2° slechts uit tot de vraagstukken betreffende de voortbrenging van plantaardige, dierlijke en tuinbouwproducten in zoverre zij in rechtstreeks verband staan met de andere, in vorige alinea's opgesomde activiteiten.

Art. 3. — De Bedrijfsraad voor de voeding omvat, benevens de voorzitter :

a) 20 werkende leden benoemd onder de kandidaten die worden voorgedragen door de meest vooraanstaande organisaties van ondernemingshoofden van bovenvermelde bedrijfstak;

b) 20 werkende leden benoemd onder de kandidaten die worden voorgedragen door de meest vooraanstaande arbeidsorganisaties van bovenvermelde bedrijfstak;

c) 4 personen befaamd wegens hun wetenschappelijke of technische waarde.

Hij telt evenveel plaatsvervangende als werkende leden.

Wet van 12 maart 1957

houdende sommige bepalingen op financieel, economisch en sociaal gebied (Staatsblad, 14 maart 1957, blz. 1.722).

Artikel 1. § 1. — Er wordt een buitengewone conjunctuurtaks geheven op de hierna aangeduide inkomsten, verwezenlijkt in België, in het buitenland of in de Kolonie, gedurende elk der jaren 1956 en 1957 of, wanneer het belastingplichtigen betreft die een regelmatige boekhouding voeren anders dan per kalenderjaar, tijdens het boekjaar afgesloten in de loop van elk der jaren 1957 en 1958 :

1° De bij artikel 25, § 1, 1°, der samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen bedoelde winsten der nijverheids-, handels- of landbouwbedrijven.

De in hoofde der vennootschappen op aandelen aan de taks onderhevige winsten behelzen de niet uitgekeerde winsten, de uitgekeerde dividenden, evenals de aan de beheerders, commissarissen en andere bij artikel 25, § 1, 2°, littera b, der voormelde samengeordende wetten opgenoemde personen toebedeelde of toegekende tantièmes.

De in hoofde van vennootschappen en verenigingen andere dan op aandelen die rechtspersoonlijkheid bezitten en van de personenvennootschappen met beperkte aansprakelijkheid aan de taks onderworpen winsten behelzen uitsluitend de niet toebedeelde of niet uitgekeerde winsten.

2° De bezoldigingen en andere vaste of veranderlijke inkomsten toebedeeld of toegekend, zelfs krachtens een bediendencontract, aan de werkende en de niet-werkende vennoten, evenals aan de zaakvoerders-vennoten in de vennootschappen andere dan op aandelen bedoeld bij 1°, en in de personenvennootschappen met beperkte aansprakelijkheid, zelfs indien deze personen de hoedanigheid van vennoot hebben verloren na de aanvang van het hierboven bepaald belastbaar tijdperk, doch in dienst zijn gebleven van de vennootschap. De in uitvoering van een bediendencontract ontvangen bezoldigingen zijn nochtans uitgesloten wanneer de deelneming van de betrokkene in het maatschappelijk kapitaal gedurende het belastbaar tijdperk niet hoger is dan 5 pct.

3° De baten van alle winstgevendende betrekkingen met nijverheids-, handels- of landbouw karakter welke bij artikel 25, § 1, 3°, der voormelde samengeordende wetten bedoeld zijn.

§ 2. Bij afwijking van de bepalingen van § 1, zijn de vennootschappen en andere belastingplichtigen, beoogd bij de wet van 21 juni 1927 betreffende de Belgisch-Koloniale ondernemingen, persoonlijk belastbaar, volgens het geval, op het geheel van de dividenden en de tantièmes, van de aan de vennoten toegekende inkomsten van kapitalen of van de andere inkomsten uit aangewende kapitalen.

Art. 2. — Het bedrag van de aan de taks onderworpen niet uitgekeerde winsten en uitgekeerde dividenden wordt bepaald volgens de modaliteiten respectievelijk van toepassing in zake bedrijfsbelasting of mobiliënbelasting; er wordt evenwel geen rekening gehouden met de uit oorlogsschade aan bedrijfsgoederen voortspruitende verliezen welke voor de toepassing van de bedrijfsbelasting als definitieve verliezen van het belastbaar tijdperk worden aangenomen, noch met de vergoedingen voor herstel betreffende deze oorlogsschade, welke door de belastingplichtige gedurende hetzelfde tijdperk werden ontvangen.

Art. 3. — Wanneer het voor de buitengewone conjunctuurtaks vatbaar inkomen fr. 2.000.000 niet overschrijdt, wordt op dit inkomen een aftrek van fr. 500.000 toegestaan.

Art. 4. — In geval van vereffening van een vennootschap door opslorping of fusie tijdens het belastbaar tijdperk, maar vóór de vestiging van de buitengewone conjunctuurtaks, mogen de tijdens dit tijdperk verwezenlijkte winsten belast worden in hoofde van de opslorpende of uit de fusie ontstane vennootschap. In de andere gevallen van vereffening mogen de bedoelde winsten worden belast in hoofde van de in vereffening zijnde vennootschap of, in voorkomend geval, in hoofde van hen aan wie ze werden toegekend.

In deze gevallen dient de door de ontbonden vennootschap verwezenlijkte winst in acht genomen voor de toepassing van artikel 3.

Art. 5. § 1. — Het aanslagpercent van de buitengewone conjunctuurtaks wordt op 5,50 pct. bepaald.

Wanneer het in de taks aangeslagen inkomen fr. 2 miljoen overschrijdt, mag deze taks niet meer belopen dan het bedrag van fr. 82.500, vermeerderd met het zesde van het gedeelte van dit inkomen dat fr. 2 miljoen te boven gaat.

De taks die verhoudingsgewijze overeenstemt met de in het buitenland of in de Kolonie verwezenlijkte inkomsten, wordt tot één vijfde verminderd.

§ 2. Geen vermindering wegens gezinslasten kan op de buitengewone conjunctuurtaks worden toegestaan.

Art. 6. — De buitengewone conjunctuurtaks mag niet als bedrijfslast in mindering worden gebracht voor het vaststellen van de in de bedrijfsbelasting belastbare grondslag.

Art. 7. — De buitengewone conjunctuurtaks wordt uitsluitend ten behoeve van de Staat geheven.

De opbrengst van de buitengewone conjunctuurtaks zal, naarmate van de inning, worden aangewend tot de vorming van een reservefonds, dat, globaal, het voorwerp zal uitmaken van een bij de Nationale Bank van België geopende speciale rekening.

Die speciale rekening zal afgescheiden zijn van de gewone rekening-courant van de Schatkist bij de Nationale Bank van België, en zal niet vatbaar zijn voor enige compensatie met het saldo van deze laatste rekening. Zij zal onder een bijzondere rubriek in de comptabiliteit, de overzichtstaten en de balans van de Bank voorkomen.

Dit reservefonds zal worden aangewend ten belope van 30/55 tot sociale doeleinden, zoals de verhoging van zekere pensioenen, en ten belope van 25/55 tot economische doeleinden van algemeen belang, zoals het wetenschappelijk onderzoek, de verbetering van de uitrusting der universiteitslaboratoria en de opzoekingen in zake kernenergie.

De modaliteiten van deze aanwending zullen worden bepaald bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

Art. 8. — Ieder belastingplichtige is gehouden aan het Bestuur der directe belastingen binnen een termijn van twintig dagen, ingaande van het verzoek dat hem wordt gedaan, alle gegevens en ophelderingen te verstrekken die noodzakelijk zijn tot het bepalen van het bedrag van de winsten of inkomsten onderworpen aan de buitengewone conjunctuurtaks.

Wanneer de belastingplichtige weigert of er zich van onthoudt de bedoelde gegevens of ophelderingen te verstrekken, kan het Bestuur de als buitengewone conjunctuurtaks verschuldigde aanslag van ambtswege vestigen op grond van het vermoedelijk bedrag van de aan deze taks onderworpen inkomsten.

Art. 9. — De provinciën en de gemeenten mogen noch opeentimes op de buitengewone conjunctuurtaks, noch enige andere gelijkaardige belasting vestigen.

Art. 10. — Iedere wijziging na 31 december 1955 aangebracht in de geldende statutaire bepalingen aangaande de datum van afsluiting van de na 30 december 1956 af te sluiten geschriften en die tot gevolg heeft de belastingplichtige geheel of gedeeltelijk aan de toepassing van de wet te onttrekken, zal voor die toepassing zonder uitwerking blijven.

Art. 11. — Onverminderd het bepaalde bij artikel 74 der voornoemde samengeordende wetten, mogen de aanslagen in de buitengewone conjunctuurtaks in éénmaal of in verschillende malen gevestigd worden gedurende drie jaar ingaande op 1 januari van het dienstjaar waartoe zij moeten behoren.

Art. 12. — Voor zover er door deze wet niet wordt van afgeweken, zijn de bepalingen van de samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen die betrekking hebben op de bedrijfsbelasting van toepassing op de buitengewone conjunctuurtaks.

Art. 13. — Indien de economische conjunctuur mocht omslaan, kan de Koning, bij in Ministerraad overlegd besluit, de buitengewone conjunctuurtaks afschaffen of het percent ervan verminderen wat betreft de inkomsten van het jaar 1957, of, indien het belastingplichtigen betreft, die een regelmatige boekhouding voeren anders dan per kalenderjaar, van het boekjaar afgesloten in de loop van het jaar 1958.

Art. 14. — De verrichtingen, zo in ontvangsten als in uitgaven, waartoe de bepalingen betreffende de buitengewone conjunctuurtaks zullen aanleiding geven, zullen worden gehecht aan de begroting voor orde.

Art. 15. — De Koning kan, bij in Ministerraad overlegde besluiten, alle nuttige maatregelen en schikkingen nemen met het oog op :

1° Het benutten, tot de sociale doeleinden die Hij bepaalt, van het gedeelte der sommen voortkomend uit de buitengewone conjunctuurtaks waarvan sprake in artikel 1 en voor dergelijke doeleinden aan te wenden bij toepassing van artikel 7;

2° Het wijzigen van de grenzen tot dewelke de bezoldiging der arbeiders in aanmerking wordt genomen voor de berekening van de bijdragen der maatschappelijke zekerheid, bij toepassing van de besluitwetten van 28 december 1944, 10 januari en 7 februari 1945, betreffende de maatschappelijke zekerheid, respectievelijk van de arbeiders, van de mijnwerkers en gelijkgestelden en van de zeelieden der koopvaardijvloot, zoals deze besluitwetten thans van kracht zijn;

3° Het vaststellen of het wijzigen van de regels die de grenzen waarvan sprake onder bovenstaand 2°, alsmede de bedragen der sociale voordelen aan de schommelingen van het indexcijfer der kleinhandelsprijzen aanpassen;

4° Het verhogen met ten hoogste 1 pct. van het bedrag van de patronale bijdrage verschuldigd in uitvoering van de onder bovenstaand 2° beoogde bepalingen ten einde het gedeelte te vermeederen dat bestemd is om gestort te worden in de Nationale Compensatiekas voor Gezinsbijslagen; het aanbrengen aan de regels welke de voordelen bepalen voorzien bij de samengeordende wetten betreffende de gezinsbijslagen voor loonarbeiders, van elke wijziging die deze voordelen verbetert;

5° Het verzekeren door alle middelen die Hij nuttig oordeelt van het financieel evenwicht van de ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Art. 16. — De Koning kan, bij in Ministerraad overlegde besluiten, alle nuttige maatregelen en schikkingen nemen met het oog op :

1° Het verzekeren van de bevoorrading van het land in waren en produkten van eerste noodwendigheid, het waken over hun verdeling en, binnen de perken van de geldende wetgeving, het doen naleven van de prijzen ervan.

De inbreuken op de koninklijke besluiten genomen ter voldoening aan de bepalingen hierboven worden opgespoord, vastgesteld, vervolgd en gestraft overeenkomstig het bepaalde in de hoofdstukken II en III van de besluitwet van 22 januari 1945 betreffende de beteugeling der misdrijven tegen de wetgeving in zake de bevoorrading van het land;

2° Het voorkomen van de loonsverhogingen die niet voortvloeien uit de toepassing van een overeenkomst of van een collectief akkoord gesloten vóór 1 januari 1957 of uit een verhoging van de productiviteit zonder dat er een verhoging van de prijzen uit voortvloeit of uit een aanpassing aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen.

De inbreuken op de koninklijke besluiten genomen ter voldoening aan de bepalingen van deze wet worden opgespoord, vastgesteld en vervolgd overeenkomstig de bepalingen der wet van 26 januari 1951 betreffende de vereenvoudiging der documenten waarvan het bijhouden door de sociale wetgeving wordt opgelegd.

De in Ministerraad overlegde koninklijke besluiten zullen, om deze inbreuken te beteugelen, geldboeten van 200 tot 10.000 frank kunnen opleggen.

Art. 17. — De Koning kan, bij in Ministerraad overlegde besluiten, de bepalingen der wet van 16 maart 1954 betreffende de controle over bepaalde instellingen van openbaar nut wijzigen en aanvullen ten einde o.m. de coördinatie te verzekeren van de financiële en administratieve politiek van deze instellingen met die van de Staat.

Art. 18. — De maatregelen en schikkingen bepaald bij de artikelen 15, 16 en 17 van deze wet worden door de Koning uiterlijk op 31 december 1957 bij in Ministerraad overlegde besluiten genomen.

Koninklijk besluit van 15 maart 1957

tot opheffing van het koninklijk besluit dd. 7 december 1956, gewijzigd door het koninklijk besluit dd. 16 februari 1957, waarbij voor het wegverkeer de snelheid der motorvoertuigen voor burgerlijk gebruik wordt beperkt (Staatsblad, 16 maart 1957, blz. 1.845).

II — OVERHEIDSFINANCIËN (INCL. BEGROTINGSWETTEN),
MUNT-, BANK- EN FINANCIËLE WETGEVING

Koninklijk besluit van 28 januari 1957

houdende omwerking van het statuut van de Regie der Belgische Rijkskoel- en Vriesdiensten (Staatsblad, 7 maart 1957, blz. 1.492). (Zie tekst, rubriek I).

Koninklijk besluit van 2 februari 1957

betreffende de toepassing van de wet van 12 juli 1955, tot bevordering van de financiering van de investeringen in de steenkolen nijverheid (Staatsblad, 3 maart 1957, blz. 1.399).

Artikel 1. — Het artikel 9 van Ons besluit van 5 oktober 1955 betreffende de toepassing van de wet van 12 juli 1955 tot bevordering van de financiering van de investeringen in de steenkolen nijverheid, wordt vervangen door volgende beschikking :

« *Art. 9.* — De Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid en de Algemene Spaar- en Lijfrentekas zijn bevoegd om de leningen toe te staan bedoeld in artikelen 1, 3 en 6.

» De voorwaarden waarin de Staat de goede afloop van de leningen waarborgt, worden bepaald in de overeenkomsten tussen de Staat en de organismen bedoeld in het eerste lid van onderhavig artikel. Deze overeenkomsten bepalen welke clausules in de leenkontrakten moeten voorkomen, buiten deze bepaald in de artikelen 2 en 4. »

Koninklijk besluit van 21 februari 1957

houdende overdracht naar het dienstjaar 1957 van de vastleggingskredieten en van de betalingskredieten die op 31 december 1956 op de begroting van buitengewone ontvangsten en uitgaven van het dienstjaar 1956 en van sommige vorige dienstjaren beschikbaar waren (Staatsblad, 7 maart 1957, blz. 1.477).

Artikel 1. — Vastleggingskredieten voor een bedrag van fr. 12.747.792.606,91 onderverdeeld overeenkomstig de tabel in bijlage I, en dat, de op 31 december 1956, beschikbare vastleggingskredieten op de buitengewone begroting van het dienstjaar 1956 en van vorige dienstjaren vertegenwoordigt, worden overgedragen naar het dienstjaar 1957.

Art. 2. — Betalingskredieten voor een bedrag van fr. 8.453.871.254,60 onderverdeeld overeenkomstig de tabel in bijlage II, en dat, de op 31 december 1956 beschikbare betalingskredieten op de buitengewone begroting van het dienstjaar 1956 vertegenwoordigt, worden overgedragen naar het dienstjaar 1957.

Art. 3. — Betalingskredieten voor een bedrag van fr. 5.862.740.573,52 onderverdeeld overeenkomstig de tabel in bijlage III, en dat, de op 31 december 1956 beschikbare betalingskredieten op de kredieten overgedragen naar het dienstjaar 1956 krachtens artikel 30 van de wet van 15 mei 1846 of krachtens bijzondere beschikkingen vertegenwoordigt, worden overgedragen naar het dienstjaar 1957.

Art. 4. — Onze Minister van Financiën is belast met de uitvoering van onderhavig besluit.

Wet van 27 februari 1957

houdende de begroting van de Rijkswacht voor het dienstjaar 1957 (Staatsblad, 10 maart 1957, blz. 1.602).

Enig artikel. — Voor de aan het dienstjaar 1957 verbonden en in hierbijgaande tabel opgesomde uitgaven betreffende de Rijkswacht, zijn kredieten geopend die de som van fr. 1.258.954.000 belopen.

Ministerieel besluit van 1 maart 1957

houdende vaststelling van het bedrag der premies toegekend aan de instellingen die uit Belgische melk zekere melkderivaten voortbrengen (Staatsblad, 13 maart 1957, blz. 1.707).

Wet van 1 maart 1957

ter aanvulling van het koninklijk besluit n° 42 dd. 31 augustus 1939, houdende reorganisatie van de Nationale Delcredere dienst, gewijzigd door de wet van 21 april 1949 (Staatsblad, 21 maart 1957, blz. 1.950).

Enig artikel. — In het koninklijk besluit n° 42 van 31 augustus 1939, houdende reorganisatie van de Nationale Delcredere dienst, gewijzigd bij de wet van 21 april 1949, wordt een als volgt gesteld artikel 4bis ingevoegd :

« *Art. 4bis.* — Elke overeenkomst waarbij de verzekerde aan een derde het recht verleent om de vergoedingen, die verschuldigd zijn ingevolge de borgstelling, te ontvangen, kan slechts tegengeworpen worden aan de Nationale Delcredere dienst, indien de toestemming van deze laatste vastgesteld werd in een wijzigingsakte van de akte van waarborg, opgesteld, gedagtekend en genaamtekend door hem en mede-ondertekend door de verzekerde.

» Wanneer de overeenkomst een lastgeving behelst en de derdelasthebber als partij bij de wijzigingsakte optreedt om zijn last te aanvaarden, kan zijn recht om de vergoedingen te ontvangen niet zonder zijn toestemming worden herroepen.

» Wanneer het recht op de in het eerste lid bedoelde vergoedingen, ingevolge de overeenkomst, in eigendom dan wel als pand wordt overgedragen, heeft de door de drie partijen ondertekende wijzigingsakte dezelfde rechtsgevolgen als de authentieke akte waarvan sprake in artikel 1690 van het Burgerlijk Wetboek. »

Koninklijk besluit van 6 maart 1957

betreffende de omruiling en de groepering van de obligaties van de Koloniale Schuld 4 pct. 1936 (Staatsblad, 8 maart 1957, blz. 1.540).

Koninklijk besluit van 14 maart 1957

houdende wijziging van de verordening op de Openbare Fondsen- en Wisselbeurs te Brussel (Staatsblad, 23 maart 1957, blz. 2.035).

• In artikel 71 van het koninklijk besluit van 1 februari 1935 worden de woorden : « sedert ten minste tien jaar » vervangen door : « sedert ten minste drie jaar ».

Wet van 15 maart 1957

houdende de begroting van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin voor het dienstjaar 1957 (Staatsblad, 23 maart 1957, blz. 2.014).

Voor de aan het dienstjaar 1957 verbonden en in hierbijgaande tabel opgesomde uitgaven betreffende de begroting van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin zijn kredieten geopend die de som van fr. 2.475.944.000 belopen.

Wet van 16 maart 1957

tot wijziging van sommige fiscale bepalingen betreffende de Nationale Maatschappij der Waterleidingen, alsmede de verenigingen van gemeenten en van bijzondere personen voor het tot stand brengen van watervoorzieningsdiensten, of voor doeleinden van gemeentelijk belang, naar de vereisten der wet van 18 augustus 1907 opgericht (Staatsblad, 30 maart 1957, blz. 2.230).

Koninklijk besluit van 22 maart 1957

tot wijziging van de Algemene Verordening op de met het zegel gelijkgestelde taksen (Staatsblad, 28 maart 1957, blz. 2.153).

Artikel 1. — Aan artikel 32² van de Algemene Verordening op de met het zegel gelijkgestelde taksen wordt de volgende tijdelijke bepaling toegevoegd :

« *Tijdelijke bepaling.* Tot op 31 december 1957 wordt het bedrag van de forfaitaire taks van 10 pct. verminderd tot 3 pct. ten aanzien van de garens van katoen, de garens van vlas en de uitsluitend uit katoen en vlas samengestelde garens, indien deze garens geleverd worden aan een nijveraar die ze gebruikt voor het vervaardigen van enkel uit dezelfde stoffen samengestelde weefsels, andere dan breiwerkweefsels, en die, alvorens deze weefsels te verkopen, ze omvormt tot een koopwaar welke niet onder de toepassing van artikel 32¹ valt. »

Art. 2. — Dit besluit treedt in werking op 29 maart 1957.

Art. 3. — Onze Minister van Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 25 maart 1957

betreffende de uitgifte van de 5 pct. lening 1957-1969 (Staatsblad, 28 maart 1957, blz. 2.154).

Artikel 1. — Onze Minister van Financiën wordt gemachtigd om onder de door hem vast te stellen voorwaarden een binnenlandse lening, genaamd « 5 pct. Lening 1957-1969 », uit te geven.

Art. 2. — De lening is vertegenwoordigd door toonderobligaties groot fr. 1.000, fr. 5.000, fr. 10.000, fr. 50.000 en fr. 100.000.

Zij renten 5 pct. 's jaars met ingang van 10 april 1957.

Art. 3. — Deze obligaties zijn door de houders omzetbaar in inschrijvingen op naam op het Grootboek der Staatsschuld.

Art. 4. — De lening is aflosbaar in twaalf jaar volgens onderstaande modaliteiten.

Een jaarlijkse dotatie van 2,50 pct. van het uitgegeven nominaal kapitaal wordt aangewend tot de aflossing.

Zij loopt van 10 april 1957 af en wordt jaarlijks vermeerderd met de renten van de afgeloste kapitalen.

De jaarlijkse aflossingsdotaties worden ter beschikking van de Amortisatiekas gesteld op 10 juli 1957 voor het eerste jaar en op 10 april voor elk van de jaren 1958 tot 1968.

De jaarlijkse dotaties dienen tot wederinkoop van de obligaties tegen koersen die het pari niet overschrijden.

Bij koersstijging boven het pari worden de wederinkopen voor de aflossing opgeschort en dient het uit dien hoofde op 25 februari van een der jaren 1958 tot 1968 beschikbaar gebleven dotatiebedrag tot de aflossing à pari, op 10 april daaropvolgend, van door uitloting aan te duiden obligaties.

De niet vóór 10 april 1969 afgeloste obligaties zijn op deze datum terugbetaalbaar à pari van hun nominale waarde.

Art. 5. — De bij artikel 4 bepaalde uitlotingen geschieden op 20 maart of 's anderendaags indien voormelde datum een wettelijke feestdag is.

Art. 6. — De renten en de terugbetalingspremie van de obligaties zijn vrijgesteld van alle om het even welke zakelijke belastingen en taksen, huidige en toekomstige, ten bate van de Staat, de provincies en de gemeenten.

Art. 7. — Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Art. 8. — Onze Minister van Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit.

Ministerieel besluit van 25 maart 1957

betreffende de uitgifte van de 5 pct. lening 1957-1969 (Staatsblad, 28 maart 1957, blz. 2.154).

Artikel 1. — De openbare inschrijving op de obligaties van de 5 pct. lening 1957-1969 wordt opengesteld op 2 april 1957; zij wordt afgesloten op de 18^e derzelfde maand. Aan de inschrijving mag echter vóór de laatstvermelde datum een einde worden gesteld.

Art. 2. — De obligaties der lening kunnen tevens vast afgestaan of in optie gegeven worden.

Art. 3. — De uitgifteprijs wordt vastgesteld op fr. 970 netto per obligatie van fr. 1.000; hij is betaalbaar overeenkomstig de in onderstaande artikelen 4 tot 6 bepaalde modaliteiten, hetzij in specie, hetzij in 3 ½ pct. schatkistcertificaten met ten hoogste 15 jaar looptijd (1^e reeks) uitgegeven in 1942, teruggenomen tegen 115 pct. van hun nominale waarde, hetzij in 4 pct. schatkistcertificaten met 5 of 10 jaar looptijd, uitgegeven in 1947, teruggenomen tegen 105 pct. van hun nominale waarde.

Art. 4. — De uitgifteprijs is volledig te betalen op het ogenblik van de indiening der inschrijvingen.

Art. 5. — De ter betaling van inschrijvingen neergelegde 3 ½ pct. schatkistcertificaten van 1942 (1^e reeks) geven recht :

1° op een zelfde nominaal kapitaal obligaties van de nieuwe lening;

2° op de betaling in specie van een bedrag van fr. 180 per neergelegd certificaat van fr. 1.000, zijnde het verschil tussen de waarde van terugneming van die certificaten en de uitgifteprijs van de obligaties der lening;

3° op het renteporata tegen 3 ½ pct. 's jaars opgelopen van 1 juni 1956 tot en met 9 april 1957 op de neergelegde certificaten, zegge fr. 30 voor fr. 1.000 nominaal kapitaal.

Art. 6. — De ter betaling van inschrijvingen neergelegde 4 pct. schatkistcertificaten van 1947 geven recht :

1° op een zelfde nominaal kapitaal obligaties van de nieuwe lening;

2° op de betaling in specie van een som van fr. 80 per neergelegd certificaat van fr. 1.000, zijnde het verschil tussen de waarde van terugneming van die certificaten en de uitgifteprijs van de obligaties der lening;

3° op het renteporata tegen 4 pct. 's jaars opgelopen van 1 juli 1956 tot en met 9 april 1957 op de neergelegde certificaten, zegge fr. 31 voor fr. 1.000 nominaal kapitaal.

Art. 7. — Toonderobligaties, voorzien van 12 jaarlijkse rentecoupons voor de vervaldagen van 10 april der jaren 1958 tot 1969, zullen ten laatste op 30 april 1957 aan de inschrijvers worden afgeleverd.

Art. 8. — Deze obligaties dragen de naamstempel van de Minister van Financiën, alsmede die van de directeur-generaal der thesaurie en staatsschuld en van de directeur van administratie belast met de dienst der schuld aan toonder. Zij worden voorzien van het zegel van het Ministerie van Financiën en van het visum van het Rekenhof.

Art. 10. — De uitlotingen betreffen groepen van obligaties die ieder een nominaal kapitaal groot één miljoen frank vertegenwoordigen; deze groepen worden gevormd door de niet afgeloste obligaties met dezelfde nominale waarde gerangschikt naar de opgaande volgorde van de nummers.

Nochtans mag de groep die de hoogste nummers van de obligaties met dezelfde nominale waarde bevat, een nominaal kapitaal kleiner dan een miljoen frank vertegenwoordigen.

Er wordt telkens een aantal groepen obligaties uitgeloot, voldoende om het af te lossen kapitaal te vormen, eventueel met inachtneming van het saldo obligaties kleiner dan één miljoen frank, indien het af te lossen kapitaal geen juist veelvoud van één miljoen frank is.

Art. 13. — Aan de in België gevestigde banken en effectenmakelaars wordt een plaatsingscommissieloon van 1,25 pct. van het door hun toedoen ingeschreven nominaal kapitaal toegekend.

Het half-commissieloon mag aan de financiële instellingen worden toegekend op de door hun bemiddeling ingezamelde inschrijvingen.

Belgisch-Luxemburgs Instituut voor de Wissel

Beslissing van de Raad aangaande wijzigingen aan de reglementen van het Belgisch-Luxemburgs Instituut voor de Wissel (Staatsblad, 30 maart 1957, blz. 2.244).

Per 1 april 1957 worden bijgaande wijzigingen aan de reglementen van het Belgisch-Luxemburgs Instituut voor de Wissel van kracht :

Wijzigingen aan de terminologie.

Volgende bepaling wordt bijgevoegd :

Transferabele zone : het geheel der landen niet begrepen in de Belgische muntzone en niet vermeld op de lijsten n^{rs} 1 en 2.

In de « sterling area » wordt de melding « Gold Coast including : Ashanti and Togoland under U.K. Trusteeship » vervangen door « Ghana ».

Wijzigingen aan reglement « C » betreffende de rekeningen geopend aan buitenlanders.

Artikel 2.

§ a van alinea 1 van artikel 2 wordt door volgende tekst vervangen :

a) voor wat betreft de buitenlandse rekeningen in Belgische of in Luxemburgse franken :

1° buitenlandse « financiële » rekeningen die aan alle buitenlanders, zonder onderscheid van verblijfplaats, mogen geopend worden;

2° buitenlandse « transferabele » rekeningen die aan alle buitenlanders verblijfhoudend in een land van de transferabele zone, mogen geopend worden;

3° buitenlandse « convertibele » rekeningen die aan alle buitenlanders, zonder onderscheid van verblijfplaats, mogen geopend worden;

4° buitenlandse « bilaterale » rekeningen die slechts mogen geopend worden op naam van banken gevestigd in de landen vermeld op lijst n^r 2 en die gequalificeerd worden naar het land van verblijfplaats van de bank, houdster der rekening.

Artikel 4.

De tabel onder artikel 4 wordt door volgende tabel vervangen :

Categorie der te crediteren buitenlandse rekeningen	Spijsing door verkoop van buitenlandse valuta's in rekening	
	Valuta's	Markt van de B.L.E.U.
Financiële ...	alle valuta's of	vrije markt
	valuta's vermeld op lijst n ^r 4	gereguleerde markt
Transferabele	valuta's vermeld op lijsten n ^{rs} 4 en 5	gereguleerde markt
Convertibele	valuta's vermeld op lijst n ^r 4	gereguleerde markt
Bilaterale ...	valuta's vermeld op lijst n ^r 4 en voor Tsjecho-Slowakije : Tsjechische kroon	gereguleerde markt

Artikel 5.

De tekst van artikel 5 wordt door volgende tekst vervangen :
De buitenlandse « financiële », « transferabele » en « bilaterale » rekeningen mogen bovendien gecrediteerd worden :

a) met de waarde der Belgische en Luxemburgse bankbiljetten die aan de erkende banken worden afgegeven door buitenlandse reizigers tijdens hun ophoud in de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie of die, door in het buitenland gevestigde personen, aan de erkende banken worden gezonden;

b) met het provenu van de verkoop op de vrije markt van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, van buitenlandse bankbiljetten, die aan de erkende banken worden afgegeven door buitenlandse reizigers tijdens hun ophoud in de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie of die door in het buitenland gevestigde personen, aan de erkende banken worden gezonden.

Artikel 7.

De tabel onder artikel 7 wordt door volgende tabel vervangen :

Categorie der te debiteren buitenlandse rekeningen	Aankoop van buitenlandse valuta's in rekening	
	Valuta's	Markt van de B.L.E.U.
Financiële ...	alle valuta's of	vrije markt
	valuta's vermeld op lijsten n ^{rs} 5 en 6	gereguleerde markt
Transferabele	valuta's vermeld op lijst n ^r 5	gereguleerde markt
Convertibele	alle valuta's	gereguleerde markt of vrije markt
Bilaterale ...	alleen voor : Tsjecho-Slowakije : Tsjechische kroon	gereguleerde markt

Artikel 8.

2° van alinea 1 van artikel 8 wordt door volgende tekst vervangen :

2° ten belope van één verrichting per dag van maximum F.B. of F.Lux. 10.000 per buitenlandse reiziger die zich aan het loket aanbiedt, ten laste van een buitenlandse « transferabele » of « bilaterale » rekening.

Artikel 10.

De tekst van artikel 10 wordt door volgende tekst vervangen :

Al. 1. — De overschrijvingen tussen buitenlandse « financiële », « transferabele » en « convertibele » rekeningen worden onbeperkt toegelaten tussen rekeningen van dezelfde categorie.

Al. 2. — De overschrijvingen tussen buitenlandse « bilaterale » rekeningen zijn slechts toegelaten tussen rekeningen met dezelfde nationaliteit.

Al. 3. — De overschrijvingen tussen buitenlandse rekeningen in Belgische en in Luxemburgse franken van onderscheiden categorieën zijn slechts toegelaten binnen de hierna vastgestelde grenzen :

1° de in buitenlandse « convertibele » rekeningen geboekte bedragen mogen overgeschreven worden op het credit van alle andere buitenlandse rekeningen;

2° de in buitenlandse « financiële » rekeningen geboekte bedragen mogen overgeschreven worden op het credit van de buitenlandse « transferabele » en « bilaterale » rekeningen.

Artikel 17.

Alinea 1 van artikel 17 wordt door volgende tekst vervangen :

Al. 1. — De buitenlandse « transferabele » en « bilaterale » rekeningen mogen enkel op zicht gehouden worden. De andere buitenlandse rekeningen mogen gehouden worden « op zicht », « op termijn » of « met opzeggingstermijn ».

*Wijzigingen aan reglement « F »
betreffende de betalingen ten gunste van buitenlanders.*

Artikel 6. — Tabel.

De tabel onder artikel 6 wordt door volgende tabel vervangen :

Eerste deel	
Betalingen van de op lijsten A en B vermelde verrichtingen	
Land der verblijfplaats van de begunstigde	Munt en uitvoeringsmodaliteiten der betalingen
<i>Afdeling I.</i>	
Landen der transferabele zone (landen niet begrepen in de hierna vermelde afdelingen II tot IV) :	
A. Denemarken. Duitsland (Bondsrepubliek). Griekenland. Italië. Noorwegen. Oostenrijk. Zweden. Zwitserland. Franse zone. Nederlandse zone. Portugese zone. Sterling zone.	<i>Naar keus :</i> Buitenlandse valuta's vermeld op lijst n° 5 : gereglementeerde tegoeden of F.B. of F.Lux. : buitenlandse « transferabele » rekening ten name van een bank gevestigd in het land van verblijf van de begunstigde of in dezelfde muntzone van dit land. <i>Opmerking :</i> verzekeringen en herverzekeringen : eveneens buitenlandse « transferabele » rekening van een buitenlandse maatschappij of van een buitenlandse verzekeringsagent of makelaar.

Land der verblijfplaats van de begunstigde	Munt en uitvoeringsmodaliteiten der betalingen
B. Andere landen der transferabele zone.	<i>Naar keus :</i> Buitenlandse valuta's vermeld op lijst n° 5 : gereglementeerde tegoeden of F.B. of F.Lux. : buitenlandse « transferabele » rekening.
<i>Afdeling II.</i> Bolivië. Canada. Colombië. Costa-Rica. Cuba. Ecuador. Guatemala. Haïti. Honduras. Japan. Mexico. Nicaragua. Paraguay. Peru. De Philippijnen. Republiek van San-Domingo. Salvador. Venezuela. Verenigde Staten van Amerika.	<i>Naar keus :</i> Alle buitenlandse valuta's : gereglementeerde tegoeden of vrije tegoeden of F.B. of F.Lux. : alle buitenlandse rekeningen.
<i>Afdeling III.</i> Bulgarije. Egypte. Hongarije. Joegoslavië. Polen. Roemenië. Tsjecho-Slowakije. Uruguay. U.S.S.R.	F.B. ou F.Lux. : buitenlandse « bilaterale » rekening met de nationaliteit van het land der verblijfplaats van de begunstigde. <i>Speciale gevallen :</i> Tsjecho-Slowakije : eveneens naar keus : Tsjechische kroon : gereglementeerde tegoeden. Egypte : eveneens naar keus : buitenlandse valuta's vermeld op lijst n° 5 : gereglementeerde tegoeden of Egyptisch Pond.
<i>Afdeling IV.</i> Spanje. Turkije.	F.B. of F.Lux. : rekening geopend bij de Nationale Bank van België krachtens het betalingsakkoord met het land der verblijfplaats van de begunstigde.
Tweede deel.	
Betalingen van de op lijst C vermelde verrichtingen	
Alle landen.	<i>Naar keus :</i> Alle buitenlandse valuta's : vrije tegoeden of Buitenlandse valuta's vermeld op lijsten n°s 5 en 6 : gereglementeerde tegoeden of F.B. of F.Lux. : alle buitenlandse rekeningen, behoudens de « convertibele » rekeningen.

Artikel 7.

In alinea 1 van artikel 7 wordt de verwijzing naar buitenlandse « E.B.U. »-rekening vervangen door een verwijzing naar buitenlandse « transferabele » rekening.

*Wijzigingen aan reglement « G »
betreffende de betalingen ontvangen van buitenlanders.*

Artikel 4.

In alinea 3 van artikel 4 wordt de vermelding buitenlandse « E.B.U. »-rekening vervangen door de vermelding buitenlandse « transferabele » rekening.

Artikel 4. — Tabel.

De tabel onder artikel 4 wordt door volgende tabel vervangen :

Eerste deel.		
Betalingen van de op lijsten A en B vermelde verrichtingen		
Land der verblijfplaats van de debiteur	Verrichtingen	Valuta's en betalingsmodaliteiten
<i>Afdeling I.</i> Landen der transferabele zone (landen niet begrepen in de hierna vermelde afdelingen II en III).	Lijst A	<i>Naar keus :</i> Buitenlandse valuta's vermeld op lijsten n ^o 4 en 5 of F.B. of F.Lux. : buitenlandse « convertibele » of « transferabele » rekening.
	Lijst B	<i>Naar keus :</i> Alle buitenlandse valuta's of F.B. of F.Lux. : buitenlandse « financiële », « convertibele » of « transferabele » rekening.
<i>Afdeling II.</i> Bolivië. Canada. Colombië. Costa-Rica. Cuba. Ecuador. Guatemala. Haïti. Honduras. Japan. Mexico. Nicaragua. Paraguay. Peru. De Philippijnen. Republiek San-Domingo. Salvador. Venezuela. Verenigde-Staten van Amerika.	Lijst A	<i>Naar keus :</i> Buitenlandse valuta's vermeld op lijst n ^o 4 of F.B. of F.Lux. : buitenlandse « convertibele » rekening.
	Lijst B	<i>Naar keus :</i> Alle buitenlandse valuta's of F.B. of F.Lux. : buitenlandse « financiële » of « convertibele » rekening.
<i>Afdeling III.</i> Bulgarije. Egypte. Hongarije. Joegoslavië. Polen. Roemenië. Spanje. Tsjecho-Slowakije. Turkije. Uruguay. U.S.S.R.	Lijst A	<i>Naar keus :</i> Buitenlandse valuta's vermeld op lijst n ^o 4 of F.B. of F.Lux. : buitenlandse « bilaterale » rekening met de nationaliteit van het land der verblijfplaats van de debiteur of buitenlandse « convertibele » rekening. <i>Speciale gevallen :</i> Tsjecho-Slowakije : eveneens naar keus : Tsjechische kroon. Egypte : eveneens naar keus : buitenlandse valuta's vermeld op lijst n ^o 5 of Egyptisch Pond.

Eerste deel (vervolg).		
Betalingen van de op lijsten A en B vermelde verrichtingen		
Land der verblijfplaats van de debiteur	Verrichtingen	Valuta's en betalingsmodaliteiten
	Lijst B	<i>Naar keus :</i> Alle buitenlandse valuta's of F.B. of F.Lux. : buitenlandse « bilaterale » rekening met de nationaliteit van het land der verblijfplaats van de debiteur of buitenlandse « financiële » of « convertibele » rekening.
Tweede deel.		
Betalingen van de op lijst O vermelde verrichtingen		
Land der verblijfplaats van de debiteur		Valuta's en betalingsmodaliteiten
Alle landen.		Alle buitenlandse valuta's of F.B. of F.Lux. : buitenlandse « financiële » of « convertibele » rekening.

Artikel 8.

In artikel 8 wordt de vermelding buitenlandse « E.B.U. »-rekening vervangen door de vermelding buitenlandse « transferabele » rekening.

Artikel 13.

§ b van artikel 13 wordt door volgende tekst vervangen :

b) betalingen ten gunste van diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen van de landen der « transferabele » zone of van landen vermeld op lijst n° 2, evenals ten gunste van de diplomatieke en consulaire agenten van deze landen, geaccrediteerd in België en/of het Groothertogdom Luxemburg.

Een § g luidend als volgt, wordt gevoegd bij artikel 13 :

g) aankoop van effecten door een buitenlandse verzekeringsmaatschappij, overeenkomstig de bepalingen van reglement « L » betreffende de verzekeringen en herverzekeringen.

*Wijzigingen aan reglement « I »
betreffende de invoer en de uitvoer.*

Art. 9.

3° van § a van alinea 1 van artikel 9 wordt door volgende tekst vervangen :

3° de valuta en de betalingsmodaliteiten, bedongen op de verklaring-vergunning, stemmen overeen met de algemene modaliteiten voorgeschreven door reglement « F » betreffende de betalingen ten gunste van buitenlanders.

§ b van alinea 1 van artikel 9 wordt door volgende tekst vervangen :

b) op grond van het land der verblijfplaats van de buitenlandse verkoper en op grond van het land van oorsprong der koopwaar, zoals vermeld op de verklaring-vergunning, de uitvoerverrichting valt onder één der gevallen die in volgende tabel als « toegelaten » gerangschikt zijn :

	Het land van oorsprong is begrepen in de transferabele zone	Het land van oorsprong komt voor op lijst n° 1	Het land van oorsprong komt voor op lijst n° 2
Het land der verblijfplaats van de verkoper is begrepen in de transferabele zone (voor Zwitserland, zie (1)).	Toegelaten ²	Toegelaten	Niet toegelaten
Het land der verblijfplaats van de verkoper komt voor op lijst n° 1.	Niet toegelaten	³	Niet toegelaten
Het land der verblijfplaats van de verkoper komt voor op lijst n° 2.	Niet toegelaten	Toegelaten	⁴

¹ Wanneer de verkoper zijn verblijfplaats in Zwitserland heeft, wordt het visa toegelaten op voorwaarde dat het land van oorsprong en het land van herkomst der koopwaren eveneens Zwitserland is.

² Als het land van oorsprong Brazilië is wordt het visa slechts toegelaten indien de verkoper zijn verblijfplaats heeft in het Verenigd-Koninkrijk, in Nederland, in Duitsland (Bondsrepubliek), in Italië, in Oostenrijk, in Frankrijk of in Brazilië.

³ Toegelaten op voorwaarde dat het land van herkomst der koopwaren eveneens op lijst n° 1 voorkomt.

⁴ Toegelaten op voorwaarde dat het land der verblijfplaats van de buitenlandse verkoper, het land van oorsprong en het land van herkomst der koopwaren hetzelfde land is.

Artikel 11.

^{4°} van § a van artikel 11 wordt door volgende tekst vervangen :

^{4°} de valuta en de betalingsmodaliteiten, bedongen op de verklaring-vergunning, stemmen overeen met de algemene modaliteiten voorgeschreven door reglement « G » betreffende de betalingen ontvangen van buitenlanders.

§ b van artikel 11 wordt door volgende tekst vervangen :

b) op grond van het land der verblijfplaats van de buitenlandse koper en op grond van het land van bestemming der koopwaar, zoals vermeld op de verklaring-vergunning, de uitvoerverrichting valt onder één der gevallen die in volgende tabel als « toegelaten » gerangschikt zijn :

	Het land van bestemming is begrepen in de transferabele zone	Het land van bestemming komt voor op lijst n° 1	Het land van bestemming komt voor op lijst n° 2
Het land der verblijfplaats van de buitenlandse koper is begrepen in de transferabele zone.	Toegelaten	Niet toegelaten	Niet toegelaten
Het land der verblijfplaats van de buitenlandse koper komt voor op lijst n° 1.	Toegelaten	Toegelaten	Toegelaten
Het land der verblijfplaats van de buitenlandse koper komt voor op lijst n° 2.	Niet toegelaten	Niet toegelaten	¹

¹ Toegelaten op voorwaarde dat het land van bestemming der koopwaren eveneens het land der verblijfplaats van de buitenlandse koper is.

Artikel 14.

In alinea 2 van artikel 14 wordt de vermelding « buitenlandse E.B.U. rekening » vervangen door de vermelding « buitenlandse transferabele rekening ».

Wijzigingen aan reglement « J » betreffende de transitio.

Artikel 2.

§ e van alinea 1 van artikel 2 wordt door de volgende tekst vervangen :

c) op grond der valuta's en betalingsmodaliteiten bij aanverkoop — hierin begrepen de aanverwante kosten — wordt de transitoverrichting gerangschikt in één der categorieën verrichtingen beschreven in de hierna volgende tabel, behoudens de uitzonderingen betreffende Nederland, Brazilië, Argentinië en Japan, opgesomd na vernoemde tabel (zie blz. 284).

In de artikelen 4, alinea 2, b; 7, alinea 2, en 13, 1°, wordt de vermelding « buitenlandse E.B.U.-rekening » vervangen door de vermelding « buitenlandse transferabele rekening ».

Artikel 11.

^{3°} van artikel 11 wordt door volgende tekst vervangen :

^{3°} als de verkoop aan het buitenland geschiedt in een valuta die niet vermeld wordt op lijst n° 4, staan het land

der verblijfplaats van de buitenlandse koper en het land van bestemming der koopwaren niet vermeld op lijst n° 1.

Wijzigingen aan reglement « K » betreffende de wissel op termijn.

Artikel 1.

De tekst van alinea 2 van artikel 1 wordt door volgende tekst vervangen :

Al. 2. — De termijn in de contracten bedongen, wordt vrij door de partijen bepaald.

Wijzigingen aan reglement « L » betreffende de verzekeringen en herverzekeringen.

Bij de tekst van reglement « L » betreffende de verzekeringen en herverzekeringen, wordt een hoofdstuk IV gevoegd :

HOOFDSTUK IV. — Belegging der tegoeden in Belgische franken en Luxemburgse franken toebehorend aan buitenlandse verzekeringsmaatschappijen.

Artikel 11.

De tegoeden in Belgische franken of Luxemburgse franken van een buitenlandse verzekeringsmaatschappij, die voor-

Valuta's en betalingsmodaliteiten bij de aankoop (vak nr 1 van het model « T »).	Valuta's en betalingsmodaliteiten bij de verkoop (vak nr 2 van het model « T »).
<i>Eerste categorie verrichtingen.</i>	
Buitenlandse valuta's vermeld op lijst nr 4 : geregementeerde tegoeden of vrije tegoeden; of F.B. of F.Lux. : buitenlandse « convertibele » rekening.	Buitenlandse valuta's vermeld op lijst nr 4; of F.B. of F.Lux. : buitenlandse « convertibele » rekening.
<i>Tweede categorie verrichtingen ¹.</i>	
Buitenlandse valuta's vermeld op lijst nr 5 : geregementeerde tegoeden; of F.B. of F.Lux. : buitenlandse « transferabele » rekening.	Buitenlandse valuta's vermeld op lijsten nr 4 en 5; of F.B. of F.Lux. : buitenlandse « convertibele » of « transferabele » rekening.
<i>Derde categorie verrichtingen.</i>	
F.B. of F.Lux. : buitenlandse « bilaterale » rekening.	Buitenlandse valuta's vermeld op lijst nr 4; of F.B. of F.Lux. : buitenlandse « convertibele » rekening.

¹ Uitzonderingen op de tweede categorie verrichtingen :

a) Nederland betreffende :

De verkoop van een koopwaar oorspronkelijk uit een land van de lijst nr 1 en aangekocht van een in Nederland gevestigde verkoper, mag slechts geschieden in de valuta's vermeld op de lijst nr 4 of in Belgische franken ten laste van een « convertibele » rekening.

b) Brazilië betreffende :

De verkoop van een koopwaar oorspronkelijk uit Brazilië mag noch geschieden in valuta's vermeld op de lijst nr 4, noch in Belgische franken of Luxemburgse franken ten laste van een « convertibele » rekening.

De verkoop van een koopwaar met bestemming Brazilië of aan een in Brazilië gevestigde koper wordt slechts toegelaten indien de koopwaar oorspronkelijk is uit Duitsland (Bondsrepubliek), Oostenrijk, Frankrijk, Italië, Nederland of het Verenigd-Koninkrijk.

De aankoop van een koopwaar oorspronkelijk uit Brazilië of van een in Brazilië gevestigde verkoper, wordt slechts toegelaten in deutsche Marken, Oostenrijkse schillings, Franse franken, Italiaanse lire, Nederlandse gulden, Ponden sterling of nog in Belgische franken of Luxemburgse franken door storting in « transferabele » rekening.

c) Argentinië betreffende :

De verkoop van een koopwaar met bestemming Argentinië of aan een in Argentinië gevestigde koper, wordt slechts toegelaten indien de koopwaar oorspronkelijk is uit Oostenrijk, Denemarken, Frankrijk, Italië, Noorwegen, Nederland, Zweden, Zwitserland of het Verenigd-Koninkrijk.

De aankoop van een koopwaar oorspronkelijk uit Argentinië of van een in Argentinië gevestigde verkoper, wordt slechts toegelaten in Oostenrijkse schillings, Deense kronen, Franse franken, Italiaanse lire, Noorse kronen, Nederlandse gulden, Zweedse kronen, Zwitserse franken, Ponden sterling of nog in Belgische franken of Luxemburgse franken door storting in « transferabele » rekening.

d) Japan betreffende :

De verkoop van een koopwaar aan een in Japan gevestigde koper, mag niet geschieden zonder de bijzondere toelating van het Belgisch-Luxemburgs Instituut voor de Wissel, welke ook de valuta's en de betalingsmodaliteiten mogen zijn.

komen op het credit van een transferabele » rekening en de reserve uitmaken van haar verzekeringsoperaties, mogen tot de aankoop van effecten worden aangewend.

De aldus verworven effecten moeten bij een erkende bank onder een dossier « Verzekeringen-transferabele rekening » gedeponeerd worden. Ze mogen slechts ingeval van verkoop of terugstorting uit dit dossier genomen worden; het provenu van de verkoop of van de terugstorting moet verplichtend gestort worden op het credit van een « transferabele » rekening.

*Wijzigingen aan reglement « M »
betreffende de bankbiljetten en reisbetaalmiddelen.*

Artikel 5.

Alinea 2 van artikel 5 wordt door volgende tekst vervangen :

Al. 2. — De reisbetaalmiddelen uitgeschreven in Belgische of in Luxemburgse franken en verhandeld in het buitenland,

mogen in de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie gecasseerd worden op het credit van « financiële », « transferabele » of « bilaterale » rekeningen.

Artikel 6.

§ b van alinea 1 van artikel 6 wordt door volgende tekst vervangen :

b) ten belope van één verrichting van maximum F.B. of F.Lux. 10.000 per dag en per buitenlandse reiziger die zich aan het loket aanbiedt, indien de reisbetaalmiddelen uitgeschreven zijn op een buitenlandse « transferabele » of « bilaterale » rekening.

Wijzigingen aan de lijsten gevoegd bij de reglementen.

De lijsten 1 tot 16 gevoegd bij de reglementen worden door de volgende lijsten vervangen :

Lijst nr 1.

Bolivië.
Canada.
Colombië.
Costa-Rica.
Cuba.
Ecuador.
Guatemala.
Haïti.
Honduras.
Japan.
Mexico.
Nicaragua.
Paraguay.
Peru.
De Philippijnen.
Republiek van San-Domingo.
Salvador.
Venezuela.
Verenigde Staten van Amerika en gebieden onder de soevereiniteit der Verenigde Staten.

Lijst nr 2.

Bulgarije.
Egypte.
Hongarije.
Joegoslavië.
Polen.
Roemenië.
Spanje.
Tsjecho-Slowakije.
Turkije.
Uruguay.
U.S.S.R.

Lijst nr 3.

Nihil.

Lijst nr 4.

Dollar U.S.A.
Dollar Canada.

Lijst nr 5.

Deense kroon.
Deutsche Mark.
Franse frank.
Italiaanse lire.
Nederlandse gulden.
Noorse kroon.
Oostenrijkse schilling.
Pond sterling.
Portugese escudo.
Zweedse kroon.
Zwitserse frank.

Lijst nr 6.

Tsjechische kroon.

Ministerieel besluit van 1 maart 1957

houdende vaststelling van het bedrag der premies toegekend aan de instellingen die uit Belgische melk zekere melkderivaten voortbrengen (Staatsblad, 13 maart 1957, blz. 1.707).

Bericht

betreffende de samenstelling van het tarwemeel (Staatsblad, 17 maart 1957, blz. 1.870).

Bij toepassing van de artikels 1 en 2 van het koninklijk besluit van 20 september 1956 betreffende de inmenging der inlandse tarwe dienen de nijverheidsmolens vanaf maandag 18 maart 1957, te 6 uur 's morgens, 55 pct. inlandse tarwe in hun gemaal te mengen.

V — ARBEID

Koninklijk besluit van 13 februari 1957

tot wijziging van het koninklijk besluit n° 285 van 31 maart 1936, houdende aanvulling en samenvoeging van de bepalingen op het in dienst hebben van vreemde arbeiders (Staatsblad, 22 maart 1957, blz. 1.987).

Artikel 1. — In het koninklijk besluit n° 285 van 31 maart 1936 wordt een artikel 8bis ingelast, dat luidt als volgt :

« *Art. 8bis. § 1.* — De bepalingen van artikel 1 tot 8 zijn niet van toepassing op werknemers van Nederlandse nationaliteit.

» § 2. Voor zover het aantal werknemers van Nederlandse nationaliteit niet meer bedraagt dan 50 pct. van het volledig personeel van zijn onderneming, mag de werkgever een Nederlandse onderdaan onmiddellijk te werk stellen, op voorwaarde hiervan aangifte te doen op de wijze en binnen de termijn, bepaald door de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg.

» § 3. Wanneer een werkgever die werknemers van Nederlandse nationaliteit te werk stelt, een Nederlands onderdaan in dienst wenst te nemen, moet hij daartoe vooraf om toelating verzoeken in de vormen door de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg bepaald, zo hij op het totale getal der werknemers van zijn onderneming meer dan 50 pct. werknemers van Nederlandse nationaliteit te werk stelt.

» § 4. In het geval bedoeld in § 3, mag de toelating geweigerd worden indien onder de arbeidskrachten, die regelmatig in het land gevestigd zijn, een werknemer gevonden wordt, die de vereiste geschiktheid bezit om bedoeld beroep uit te oefenen.

» § 5. In geval van verbreking of beëindiging van de arbeidsovereenkomst is de werkgever ertoe gehouden hiervan aangifte te doen op de wijze en binnen de termijn, bepaald door de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg. »

Art. 2. — Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

Art. 3. — Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg wordt belast met de uitvoering van dit besluit.

Ministerieel besluit van 13 februari 1957

betreffende de tewerkstelling van werknemers van Nederlandse nationaliteit (Staatsblad, 22 maart 1957, blz. 1.988).

Koninklijk besluit van 22 februari 1957

waarbij bindend wordt gemaakt de beslissing van 4 juli 1956 van het Nationaal Paritair Comité van de houtbewerkende nijverheid, betreffende de vermindering van de arbeidsduur (Staatsblad, 15 maart 1957, blz. 1.427).

Koninklijk besluit van 26 februari 1957

waarbij bindend wordt gemaakt de beslissing van 27 augustus 1956 van het Nationaal Paritair Comité van de steenbakkerij, betreffende de vermindering van de arbeidsduur in de veldsteenbakkerijen (Staatsblad, 13 maart 1957, blz. 1.699).

Koninklijk besluit van 26 februari 1957

waarbij bindend wordt gemaakt de beslissing van 23 september 1956 van het Nationaal Paritair Comité voor de zeevisserij, betreffende de vermindering van de arbeidsduur (Staatsblad, 9 maart 1957, blz. 1.571).

Koninklijk besluit van 26 februari 1957

waarbij bindend wordt gemaakt de beslissing van 10 oktober 1956 van het Nationaal Paritair Comité van het huiden- en lederbedrijf, betreffende de vermindering van de arbeidsduur in het schoen- en pantoffelbedrijf (Staatsblad, 9 maart 1957, blz. 1.575).

Koninklijk besluit van 26 februari 1957

betreffende de arbeidsduur in de wit- en zelfwasseries, alsmede in hun depots en in de strijkondernemingen (Staatsblad, 9 maart 1957, blz. 1.577).

Koninklijk besluit van 6 maart 1957

tot wijziging van het koninklijk besluit van 5 januari 1957, waarbij de benaming, de bevoegdheid en de samenstelling van de paritaire comités, opgericht in uitvoering van de besluitwet van 9 juni 1945 tot vaststelling van het statuut der paritaire comités, bepaald worden (Staatsblad, 8 maart 1957, blz. 1.523).

Artikel 3 van het koninklijk besluit van 5 januari 1957 waarbij de benaming, de bevoegdheid en de samenstelling

van de paritaire comités, opgericht in uitvoering van de besluitwet van 9 juni 1945 tot vaststelling van het statuut der paritaire comités, bepaald worden wordt opgeheven.

Koninklijk besluit van 11 maart 1957

waarbij bindend wordt gemaakt de beslissing van 6 december 1955 van het Nationaal Paritair Comité van de jutezakkenmakerij en de handel in jutezakken, betreffende de vermindering van de arbeidsduur (Staatsblad, 23 maart 1957, blz. 2.028).

VI — BINNENLANDSE HANDEL

Ministerieel besluit van 29 maart 1957

tot verlenging van het ministerieel besluit van 23 november 1956 betreffende de reglementering op de verkoop van rund- en varkensvlees (Staatsblad, 31 maart 1957, blz. 2.273).

Artikel 1. — De termijn gedurende dewelke het voornoemd ministerieel besluit van 23 november 1956 van toepassing is, wordt tot op 31 juli 1957 verlengd.

Art. 2. — Onderhavig besluit treedt in werking op 1 april 1957.

VII — BUITENLANDSE HANDEL

Ministerieel besluit van 14 februari 1957

tot wijziging en aanvulling van de ministeriële besluiten van 17 januari, 14 mei, 6 september en 27 december 1955 nopens de doorvoer van sommige goederen (Staatsblad, 7 maart 1957, blz. 1.498).

Enig artikel. — Het koninklijk besluit van 10 december 1955 waarbij de invoer van sommige uit bepaalde landen oorspronkelijke textielprodukten aan de bepaling van een bijzonder recht wordt onderworpen, wordt bekrachtigd.

Deze bekrachtiging heeft uitwerking met ingang van de inwerkingtreding van dit besluit.

Ministerieel besluit van 28 februari 1957

betreffende de uitvoer van kropsla (Staatsblad, 13 maart 1957, blz. 1.705).

Wet van 1 maart 1957

ter aanvulling van het koninklijk besluit n° 42 dd. 31 augustus 1939, houdende reorganisatie van de Nationale Delcredere dienst, gewijzigd door de wet van 21 april 1949 (Staatsblad, 21 maart 1957, blz. 1.950). (Zie tekst, rubriek I.)

Wet van 1 maart 1957

tot bekrachtiging van een koninklijk besluit genomen krachtens de wet van 30 juni 1931, betreffende de in-, uit- en doorvoer van goederen, gewijzigd bij deze van 30 juli 1934 (Staatsblad, 17 maart 1957, blz. 1.866).

Koninklijk besluit van 22 maart 1957

tot wijziging van de Algemene Verordening op de met het zegel gelijkgestelde taksen (Staatsblad, 28 maart 1957, blz. 2.153). (Zie tekst, rubriek II).

VIII — VERKEERSWEZEN

Ministerieel besluit van 14 maart 1957

betreffende de sleeplonen toe te passen op elk door bemiddeling van de Belgische Sleepvaartgroepering gesloten sleepcontract (Staatsblad, 29 maart 1957, blz. 2.210).

De sleeplonen toe te passen op elk door bemiddeling van de Belgische Sleepvaartgroepering gesloten contract voor sleepwerk in de sector « Zeeschelde » zijn met 15 pct. verhoogd.

Ministerieel besluit van 28 maart 1957

betreffende de prijzen voor het vervoer van personen per autobus (Staatsblad, 30 maart 1957, blz. 2.238).

Artikel 1. — Het bedrag van fr. 0,70 voorzien bij artikel 1 van het ministerieel besluit van 6 maart 1947, op fr. 1

gebracht bij artikel 1 van het ministerieel besluit van 1 maart 1949, wordt gesteld op fr. 1,10.

Art. 3. — Bij toepassing van de beschikkingen die het voorwerp uitmaken van artikel 2 van het ministerieel besluit van 6 maart 1947 worden de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen en de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen ertoe gemachtigd het basistarief, van toepassing op de openbare autobusdiensten andere dan deze waarop het spoorwegtarief in voege is, op te voeren van fr. 0,80 tot fr. 0,90.

Art. 4. — De te innen minimumprijs respectievelijk vastgesteld op fr. 2, fr. 2,50 en fr. 3, bij ministeriële besluiten van 1 maart 1949, 6 juli 1949 en 27 juni 1952 wordt gebracht van fr. 3 op fr. 3,50.

Art. 5. — Mits goedkeuring van de betrokken Ministers mag voornoemd bedrag van fr. 3,50 verhoogd worden in de gevallen waar een bijzondere toestand zulks rechvaardigt.

Art. 6. — Dit besluit wordt van kracht op 1 april 1957.

IX — PRIJZEN EN LONEN

Koninklijk besluit van 22 februari 1957

waarbij bindend wordt gemaakt de beslissing van 4 juli 1956 van het Nationaal Paritair Comité van de aardewerkbedrijven, tot koppeling aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen van het Rijk, van de lonen der arbeiders tewerkgesteld in de ondernemingen welke onder het Gewestelijk Paritair Comité voor het bedrijf der vuurvaste producten te Andenne ressorteren (Staatsblad, 11-12 maart 1957, blz. 1.645).

Koninklijk besluit van 22 februari 1957

waarbij bindend wordt gemaakt de beslissing van 27 augustus 1956 van het Nationaal Paritair Comité van de vervoerondernemingen, betreffende de vaststelling van het loon van het rijdend personeel van de exploitaties der bijzondere autobusdiensten (Staatsblad, 15 maart 1957, blz. 1.762).

Koninklijk besluit van 22 februari 1957

waarbij bindend wordt gemaakt de beslissing van 13 november 1956 van het Nationaal Paritair Comité van de vervoerondernemingen betreffende de vaststelling van de minimumuurlonen in de ondernemingen van goederenvervoer (Staatsblad, 15 maart 1957, blz. 1.763).

Koninklijk besluit van 26 februari 1957

waarbij bindend wordt gemaakt de beslissing van 4 juli 1956 van het Nationaal Paritair Comité van de aardewerkbedrijven, tot koppeling aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen van het Rijk van de lonen der arbeiders tewerkgesteld in de ondernemingen welke onder het Gewestelijk Paritair Comité voor het bedrijf der grondstoffen voor de ceramiek te Andenne ressorteren (Staatsblad, 11-12 maart 1957, blz. 1.646).

Koninklijk besluit van 26 februari 1957

waarbij bindend wordt gemaakt de beslissing van 4 juli 1956 van het Nationaal Paritair Comité van de aardewerkbedrijven, tot koppeling aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen van het Rijk van de lonen der arbeiders tewerkgesteld in de ondernemingen welke onder het Gewestelijk Paritair Comité voor het bedrijf der vuurvaste producten te Baudour ressorteren (Staatsblad, 11-12 maart 1957, blz. 1.648).

Koninklijk besluit van 26 februari 1957

waarbij bindend wordt gemaakt de beslissing van 4 juli 1956 van het Nationaal Paritair Comité van de aardewerkbedrijven, tot vaststelling van een beroepsclassificatie der arbeiders tewerkgesteld in de ondernemingen welke onder het Gewestelijk Paritair Comité voor het bedrijf der potten in gebakken aarde van de provinciën Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen, Antwerpen, Brabant en Limburg ressorteren, tot vaststelling van de minimumlonen derzelfde arbeiders, alsook tot koppeling van deze lonen aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen van het Rijk (Staatsblad, 13 maart 1957, blz. 1.693).

Koninklijk besluit van 26 februari 1957

waarbij bindend wordt gemaakt de beslissing van 29 augustus 1956 van het Nationaal Paritair Comité voor de landbouwondernemingen betreffende de arbeidsvoorwaarden voor de campagne 1956 en volgende der suikerbieten (Staatsblad, 29 maart 1957, blz. 2.192).

De beslissing van 29 augustus heeft vooral tot doel de lonen aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen te koppelen.

Ministerieel besluit van 14 maart 1957

betreffende de sleeplonen toe te passen op elk door bemiddeling van de Belgische Sleepvaartgroepering gesloten sleepcontract (Staatsblad, 29 maart 1957, blz. 2.210). (Zie ook rubriek VIII.)

X — SOCIALE WETGEVING

(PENSIOENEN, SOCIALE VERZEKERINGEN EN DIVERSE SOCIALE VOORDELEN)

Koninklijk besluit van 7 februari 1957

tot wijziging van de besluitwet van 25 februari 1947, houdende samenordering en wijziging van de wetten betreffende het pensioenstelsel voor de mijnwerkers en de ermee gelijkgestelden (Staatsblad, 1 maart 1957, blz. 1.339).

Artikel 1. — Het invaliditeitspensioen bepaald volgens de regels van artikel 37 van de besluitwet van 25 februari 1947, houdende samenordering en wijziging van de wetten betreffende het pensioenstelsel voor de mijnwerkers en de ermee gelijkgestelden, gewijzigd bij het besluit van de Regent van 31 maart 1949 en bij de wet van 6 maart 1952, wordt verhoogd met een jaarlijkse toeslag.

Koninklijk besluit van 7 februari 1957

tot wijziging van het besluit van de Regent van 10 mei 1948 betreffende de aanvullende ouderdoms- en overlevingspensioenen (Staatsblad, 15 maart 1957, blz. 1.760).

Tariefmaatregelen

in Belgisch binnenverkeer en gemengd verkeer. Bericht van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (Staatsblad, 23 maart 1957, blz. 2.037).

Tariefmaatregelen

in Belgisch binnenverkeer en gemengd verkeer. Bericht van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (Staatsblad, 28 maart 1957, blz. 2.159).

Ministerieel besluit van 28 maart 1957

betreffende de prijzen voor het vervoer van personen per autobus (Staatsblad, 30 maart 1957, blz. 2.238). (Zie ook, rubriek VIII.)

Ministerieel besluit van 29 maart 1957

tot verlenging van het ministerieel besluit van 23 november 1956 betreffende de reglementering op de verkoop van rund- en varkensvlees (Staatsblad, 31 maart 1957, blz. 2.273). (Zie tekst, rubriek VI.)

Koninklijk besluit van 22 februari 1957

waarbij bindend wordt gemaakt de beslissing van 4 juli 1956 van het Nationaal Paritair Comité van de aardewerkbedrijven, betreffende het toekennen van verlof wegens bijzondere gebeurtenissen aan de arbeiders en arbeidsters tewerkgesteld in de ondernemingen welke onder het Gewestelijk Paritair Comité voor het bedrijf der vuurvaste producten te Baudour ressorteren (Staatsblad, 11-12 maart 1957, blz. 1.643).

Koninklijk besluit van 26 februari 1957

tot wijziging van het koninklijk besluit van 3 augustus 1939, gegeven in uitvoering van artikel 21 der wet van 15 december 1937, betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, en tot vaststelling van het bedrag der subsidies te verlenen aan de erkende mutualiteitsverenigingen voor lijfrente (Staatsblad, 1 maart 1957, blz. 1.340).

Koninklijk besluit van 26 februari 1957

waarbij bindend wordt gemaakt de beslissing van 4 juli 1956 van het Nationaal Paritair Comité van de ondernemingen waar teruggewonnen grondstoffen opnieuw ter waarde worden gebracht, betreffende de vermindering van de arbeidsduur (Staatsblad, 10 maart 1957, blz. 1.606).

Koninklijk besluit van 26 februari 1957

waarbij bindend wordt gemaakt de beslissing van 10 oktober 1956 van het Nationaal Paritair Comité van de drukkerij en de grafische kunsten, betreffende de vermindering van de arbeidsduur (Staatsblad, 10 maart 1957, blz. 1.610).

Koninklijk besluit van 26 maart 1957

waarbij bindend wordt gemaakt de beslissing van 29 augustus 1956 van het Nationaal Paritair Comité voor de landbouwondernemingen betreffende de arbeidsvoorwaarden voor de campagne 1956 en volgende der suikerbieten (Staatsblad, 29 maart 1957, blz. 2.192). (Zie ook, rubriek IX).

Ministerieel besluit van 4 maart 1957

tot vaststelling van de refertelonen met het oog op de toepassing van artikel 80 van het besluit van de Regent van 26 mei 1945 betreffende de inrichting van de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 26 september 1953 en 21 november 1955 (Staatsblad, 11-12 maart 1957, blz. 1.653).

Koninklijk besluit van 16 maart 1957

tot vaststelling van de regels waarbij de sociale voordelen toegekend in toepassing van de beschikkingen bedoeld bij artikel 27 van de wet van 21 mei 1955 betreffende het rust- en overlevingspensioen van de arbeiders aangepast worden aan de schom-

melingen van het indexcijfer der kleinhandelsprijzen (Staatsblad, 23 maart 1957, blz. 2.029).

Artikel 1. — De ouderdomsrentetoeslagen, de weduwerentetoeslagen en wezentoeslagen toegekend in toepassing van de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, samengeordend bij het besluit van de Regent van 12 september 1946, alsmede de voordelen behouden voor de gerechtigden ervan in toepassing van artikel 27, § 3, van de wet van 21 mei 1955 betreffende het rust- en overlevingspensioen van de arbeiders, worden verhoogd met 5 pct.

Art. 2. — Dit besluit heeft uitwerking op 1 februari 1957.

Art. 3. — Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg wordt belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 20 maart 1957

tot koppeling van het bedrag der werkloosheidsuitkeringen aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen van het Koninkrijk (Staatsblad, 23 maart 1957, blz. 2.031).

Artikel 1. — De bedragen der werkloosheidsuitkeringen worden verhoogd met 5 pct., wanneer het indexcijfer der kleinhandelsprijzen 110 punten bereikt. Een nieuwe verhoging met 5 pct. wordt toegepast bij elke stijging van het indexcijfer met 5 pct., ten opzichte van het indexcijfer dat aanleiding was tot de vorige verhoging.

Diezelfde bedragen worden met 5 pct. verminderd wanneer het indexcijfer van de kleinhandelsprijzen beneden 100 punten daalt. Een nieuwe vermindering met 5 pct. wordt toegepast telkens wanneer het indexcijfer 5 pct. lager komt te liggen dan het indexcijfer dat aanleiding was tot de vorige vermindering.

Daalt het indexcijfer beneden het cijfer dat een verhoging heeft gerechtvaardigd in toepassing van lid 1, of stijgt het tot boven het cijfer dat een vermindering heeft gerechtvaardigd in toepassing van lid 2, dan worden de bedragen der werkloosheidsuitkeringen opnieuw gesteld op het bedrag dat oorspronkelijk met die indexcijfers overeenstemde.

De verhogingen en verlagingen bedoeld in de voorgaande leden worden toegepast de eerste dag van de tweede maand welke volgt op die waarin het indexcijfer het peil bereikt dat er aanleiding toe geeft.

Art. 2. — De beschikkingen van artikel 1 zijn toepasselijk op de kinderbijslag voor werkloosheid.

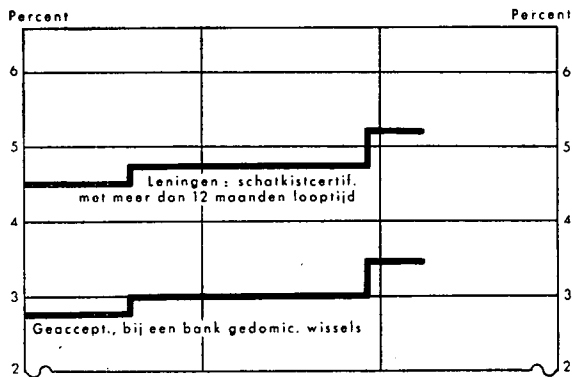
Art. 3. — Dit besluit heeft uitwerking op 4 februari 1957.

Koninklijk besluit van 20 maart 1957

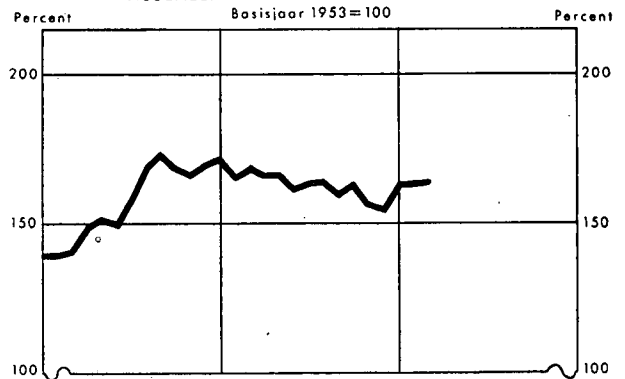
tot toekenning van bepaalde vergoedingen aan werklazen (Staatsblad, 23 maart 1957, blz. 2.030).

GRAFIEKEN VAN DE ECONOMISCHE TOESTAND VAN BELGIE

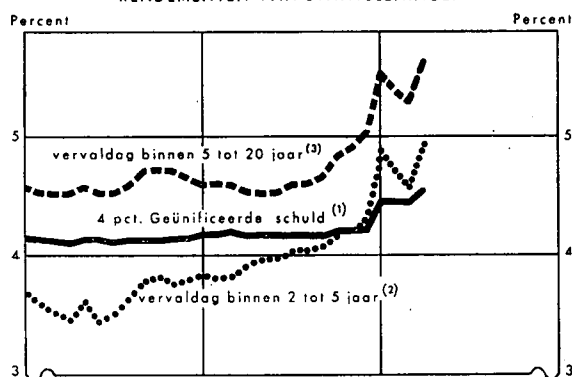
N.B.B. - RENTE VOOR DISCONTO EN LENINGEN

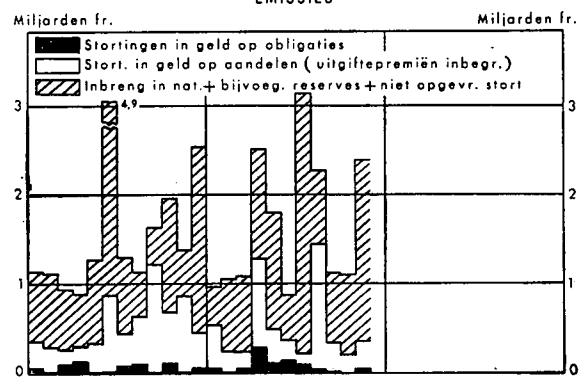
ALGEMEEN INDEXCIJFER DER AANDELEN

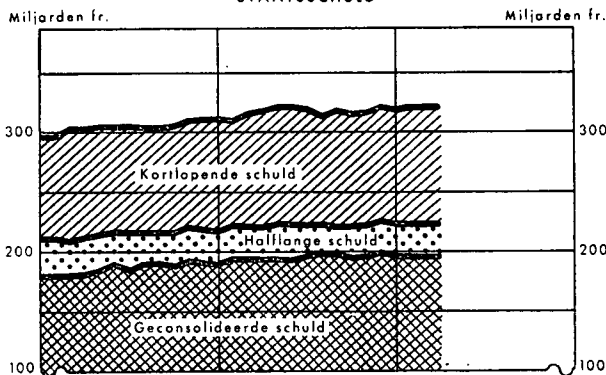
RENDEMENTEN VAN STAATSLENINGEN

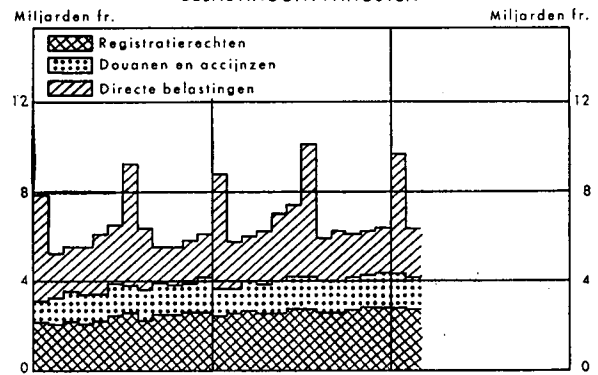
EMISSIES⁽⁴⁾

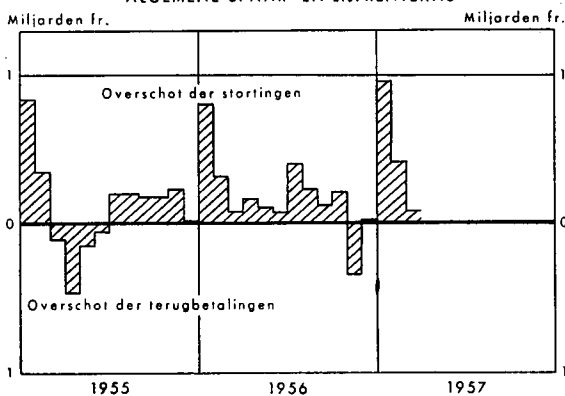
STAATSSCHULD⁽⁵⁾

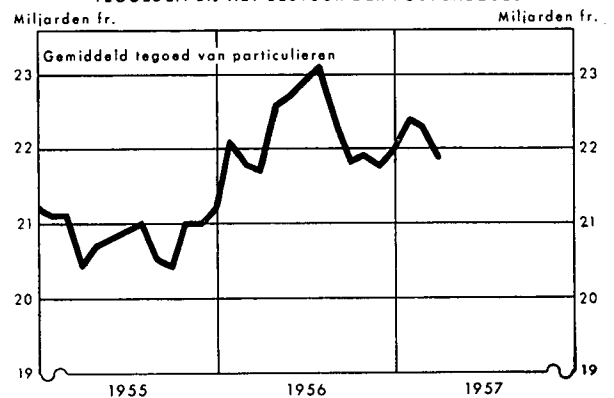
BELASTINGONTVANGSTEN

ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTOKAS

TEGOEDEN BIJ HET BESTUUR DER POSTCHEQUES

(1) Rendement alleen berekend volgens de notering

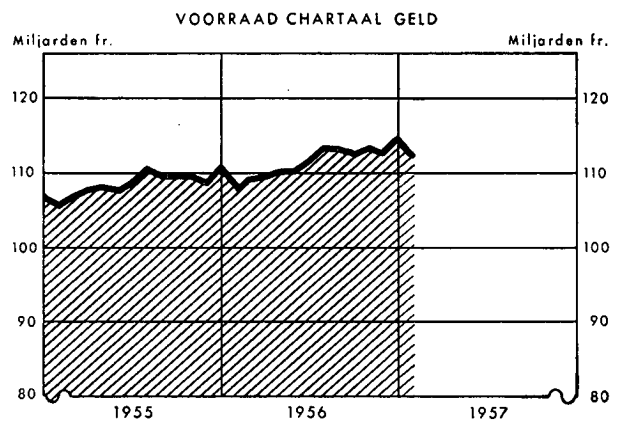
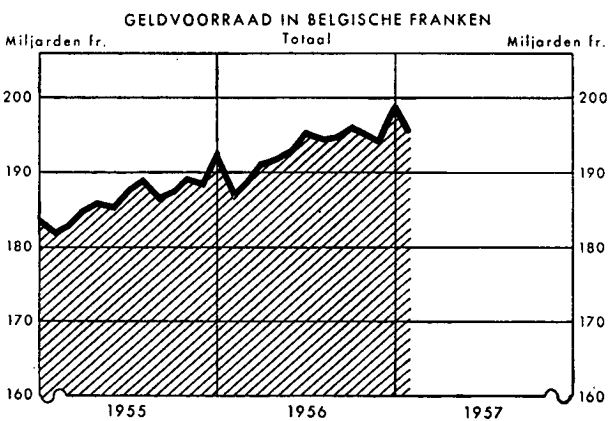
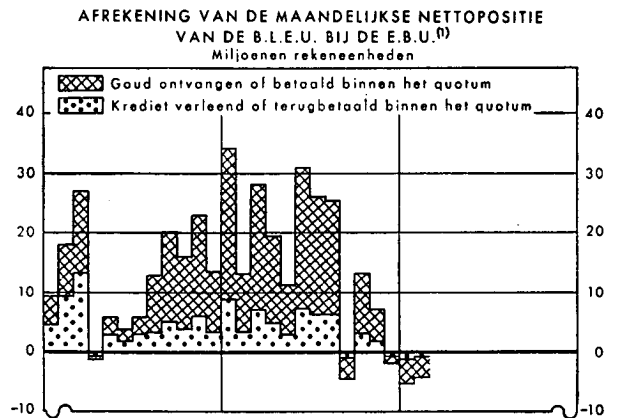
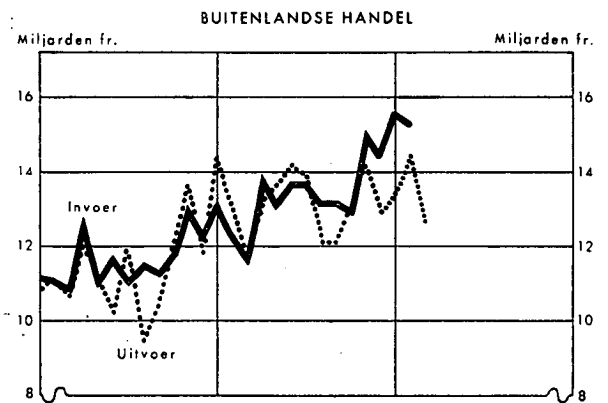
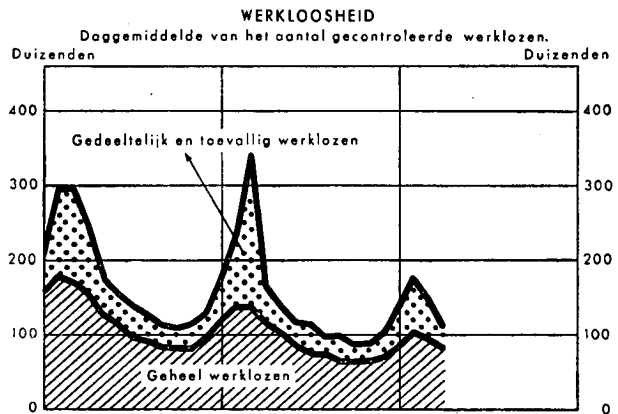
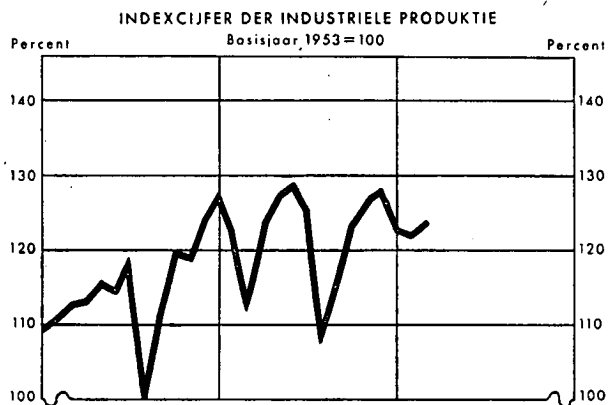
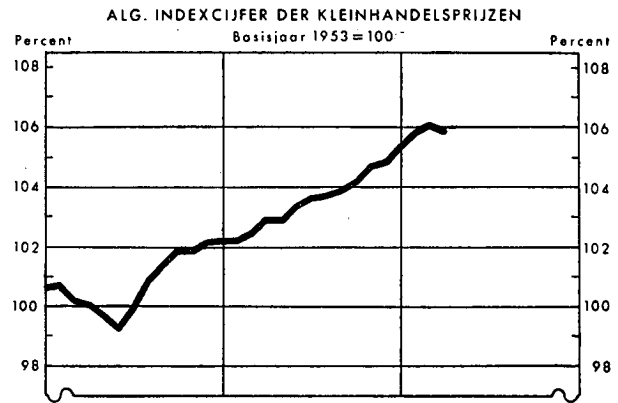
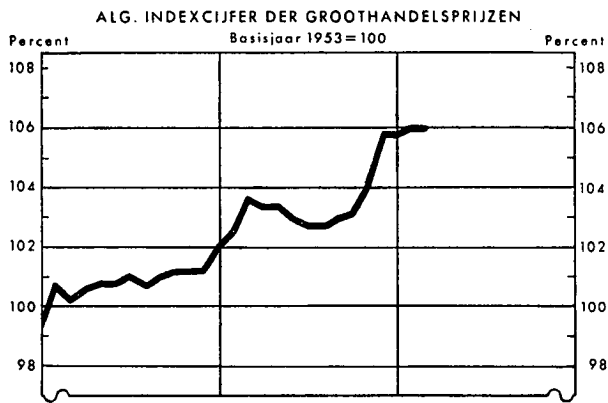
(2) Op vaste datum terugbetaalbaar (3,5 tot 4 pct. nominaal)

(3) Terugbetaalbaar met veranderlijke annuïteiten (4 tot 4,5 pct. nominaal)

(4) Emissies van Belgische naamloze vennootschappen, commanditaire op aandelen, P.V.B.A. en Kongolese vennootschappen

(5) Excl. de uit de oorlog 1914-1918 voortvloeiende intergouvernementele schulden

GRAFIEKEN VAN DE ECONOMISCHE TOESTAND VAN BELGIE

(1) Excl. de bilaterale terugbetalingen

DOORLOPENDE MAANDSTATISTIEKEN

(Inhoud, zie laatste bladzijde van het Tijdschrift)

GELDMARKT

Ia. — OFFICIEEL RENTETARIEF VOOR DISCONTO EN BELENINGEN (in pct.)

2

Tijdvak	Officiële rentetarieven van de Nationale Bank van België						
	Disconto				Voorschotten in rekening-courant en beleningen *		
	Geaccepteerd in een bank gedomicilieerd papier, warrants en bankaccepten vooraf door de Nationale Bank van België geïssueerd	Geaccepteerd niet in een bank gedomicilieerd papier	Niet geaccepteerd in een bank gedomicilieerd papier	Niet geaccepteerd, niet in een bank gedomicilieerd papier, promessen	Schatkistcertificaten, uitgegeven op maximum 866 dagen	Speciale schatkistcertificaten, uitgifte december 1956/ januari 1957	Alle andere overheidsfondsen
1955 Gemiddelde	2,85	3,46	4,35	1	2		4,60
1956 Gemiddelde	3,04	3,79	4,54	4,79	2,1919		4,79
1956 Januari	3,—	3,75	4,50	4,75	2,1875		4,75
Februari	3,—	3,75	4,50	4,75	2,1875		4,75
Maart	3,—	3,75	4,50	4,75	2,1875		4,75
April	3,—	3,75	4,50	4,75	2,1875		4,75
Mei	3,—	3,75	4,50	4,75	2,1875		4,75
Juni	3,—	3,75	4,50	4,75	2,1875		4,75
Juli	3,—	3,75	4,50	4,75	2,1875		4,75
Augustus	3,—	3,75	4,50	4,75	2,1875		4,75
September	3,—	3,75	4,50	4,75	2,1875		4,75
Oktober	3,—	3,75	4,50	4,75	2,1875		4,75
November	3,—	3,75	4,50	4,75	2,1875		4,75
December (vanaf 6) ..	3,50	4,25	5,—	5,25	2,25	3,50 ⁴	5,25
1957 Januari	3,50	4,25	5,—	5,25	2,25	3,50	5,25
Februari	3,50	4,25	5,—	5,25	2,25	3,50	5,25
Maart (vanaf 21) ...	3,50	4,25	5,—	5,25	3	3,50	5,25

¹ Gemiddelde in 1955 van de rentevoeten der niet geaccepteerde niet in een bank gedomicilieerde wissels : 4,46; der promessen : 4,60.

² Gemiddelde in 1955 van de rentevoet der voorschotten op certificaten met ten hoogste 120 dagen looptijd : 2,078; certificaten met ten hoogste 12 maanden looptijd : 2,297.

³ Rentevoet van het certificaat plus 5/16 pct., minimum 2,25 pct..

⁴ Vanaf 27 december 1956.

* Quotiteit van het voorschot op 31 maart 1957 :

Schatkistcertificaten uitgegeven op maximum 366 dagen	max. 95 pct.	4 ½ pct. Obligaties Lening 1952/1964 met 12 jaar looptijd	max. 90 pct.
Speciale schatkistcertificaten, uitgifte dec. 1956/jan. 1957	» 95 pct.	3 ½ pct. Obligat. Muntsaneringslen. 3e r. (paar) 4e en 5e r.	» 90 pct.
Schatkistcertificaten, uitgegeven op meer dan 366 dagen	» 90 pct.	4 pct. Schatkiste. 1950 van Belg. Kongo met 5 of 10 j. loopt.	» 90 pct.
4 ½ pct. Obligaties Lening 1951 met 10 of 15 jaar looptijd	» 90 pct.	4 pct. Koloniale Schuld 1950/1960	» 90 pct.
4 ½ pct. Obligaties Lening 1952/1962 met 10 jaar looptijd	» 90 pct.	Andere overheidsfondsen	» 80 pct.

Alleen de effecten en overheidsfondsen « aan toonder » in Belgische franken luidend, worden in onderpand aanvaard.

Worden niet in onderpand aanvaard :

- de schatkistcertificaten met 5, 10 of 15 dagen looptijd;
- de schatkistcertificaten uitgegeven in vervanging der certificaten uitgegeven door de Emissiebank te Brussel;
- de obligaties uitgegeven door de Zelfstandige Kas voor Oorlogsschade.

Ib. — RENTEVOET VAN HET CALLGELD EN DE SCHATKISTCERTIFICATEN OP ZEER KORTE TERMIJN

Gemiddelden	Daggeld 1			Schatkistcertificaten op zeer korte termijn		
	1 dag	5 dagen	10 dagen	5 dagen	10 dagen	15 dagen
1955	1,35	—	—	—	—	—
1956	1,58	1,70 ²	1,80 ²	1,66 ³	1,76 ³	1,85 ³
1956 Januari ...	1,50	—	—	—	—	—
Februari ...	1,50	1,60 ⁴	1,70 ⁴	—	—	—
Maart	1,50	1,60	1,70	—	—	—
April	1,50	1,60	1,70	—	—	—
Mei	1,47	1,61	1,71	1,60 ⁵	1,70 ⁵	1,80 ⁵
Juni	1,46	1,63	1,72	1,60	1,71	1,78
Juli	1,58	1,68	1,78	1,65	1,75	1,85
Augustus ..	1,64	1,74	1,84	1,65	1,75	1,85
September .	1,65	1,75	1,85	1,65	1,75	1,85
Oktober ...	1,70	1,80	1,90	1,70	1,80	1,90
November .	1,70	1,80	1,90	1,70	1,80	1,90
December .	1,70	1,80	1,90	1,70	1,80	1,90
1957 Januari ...	1,70	1,80	1,90	1,70	1,80	1,90
Februari ...	1,70	1,80	1,90	1,70	1,80	1,90
Maart	1,70	1,80	1,90	1,70	1,80	1,90

¹ In en buiten verrekening.

² Gemiddelden van 27 februari 1956 tot 31 december 1956.

³ Gemiddelden van 7 mei 1956 tot 31 december 1956.

⁴ Vanaf 27 februari 1956.

⁵ Vanaf 7 mei 1956.

II. — RENTETARIEF VOOR BANKDEPOSITO'S EN TEGOEDEN BIJ DE ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTKAS

4

Tijdvak	Banken — Depositerekeningen *						Algemene Spaarkas (inlagen op spaarboekjes)		
	onmiddellijk opvraagbaar	15 dagen vooropzegging	1 maand	3 maanden	6 maanden	tot fr. 100.000	fr. 100.001 tot 150.000	boven fr. 150.000	
1955	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	
1956	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	
1956 Januari ...	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	
Februari ...	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	
Maart	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	
April	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	
Mei	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	
Juni	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	
Juli	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	
Augustus ..	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	
September .	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	
Oktober ...	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	
November .	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	
December .	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	
1957 Januari ...	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	2,—	—	
Februari ...	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	2,—	—	
Maart	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	2,—	—	

* Gemiddelde van vier banken.

GELDMARKT (vervolg)
III. — Callgeldmarkt ¹
(miljoenen franken)

8

EDELE METALEN

9

Notering der edele metalen ¹

Daggemiddelden	Gelden uitgeleend door de			Ontleende gelden		
	verrekenende instellingen			niet verrekenende instellingen ³	In verrekening ⁴	Buiten verrekening ⁵
	Deposito-banken	Overige instellingen ²	Totaal			
1955	2.325	338	2.663	2.976	2.663	2.976
1956	2.428	312	2.741	2.482	2.726	2.497
1956 Augustus ..	2.154	247	2.401	2.401	2.356	2.446
September ..	2.356	224	2.580	2.233	2.567	2.246
Oktober ...	2.747	302	3.049	2.132	3.049	2.132
November ..	3.109	353	3.462	3.829	3.460	3.831
December ..	2.630	336	2.966	3.301	2.960	3.307
1957 Januari ...	2.483	415	2.898	3.054	2.898	3.054
Februari ...	2.267	227	2.494	3.281	2.494	3.281
Maart :	2.730	187	2.917	3.353	2.917	3.353
1 tot 7 ..	2.386	189	2.575	3.282	2.575	3.282
8 tot 14 ..	2.693	166	2.859	3.569	2.859	3.569
15 tot 21 ..	2.793	156	2.949	3.271	2.949	3.271
22 tot 28 ..	3.086	289	3.375	3.434	3.375	3.434
29 tot 4/4 ..	2.565	55	2.620	2.493	2.620	2.493
April :						
5 tot 11 ..	2.292	167	2.459	2.500	2.459	2.500

Daggemiddelden	Londen		Bombay ²	
	Goud in sh. en d. per oz. fijn	Goud Omrekening in sh. en d. per oz. fijn	Zilver Omrekening in pence per oz. fijn	Zilver Omrekening in pence per oz. fijn
1955	250/11	376/5	79	
1956	250/3	409/10½	84	
1956 Januari ...	249/4¼	382/4	85	
Februari ..	249/3¾	391/0	84	
Maart	249/5	412/0	85	
April	249/2	421/4½	87	
Mei	249/2½	415/8½	85	
Juni	249/7½	409/9½	82	
Juli	250/6½	404/10¼	83	
Augustus ..	251/7¼	414/2½	83	
September ..	251/6¾	412/4	83	
Oktober ...	251/5¾	414/6¾	83	
November ..	251/3¼	420/3	83	
December ..	250/6¾	419/10¼	83	
1957 Januari ...	249/6¾	426/1½	87	
Februari ...	249/4¼	432/10½	89	
Maart	249/11½	421/8¼	85	

¹ Vanaf 27 februari 1956 bevatten de cijfers, desgevallend, de uitstaande callgelden op 5 en 10 dagen.
² Incl. het Gemeentekrediet van België en de Centrale Bank van Belgisch Kongo en Ruanda-Urundi.
³ Incl. de Algemene Spaar- en Lijfrentekas en de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid.
⁴ Incl. het Herdisconterings- en Waarborginstituut en de Nationale Delcrediteerdienst.
⁵ Incl. het Rentenfonds en het Centraal Bureau voor Hypotheekkrediet.

¹ Prijs van een oz. fijn goud te New-York : 85 \$ vanaf 1 februari 1934.
² Oorspronkelijke noteringen in roepieën en annas per fine tola en per 100 fine tolas resp.

VALUTAMARKT

I. — Officiële wisselkoersen vastgesteld door de in Verrekeningskamer te Brussel vergaderde bankiers
(Belgische franken) 10¹

Gemiddelden	1 Zwitserse frank	1 dollar U.S.A.	100 Franse frank	1 Canadese dollar *	1 Pond Sterling	100 Escudos	1 Nederl. gulden	1 Zweedse kroon	1 Deense kroon	1 Deutsche Mark	1 Noorse kroon	1 \$ B.L.E.U. Argentinisch Akk.	100 Italiaanse lire	100 Oosterr. schilling
1955	11,41	50,23	14,27	50,94	139,56	174,04	13,15	9,64	7,21	11,89	6,98	49,29 ¹	7,97 ²	—
1956	11,41	49,92	14,19	50,73	139,48	174,03	13,11	9,63	7,21	11,91	6,98	49,96 ³	7,96	—
1956 Januari ...	11,40	49,99	14,18	50,05	139,69	174,05	13,15	9,61	7,23	11,91	6,98	49,75	7,96	—
Februari ..	11,40	50,00	14,19	50,03	139,50	174,06	13,13	9,60	7,22	11,90	6,97	50,00	7,96	—
Maart	11,40	49,94	14,18	50,00	139,53	174,05	13,11	9,60	7,21	11,91	6,97	50,00	7,96	—
April	11,39	49,91	14,18	50,07	139,69	174,04	13,11	9,60	7,21	11,90	6,98	50,00	7,96	—
Mei	11,39	49,92	14,18	50,34	139,64	174,02	13,08	9,60	7,20	11,91	6,98	50,00	7,95	—
Juni	11,40	49,92	14,18	50,66	139,18	174,02	13,06	9,61	7,19	11,91	6,96	50,00 ⁴	7,95	—
Juli	11,41	49,81	14,18	50,74	139,00	174,02	13,06	9,64	7,19	11,91	6,95	—	7,96	—
Augustus ..	11,42	49,87	14,18	50,82	139,11	174,01	13,07	9,66	7,19	11,90	6,96	—	7,97	—
September ..	11,41	49,83	14,18	50,96	139,20	174,01	13,10	9,66	7,20	11,90	6,97	—	7,99	—
Oktober ...	11,42	49,79	14,21	51,14	139,65	174,01	13,14	9,65	7,22	11,93	6,98	—	7,97	—
November ..	11,42	49,95	14,21	51,81	139,54	174,02	13,15	9,68	7,22	11,93	7,00	—	7,96	—
December ..	11,44	50,14	14,25	52,20	140,08	174,01	13,17	9,70	7,23	11,96	7,03	—	7,99	—
1957 Januari ...	11,45	50,23	14,25	52,28	140,48	174,02	13,18	9,69	7,24	11,97	7,03	—	7,99	192,92 ⁵
Februari ...	11,46	50,25	14,26	52,44	140,66	174,02	13,18	9,70	7,25	11,97	7,03	—	7,99	193,05
Maart	11,47	50,25	14,26	52,54 ⁶	140,67	174,02	13,19	9,71	7,24	11,97	7,04	—	7,99	193,18

¹ Gemiddelde van 1 maart tot 31 december 1955. — ² Gemiddelde van 22 augustus tot 31 december 1955. — ³ Gemiddelde van 1 januari tot 30 juni 1956. — ⁴ Rekening afgesloten op 30 juni 1956; geen koersnotering meer te Brussel. — ⁵ Te Brussel genoteerd sedert 2 januari 1957. — ⁶ Gemiddelde van 1 tot 22 maart 1957.

II. — Officiële wisselkoersen per 31 maart 1957 vastgesteld door de Nationale Bank van België krachtens besluit n° 6 genomen door de Ministerraad te Londen op 1 mei 1944 10²
(« Belgisch Staatsblad » van 5 september 1944, n° 22)
(Belgische franken)

Valuta	Contractuele of gemiddelde koers	Transfers	
		Aankoopkoers	Verkoopkoers
100 Kongolese frank	—	100,—	100,—
100 Luxemburgse frank	—	100,—	100,—
100 Tsjechooslowaakse kroon	694,44225	692,50	696,50

I. — NOTERINGEN VAN ENKELE OVERHEADSFONDSEN — VERGELIJKENDE TABEL

Aard der effecten	Notering voor	Notering per				
		3 december 1956	2 januari 1957	1 februari 1957	1 maart 1957	1 april 1957
I. — Rechtstr. Belg. binnenl. Staatssch. (Rente bij te rek.).						
3 ½ pct. Schuld 1937 ^{1 2}	100,—	89,05	87,—	87,—	87,—	87,—
3 ½ pct. Schuld 1943 ^{1 2}	100,—	87,10	84,25	84,25	84,25	83,90
4 pct. Geünificeerde Schuld 1 ^e reeks ^{1 2}	100,—	94,85	89,50	89,70	89,80	88,15
4 pct. Bevrijdingslening, 1945 ²	100,—	92,60	88,70	88,80	88,65	86,05
4 ½ pct. Lening, 1952-1962, op 10 jaar ²	100,—	100,25	98,50	99,30	100,05	98,70
4 ½ pct. Lening, 1952-1964, op 12 jaar ²	100,—	98,65	96,40	97,35	98,35	96,50
4 ½ pct. Lening, 1953-1973, op 20 jaar ²	100,—	96,60	92,30	93,35	94,25	91,70
4 ½ pct. Lening, 1953-1968, op 15 jaar ²	100,—	96,55	93,10	94,—	94,90	92,75
4 ½ pct. Lening, 1954-1972, op 18 jaar ²	100,—	95,20	91,10	93,65	94,45	90,70
4 ¼ pct. Lening, 1954-1974, op 20 jaar, 1 ^e reeks ²	100,—	94,40	90,—	90,20	90,85	89,30
4 ¼ pct. Lening, 1954-1974, op 20 jaar, 2 ^e reeks ²	100,—	93,—	88,55	89,30	90,15	88,05
4 pct. Lening, 1955-1975, op 20 jaar ²	100,—	90,—	86,10	87,40	88,10	86,—
4 ¼ pct. Lening 1956-1971, op 15 jaar ²	100,—	94,—	91,—	91,20	91,15	89,75
4 ¼ pct. Lening 1956-1973, op 17 jaar ²	100,—	93,45	90,50	90,50	90,90	89,10
3 ½ pct. met ten hoogste 15 j. loopt. Schatkistc. 1942, 1 ^e r. ^{1 2}	100,—	115,—	115,—	115,—	115,—	114,90
4 pct. Schatkistcert. met ten hoogste 20 j. loopt., 1943, ^{1 2} ...	100,—	107,45	105,30	105,55	106,—	105,90
4 pct. Vijf- of tienjaarschatkistcertificaten, 1947 ²	100,—	105,30	105,—	(³)105,05	105,05	105,—
4 pct. Vijf- of tienjaarschatkistcertificaten, 1948 ²	100,—	107,85	107,80	107,80	107,80	107,65
4 pct. Vijf- of tienjaarschatkistcertificaten, 1949 ²	100,—	102,70	100,90	101,30	101,70	101,15
4 pct. Vijfjaarschatkistcertificaten, 1954 ²	100,—	99,90	98,30	99,40	99,70	98,65
3 ¼ pct. Vijfjaarschatkistcertificaten, 1954 ²	100,—	98,55	97,30	98,—	98,85	98,05
Lotenlening 1941 (4 pct. sedert 1951)	1.000,—	988,—	978,—	988,—	980,—	960,—
Lotenlening 1953 (2 pct., 5 pct. vanaf 1967) ²	1.000,—	1.018,—	1.017,—	1.027,—	1.015,—	1.010,—
2 pct. Lotenlening van de Tentoonstelling 1958 ²	1.000,—	1.014,—	1.008,—	1.021,—	1.017,—	1.009,—
II. — Indir. en gewaarh. Staatsschuld (Rente bij te rek.).						
4 pct. Lotenlening der Verwoeste Gewesten 1923 ^{1 2}	1.050,—	1.063,—	1.058,—	1.059,—	1.053,—	1.043,—
Len. tot Wederopb. 1 ^e schijf 1947 (5 pct. vanaf 1957) ²	1.000,—	1.015,—	1.012,—	1.015,—	1.008,—	1.004,—
Len. tot Wederopb. 2 ^e schijf 1949 (2 pct., 5 pct. vanaf 1958) ²	1.000,—	1.018,—	1.011,—	1.016,—	1.019,—	1.014,—
Len. tot Wederopb. 3 ^e schijf 1950 (2 pct., 5 pct. vanaf 1960) ²	1.000,—	1.017,—	1.016,—	1.042,—	1.034,—	1.016,—
4 ¼ pct. Lening van het Wegenfonds op 10 jaar, 1955-1965 ²	100,—	94,50	92,—	92,50	93,05	91,50
4 pct. pref. aandelen van de N.M.B.S. (Belgische Schijf) ^{1 2}	500,—	484,—	469,—	474,—	478,—	481,—
5 pct. Zelfst. Kas voor Oorlogsschade - 1 ^e schijf 1953 ²	100,—	100,50	97,25	97,70	99,50	97,15
4 ½ pct. Vijftienjaarsl. Beh. v. Telegr. en Telef. 1953, 1 ^e r. ²	100,—	97,75	95,60	96,05	97,70	95,70
4 ½ pct. Vijftienjaarsl. Beh. v. Telegr. en Telef. 1953, 2 ^e r. ²	100,—	96,80	93,20	94,20	96,10	94,70
4 ¼ pct. Twintigjaarsl. Beh. v. Telegr. en Telef. 1954, 1 ^e r. ²	100,—	93,65	88,80	90,—	91,—	89,—
4 ¼ pct. Nat. Maat. van Belg. Spoorw. 1954-1974 ²	100,—	92,75	88,75	89,25	90,—	88,05
4 pct. Nat. Maat. van Belg. Spoorw. 1955-1975, 1 ^e r. ²	100,—	90,60	87,—	87,—	87,20	86,50
4 ½ pct. Tienjaarslen. v.d. Nat. M. v ^r Kred. a.d. Nijv. 1951 ²	100,—	99,90	98,95	99,30	100,05	98,40
4 ½ pct. Tienjaarsl. v.d. Nat. M. v ^r Kr. a.d. Nijv. 2 ^e r. 1952 ²	100,—	100,70	99,05	100,70	101,65	99,75
III. — Rechtstreekse Koloniale Schuld.						
Renteloos : Belgisch-Kongo, Lotenlening 1888	100,—	236,—	223,—	226,—	229,—	228,—
<i>Rente bij te rekenen :</i>						
4 pct. Koloniale Schuld 1936	100,—	90,40	87,30	87,15	86,65	85,90
4 ¼ pct. Koloniale Schuld 1954-1974 ²	100,—	92,80	87,90	89,15	90,30	88,20
4 pct. Vijf- of tienjaarschatkistcertificaten, 1950 ²	100,—	103,50	102,—	103,40	103,35	102,10

¹ Effecten waarover een operatie in uitvoering is, krachtens de besluiten van 6 oktober 1944. — ² Effecten na 6 oktober 1944 geëreërd. — ³ Koers per 31 januari 1957.

II. — MAANDINDEXCIJFERS DER AANDELENNOTERINGEN TER BEURZE VAN BRUSSEL EN ANTWERPEN

CONTANTMARKT : BELGISCHE EN KOLONIALE EFFECTEN

Bron : Nationaal Instituut voor de Statistiek.

Datum	Algemeen indexcijfer	Financiële en onroerende sector	Belegingsmaatschappijen (niet-gespecial.)	Holdings (vervoer en elektriciteit)	Vervoer	Gas- en elektriciteits-ondernemingen	Waterverdeling	Metaalindustrie	Metaal-verwerkende bedrijven	Non-ferro metalen	Scheikundige nijverheid	Steenkolonmijnen	Glas- en spiegelglas-fabrieken	Bouwnijverheid	Textielnijverheid	Voedings-bedrijven	Diverse industrieën	Handel en diensten	Koloniale ondernemingen	Plantages
Indexcijfers t.o.v. de noteringen der voorgaande maand																				
1957 1 maart ...	101	101	100	100	101	99	101	102	100	97	103	107	97	100	103	102	104	101	100	101
1 april ...	99	101	99	101	98	97	99	98	101	99	100	101	105	98	99	100	99	100	98	101
Indexcijfers t.o.v. het gemiddelde van 1953																				
1956 3 april ...	166	143	173	179	139	139	168	149	117	213	137	132	235	180	84	170	192	159	183	141
2 mei	166	142	179	176	143	145	173	160	119	223	139	140	249	181	84	172	204	162	176	143
1 juni	162	139	174	174	143	145	167	155	117	219	138	143	244	180	84	173	201	171	168	141
2 juli	163	136	176	174	144	145	170	159	120	220	140	150	237	190	84	167	217	173	166	142
1 augustus	164	138	175	175	149	146	165	170	121	229	144	154	259	188	84	172	212	190	164	148
3 september	160	138	173	168	146	144	164	169	124	221	141	135	256	190	85	169	197	190	159	145
1 oktober	163	139	180	173	150	144	163	185	126	232	144	144	246	200	89	169	201	200	160	146
2 november	156	135	172	164	142	134	159	165	120	218	140	125	240	187	93	167	188	197	157	141
3 december	155	136	169	159	144	135	160	165	117	217	135	135	233	181	93	161	180	191	156	136
1957 2 januari	163	139	180	169	151	139	157	176	119	228	141	136	240	188	96	164	191	200	166	138
1 februari	163	144	184	172	149	140	165	173	121	226	140	138	239	182	105	164	195	203	163	133
1 maart ...	164	145	184	172	150	139	167	176	121	220	144	147	231	182	108	168	203	206	163	135
1 april ...	163	147	183	173	147	135	165	172	122	217	144	148	243	179	107	168	201	206	160	137

III. — OMZET OP DE BEURS TE BRUSSEL

15²

Bron : Bulletin mensuel des statistiques publié par la Commission de la Bourse de Bruxelles.

Tijdvak	Aantal beursdagen	Obligaties van vennootschappen		Aandelen ¹		Totaal ¹	
		Duizenden stukken	Verhandelde bedragen (miljoenen fr.)	Duizenden stukken	Verhandelde bedragen (miljoenen fr.)	Duizenden stukken	Verhandelde bedragen (miljoenen fr.)
1955	246	126	126	23.523	37.187	23.649	37.313
1956	246	104	111	15.451	27.653	15.555	27.764
1956 Januari	21	9	9	1.540	2.590	1.549	2.599
Februari	21	7	8	1.206	1.938	1.213	1.946
Maart	21	8	9	1.362	2.483	1.370	2.491
April	19	8	8	1.240	2.303	1.248	2.311
Mei	19	8	9	1.325	2.607	1.333	2.616
Juni	21	8	8	1.276	2.169	1.284	2.177
Juli	21	9	9	1.334	2.591	1.343	2.600
Augustus	22	11	12	1.208	2.188	1.219	2.200
September	20	8	9	1.086	2.122	1.094	2.131
Oktober	23	11	11	1.451	2.511	1.462	2.522
November	20	10	10	1.222	2.088	1.232	2.098
December	18	8	9	1.200	2.064	1.208	2.073
1957 Januari	22	13	13	2.184	3.180	2.197	3.193
Februari	20	9	9	1.493	2.309	1.502	2.318
Maart	21	10	11	1.601	2.456	1.611	2.467

¹ Kontant- en termijnmarkt.

IV. — RENDEMENT VAN VAST RENTENDE WAARDEN OP DE BEURS TE BRUSSEL

16

(in procenten)

Begin der maand	Geünifi- ceerde schuld (rende- ment alleen berekend volgens de notering)	Vervaldag binnen 2 tot 5 jaar		Vervaldag binnen 5 tot 10 jaar			Vervaldag binnen 5 tot 20 jaar		Vervaldag over meer dan 20 jaar		Rentevoet mediaan (excl. de Geünifi- ceerde schuld)
		Staat	Parastat. en Steden	Parastat. en Steden (terugbe- taling op vaste datum en in vaste annuït.)	Vennootschaps- leningen uitgegeven		Staat	Parast. en Steden	Staat Lotenleningen		
					van 1936 tot 1938	van 1948 tot 1948			Directe Schuld	Indirecte Schuld	
		4 pct. 1e r.	3,5 tot 4 pct.	4 tot 4,5 pct.	4 tot 4,5 pct.	4,5 en 5 pct.	4 en 4,5 pct.	4 tot 4,5 pct.	8 tot 4,5 pct.	4 pct.	
1956 Februari	4,18	3,81	3,97	4,44	4,37	5,16	4,63	4,70	4,36	4,89	4,5
Maart	4,19	3,83	4,01	4,47	4,49	5,17	4,60	4,69	4,37	4,86	4,5
April	4,18	3,92	4,01	4,48	4,41	5,13	4,56	4,66	4,35	4,90	4,5
Mei	4,18	3,95	4,04	4,50	4,37	5,04	4,54	4,65	4,35	4,91	4,5
Juni	4,18	3,98	4,03	4,46	4,55	5,16	4,54	4,65	4,36	4,89	4,5
Juli	4,18	4,04	4,10	4,46	4,48	5,08	4,58	4,65	4,37	4,88	4,6
Augustus	4,18	4,04	4,09	4,48	4,43	5,02	4,60	4,65	4,37	4,88	4,6
September	4,18	4,08	4,14	4,47	4,34	5,14	4,66	4,67	4,35	4,88	4,6
Oktober	4,21	4,16	4,36	4,66	4,53	5,31	4,85	4,89	4,38	4,94	4,8
November	4,22	4,21	4,52	4,72	4,55	5,17	4,95	5,04	4,39	4,94	4,9
December	4,22	4,31	4,71	4,74	4,81	5,38	5,06	5,08	4,46	4,98	5,0
1957 Januari	4,47	4,93	5,17	5,07	4,94	5,50	5,54	5,59	4,53	5,03	5,4
Februari	4,46	4,72	5,05	5,08	4,59	5,75	5,41	5,50	4,51	5,02	5,3
Maart	4,45	4,58	4,76	5,03	4,60	5,60	5,30	5,38	4,53	5,04	5,2
April	4,54	4,96	5,04	5,11	4,93	5,85	5,62	5,55	4,74	5,11	5,4

N. B. Voor de samenstelling : zie Tijdschrift voor Documentatie en Voorlichting van februari 1956, blz. 84.

Retrospectief overzicht

(miljoenen franken)

Bron : Nationaal Instituut voor de Statistiek.

Tijdvak	Oprichting van vennootschappen			Kapitaalverhogingen				Obligatie-uitgiften		Gezamenlijke uitgiften	Uitgiftepremiën	Stortingen andere dan in geld		Netto-uitgiften
	Aantal	Nominaal bedrag	Gestort bedrag op nominale waarde	Aantal	Oud kapitaal	Nominale verhoging	Gestort bedrag op nominale waarde	Aantal	Nominaal bedrag	Nominaal bedrag		1	Inbreng in natura	

A. — Belgische vennootschappen (naamloze en commanditaire op aandelen, personenvennootschappen met beperkte aansprakelijkheid)

1955	2.304	4.772	4.421	839	12.351	10.582	9.897	77	1.509	16.863	731,1	4.955	5.315	5.946
1956	2.461	5.442	5.160	761	25.613	12.676	12.025	28	801	18.919	245,0	9.274	4.170	4.787
1955 December	281	202	188	154	1.225	1.828	1.803	3	57	2.087	—	345	1.355	348
1956 Januari	261	280	250	48	919	335	324	2	35	650	29,4	242	17	379
Februari	222	331	309	43	345	279	197	1	10	620	—	351	18	147
Maart	244	195	183	75	2.062	733	650	2	56	984	—	162	522	291
April	199	227	203	68	2.447	1.400	1.329	8	311	1.938	10,4	186	515	1.152
Mei	168	239	225	86	3.999	1.186	985	2	95	1.520	0,4	444	526	335
Juni	206	217	184	62	239	224	207	2	110	551	3,0	151	99	254
Juli	176	105	98	41	2.377	2.731	2.722	2	65	2.901	—	2.701	14	170
Augustus	147	67	61	29	2.416	1.179	1.110	1	30	1.276	81,9	39	67	1.177
September	187	145	129	33	284	266	236	2	4	415	51,5	132	58	230
Oktober	233	176	170	87	4.208	873	854	—	—	1.049	4,6	544	290	195
November	158	237	147	63	1.873	1.976	1.974	2	45	2.258	63,8	550	1.390	290
December	260	3.222	3.202	126	4.444	1.492	1.438	4	41	4.755	0,1	3.773	653	255
1957 Januari		417	344			133	112			550	—	282	54	120
Februari		1.040	1.024			731	630			1.771	57,9	1.363	54	295

B. — Kongolese vennootschappen (aandelen- en personenvennootschappen)

1954	301	1.354	879	87	1.604	1.218	1.121	5	260	2.832	9,0	706	182	1.381
1955	314	1.104	790	108	2.918	2.445	1.928	3	225	3.774	32,0	690	737	1.405
1955 eerste 11 m. ...	272	986	685	97	2.471	2.077	1.606	1	25	3.088	30,5	450	670	1.227
1956 eerste 11 m. ...	253	1.572	837	101	3.131	2.383	2.182	1	20	3.975	13,9	709	1.126	1.218
1955 September	24	90	85	5	10	10	10	—	—	100	—	53	—	42
Oktober	20	41	35	14	179	146	98	—	—	187	—	73	5	55
November	22	37	30	4	19	27	27	—	—	64	—	11	2	44
December	28	105	96	11	455	368	322	—	—	473	1,0	247	64	108
1956 Januari	21	63	59	10	278	229	221	1	20	312	—	138	5	157
Februari	30	376	182	9	50	52	51	—	—	428	—	113	17	103
Maart	17	46	44	7	112	46	40	—	—	92	—	40	—	44
April	17	540	148	8	36	35	35	—	—	575	—	35	16	132
Mei	28	138	120	11	402	151	126	—	—	289	0,5	82	—	164
Juni	23	38	38	10	475	286	233	—	—	324	13,4	76	80	129
Juli	22	47	42	14	300	197	197	—	—	244	—	110	65	64
Augustus	27	193	93	15	847	738	701	—	—	931	—	49	456	289
September	21	43	38	10	576	618	567	—	—	661	—	30	486	89
Oktober	21	22	19	3	27	12	5	—	—	34	—	8	—	16
November	26	63	55	4	28	21	6	—	—	84	—	26	2	33

¹ In de gestorte bedragen niet begrepen.

² In de oprichtingen en kapitaalverhogingen begrepen.

³ In de kapitaalverhogingen begrepen.

⁴ Omvatten de gestorte bedragen op aandelen, de obligatieuitgiften, de uitgiftepremiën, verminderd met de stortingen andere dan in geld, en de emissies tot terugbetaling van vroegere leningen.

V. — EMISSIES VAN DE BELGISCHE NIJVERHEIDS- EN HANDELSVENNOOTSCHAPPEN 17⁴
 Ingedeeld naar de ligging en naar de grootte van het uitgegeven of vernietigd nominaal kapitaal
 (miljoenen franken)

Bron : Nationaal Instituut voor de Statistiek.

Omschrijving	Oprichtingen van vennootschappen						Kapitaalverhogingen (naamloze vennootsch.) (comm. ven. op aand.) (personenvenn. met beperkte aansprakelijkh.)			Obligatie- uitgiften		Uitgiftepremiën (in de gestorte bedragen niet begrepen)	Stortingen andere dan in geld		Ontbin- dingen		Bedrag Kapitaalverminderingen	
	naamloze en commanditaire op aandelen			personenvenn. met beperkte aansprakelijkheid			Aantal	Oud kapitaal	Nominale verhoging	Gestort bedrag op nominale waarde	Aantal		Nominaal bedrag waarvan conversieleningen	Inbreng in natura	Bijvoeging van reserves	Liquidaties		Samensmeltingen
	Aantal	Nominaal bedrag	Gestort bedrag op nominale waarde	Aantal	Nominaal bedrag	Gestort bedrag op nominale waarde												

1. — Naar hun geografische ligging

NOVEMBER 1956

België	41	201,6	112,2	117	35,7	34,8	62	1.867,7	1.969,1	1.966,7	2	45,0	—	63,8	549,6	1.390,4	58,4	310,1	31,5
Buitenland	—	—	—	—	—	—	1	5,0	7,0	7,0	—	—	—	—	—	—	18,0	—	—
Totalen ...	41	201,6	112,2	117	35,7	34,8	63	1.872,7	1.976,1	1.973,7	2	45,0	—	63,8	549,6	1.390,4	76,4	310,1	31,5

2. — Naar de belangrijkheid van het uitgegeven of vernietigd nominaal kapitaal

1 milj. en minder ...	26	11,5	10,6	113	27,3	26,4	26	22,8	12,3	11,7	—	—	—	1,3	21,1	1,3	13,6	0,1	1,0
van 1 tot 5 milj.	10	24,3	16,6	4	8,4	8,4	21	43,4	55,6	53,8	—	—	—	—	13,8	34,1	11,3	—	15,2
van 5 tot 10 milj.	2	17,8	17,8	—	—	—	6	81,5	51,5	51,5	—	—	—	—	31,5	10,0	33,5	—	15,3
van 10 tot 20 milj.	1	13,0	13,0	—	—	—	—	—	—	—	1	15,0	—	—	—	—	18,0	—	—
van 20 tot 50 milj.	—	—	—	—	—	—	3	75,0	115,0	115,0	1	30,0	—	—	50,0	65,0	—	60,0	—
van 50 tot 100 milj.	2	135,0	54,2	—	—	—	3	680,0	208,9	208,9	—	—	—	62,5	180,4	—	—	—	—
meer dan 100 milj.	—	—	—	—	—	—	4	970,0	1.532,8	1.532,8	—	—	—	—	252,8	1.280,0	—	250,0	—
Totalen ...	41	201,6	112,2	117	35,7	34,8	63	1.872,7	1.976,1	1.973,7	2	45,0	—	63,8	549,6	1.390,4	76,4	310,1	31,5

1. — Naar hun geografische ligging

DECEMBER 1956

België	64	3.139,4	3.124,0	196	82,1	77,8	125	4.433,0	1.478,1	1.423,7	4	41,0	—	0,1	3.773,1	639,2	90,9	704,8	199,7
Buitenland	—	—	—	—	—	—	1	10,8	14,2	14,2	—	—	—	—	—	14,2	—	—	—
Totalen ...	64	3.139,4	3.124,0	196	82,1	77,8	126	4.443,8	1.492,3	1.437,9	4	41,0	—	0,1	3.773,1	653,4	90,9	704,8	199,7

2. — Naar de belangrijkheid van het uitgegeven of vernietigd nominaal kapitaal

1 milj. en minder ...	44	18,9	17,7	179	45,7	42,9	62	565,7	28,9	26,7	—	—	—	0,1	40,3	8,3	37,3	—	1,4
van 1 tot 5 milj.	13	35,0	34,7	16	27,8	26,3	34	196,3	87,7	81,7	1	5,0	—	—	71,6	21,0	20,3	8,2	12,2
van 5 tot 10 milj.	2	19,0	19,0	1	8,6	8,6	8	71,2	58,2	50,3	2	19,0	—	—	43,4	15,3	16,5	7,0	—
van 10 tot 20 milj.	4	66,5	52,6	—	—	—	7	110,2	100,3	62,0	1	17,0	—	—	43,2	26,2	16,8	—	29,0
van 20 tot 50 milj.	—	—	—	—	—	—	10	543,9	345,1	345,1	—	—	—	—	35,6	249,5	—	44,0	97,1
van 50 tot 100 milj.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	63,6	60,0
meer dan 100 milj.	1	3.000,0	3.000,0	—	—	—	5	2.956,5	872,1	872,1	—	—	—	—	3.533,0	333,1	—	582,0	—
Totalen ...	64	3.139,4	3.124,0	196	82,1	77,8	126	4.443,8	1.492,3	1.437,9	4	41,0	—	0,1	3.773,1	653,4	90,9	704,8	199,7

VI. — LENINGEN UITGE- 18
 GEVEN DOOR DE OVER-
 HEID EN DOOR INSTELLINGEN
 VAN OPENBAAR NUT ¹

(op lange en halflange termijn)

Tijdvak	Openbare uitgiften in België	Leningen in het buitenland
	(miljoenen franken)	(miljoenen)
1955	14.765	\$ 50 Guldens 100
1956	24.240	Zw. fr. 60
1956 Februari ...	—	—
Maart	2.000	—
April	1.200	—
Mei	2.850	—
Juni	5.250	Zw. fr. 60
Juli	—	—
Augustus	450	—
September	600	—
Oktober ...	1.000	—
November ..	5.454	—
December ..	—	—
1957 Januari ...	—	—
Februari ...	1.500	—

VII. — BANKOPERATIES 19
 VAN HET GEMEENTEKREDIET

(Voorschotten en terugbetalingen op leningen
aan publiekrechtelijke lichamen en instellingen
van openbaar nut ter bestrijding der uitgaven.)

Tijdvak	Buitengewone uitgaven		Gewone uitgaven
	Beschik- kingen over rekeningen ²	Netto- terugbetaald	Netto- voor- schotten
	(miljoenen franken)		
1955 Gemiddelde	503	87	217
1956 Gemiddelde	561	109	275
1956 Januari ...	606	644	113
Februari ...	603	40	305
Maart	500	38	397
April	446	90	189
Mei	525	18	282
Juni	488	36	351
Juli	520	64	392
Augustus ..	575	22	400
September ..	534	33	187
Oktober ...	685	217	207
November ..	604	16	169
December ..	644	87	309
1957 Januari ...	647	647	318

VIII. — HYPOTHEEK-
 INSCHRIJVINGEN ³

Tijdvak	Bedrag naar de geïnde inschrij- vingsrechten
	(miljoenen franken)
1955 Gemiddelde	1.670
1956 Gemiddelde	1.799
1956 Februari ...	1.542
Maart	1.885
April	1.570
Mei	1.602
Juni	2.123
Juli	1.735
Augustus ..	2.057
September ..	1.666
Oktober ...	1.771
November ..	2.204
December ..	1.934
1957 Januari ...	1.870
Februari ...	1.722

¹ Leningen van Staat, Kolonie, provinciën en gemeenten, instellingen van openbaar nut, zoals de Nationale Maatschappij van Belgische Spoorwegen, de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen, de Nationale Maatschappij voor Watervoorziening, het Gemeentekrediet, enz. (Excl. de voortdurende uitgaven en de leningen van de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid).

² Incl. de bedragen afgehaald op de door de provincie en de Staat verleende toelagen.

³ Incl. de hernieuwingen aan het einde van het vijftiende jaar deze belopen ongeveer 1 pct. van het totaal; excl. de wettelijke hypotheeken.

RIJKSFINANCIEN

I. — STAND VAN DE STAATSSCHULD

(miljoenen franken)

25¹

Einde maand	Geconsolideerde schuld			Halflange schuld ³			Kortlopende schuld ⁴			Partic. tegoeden op post-chèque-rekening	Gezamenlijke schuld ^{1 5}	
	binnenlandse			binnenlandse	buitenlandse ²	totale	binnenlandse ⁵	buitenlandse ²	totale			
	directe	indirecte	totale									buitenlandse ^{1 2}
1955 December	157.235	14.231	171.466	17.372	25.850	2.056	27.906	66.800	4.870	71.670	22.849	311.263
1956 Januari	161.415	14.205	175.620	17.417	25.465	2.055	27.520	63.002	5.213	68.215	21.610	310.382
Februari	161.033	14.193	175.226	17.441	25.404	1.565	26.969	66.572	5.718	72.290	21.331	313.257
Maart	161.249	14.977	176.226	17.364	25.005	1.318	26.323	69.294	5.968	72.262	21.637	316.812
April	161.727	14.960	176.687	17.412	24.732	1.318	26.050	70.798	5.969	76.767	22.010	318.926
Mei	161.612	14.946	176.558	17.370	24.629	1.318	25.947	71.274	5.236	76.510	22.372	318.757
Juni	162.577	14.897	177.474	17.189	24.535	1.317	25.852	69.443	5.740	75.183	22.931	318.629
Juli	164.251	14.835	179.086	17.209	24.447	1.318	25.765	65.673	5.007	70.680	22.555	315.295
Augustus	164.127	14.816	178.943	17.258	24.079	1.319	25.398	68.872	5.515	74.387	21.931	317.917
September	164.020	14.800	178.820	17.236	24.007	1.318	25.325	67.784	5.513	73.297	21.567	316.245
Oktober	163.618	14.848	178.466	17.275	24.007	1.317	25.324	69.302	5.511	74.813	21.655	317.533
November	167.636	14.831	182.467	17.412	24.407	1.322	25.729	64.757	6.637	71.394	21.898	318.900
December	167.205	14.894	182.099	17.414	24.407	1.327	25.734	61.769	6.592	68.361	23.894	317.502
1957 Januari	165.980	14.860	180.840	17.417	24.107	1.326	25.433	67.769	6.041	73.810	22.625	320.125
Februari	166.048	14.839	180.887	17.438	23.951	1.327	25.278	69.544	5.778	75.322	21.851	320.776

¹ Excl. de uit de oorlog 1914-1918 voortvloeiende intergouvernementele schulden. — ² Het bedrag der buitenlandse schulden is berekend naar de wisselkoers op de aangegeven datum. — ³ Schatkistcertificaten met meer dan één jaar looptijd. — ⁴ Certificaten met ten hoogste één jaar looptijd. — ⁵ Excl. de Dotatie der Oudstrijders.

II. — BEZIT AAN OVERHEIDSFONDSEN VAN DE NATIONALE BANK VAN BELGIË

(miljoenen franken)

25²

Einde maand	Ten hoogste 120 dagen looptijd	Met meer dan vijf jaar looptijd		Totaal
	Schatkistcertificaten ¹	Geconsolideerde vordering op de Staat ²	Nationale overheidsfondsen ³	
1953 Juni	6.009	34.660	1.653	42.322
September	8.965	34.660	1.678	45.303
December	8.040	34.660	1.678	44.378
1954 Maart	5.449	34.660	1.781	41.890
Juni	7.983	34.660	1.790	44.433
September	8.681	34.660	1.792	45.133
December	7.939	34.660	1.792	44.391
1955 Maart	7.882	34.660	1.902	44.444
Juni	7.664	34.660	1.901	44.225
September	8.047	34.660	1.913	44.620
December	8.918	34.660	1.914	45.492
1956 Maart	7.517	34.660	2.069	44.246
Juni	7.283	34.660	2.066	44.009
September	7.973	34.660	2.071	44.704
December	5.989	34.660	2.072	42.721

¹ Overeenkomst van 14 september 1948 afgesloten krachtens art. 18 van de organieke wet der Nationale Bank van België. — ² Art. 3, § b), van de wet van 28 juli 1948 betreffende de sanering van de balans der Nationale Bank van België. — ³ Art. 14 van de organieke wet der Nationale Bank van België.

III. — OVERZICHT VAN DE UITVOERING DER BEGROTINGEN (miljoenen franken)

25³

Bron : Belgisch Staatsblad.

Ontvangsten	Van 1/I tot 28/II/1957		Uitgaven	Van 1/I tot 28/II/1957	
	Voor dienstjaar 1956	Voor dienstjaar 1957		Voor dienstjaar 1956	Voor dienstjaar 1957
<i>Rijksmiddelen :</i>			<i>Gewone uitgaven :</i>		
Belastingen	5.141	10.786	Rijksschuld	1.952	2.061
Taksen, tolgelden en cijzen	69	645	Pensioenen	65	1.287
Patrimoniuminkomsten	204	92	Dotatiën	4	73
Terughbetalingen	150	113	Kwade posten en terughbetalingen	24	66
Diverse opbrengsten	66	179	Algemeen bestuur { bezoldigingen	171	4.136
Muntsaneringsbelastingen	99	3	materieel	861	378
Ontvangsten voortvloeiende uit de oorlog	6	18	Toelagen	3.115	3.625
			Werken	162	18
			Andere uitgaven	275	459
Totaal ...	5.735	11.836	Totaal ...	6.629	12.103
<i>Buitengewone ontvangsten :</i>			<i>Buitengewone uitgaven :</i>		
Opbrengsten van gevestigde leningen	40	514	Dienst van de Rijksschuld	—	—
Diversen	22	83	Kredieten betreffende voorschotten	—	118
			Kredieten betreffende participaties	—	137
			Kred. betreff. { nieuwe beleggingen	178	3.077
			de beleggingen { herst. v. openb. dom.	20	97
			Andere uitgaven	—	—
			Opsporing van de werkloosheid	53	18
			Tegenwaardfondsen van E.R.P-hulp 1950/1951	—	2
Totaal ...	62	597	Totaal ...	251	3.449
EINDTOTAAL ...	5.797	12.433	EINDTOTAAL ...	6.880	15.552
Mali ...	1.083	3.119	Boni ...		

a) Ontvangsten zonder onderscheid van begrotingsjaar

(gemeentelijke en provinciale opcentiemen niet inbegrepen)

(miljoenen franken)

Bron : Belgisch Staatsblad.

Tijdvak	Directe belastingen 1	Douanen en accijnzen	Registratierechten	Totale ontvangsten 1	Gecumuleerde ontvangsten sedert januari 1
1955 Maandgemiddelde	2.678	1.301	2.335	6.314	—
1956 Maandgemiddelde	2.862	1.379	2.617	6.858	—
1955 December	1.964	1.485	2.621	6.070	75.771
1956 Januari	5.047	1.249	2.391	8.687	8.687
Februari	1.980	1.147	2.526	5.653	14.340
Maart	2.012	1.437	2.565	6.014	20.354
April	2.539	1.281	2.458	6.278	26.632
Mei	2.985	1.437	2.577	6.999	33.631
Juni	3.306	1.419	2.713	7.438	41.069
Juli	5.946	1.389	2.736	10.071	51.140
Augustus	1.910	1.404	2.575	5.889	57.029
September	2.431	1.361	2.553	6.345	63.374
Oktober	2.074	1.477	2.680	6.231	69.605
November	2.066	1.436	2.811	6.313	75.918
December	2.050	1.510	2.822	6.382	82.300
1957 Januari	5.455	1.408	2.753	9.616	9.616
Februari	2.241	1.385	2.685	6.311	15.927

b) Totale ontvangsten van de begrotingsjaren 1956 en 1957 vóór 28 februari geïnd

(gemeentelijke en provinciale opcentiemen niet inbegrepen)

(miljoenen franken)

Bron : Belgisch Staatsblad.

	Begrotingsjaar 1956		Begrotingsjaar 1957		Februari 1957
	Opbrengsten	Budgettaire ramingen	Opbrengsten	Budgettaire ramingen	Ontvangsten voor rekening van het begrotingsjaar 1957
I. Directe belastingen 1	33.978	31.253	2.916	2.915	1.131
II. Douanen en accijnzen	16.609	15.598	2.435	2.221	1.384
waarvan douanen	5.536	4.900	966	911	485
accijnzen	10.163	10.420	1.297	1.267	783
bijzondere verbruikstaksen .	677		101		69
III. Registratie	31.407	29.706	5.435	5.128	2.684
waarvan registratie	3.044	2.600	563	449	262
erfenissen	1.486	1.250	252	235	113
zegel en gelijkgest. taksen	26.564	25.490	4.566	4.398	2.281
Totaal 1 ...	81.994	76.557	10.786	10.264	5.199
Vershil t.o.v. de budgettaire ramingen	+ 5.437		+ 522		+ 395

1 Met inbegrip van de opbrengst der vooruitbetalingen aan te rekenen op de bedrijfsbelasting.

NOTA. — De termijn van invordering der directe belastingen is langer dan het kalenderjaar. Voor deze belastingen zijn de cijfers dus maar definitief na het afsluiten van het begrotingsjaar.

INKOMEN EN SPAREN

I. — RENDEMENT DER BELGISCHE EN KONGOLESE VENNOOTSCHAPPEN OP AANDELEN

30²

Retrospectief overzicht

Bron : Nationaal Instituut voor de Statistiek.

Tijdvak	Aantal vennootschappen			Gestort kapitaal	Reserves	Netto-resultaat		Betaalbaar gesteld bruto-dividend	Obligatieschuld ¹	Bruto-obligatie-coupons
	getelde	met winst	met verlies			winst	verlies			
(miljoenen franken)										
1955 ²	13.798	10.054	3.744	147.912	98.267	26.831	1.809	15.492	42.395 ³	1.884
1956 ²	13.908	10.357	3.551	159.656	104.021	32.266	2.107	17.971	42.304 ³	1.885
1955 Oktober	560	411	149	9.787	4.956	1.369	111	793	3.063	138
November	389	278	111	9.791	6.014	1.573	95	954	2.824	126
December	376	266	110	7.115	4.074	752	83	337	3.982	190
1956 Januari	113	82	31	2.482	855	291	12	165	4.018	183
Februari	200	156	44	719	1.728	402	14	198	3.287	142
Maart	1.529	1.184	345	11.309	9.037	2.343	204	1.262	3.250	142
April	2.714	2.052	662	24.500	13.012	3.566	434	1.858	3.955	182
Mei	2.813	2.173	640	40.594	31.002	7.334	298	4.292	3.119	136
Juni	1.559	1.169	390	23.077	13.733	4.355	240	2.359	3.393	151
Juli	590	449	141	16.398	13.244	7.057	75	4.584	3.898	178
Augustus	215	149	66	1.998	1.545	406	21	291	3.009	124
September	327	232	95	1.652	1.139	246	74	103	3.040	129
Oktober	553	427	126	11.343	4.625	1.882	207	1.008	3.397	152
November	334	254	80	9.050	6.203	2.276	111	1.060	3.264	143
December	351	249	102	7.938	4.044	832	134	388	4.675	224

¹ Voor de maandelijkse resultaten, slaan de in aanmerking genomen leningen op andere vennootschappen dan die waarop de vorige kolommen betrekking hebben.

² Na aftrek van de dubbelstellingen.

³ Op 31 december.

II. — ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTKAS

31

a) Inlagen op de spaarboekjes der particulieren bij de Spaarkas¹

(Netto-spaarbedrag)

(miljoenen franken)

Tijdvak	Inlagen	Uitbetaalingen	Saldi	Tegoed der inleggers op het einde van het tijdvak
1954 Maandgem.	1.115	897	218	49.459 ²
1955 Maandgem.	1.135	1.015	120	52.354 ²
1956 Januari	1.641	839	802	53.156
Februari	1.033	724	309	53.465
Maart	1.118	1.030	88	53.553
April	1.171	1.007	164	53.717
Mei	1.180	1.070	110	53.827
Juni	1.270	1.190	80	53.907
Juli	1.445	1.037	408	54.315
Augustus	1.227	968	259	54.574
September	1.113	983	130	54.704
Oktober	1.263	1.048	215	54.919
November	834	1.177	-343	54.576
December	1.220	1.206	14	56.140 ²
1957 Januari	1.896	936	960	57.100
Februari	1.407	992	415	57.515
Maart	1.262	1.173	89	57.604

b) Stortingen ingeschreven op de rekeningen der aangeslotenen bij de Lijfrentekas^{*}

(miljoenen franken)

Tijdvak	Wet van 1865	Gecoördineerde wetten van 1946		Bedienden (Wetten van 10-8-1925 en 18-6-1930)	Totaal
		Verplichte stortingen (arbeiders)	Vrijwillige stortingen		
1954 Maandgem.	4,7		12,3	26,3	
1955 Maandgem.	4,9	1,5	11,0	26,2	43,6
1955 Mei	5,6	1,6	11,4	25,1	43,7
Juni	6,0	1,3	10,6	26,0	43,9
Juli	5,2	1,4	10,4	26,0	43,0
Augustus	3,6	1,6	10,4	25,8	41,4
September	3,0	1,7	11,2	26,3	42,2
Oktober	4,6	1,3	10,2	27,3	43,4
November	4,5	1,0	9,9	25,9	41,3
December	4,8	0,9	11,1	28,5	45,3
1956 Januari	4,6	0,6	10,5	25,9	41,6
Februari	2,7	0,4	10,5	25,9	39,5
Maart	4,6	0,4	11,0	27,8	43,8
April	3,9	0,4	10,6	27,2	42,1
Mei	3,2	0,4	10,6	27,7	41,9
Juni	6,5	0,3	10,0	27,2	44,0
Juli	5,8	0,4	10,1	27,9	44,2

^{*} De stortingen ingeschreven op de rekeningen der « Mijnwerkers » (wetten samengesteld door koninklijk besluit van 25 augustus 1937 en besluit van 26 februari 1947) aangesloten bij het Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers bedroegen respectievelijk fr 219,8 miljoen in 1954 en 221,3 miljoen in 1955. (Bron : Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers.)

Het bedrag der stortingen bij de verzekeringsinstellingen erkend voor de uitvoering van de wet van 18 juni 1930 betreffende de verzekering tegen ouderdom en vroegtijdige dood der bedienden, bedroeg voor de jaren 1954 en 1955 met uitsluiting van de stortingen bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, respectievelijk fr. 1.239 miljoen en fr. 1.261 miljoen.

¹ Incl. de spaarboekjes van de krijgsgevangenen. Aantal spaarboekjes op 31 december 1954 : 6.541.547 en op 31 december 1955 : 6.557.757.

² Incl. de gekapitaliseerde rente van het dienstjaar.

III. — DRIEMAANDELIJKS LOONINDEXCIJFER (Basistijdvak 1936 tot 1938 = 100)
 Voor de voorwaarden van gebruik en de wijze van berekening : zie mainummer 1949, blz. 234

Tijdvak	Algemeen Indexcijfer *	Indexcijfer per bedrijfsklasse																					
		Cokesovens	Groeven, cementfabrieken, marmerbewerking	Metaalbedrijven					Aardewerkfabrieken, steenbakkerijen	Glasbedrijven	Voedingsbedrijven	Textielbedrijven			Bouwnijverheid en openbare werken	Hout en meubelen	Huiden en leder	Tabak	Papier		Vervoer		Gas en elektriciteit
				IJzer- en staalnijverheid	Niet-ijzerhoudende metalen	Gieterijen machinebouw en metaalverwerking	Samen	Vlas, katoen, hennep en jute				Wol, kappijen, breigood	Samen	Fabrieken					Drukkerij en verwerking	Kunst- en precisiebedrijven	Havenwerkers, sleepers	Spoorwegen 1	

a) Indexcijfer van het gemiddeld uurloon

1940 Maart	113	117	110	123	115	114	118	107	114	110	112	113	112	113	109	118	110	119	106	106	112	104	106	114
1953 Juni	487	505	475	493	491	497	495	440	459	467	513	493	503	459	488	458	414	464	463	496	445	453	452	528
September	487	499	480	485	497	497	492	444	464	469	512	489	501	458	488	457	414	481	461	491	449	455	454	530
December	493	507	491	493	522	496	498	447	469	478	525	501	513	459	487	458	413	494	463	484	455	459	458	538
1954 Maart	494	501	485	494	513	498	498	445	478	479	524	506	515	462	485	466	428	511	495	479	450	458	457	533
Juni	503	523	495	509	533	499	507	468	486	486	530	513	521	480	494	472	440	514	497	496	459	460	460	556
September	502	516	505	499	519	507	507	465	477	480	531	508	519	496	487	473	429	516	499	493	461	461	461	554
December	507	531	507	509	529	510	512	468	497	489	536	516	526	499	485	475	428	516	503	493	472	463	465	558
1955 Maart	508	518	496	510	522	512	512	468	491	491	532	513	523	504	486	468	432	535	508	487	467	465	465	556
Juni	514	528	494	518	535	520	521	471	495	499	541	519	530	511	491	469	431	535	505	494	498	461	468	566
September ²	513																							
December	522																							

b) Indexcijfer der lonen van geschoolde of gespecialiseerde werklieden

1940 Maart	115	113	112	126	117	114	119	107	111	110	112	111	111	114	109	120	112	118	107	126	113	—	—	115
1953 Juni	470	448	448	445	471	472	462	413	449	449	496	499	498	458	446	466	419	472	493	470	410	—	—	529
September	470	445	448	440	478	472	461	411	457	453	490	506	498	458	442	459	419	472	491	458	410	—	—	531
December	475	446	454	447	483	472	464	406	458	458	511	518	515	458	446	461	419	489	493	462	410	—	—	531
1954 Maart	478	458	454	452	481	474	466	408	468	463	507	524	515	462	440	465	431	499	516	459	410	—	—	539
Juni	483	465	457	462	485	477	472	428	469	467	512	523	518	476	448	472	431	502	520	468	410	—	—	553
September	484	465	464	455	483	484	473	428	469	467	513	520	516	493	447	473	432	503	510	452	410	—	—	555
December	488	467	463	464	492	488	479	426	469	474	516	530	523	493	438	472	431	503	519	465	410	—	—	555
1955 Maart	490	469	464	464	488	488	479	423	469	474	509	546	528	497	441	467	431	527	528	448	410	—	—	560
Juni	496	470	465	468	489	492	483	424	474	482	516	557	537	505	442	465	432	527	522	458	431	—	—	562
September ²	496																							
December	504																							

c) Indexcijfer der lonen van niet geschoolde noch gespecialiseerde werklieden

1940 Maart	113	112	112	125	117	109	116	106	113	111	112	112	112	113	106	116	113	118	106	119	108	—	—	116
1953 Juni	470	451	464	465	507	473	474	475	427	432	486	501	494	456	488	423	431	430	444	501	457	—	—	485
September	469	448	464	457	505	477	473	475	432	435	483	498	490	456	481	418	431	430	443	499	457	—	—	486
December	475	449	476	466	514	476	477	475	432	442	495	516	506	456	486	424	431	452	444	495	457	—	—	486
1954 Maart	475	452	473	470	515	479	480	475	444	446	493	513	503	456	485	429	442	462	467	487	457	—	—	495
Juni	479	457	473	477	524	481	485	495	444	448	492	514	503	475	471	433	442	465	476	495	457	—	—	510
September	483	457	479	476	512	494	490	495	444	449	491	514	503	496	477	435	442	466	480	509	457	—	—	510
December	489	460	481	483	523	496	495	500	466	449	515	527	521	497	482	433	442	466	505	520	457	—	—	511
1955 Maart	493	462	484	483	518	498	495	500	469	452	521	527	524	501	483	436	442	472	508	511	457	—	—	505
Juni	497	462	487	483	516	501	496	500	471	459	518	540	529	507	478	435	441	472	504	517	479	—	—	505
September ²	498																							
December	507																							

* Het algemeen indexcijfer houdt rekening met de lonen in de steenkolenmijnen en de scheikundige bedrijven.

¹ Wij beschikken niet over gegevens voor de berekening van de indexcijfers der lonen van de geschoolde en ongeschoolde arbeiders van de spoorwegen. Alleen het gemiddeld loon is ons bekend.

² Aangezien het Nationaal Instituut voor de Statistiek voor sommige sectoren een loonindexcijfer uitwerkt, zal onderhavige publicatie voortaan alleen nog de algemene indexcijfers vermelden.

LOOP DER ZAKEN

I. — BEDRIJVGHEID DER VERREKENINGSKAMERS

35

Debetverrichtingen

Tijdvak	Aantal kamers einde tijdvak	Hoofdbank										Bijbanken en Agent-schappen			Totaal			
		Callgeld 1			Effecten, overheidspapier en coupons			Oversch., ehèq. wisselbr. prom., kwijtschr. enz.		Verrichtingen met het buitenland			Totaal		duizen-den stukken	miljard. franken	duizen-den stukken	miljard. franken
		duizen-den stukken	miljard. franken		duizen-den stukken	miljard. franken		duizen-den stukken	miljard. franken	duizen-den stukken	miljard. franken		duizen-den stukken	miljard. franken				
1955 Gemiddelde	38	2,4	133,2	1,5	7,6	182,9	83,9	2,9	3,9	189,7	228,6	210,2	56,0	399,9	284,5			
1956 Gemiddelde	38	2,3	127,2	1,6	10,0	206,4	94,5	3,2	5,6	213,5	237,3	222,5	63,3	436,0	300,6			
1956 Januari	38	2,3	142,3	1,7	14,7	197,9	93,2	3,0	4,4	204,8	254,7	215,5	63,3	420,3	318,0			
Februari	38	2,3	114,6	1,3	5,7	184,1	80,7	2,9	3,7	190,6	204,7	204,3	54,4	395,0	259,0			
Maart	38	2,3	130,2	1,5	8,6	190,8	84,5	3,3	4,5	197,9	227,8	211,8	60,9	409,7	288,7			
April	38	2,3	112,2	1,5	8,7	209,5	92,7	3,0	4,9	216,3	218,5	225,6	62,1	441,9	280,6			
Mei	38	2,1	116,1	1,6	6,2	208,0	88,9	2,9	4,6	214,6	215,8	220,4	65,6	435,0	281,3			
Juni	38	2,3	117,7	1,9	11,5	221,0	101,4	3,4	6,3	228,6	236,9	227,5	60,1	456,1	297,0			
Juli	38	2,2	115,5	2,0	9,2	211,2	103,4	3,1	6,9	218,5	235,0	219,2	57,7	437,8	292,7			
Augustus	38	2,3	112,0	1,6	8,1	200,1	93,7	3,1	5,2	207,1	219,0	215,4	60,3	422,4	279,3			
September	38	2,4	119,8	1,5	9,1	190,6	90,4	3,7	9,0	198,2	228,3	207,0	58,0	405,2	286,3			
Oktober	38	2,4	148,5	1,6	11,6	231,9	98,3	3,4	5,2	239,3	263,6	249,3	69,3	488,6	332,9			
November	38	2,1	150,7	1,6	16,2	211,5	99,2	3,5	6,9	218,7	273,0	231,8	74,5	450,6	347,6			
December	38	2,2	146,6	2,0	10,2	220,0	108,0	3,4	5,7	227,6	270,5	241,9	73,2	469,4	343,6			
1957 Januari	38	2,3	146,4	1,8	13,3	231,9	115,1	3,6	5,9	239,6	280,7	244,1	70,8	483,7	351,5			
Februari	38	2,2	110,3	1,4	8,2	213,6	97,7	2,9	4,7	220,1	220,9	222,8	62,3	442,9	283,1			
Maart	38	2,3	132,3	1,6	12,0	227,6	109,4	3,9	5,6	235,4	259,3	234,0	68,6	469,4	328,0			

1 Incl. de terugbetaalde kapitalen die de vorige dag als callgeld werden uitgeleend.

II. — POSTCHEQUE- EN GIROVERKEER

36

(miljarden franken)

Tijdvak	Duizenden rekeningen einde tijdvak	Totaal tegoed	Tegoed van particulieren	Credit		Debet		Algemene beweging	Verrichtingen zonder gebruik van chartaal-geld pct.	Omloop-snelheid 2
				Stortingen	Giro's	Chèques en diversen	Giro's			
1955 Gemiddelde ...	703 1	28,3	20,8	30,5	76,2	30,3	76,2	213,3	91	3,84
1956 Gemiddelde ...	742 1	29,8	22,2	32,7	81,9	32,7	81,9	229,3	91	3,91
1956 Januari	711	32,0	22,1	34,5	90,9	38,2	90,9	254,5	92	4,00
Februari	717	28,9	21,8	29,5	75,7	30,0	75,7	210,8	92	3,78
Maart	718	28,5	21,7	31,9	79,3	30,7	79,3	221,2	91	3,69
April	720	29,5	22,6	31,3	77,8	31,9	77,8	218,8	91	4,00
Mei	723	30,2	22,7	31,1	77,3	30,3	77,3	215,9	92	3,83
Juni	725	30,7	22,9	33,4	83,2	32,0	83,2	231,8	91	3,73
Juli	727	32,8	23,1	36,8	89,9	38,2	89,9	254,9	91	4,02
Augustus	730	29,6	22,4	32,5	80,6	33,2	80,6	226,9	91	3,81
September ...	734	28,8	21,8	30,0	76,2	29,4	76,2	211,8	92	3,77
Oktober	737	29,1	21,9	32,6	84,2	33,9	84,2	234,9	91	3,85
November	740	28,4	21,8	32,9	83,0	32,4	83,0	231,3	92	4,17
December ...	742	29,5	22,0	35,3	85,2	32,4	85,2	238,2	91	4,09
1957 Januari	744	31,5	22,4	40,2	103,5	42,2	103,5	289,5	91	4,55
Februari	746	29,5	22,3	31,6	80,4	32,2	80,4	224,7	92	4,08
Maart	747	29,2	21,9	33,5	83,8	32,3	83,8	233,5	92	3,92

1 Op 31 december.

2 Verhouding van type maand van 25 dagen, van de debet-omzet tot het gemiddeld dagelijks tegoed.

* Deze tegoeden omvatten de vrije tegoeden en de effecten van de Muutsaneringslening, waarin de definitief geblokkeerde tegoeden werden omgezet.

PRIJZEN

c) INDEXCIJFERS DER GROOTHANDELSPRIJZEN IN BELGIE

45¹

Basistijdvak 1936-1938 = 100

Bron : Ministerie van Economische Zaken — Dienst van het Indexcijfer.

Tijdvak	Algemeen indexcijfer	Dierlijke producten	Plant-aardige producten	Vet-stoffen	Minerale produkten						Scheikundige produkten			Huiden en leder
					Algem. indexcijfer van de groep	Steen-kool	Bijprodukten uit steenkool	Petro-leum-produkten	Ertsen en ruwe metalen	Groeve-produkten	Algem. indexcijfer van de groep	Scheikundige produkten	Scheikundige meststoffen	
Aantal produkten	135	13	14	2	19	4	4	3	5	3	11	8	3	5
1955 Gemiddelde	419	378	429	343	433	551	458	283	432	446	317	337	270	324
1956 Gemiddelde	430	391	444	385	455	568	486	297	466	454	320	341	270	326
1955 December	423	374	440	364	439	552	459	285	452	447	321	342	271	330
1956 Januari	426	379	442	374	445	552	459	295	464	448	321	342	272	328
Februari	430	402	446	386	447	552	459	299	470	448	324	343	278	329
Maart	429	386	449	392	446	552	467	294	465	448	324	343	278	331
April	429	388	454	401	443	552	467	288	459	448	323	342	275	332
Mei	427	380	452	403	447	556	485	288	454	450	322	340	277	327
Juni	426	378	447	384	448	556	485	288	455	455	318	340	265	323
Juli	426	400	423	381	450	556	485	292	461	457	316	340	259	322
Augustus	427	403	424	371	451	556	485	288	466	457	316	340	259	323
September	428	393	437	369	451	556	488	288	466	458	316	340	261	322
Oktober	431	390	445	370	469	612	518	292	472	459	318	340	266	322
November	439	396	459	395	480	612	518	324	482	459	321	341	273	325
December	439	394	454	399	482	612	518	335	482	458	321	341	274	325
1957 Januari	440	391	451	390	492	624	518	348	501	458	323	342	278	326
Februari	440	380	442	386	490	624	518	348	496	454	333	353	284	325

c) INDEXCIJFERS DER GROOTHANDELSPRIJZEN IN BELGIE (vervolg)

45¹

Basistijdvak 1936-1938 = 100

Bron : Ministerie van Economische Zaken — Dienst van het Indexcijfer.

Tijdvak	Rubber	Hout	Papier en karton	Textielprodukten						Bouw-materiaal	Metalen en metaalprodukten			
				Algem. indexcijfer van de groep	Wol	Vlas	Katoen	Jute	Kunst-matige vezels		Algem. indexcijfer van de groep	Metaal-nijverheid	Metaal-fabrik.	Niet-ijzerhou-dende
Aantal produkten	1	6	4	21	5	5	6	2	3	13	26	9	13	4
1955 Gemiddelde	386	677	489	375	405	317	485	421	244	471	460	524	408	505
1956 Gemiddelde	330	675	501	368	416	302	461	437	236	478	489	568	429	533
1955 December	433	668	500	359	390	299	472	384	236	473	481	551	417	563
1956 Januari	380	668	508	363	393	302	482	387	236	476	484	560	419	556
Februari	341	669	509	368	394	302	483	428	239	477	486	561	419	567
Maart	323	679	507	366	391	304	476	430	236	477	487	561	422	561
April	309	685	507	366	392	304	476	426	236	478	487	562	426	550
Mei	273	678	496	365	401	301	468	423	235	478	486	564	427	527
Juni	300	678	496	366	419	303	452	423	235	478	484	563	428	516
Juli	323	678	496	364	422	294	457	414	236	478	484	564	427	513
Augustus	333	678	496	364	422	298	443	437	236	478	489	564	433	525
September	316	669	496	367	436	295	445	452	235	478	492	572	434	528
Oktober	337	669	496	364	436	284	443	455	237	479	495	583	436	517
November	371	673	496	381	444	323	452	492	235	479	495	583	436	521
December	373	673	496	380	452	310	453	488	236	479	497	586	439	515
1957 Januari	317	673	495	380	453	307	465	462	236	479	505	612	440	513
Februari	301	667	514	379	462	304	472	422	237	484	509	614	451	493

b) INDEXCIJFERS DER GROOTHANDELSPRIJZEN **45²**
IN BELGIE EN IN HET BUITENLAND

Basistijdvak : 1953 = 100

Tijdvak	België (Ministerie van Economische Zaken)	Verenigde Staten (Department of Labor, Bureau Labor Statistics)	Frankrijk (Statistique générale de la France)	Nederland (Centraal Bureau voor de Statistiek)	Verenigd-Koninkrijk (Board of Trade)		Zweden (Handelsdienst)	Zwitserland (Office fédéral de l'Industrie des Arts et Métiers et du Travail)	West-Duitsland (Statistisches Bundesamt)
					Basisgrondstoffen 1	Fabrikaten 2			
1955 Gemiddelde	101	101	98	102	105	104	104	101	103
1956 Gemiddelde	103	104	102	104	107	108	109	103	106
1955 December	102	101	100	102	107	106	107	101	105
1956 Januari	103	102	100	103	106	106	108	101	104
Februari	104	102	103	104	106	107	109	102	106
Maart	103	102	101	104	107	108	109	102	106
April	103	103	102	106	106	108	110	102	106
Mei	103	104	103	104	107	108	109	104	106
Juni	103	104	102	104	106	108	110	104	105
Juli	103	104	101	103	106	108	109	103	104
Augustus	103	104	103	104	107	109	109	104	105
September	103	105	102	104	108	109	108	104	105
Oktober	104	105	102	105	107	109	109	104	106
November	106	105	103	107	109	109	109	105	107
December	106	106	104	107	111	110	110	106	108
1957 Januari	106	106	105	108	110	110	110	105	108
Februari	106	106	104	107	109	110	110	105	107

1 Basisgrondstoffen (exclusief brandstof) aangewend in de fabrieksnijverheid behalve voedselbedrijven.

2 Alle fabrikaten andere dan brandstoffen, voedsel- en tabakproducten.

c) INDEXCIJFERS DER KLEIN-HANDELSPRIJZEN IN BELGIE **46**

Basistijdvak : 1953 = 100

Bron : Min. van Econ. Zak. (Dienst van het Indexcijfer).

Tijdvak	Algemeen Indexcijfer	Voedingswaren	Producten excl. voedingswaren	Diensten
Aantal produkten	65	35	25	5
1955 Gemiddelde	100,8	101,6	99,2	101,0
1956 Gemiddelde	103,65	104,2	101,5	105,5
1956 Januari	102,2	103,0	100,1	103,0
Februari	102,4	103,2	100,3	103,2
Maart	102,9	104,0	100,5	103,4
April	102,9	103,6	100,8	103,8
Mei	103,3	104,0	101,1	104,3
Juni	103,58	104,2	101,5	104,6
Juli	103,72	103,9	101,9	105,9
Augustus	103,84	104,0	102,0	106,6
September	104,13	104,4	102,2	107,1
Oktober	104,61	105,0	102,5	107,5
November	104,77	105,2	102,4	107,9
December	105,45	106,2	102,7	108,5
1957 Januari	105,88	106,3	103,5	109,1
Februari	106,12	106,2	103,9	110,2
Maart	105,92	105,8	103,9	110,8

PRODUKTIE

I. — BRANDSTOFFEN EN METALLURGISCHE PRODUKTEN

55¹

Bron : Ministerie van Economische Zaken (Algemene Directie der Mijnen).

Tijdvak	Steenkolnmijnen									
	Gemiddeld aantal aanwezige arbeiders (duizenden)		Netto-hoeveelheid opgedolven steenkool per bekken (duizenden tonnen)						Gemiddeld aantal extractie-dagen	Voorraad einde tijdvak (duiz. tonnen)
	ondergrondse	onder- en bovengrondse	Bergen	Centrum	Charleroi	Luik	Kempen	Totaal		
1936-1938 Gemiddelde	87	125	408	353	640	451	541	2.425 ¹	24,0	1.502
1955 Gemiddelde	87	120	344	306	602	401	845	2.498	24,6	371
1956 Gemiddelde	89	121	332	300	581	378	872	2.463	23,4	179
1956 Januari	95	127	358	320	632	418	880	2.608	23,9	281
Februari	92	123	319	282	554	372	863	2.390	23,0	449
Maart	94	126	383	351	668	450	998	2.850	26,1	377
April	92	125	344	324	620	391	864	2.543	23,1	316
Mei	91	124	345	329	636	403	872	2.585	23,7	301
Juni	90	123	380	310	594	404	901	2.589	23,7	275
Juli	84	116	252	224	452	286	828	2.042	20,1	240
Augustus	83	114	265	249	520	314	838	2.186	22,2	228
September	82	114	305	275	527	341	778	2.226	22,7	218
Oktober	85	117	370	328	616	407	924	2.645	26,4	231
November	88	121	363	312	587	372	901	2.535	24,3	236
December	88	120	302	296	565	372	820	2.355	22,7	179
1957 Januari	87	119	325	297	588	377	830	2.417	23,7	210
Februari	0	0	333	296	575	361	820	2.385	0	0
Maart	0	0	350	302	592	380	897	2.521	0	0

¹ Inbegrepen 82.000 ton voortkomende van het bekken van Namen. De kolnmijnen van dit bekken, werden in 1942 verdeeld tussen de bekkens van Luik en Charleroi.

Bronnen : *Minist. van Economische Zaken (Algemene Directie der Mijnen en Nationaal Instituut voor de Statistiek.) — Minist. van Financiën (Accijnzen).*

Tijdvak	Cokes		Briketten		Ruwe petroleum (duizenden kiloliters)	Hoogovens in werking (einde tijdvak)	Voortbrenging der metaalnijverheid (duizenden tonnen)		
	Productie (duizenden tonnen)	Gemiddeld aantal arbeiders	Productie (duizenden tonnen)	Gemiddeld aantal arbeiders			Gietijzer	Ruw staal	Afgewerkt ijzer en staal
1936-1938 Gemiddelde	435	3.831	142	855	—	37	261	253	202
1955 Gemiddelde	550	4.328	129	571	453	51	449	492	366
1956 Gemiddelde	606	4.621	152	589	522	50	480	532	397
1955 Novembre	562	4.383	150	608	498	51	459	500	371
December	600	4.409	166	579	487	51	490	542	416
1956 Januari	600	4.444	156	609	536	51	489	542	416
Februari	561	4.451	119	600	502	51	442	493	379
Maart	609	4.528	164	592	547	51	498	560	429
April	590	4.542	155	604	594	51	474	524	390
Mei	608	4.628	157	595	622	50	476	519	380
Juni	594	4.642	155	580	593	51	493	561	422
Juli	605	4.667	120	584	552	49	451	463	320
Augustus	620	4.635	142	578	562	50	483	542	396
September	609	4.717	147	572	352	51	479	525	405
Oktober	635	4.728	177	603	559	50	511	581	440
November	608	4.732	171	599	425	50	481	536	403
December	631	4.738	159	548	418	50	483	540	389
1957 Januari	628	4.672	173	544	379	51	v 503	v 576	v 455

II. — TEXTIELGOEDEREN

Bron : *Nationaal Instituut voor de Statistiek.*

Tijdvak	Spinnerij (tonnen)							Produk- tie van rayon (tonnen)	Productie van ruwe weefsels van getouw gevallen (voor eigen rekening, voor openbare loondiensten en voor orders) (tonnen)				
	vlas- garen	jute- garen	hennep- garen	katoengaren		wollen garen			vlas	jute 1	katoen	wol 2	rayon
				fijn- spinnerij	kaard- spinnerij	kamwol	kaardwol						
1955 Gemiddelde	731	6.337	193	7.378	511	1.996	1.474	2.655	592	3.513	6.176	2.371	586
1956 Gemiddelde	763	6.374	171	7.602	476	2.219	1.559	2.731	601	3.221	6.636	2.574	687
1955 November	733	6.681	155	7.334	534	2.382	1.566	2.738	645	3.882	6.557	2.561	659
December	757	7.435	182	8.668	610	2.456	1.632	2.782	679	4.021	6.953	2.563	722
1956 Januari	844	7.002	220	7.702	566	2.246	1.521	2.753	618	3.496	6.570	2.530	662
Februari	721	6.884	205	7.478	483	2.253	1.449	2.617	609	3.316	6.036	2.468	615
Maart	784	8.091	193	8.630	467	2.265	1.653	2.896	656	3.301	6.890	2.654	762
April	742	6.506	200	7.023	450	2.056	1.421	2.708	582	3.150	5.997	2.441	670
Mei	648	6.093	158	7.476	472	2.130	1.517	2.807	548	3.349	5.985	2.454	615
Juni	787	6.102	227	7.632	485	2.184	1.683	2.645	602	3.386	6.496	2.749	693
Juli	585	4.837	121	4.480	363	1.659	1.257	1.927	492	2.634	5.259	2.420	528
Augustus	655	5.740	113	8.402	389	2.007	1.570	2.722	510	2.618	6.170	2.338	597
September	784	6.090	142	7.703	472	2.262	1.531	2.756	619	3.252	6.821	2.676	690
Oktober	952	6.685	176	8.178	559	2.612	1.746	2.998	661	3.508	7.895	2.922	789
November	795	6.255	158	8.923	529	2.585	1.692	2.999	691	3.362	8.092	2.811	833
December	860	6.288	138	7.601	476	2.369	1.671	2.949	625	3.281	7.426	2.419	787
1957 Januari	851	6.911	216	8.763	568	2.533	1.717	3.130	681	3.218	7.726	2.841	813

1 Incl. de jutetapijten.

2 Incl. wollen dekens en tapijten.

Bronnen : Nationaal Instituut voor de Statistiek en Bestuur der Douanen en Accijnzen.

Tijdvak	Cement	Kalk	Kalksteen	Synthetische ammoniak en derivaten			Samengestelde meststoffen	Papier		Baksteen		Suiker				Brouwerijen 4	Disilleerderijen (duizenden hectoliters)	Lucifers (miljoenen stukken)	Visserij Verkoop van vis 5	
				Primaire stikstof	Stikstof in de afgewerkte meststoffen	Papier		Karton	Gewone baksteen	i/d. dag komende steen	Productie		Voorraad (ruwe en gef. suiker)	In consumptie gebracht	Hooveelh. (duizenden tonnen)				Waarde (miljoenen franken)	
											Ruwe suiker	Geraffineerde suiker								
				(duizenden tonnen)				(miljoen. stuks)		(duizenden tonnen)										
1936-1938 Gem.	250 ¹	117 ²	154 ²				15,5 ¹			17,5	17,2	159	20,7	16,4	35,0	4.421	2,3	7,2		
1955 Gemiddelde	391	151	148	17,4	16,3	10,9	22,8	4,0	190	12,7	30,2	15,2	267	21,3	13,2	21,5	4.473	3,8	35,9	
1956 Gemiddelde	389	154	184	19,6	18,9	13,3	23,8	4,3	176	10,8	25,8	16,2	182	23,6	13,1	22,0	4.934	3,7	36,0	
1955 December	373	163	125	20,9	19,3	22,1	24,8	4,4	170	11,3	50,0	14,8	267	22,7	13,2	31,4	5.071	2,9	36,2	
1956 Januari	283	149	97	20,8	19,8	19,5	24,8	4,2	128	10,6	—	12,4	243	18,7	10,9	15,6	5.142	3,3	40,0	
Februari	92	143	50	17,2	17,0	7,6	25,8	4,1	88	9,1	2,7	13,2	225	17,1	9,3	18,7	4.726	4,5	34,9	
Maart	322	158	141	21,0	20,4	21,8	26,2	4,8	105	10,3	1,0	16,2	200	21,5	14,2	34,4	5.460	5,2	45,9	
April	427	149	160	20,4	19,8	18,6	21,3	4,3	142	10,9	2,7	13,2	174	17,0	14,3	13,1	4.932	4,0	36,3	
Mei	442	152	203	20,8	20,0	12,4	22,8	4,0	218	12,1	1,8	12,7	151	20,2	15,0	14,7	4.944	3,7	36,6	
Juni	480	162	203	19,7	19,1	4,5	24,6	4,8	217	8,0	0,1	11,2	120	22,1	15,7	29,4	4.977	2,7	32,2	
Juli	486	140	229	19,9	19,1	2,2	19,2	2,9	219	9,1	—	12,0	90	23,2	13,9	23,5	4.127	3,3	30,4	
Augustus	479	151	225	19,9	18,3	9,7	22,5	4,1	216	9,1	—	13,2	57	23,8	14,6	13,2	4.343	3,3	29,1	
September	458	161	242	19,5	18,8	14,6	23,7	4,5	207	10,4	0,2	13,9	20	24,9	12,5	29,6	4.093	3,6	32,8	
Oktober	455	169	276	20,6	20,2	17,3	26,6	4,8	221	13,0	100,3	25,3	82	23,2	11,8	24,6	6.057	4,2	39,9	
November	376	162	229	18,8	17,6	15,3	24,8	4,5	192	14,0	151,8	28,1	48	40,6	13,0	20,4	5.085	3,4	32,7	
December	365	158	147	17,0	15,1	15,7	23,5	4,1	158	13,1	49,0	22,7	182	30,5	12,1	27,1	5.324	3,3	40,7	
1957 Januari	317	166	157	17,3	13,4	16,8	28,1	4,6	128	13,1	2,9	16,5	160	23,9	11,4	17,3	5.552	3,7	42,4	
Februari	347			15,6	13,6	15,1	27,7	4,3	91	10,4	—	14,2	142	17,5	12,6	16,1				

¹ Gemiddelde 1938.

² Gemiddelde 1937-1938-1939.

³ Einde tijdvak.

⁴ Aangegeven grondstoffen (hoeveelheid meel en suiker). Incl. het Groothertogdom Luxemburg.

⁵ In de vismijnen te Oostende, Nieuwpoort, Zeebrugge en Blankenberge; in 1936-1937-1938 : enkel verkoop op de vismijn te Oostende. Excl. haring, sprot en garnalen.

IV. — ELEKTRISCHE ENERGIE *

(miljoenen kWh)

Bron : Ministerie van Economische Zaken — Bestuur van Energie.

Tijdvak	Voortbrenging 1				Invoer	Uitvoer	Totale stroomhoeveelheid opgenomen door het net (7) = (4) + (5) - (6)
	Centralen van de voortbrengers-verdelers		Centralen van de industriële zelfvoortbrengers 2	Totaal voor België (4) = (1) + (2) + (3)			
	Gemeentebedrijven (1)	Particuliere maatschappijen (2)					
1936-1938 Gemiddelde	20,4	190	228	438	5,5	2,2	441
1955 Gemiddelde	33,1	464	436	933	21,7	10,7	944
1956 Gemiddelde	36,1	508	443	987	28,9	22,3	994
1955 November	29,9	513	471	1.014	12,6	25,8	1.001
December	39,5	559	494	1.093	17,0	24,9	1.085
1956 Januari	45,5	537	458	1.041	24,4	20,6	1.044
Februari	40,9	521	442	1.003	20,7	22,8	1.001
Maart	38,8	529	474	1.041	20,5	33,4	1.028
April	33,3	489	435	957	20,0	28,2	949
Mei	29,6	467	425	922	29,3	9,8	941
Juni	33,2	462	417	912	41,4	5,2	948
Juli	23,0	423	387	833	32,5	6,1	859
Augustus	30,3	470	421	921	33,5	8,6	946
September	32,9	487	414	934	37,9	6,0	966
Oktober	40,8	566	484	1.091	30,8	38,6	1.083
November	40,7	567	477	1.085	29,5	44,2	1.070
December	44,2	583	480	1.107	26,1	44,4	1.088
1957 Januari	45,5	617	485	1.148	27,0	50,8	1.124

* Aantal centralen in werking in het begin van het jaar 1955 : 213; in het begin van het jaar 1956 : 196.

¹ Netto-voortbrenging van de centralen hebbende een totaal opgesteld vermogen van meer dan 100 kW.

² Tot december 1955 : bruto-voortbrenging.

V. — GAS
(Productie, Invoer en Uitvoer) ¹
(miljoenen kubieke meters)

59

Bron : Ministerie van Economische Zaken (Administratie van de Nijverheid).

Tijdvak	Productie					Invoer	Uitvoer	Saldo invoer uitvoer	Totaal in België beschikbaar gas
	der gas- fabrieken	der cokesfabrieken		der steenkool- mijnen	totaal				
		totaal	waarvan productie voor rechtstreekse industriële leveringen						
(1)	(2)	(3)	(4)	(5) = (1) + (2) + (4)	(6)	(7)	(8) = (6) - (7)	(9) = (5) + (8)	
1955 Gemiddelde	0,62	158,71	91,74	12,77	172	0,31	3,94	-3,63	168
1956 Gemiddelde	0,38	171,18	98,73	15,33	187	0,40	5,76	-5,36	182
1955 November	0,32	158,41	93,17	15,49	174	0,41	4,62	-4,21	170
December	0,26	172,86	101,88	16,43	190	0,43	5,19	-4,76	185
1956 Januari	0,27	178,09	103,73	18,28	197	0,44	5,70	-5,26	191
Februari	1,37	176,70	92,01	19,65	198	0,62	6,53	-5,91	192
Maart	0,29	177,32	101,52	16,69	194	0,41	6,47	-6,06	188
April	0,27	165,79	97,96	16,69	183	0,39	5,70	-5,31	177
Mei	0,31	169,66	99,78	14,38	184	0,41	5,85	-5,44	179
Juni	0,30	168,10	99,45	13,16	182	0,39	5,79	-5,40	176
Juli	0,32	157,11	92,09	13,25	171	0,19	5,59	-5,40	165
Augustus	0,32	168,25	98,25	11,59	180	0,40	3,09	-2,69	177
September	0,30	168,80	97,06	11,74	181	0,42	5,59	-5,17	176
Oktober	0,28	175,38	102,75	14,83	190	0,38	5,92	-5,54	185
November	0,25	173,52	100,74	17,75	192	0,37	6,20	-5,83	186
December	0,25	175,51	99,46	15,96	192	0,38	6,68	-6,30	185
1957 Januari	0,25	183,75	101,81	18,28	202	0,44	7,46	-7,02	195

¹ Deze statistiek betreft de gasproductie verkregen door droge distillatie van de steenkolen in de gas- en cokesfabrieken, gas waarbij gebeurlijk watergas, luchtgas, restgas uit de scheikundige binding, gas uit de hoogovens en metaan worden gevoegd. Zij omvat eveneens de productie van metaan dat rechtstreeks uit de steenkolenmijnen komt, alsook het vloeibaar gemaakte petroleumgas dat in pijpleidingen wordt vervoerd; al die gassen dienen voor de openbare gasverdeling.

Onderhavige statistiek omvat niet de hoeveelheden watergas, luchtgas, restgas, gas uit de hoogovens, metaangas of vloeibaar gemaakt gas, die buiten de producerende fabriek worden vermengd met gas voortkomend uit de droge distillatie van steenkolen met uitzondering van het gas dat rechtstreeks aan de openbare distributie wordt geleverd. Zij omvat niet het gas dat door de cokesfabrieken wordt geproduceerd of ontvangen, noch het kolengas of het andere gas, die voor de dekking van de eigen behoeften, voor het stoken der ovens, enz. worden gebruikt.

N. B. — a) De gasproductie vermeld in de kolommen (1) (2) (3) (4) is voor de openbare voorziening bestemd.

b) De gasproductie vermeld in de kolom (3) is bestemd voor de rechtstreekse leveringen aan andere afdelingen van de vennootschappen waartoe de betrokken cokesfabrieken behoren of aan andere juridisch onafhankelijke nijverheidsvennootschappen.

c) De gasproductie vermeld in kolom (4) omvat het steenkoolgas als dusdanig geleverd en het verbeterd steenkoolgas, waarmee eventueel al dan niet verwerkt vloeibaar gemaakt petroleumgas aan gemengd werd.

d) Het gasvolume voortgebracht door de cokesfabrieken en steenkolenmijnen wordt herleid tot 4.250 kcal., 0° C., 760 mm Hg.

e) Het totale aantal cokesfabrieken (particuliere maatschappijen die in 1955- en 1956 gas produceerden) bedraagt 18.

VERBRUIK *

I. — VERBRUIKSINDEXCIJFERS

65¹

A. — Maandelijke verkoopsindexcijfers : basis maandgemiddelde 1936-1938 = 100

Bron : Nationale Bank van België.

Maand	Grootwarenhuis						Winkels met bijhuizen		Coöperaties en patroonswinkels					
	Kleding		Meubilering		Huishoudelijke artikelen en diversen		Voedingswaren		Bakkerij		Voedingswaren		Kleding	
	1955	1956	1955	1956	1955	1956	1955	1956	1955	1956	1955	1956	1955	1956
Januari	421	593	543	581	615	688	431	446	223	225	674	706	716	707
Februari	366	377	550	520	604	609	423	456	220	235	647	744	527	589
Maart	460	601	626	700	661	837	446	488	247	258	698	755	574	686
April	565	528	636	643	742	765	445	425	241	230	664	665	582	567
Mei	518	608	624	668	718	835	424	465	234	233	659	703	521	587
Juni	551	583	575	689	716	882	430	464	241	248	658	720	475	529
Juli	586	647	572	605	813	912	444	459	231	227	671	690	440	481
Augustus	572	444	514	587	753	883	422	474	231	241	662	741	425	498
September	491	494	667	660	771	831	446	495	235	235	672	737	591	566
Oktober	639	663	629	665	794	854	445	478	244	252	696	760	674	698
November	566	774	583	636	1.124	1.288	429	675	224	235	670	970	564	724
December	662	753	637	693	1.290	1.395	525	631	256	251	828	869	603	674
	1956	1957	1956	1957	1956	1957	1956	1957	1956	1957	1956	1957	1956	1957
Januari	593	558	581	647	688	784	446		225		706		707	

* Voor het verbruik van suiker, zie tabel nr. 562.

B. — Maandelijke verkoopsindexcijfers : basis maandgemiddelde 1953 = 100

65²

Bron : Nationaal Instituut voor de Statistiek.

Maand	Algemeen indexcijfer	Grootwarenhuizen met menigvuldige afdelingen																				
		Voeding				Kleding					Meubilering			Huishouden			Tabak	Boek-papierhandel			Parf.	
		Bederfelijk	Niet bederfelijk	Restaurant	Totaal	Stoffen per meter	Bovenkleding heren	Bovenkleding dames	Linnen, ondergoed, hemden en hoeden	Totaal 1	Textiel	Meubelen, luchters	Totaal	Huishoud-artikelen	Huishoudtoestellen, elektriciteit	Totaal	Rookgerief	Boekhandel	Papierhandel	Totaal	Toilet	Spelen, speelgoed, sport, reis
1956 Februari ...	96	138	127	97	130	79	61	55	89	77	87	93	90	91	136	99	100	90	85	85	89	31
Maart	132	158	157	136	155	139	148	131	131	128	132	126	129	127	144	130	126	122	108	110	123	66
April	110	124	114	128	121	114	136	107	108	108	113	110	112	112	143	117	101	95	97	97	107	60
Mei	119	119	116	118	118	119	158	134	139	129	111	130	120	117	161	125	105	86	92	91	113	84
Juni	120	128	118	123	124	101	145	105	145	120	114	125	119	122	163	129	126	97	89	90	120	95
Juli	121	103	104	129	106	101	160	130	172	135	115	120	117	119	160	126	121	111	88	92	129	122
Augustus	111	115	118	125	117	73	102	88	109	95	106	110	108	124	149	128	121	106	180	169	121	77
September	113	121	126	115	122	92	104	99	102	98	117	126	121	117	196	131	116	96	190	176	107	49
Oktober ...	123	131	128	138	132	110	173	145	135	136	112	128	115	121	223	139	123	109	109	109	110	75
November ..	163	152	223	141	175	117	167	115	176	151	125	99	113	121	194	133	154	260	147	163	150	367
December ..	166	162	186	165	170	96	145	119	179	154	115	116	116	149	246	166	271	285	222	231	172	252
1957 Januari ...	117	131	114	138	126	104	103	91	144	115	144	107	127	112	207	128	120	113	115	114	104	40
Februari ...	105	128	116	124	124	93	67	68	96	84	109	122	115	117	184	129	107	95	96	96	99	45

1 Dit totaal omvat daarenboven : mercerie, linten, patronen; schoenen, pantoffels; allerlei opschikartikelen.

65³

Maand	Grote ondernemingen gespecialiseerd in kleding			Coöperaties										Winkels met bijhuizen		Groot-handel	
	Heren	Dames	Ondergoed en bijkom. kledingstukken	Algemeen indexcijfer	Bakkerij	Voeding behalve bakkerij	Kleding	Meubilering	Huishouden	Tabak	Boekhandel, papierhandel	Parfumerie, weelde-artikelen	Restaurant tea-room	Verschillende	Onderg., bijkom. kledingstukken, opschikartikelen	Schoenen	Algemene voedingswaren
1956 Februari	64	39	48	122	103	127	115	92	94	92	53	111	78	151	74	v 70	v117
Maart	164	122	107	126	114	131	136	146	122	106	78	141	105	102	109	v 85	v122
April	151	120	96	111	101	116	114	160	98	102	77	116	110	89	84	v 98	v110
Mei	144	116	100	117	102	122	119	123	109	90	89	138	117	108	110	v134	v128
Juni	124	88	103	125	109	126	103	108	105	99	123	116	107	191	104	v 99	v121
Juli	120	94	126	113	99	118	88	198	97	105	153	139	122	112	134	v119	v117
Augustus	80	58	58	120	106	127	91	117	103	105	146	119	109	144	77	v 76	v136
September	100	83	77	123	103	128	106	196	101	99	230	101	114	132	87	v103	v130
Oktober	150	146	103	130	110	133	137	159	111	108	115	122	112	135	107	v102	v133
November	144	101	109	153	103	167	156	135	107	113	137	171	108	162	125	v113	v204
December	132	97	141	140	112	150	136	105	107	135	116	164	129	131	138	v124	v164
1957 Januari	113	v 97	134												v103	v 86	
Februari	73	v 50	60												v 95	v 89	

II. — TABAKSVERBRUIK
(Produktie en invoer)

66

Bron : Administratie der Douanen en Accijnzen.

Tijdvak	Sigaren	Sigarillo's	Sigaretten	Rook-, snuif- en pruim-tabak
	(miljoenen stuks)			(tonnen)
1936-1938 Gemid.	16,2	49,4	430	1.097
1955 Gemiddelde	13,1	44,7	720	788
1956 Gemiddelde	14,4	47,9	740	770
1956 Maart	9,6	31,2	626	678
April	12,7	48,2	851	781
Mei	12,4	41,5	748	796
Juni	14,4	53,6	722	800
Juli	12,4	46,4	830	798
Augustus	15,3	50,2	773	756
September	17,1	56,1	772	766
Oktober ...	22,1	55,7	769	798
November ..	17,3	47,5	865	757
December ..	16,8	57,5	624	860
1957 Januari ...	15,6	42,0	773	787
Februari ...	14,2	41,8	741	652
Maart	12,3	35,1	724	698

III. — SLACHTINGEN IN DE 12 VOOR- 67
NAAMSTE SLACHTHUIZEN VAN HET LAND

Tijdvak	Grootvee (Ossen, stieren, koeien, varzen)	Paarden	Kalveren	Varkens, biggen	Schape, lammeren, geiten
	(duizenden)				
1936-1938 Gemid.	16,5	0,7	12,2	26,7	6,5
1955 Gemiddelde	21,0	3,7	10,9	31,3	5,6
1956 Gemiddelde	19,1	3,5	9,5	33,9	5,1
1956 Februari ...	20,2	3,8	10,1	34,7	8,6
Maart	18,3	3,8	10,9	31,1	3,5
April	19,4	3,6	10,9	33,0	2,4
Mei	20,0	3,5	12,1	36,0	2,4
Juni	16,7	3,2	9,3	32,0	1,8
Juli	16,6	3,4	8,6	31,0	1,5
Augustus ..	20,1	3,6	10,1	35,2	1,9
September ..	17,7	3,4	8,1	31,0	2,8
Oktober ...	22,1	3,8	9,8	41,1	8,5
November ..	18,1	2,6	7,4	33,7	10,5
December ..	19,0	2,9	8,0	34,8	8,2
1957 Januari ...	18,0	2,2	8,1	32,3	8,3
Februari ...	18,3	2,8	7,7	32,2	5,4

VERVOER

I. — BEDRIJVGHEID VAN DE NATIONALE MAATSCHAPPIJ VAN BELGISCHE SPOORWEGEN 70¹

a) Bedrijfsontvangsten en -uitgaven

(miljoenen franken)

Tijdvak	Ontvangsten				Uitgaven	Overschot der totale ontvangsten op de uitgaven	Bedrijfs-coëfficiënt
	Reizigers en bagage	Goederen	Diversen ²	Totaal			
1938 Gemiddelde ¹	74	147	5	226	239	— 13	106
1954 Gemiddelde	291	557	107	955	956	— 1	100
1955 Gemiddelde	319	604	111	1.034	996	38	96
1955 September	331	625	108	1.064	1.006	58	94
Oktober	307	648	113	1.068	1.009	59	94
November	284	657	109	1.050	986	64	94
December	313	629	118	1.060	978	82	92
1956 Januari	325	584	140	1.049	1.015	34	97
Februari	271	566	126	963	1.022	— 59	106
Maart	308	706	137	1.151	1.035	116	90
April	328	624	129	1.081	982	99	91
Mei	326	624	128	1.078	1.017	61	94
Juni	320	650	153	1.123	1.035	88	92
Juli	406	571	135	1.112	1.020	92	92
Augustus	385	603	132	1.120	1.100	20	98
September	345	613	130	1.088	1.008	80	93
Oktober	326	703	136	1.165	1.059	106	91
November	302	684	131	1.117	1.035	82	93

¹ Nord-Belge inbegrepen.

² Incl. de toelagen van de Staat als vergoeding voor de ontoereikende tarieven en de verhoging van de prijs der brandstoffen.

b) Aantal wagens aan de nijverheid geleverd ¹

c) Transportstatistiek

1° Algemeen spoorverkeer

70²

Tijdvak	A	B	C	A + C	Reizigers		Wagenladingen ²				
					Aantal	Reizigers-km.	Vervoerde tonnen	Ton-km.			Totaal
								Belgisch binnenl. vervoer	Internat. vervoer	Doorvoer	
:(duizenden)				:(miljoenen)		duizenden	:(miljoenen)				
1938 Gemiddelde ³	389	115	91	480	16,8	535	6.169	186	154	88	428
1954 Gemiddelde	264	97	58	322	18,9	630	5.104	162	218	90	470
1955 Gemiddelde	279	100	67	346	19,4	654	5.745	175	261	111	547
1955 September	300	98	68	368	19,8	659	5.935	193	262	101	555
Oktober	302	95	69	371	19,8	647	6.210	197	268	106	571
November	297	97	71	368	20,6	670	6.224	197	268	129	594
December	298	106	76	374	21,0	683	6.276	184	286	146	617
1956 Januari	263	99	64	327	20,4	660	5.592	162	261	118	541
Februari	225	81	63	288	19,2	596	4.799	143	235	138	516
Maart	305	108	78	383	21,2	685	6.463	201	295	153	649
April	277	96	64	341	21,0	692	5.851	185	257	109	551
Mei	284	96	63	347	20,6	721	5.772	186	244	117	547
Juni	301	96	71	372	19,5	697	6.267	203	277	127	607
Juli	258	80	63	321	18,8	747	5.331	169	260	117	546
Augustus	272	84	63	335	18,9	718	5.773	177	264	124	565
September	274	83	65	339	20,0	671	5.647	180	254	115	549
Oktober	316	102	72	388	21,2	700	6.655	220	282	138	640
November	295	100	73	368	21,6	713	6.316	202	266	138	606

A. — Aantal wagens aan de nijverheid afgeleverd en belast bij het vertrek aan de Belgische stations (incl. deze voor het vervoer van kolen, cokes en briketten).

B. — Aantal wagens meer speciaal voor het vervoer van kolen, cokes en briketten afgeleverd.

C. — Aantal geladen wagens komend van vreemde netten en bestemd, hetzij voor stations van het net van de Maatschappij, hetzij voor stations van andere netten.

¹ Spoorwagens van de Nationale Maatschappij en van particulieren.

² Vanaf januari 1956, militair vervoer inbegrepen.

³ Nord-Belge inbegrepen, behalve wat de ton-km betreft.

I. — **BEDRIJVIGHEID VAN DE NATIONALE MAATSCHAPPIJ VAN BELGISCHE SPOORWEGEN** (vervolg)

c) **Transportstatistiek**

70³

2° **Vervoer der voornaamste zware goederen**

A. — **Gezamenlijk verkeer** ¹

Tijdvak	Tonnen-km.	Totaal	Landbouw- en voedings- produkten	Brand- stoffen	Nijver- heids- oliën	Ertsen	Metaal- waren	Bouw- materiaal. produkten der groef- bedrijven	Textiel	Schei- kundige produkten	Diversen
	(miljoenen)										
1955 Gemiddelde ...	547	5.745	185	2.425	79	946	792	1.011	27	259	21
1955 September ...	555	5.935	94	2.422	77	961	767	1.232	81	281	20
Oktober	571	6.210	450	2.335	77	983	833	1.267	19	224	22
November	594	6.224	569	2.323	82	957	861	1.070	22	316	24
December	617	6.276	257	2.564	86	1.034	951	1.009	23	330	22
1956 Januari	541	5.592	108	2.392	82	961	861	796	19	304	69
Februari	516	4.799	114	1.972	84	798	897	488	23	348	75
Maart	649	6.463	180	2.644	97	1.063	1.040	1.004	27	338	70
April	551	5.851	122	2.335	83	1.007	878	1.092	24	242	68
Mei	547	5.772	114	2.326	76	896	880	1.131	26	256	65
Juni	607	6.267	92	2.371	74	1.036	1.012	1.247	22	342	71
Juli	546	5.331	81	2.006	68	919	768	1.133	16	272	68
Augustus ...	565	5.773	97	2.130	78	1.037	879	1.188	20	281	63
September ...	549	5.647	97	2.076	74	994	888	1.137	55	265	61
Oktober	640	6.655	391	2.510	87	1.084	1.030	1.136	30	318	69
November	606	6.316	503	2.538	92	932	894	974	17	301	65

¹ Vanaf januari 1956, militair vervoer inbegrepen.

B. — **Belgisch binnenlands verkeer** ¹

70⁴

Tijdvak	Totaal	Landbouw- en voedings- produkten	Brand- stoffen	Nijver- heids- oliën	Ertsen	Metaal- waren	Bouw- materiaal, produkten der groef- bedrijven	Textiel	Schei- kundige produkten	Diversen	II
											Nationale Maatsch. van Buurt- spoorweg- Vervoer T.-km. (duizend.)
1955 Gemiddelde ...	3.028	95	1.596	29	180	307	688	8	122	3	1.201
1955 September ...	3.194	33	1.593	28	183	327	844	52	131	3	1.021
Oktober	3.399	330	1.568	27	191	325	867	3	87	2	2.744
November	3.371	419	1.595	34	190	299	710	1	120	3	2.453
December	3.206	131	1.739	32	198	341	629	2	133	1	1.552
1956 Januari	2.866	28	1.636	33	156	338	530	1	128	16	690
Februari	2.229	31	1.380	25	111	297	256	1	115	13	368
Maart	3.300	39	1.826	38	170	369	676	2	164	16	795
April	3.140	30	1.636	35	193	324	771	1	131	19	818
Mei	3.142	24	1.625	31	181	322	807	1	134	17	790
Juni	3.319	28	1.645	26	186	383	872	1	162	16	906
Juli	2.690	29	1.331	21	169	272	715	1	135	17	778
Augustus	2.979	30	1.465	23	183	312	810	5	137	14	792
September ...	2.971	33	1.426	26	186	336	788	30	133	13	768
Oktober	3.595	272	1.753	31	206	383	772	7	156	15	1.734
November	3.408	360	1.720	34	173	328	639	1	136	17	2.000

¹ Vanaf januari 1956, militair vervoer inbegrepen.

* De cijfers voor december 1956 en januari 1957 belopen respectievelijk 1.135 en 556.

III. — HAVENVERKEER
a) Haven van Antwerpen

71¹

Bronnen : Havendienst der stad Antwerpen en Nationaal Instituut voor de Statistiek.

Tijdvak	Zeevaart						Binnenvaart					
	Aangekomen			Vertrokken			Aangekomen			Vertrokken		
	Aantal schepen	Belgische netto-tonne-maat (duizend. register-tonnen)	Goederen (duizend. metrieke tonnen) 1	Aantal schepen		Goederen (duizend. metrieke tonnen) 1	Aantal schepen	Laad-vermogen (duizend. m ³)	Goederen (duizend. metrieke tonnen) 2	Aantal schepen	Laad-vermogen (duizend. m ³)	Goederen (duizend. metrieke tonnen) 2
				geladen	op balast							
1955 Gemiddelde ...	1.144	2.830	1.439	979	163	1.234	3.632	1.636	697	3.640	1.643	934
1956 Gemiddelde ...	1.299	3.172		1.087	206		4.032	1.850	719	3.957	1.821	1.194
1956 Maart	1.392	3.192	1.958	1.209	240	1.262	4.000	1.804	695	4.254	1.941	1.270
April	1.309	3.150	1.651	1.100	182	1.305	4.043	1.909	790	3.975	1.879	1.163
Mei	1.281	3.091	1.678	1.117	180	1.284	4.202	1.923	781	3.998	1.816	1.123
Juni	1.343	3.245	1.912	1.149	197	1.504	4.253	1.920	734	4.078	1.856	1.166
Juli	1.363	3.366	2.031	1.111	220	1.066	4.324	1.990	781	4.238	1.943	1.319
Augustus	1.308	3.402	2.205	1.076	231	1.468	4.371	2.044	744	4.384	2.076	1.424
September ...	1.259	3.013	1.690	1.025	216	1.192	4.292	1.966	765	4.298	1.977	1.348
Oktober	1.327	3.342	2.202	1.120	223	1.205	4.621	2.097	840	4.377	1.996	1.344
November	1.261	3.097	2.002	1.050	204	1.189	4.286	1.960	746	4.239	1.948	1.321
December	1.330	3.240		1.069	234		4.342	1.993	744	4.147	1.926	1.257
1957 Januari	1.378	3.287		1.155	251		4.368	1.957	750	4.196	1.936	1.222
Februari	1.295	2.900		1.081	172		3.733	1.779	742	3.723	1.748	1.054
Maart	1.408	3.231		1.198	211		4.145	1.937	833	4.012	1.839	1.106

1 Internationaal verkeer. — 2 Internationaal en binnenlands verkeer.

b) Haven van Gent

71²

Bronnen : Havendienst van Gent en Nationaal Instituut voor de Statistiek.

Tijdvak	Zeevaart						Binnenvaart	
	Aangekomen			Vertrokken			Goederen 1	
	Aantal schepen	Tonnemaat (duizenden register-ton.)	Goederen (duizenden metrieke tonnen) 1	Aantal schepen	Tonnemaat (duizenden register-ton.)	Goederen (duizenden metrieke tonnen) 1	Gelost	Geladen
1955 Gemiddelde	184	154	155	182	152	118	144	155
1956 Gemiddelde	196	178		195	177			
1956 Februari	177	154	134	184	166	103	53	65
Maart	205	182	221	198	189	89	103	63
April	183	146	186	188	134	72	159	119
Mei	200	178	180	203	183	102	157	95
Juni	191	183	201	186	178	97	163	108
Juli	201	175	234	197	187	80	164	96
Augustus	197	193	262	191	178	59	178	91
September	199	189	278	201	203	77	165	109
Oktober	209	211	240	217	209	77	173	98
November	185	176	263	185	179	70	140	103
December	197	164		191	148			
1957 Januari	207	162		210	180			
Februari	233	162		224	157			

1 Internationaal verkeer.

IV. — ALGEMENE BEWEGING DER BINNENSCHPEEVAART

72

Bron : Nationaal Instituut voor de Statistiek.

Tijdvak	Geladen schepen															
	Binnen- verkeer				Invoer				Uitvoer				Door- voer			
	Binnen- verkeer	Invoer	Uitvoer	Door- voer	Gehele verkeer	Binnen- verkeer	Invoer	Uitvoer	Door- voer	Gehele verkeer	Binnen- verkeer	Invoer	Uitvoer	Door- voer	Gehele verkeer	
																(aantal)
1954 Gemiddelde	6.838	3.672	2.914	580	14.004	1.745	1.317	1.062	134	4.258	169,7	86,2	69,3	17,8	343,0	
1955 Gemiddelde	7.161	3.845	3.379	698	15.083	1.881	1.370	1.319	167	4.737	184,8	92,1	84,8	23,1	384,8	
1955 Oktober ...	8.187	4.216	3.583	742	16.728	2.129	1.507	1.398	182	5.216	206,3	100,6	89,9	26,0	422,8	
November ...	7.394	3.728	3.118	747	14.987	1.934	1.322	1.130	180	4.566	180,5	91,8	70,9	25,7	368,9	
December ...	7.661	3.484	3.078	875	15.098	2.038	1.261	1.167	204	4.670	193,9	83,9	79,0	28,4	385,2	
1956 Januari ...	6.839	3.120	3.054	626	13.639	1.886	1.145	1.157	150	4.338	186,8	71,6	74,8	22,0	355,2	
Februari	2.701	1.140	1.069	217	5.127	716	457	442	51	1.666	51,8	22,0	24,8	7,7	106,3	
Maart	7.186	3.448	3.055	702	14.391	1.978	1.251	1.191	167	4.587	197,5	77,4	76,3	23,1	374,3	
April	7.585	3.934	3.628	728	15.875	1.976	1.389	1.371	171	4.907	196,2	98,7	90,7	24,0	409,6	
Mei	7.955	4.297	3.589	727	16.568	2.107	1.572	1.345	170	5.195	201,3	105,4	92,0	23,8	422,5	
Juni	8.152	4.181	3.824	652	16.809	2.054	1.581	1.414	158	5.207	195,5	103,1	94,5	21,9	415,0	
Juli	7.879	3.967	3.538	634	16.018	2.005	1.483	1.323	155	4.966	204,0	95,8	86,6	22,4	408,8	
Augustus ...	7.730	4.401	3.710	582	16.423	2.023	1.591	1.362	147	5.123	194,6	104,8	89,0	22,2	410,6	
September ...	8.240	4.216	3.379	483	16.318	2.125	1.544	1.273	115	5.057	206,3	101,6	79,1	17,3	404,3	
Oktober ...						2.185	1.605	1.391	126	5.307						

BUITENLANDSE HANDEL
VAN DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE

NOMENCLATUUR DER AFDELINGEN VAN DE BIJZONDERE HANDEL
VOLGENS DE TYPE-CLASSIFICATIE VAN DE INTERNATIONALE HANDEL (T.C.I.H.)

75

Bron : Nationaal Instituut voor de Statistiek.

Tijdvak	(0) Voedings- waren	(1) Dran- ken en tabak	(2) Niet eetbare grond- stoffen behalve brand- stoffen	(3) Mine- rale brand- stoffen, smeer- middel- en der- gelijke prod.	(4) Oliën en vetten van dierlijke of plant- aardige oorsprong	(5) Schei- kundige produk- ten	(6) Fabri- katen hoofdza- kelijk gerung- schikt volgens grond- stof	(7) Ma- chines en vervoer- mate- riaal	(8) Diverse fabri- katen	(9) Niet elders genoem- de goe- deren	Totaal	Gemid- delde prijs per ton (franken)	Uitvoer-(+) of invoersaldo (-) van de han- delsbalans (miljoenen franken)	Verhou- ding van uitvoer tot invoer in pct.
Invoer.														
Waarde (miljoenen franken)														
1954 Gemiddelde ...	1.709	176	2.441	1.065	122	556	2.269	1.712	476	98	10.624	2.881		
1955 Gemiddelde ...	1.589	177	2.725	1.208	164	645	2.796	1.918	529	99	11.850	2.879		
1956 Februari	1.398	139	2.540	1.204	129	640	3.017	2.074	494	40	11.675	3.549		
Maart	1.877	184	2.946	1.537	240	770	3.014	2.635	671	63	13.937	3.155		
April	1.562	184	2.886	1.359	125	701	3.479	2.341	556	48	13.241	2.956		
Mei	1.799	194	2.966	1.441	142	710	3.456	2.374	578	39	13.699	3.024		
Juni	1.672	216	3.275	1.346	97	702	2.905	2.869	572	33	13.687	2.934		
Juli	1.618	171	2.866	1.511	118	671	3.176	2.453	533	39	13.156	2.751		
Augustus	1.704	170	2.993	1.687	121	666	3.329	1.948	564	31	13.213	2.654		
September ...	1.826	195	3.005	1.298	130	759	2.824	2.214	671	34	12.956	2.826		
Oktober	2.043	221	3.355	1.868	141	807	3.577	2.435	694	33	15.174	2.876		
November	2.115	208	3.070	1.700	164	802	3.131	2.587	602	32	14.411	3.000		
December											15.580	3.240		
1957 Januari											15.330	3.267		
Februari ...											14.142	3.262		
Uitvoer.														
1955 Gemiddelde ...	415	20	870	778	92	781	6.730	1.291	458	145	11.580	4.547	- 270	97,7
1956 Gemiddelde ...											13.177	5.169		
1956 Februari	439	17	844	521	103	885	6.994	1.288	478	156	11.725	6.263	+ 50	100,5
Maart	524	30	882	730	119	863	7.883	1.587	557	155	13.330	6.098	- 607	95,6
April	600	21	860	927	130	818	7.845	1.687	553	152	13.593	4.988	+ 352	102,7
Mei	637	27	970	933	123	900	8.064	1.825	529	167	14.175	4.869	+ 476	103,5
Juni	511	30	949	949	65	911	8.253	1.478	556	171	13.873	4.717	+ 186	101,4
Juli	399	29	793	786	71	802	7.059	1.558	516	135	12.148	4.773	-1.008	92,3
Augustus	452	29	697	888	68	851	6.864	1.537	571	174	12.131	4.511	-1.082	91,8
September ...	498	25	861	781	101	794	7.830	1.350	607	144	12.991	4.979	+ 35	100,3
Oktober	528	26	1.109	753	57	836	8.417	1.641	690	177	14.234	5.676	- 940	93,8
November	562	29	942	761	102	836	7.558	1.305	581	170	12.846	5.038	-1.565	89,1
December	566	27	1.026	732	60	866	7.980	1.433	592	148	13.430	5.624	-2.150	86,2
1957 Januari											14.405	5.960	- 925	94,0
Februari ...											12.742	5.896	-1.400	90,1
Invoer.														
Gewicht (duizenden tonnen)														
1954 Gemiddelde ...	298	9,3	1.986	1.102	10,2	112	129	33,5	4,8	1,8	3.687			
1955 Gemiddelde ...	256	9,8	2.273	1.245	13,4	123	153	35,4	5,2	1,9	4.116			
1956 Februari	206	6,9	1.634	1.149	10,8	122	123	31,4	4,6	2,1	3.290			
Maart	280	10,9	2.239	1.465	19,3	175	165	52,6	5,9	3,7	4.417			
April	228	10,6	2.462	1.370	9,9	169	170	51,2	5,4	2,7	4.479			
Mei	280	11,4	2.449	1.417	11,0	149	162	42,3	6,0	2,2	4.530			
Juni	249	12,2	2.708	1.333	7,2	139	159	50,0	6,2	1,6	4.665			
Juli	245	62,1	2.644	1.483	9,2	124	160	47,4	5,8	1,9	4.783			
Augustus	269	9,5	2.785	1.582	9,3	123	159	33,8	5,9	1,6	4.978			
September ...	299	9,7	2.695	1.246	10,6	132	147	36,6	6,7	1,7	4.585			
Oktober	363	42,1	2.707	1.771	10,7	135	185	54,5	7,0	1,5	5.276			
November	372	11,2	2.442	1.615	11,9	150	160	34,7	6,2	1,4	4.804			
December											4.808			
1957 Januari											4.693			
Februari ...											4.335			
Uitvoer.														
1955 Gemiddelde ...	71	1,8	408	853	6,6	306	811	29,6	5,0	54,6	2.547			
1956 Gemiddelde ...											2.549			
1956 Februari	64	2,5	230	466	7,1	336	661	26,7	5,1	74,0	1.872			
Maart	56	1,3	289	648	7,9	286	789	31,7	6,4	71,0	2.186			
April	89	1,8	531	827	8,4	317	848	36,7	6,3	59,9	2.725			
Mei	98	2,3	602	865	7,4	351	862	39,0	6,0	78,4	2.911			
Juni	63	2,7	580	823	4,6	398	952	30,9	5,9	81,2	2.941			
Juli	45	2,2	572	666	4,7	334	829	35,8	4,7	51,9	2.545			
Augustus	51	4,6	538	758	4,5	353	853	39,2	5,6	82,0	2.689			
September ...	63	2,0	604	647	7,1	332	865	23,7	5,6	59,8	2.609			
Oktober	71	1,7	520	617	3,9	298	882	30,8	5,9	76,5	2.508			
November ...	82	1,9	535	631	7,1	336	847	21,5	6,2	81,6	2.550			
December	73	1,7	495	637	4,0	298	802	22,0	5,6	50,5	2.388			
1957 Januari											2.417			
Februari ...											2.161			

WERKLOOSHEID

I. — GEHELE EN GEDEELTELIJKE WERKLOOSHEID

81¹

Bron : Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid.

Tijdvak	Aantal gecontroleerde werklozen						Verloren werkdagen		
	Ingeschreven tijdens de maand			Daggemiddelden			geheel werklozen	gedeeltelijk en toevallig werklozen	Totaal
	geheel werklozen	gedeeltelijk en toevallig werklozen	Totaal	geheel werklozen	gedeeltelijk en toevallig werklozen	Totaal			
	(duizenden)						(duizenden)		
1956 Maart	148	161	309	116	50	166	2.789	1.181	3.970
April	129	118	247	101	34	135	2.817	958	3.775
Mei	109	98	207	85	30	115	1.880	652	2.532
Juni	97	127	225	78	35	113	1.868	852	2.720
Juli	96	91	187	73	25	98	2.101	734	2.835
Augustus	85	204	289	67	33	100	1.539	755	2.294
September	93	85	178	66	21	87	1.983	639	2.622
Oktober	85	86	171	66	23	89	1.526	533	2.059
November	93	146	239	74	35	109	1.706	814	2.520
December	118	214	332	89	53	142	2.505	1.489	3.994
1957 Januari	122	194	316	102	77	179	2.439	1.853	4.292
Februari	116	162	278	98	51	149	2.339	1.229	3.568
Maart				86	26	112			

II. — INDELING DER GECONTROLEERDE WERKLOZEN PER PROVINCIE

81²

Bron : Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid.

Tijdvak	Week		Aantal werkdagen	Het Rijk	Antwerpen	Brabant	West-Vlaanderen	Oost-Vlaanderen	Henegouwen	Luik	Limburg	Luxemburg	Namen
	van	tot											

Daggemiddelde der maand

1956 Maart	—	—	24	166,0	32,7	26,3	30,4	40,7	13,1	10,5	7,2	1,9	3,2
April	—	—	28	134,7	27,6	21,6	25,0	34,8	10,9	7,8	4,4	0,5	2,1
Mei	—	—	22	115,2	22,1	18,8	21,1	30,7	9,9	7,0	3,6	0,2	1,8
Juni	—	—	24	113,1	21,9	18,5	18,6	29,5	13,0	6,5	3,1	0,2	1,8
Juli	—	—	29	97,7	18,5	17,4	15,8	26,9	8,6	6,0	2,7	0,2	1,6
Augustus	—	—	23	99,7	16,3	16,4	13,2	24,0	15,9	7,7	4,4	0,2	1,6
September	—	—	30	87,3	17,3	15,6	13,7	22,3	7,8	6,0	2,7	0,3	1,6
Oktober	—	—	23	89,5	18,6	15,5	15,1	21,6	7,5	6,3	2,9	0,4	1,6
November	—	—	23	109,1	22,9	19,2	18,6	24,8	8,7	7,1	4,5	1,1	2,2
December	—	—	28	142,1	29,1	23,7	26,2	32,0	11,3	9,0	6,0	2,1	2,7
1957 Januari	—	—	24	178,7	36,1	29,6	30,3	38,1	14,8	12,1	9,5	3,9	4,2
Februari	—	—	24	148,7	31,0	24,5	26,6	31,7	11,7	9,4	7,1	3,2	3,5
Maart	—	—	30	112,4	25,8	19,2	19,1	24,2	8,7	7,3	5,0	0,9	2,2

Daggemiddelde der week

1957 Maart	3	9	6	125,5	28,5	21,2	21,3	26,5	9,7	8,2	5,9	1,6	2,6
	10	16	6	116,8	28,0	19,5	19,8	24,9	8,8	7,5	5,2	0,9	2,2
	17	23	6	109,6	25,0	18,8	18,9	23,7	8,4	7,1	4,9	0,7	2,1
	24	30	6	106,0	23,6	18,3	18,0	23,3	8,4	7,1	4,6	0,7	2,0
	31	6/4	6	103,8	24,0	18,2	17,1	22,6	8,4	6,7	4,3	0,5	2,0
April	7	13	6	102,2	24,7	17,3	16,1	22,9	8,3	6,5	4,1	0,4	1,9

III. — DAGGEMIDDELDE DER GECONTROLEERDE WERKLOZEN

81³

Bron : Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid.

Tijdvak	Totaal			Volledig werklozen			Gedeeltelijk werklozen		
	Mannen	Vrouwen	Totaal	Mannen	Vrouwen	Totaal	Mannen	Vrouwen	Totaal
	(duizenden)								
1955 Gemiddelde	114,2	58,2	172,4	75,1	41,4	116,5	39,1	16,8	55,9
1956 Gemiddelde	101,4	43,4	144,8	61,4	29,7	91,1	40,0	13,7	53,7
1956 Maart	115,6	50,4	166,0	80,5	35,7	116,2	35,1	14,7	49,8
April	86,9	47,8	134,7	67,2	33,3	100,5	19,7	14,5	34,2
Mei	71,3	43,9	115,2	54,8	30,6	85,4	16,5	13,3	29,8
Juni	70,9	42,2	113,1	49,6	28,2	77,8	21,3	14,0	35,3
Juli	61,1	36,6	97,7	47,3	25,1	72,4	13,8	11,5	25,3
Augustus	66,1	33,6	99,7	43,2	23,7	66,9	22,9	9,9	32,8
September	55,2	32,1	87,3	42,6	23,4	66,0	12,6	8,7	21,3
Oktober	56,9	32,6	89,5	42,6	23,7	66,3	14,3	8,9	23,2
November	74,6	34,5	109,1	48,9	24,9	73,8	25,7	9,6	35,3
December	101,1	41,0	142,1	62,8	26,4	89,2	38,3	14,6	52,9
1957 Januari	138,9	39,8	178,7	73,6	27,9	101,5	65,3	11,9	77,2
Februari	111,7	37,0	148,7	70,5	27,0	97,5	41,2	10,0	51,2
Maart	78,6	33,8	112,4	61,4	25,1	86,5	17,2	8,7	25,9

IV. — INDELING DER INGESCHREVEN WERKLOZEN NAAR BEDRIJFSGROEP

81⁴

(Daggemiddelde van het aantal gecontroleerde werklozen) (duizenden)

Bron : Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid.

Tijdvak	Landbouw	Bosbouw, jacht, visvangst	Mijnen	Steen	Aardewerk, glas	Diamant	Bouw-nijverheid	Hout, ameublement	Metaal	Chemie	Papier	Boek	Textiel	Kleding	Leder, hui-den, schoen-nijverheid	Voeding, tabak	Verkeer	Haven-arbeiders	Scheeps-herstellers	Hotels, spijshuizen	Huis-personeel	Verzorging	Bedienden	Kunstenaars	Totaal
Volledig werklozen																									
1956 Januari	12,2	0,6	0,9	1,2	5,6	1,4	28,8	5,9	12,2	1,5	0,8	0,8	17,7	9,0	2,6	6,8	9,7	—	—	5,0	3,5	0,3	8,6	0,9	136,0
Februari	12,3	0,6	0,9	1,4	5,9	1,4	30,1	6,3	11,9	1,5	0,8	0,8	16,9	8,7	2,5	6,6	9,3	—	—	5,1	3,5	0,3	8,5	0,9	136,2
Maart	10,2	0,5	0,9	1,0	4,1	1,4	22,0	5,0	10,9	1,4	0,9	0,8	16,0	6,6	2,3	6,6	8,8	—	—	4,4	3,2	0,3	8,1	0,8	116,2
April	8,5	0,4	0,9	0,8	2,1	1,4	16,8	4,1	9,8	1,3	0,8	0,7	14,7	5,5	2,1	6,2	8,1	—	—	4,0	3,2	0,3	7,9	0,9	100,5
Mei	5,0	0,4	0,8	0,7	1,5	1,3	13,0	3,3	8,8	1,3	0,7	0,6	13,6	5,0	2,0	5,2	7,2	—	—	3,4	3,0	0,2	7,4	1,0	85,4
Juni	4,7	0,4	0,7	0,6	1,4	1,2	11,3	2,9	8,0	1,1	0,7	0,5	12,4	4,9	1,9	4,4	6,5	—	—	3,0	2,9	0,2	7,1	1,0	77,8
Juli	5,5	0,4	0,7	0,5	1,2	1,2	10,6	2,6	7,3	1,0	0,6	0,5	11,5	5,1	1,8	3,5	6,0	—	—	1,9	2,8	0,2	6,7	0,8	72,4
Augustus	3,9	0,4	0,7	0,5	1,2	0,9	9,9	2,4	7,0	1,0	0,5	0,5	10,4	5,0	1,7	3,2	5,7	—	—	1,8	2,7	0,2	6,5	0,8	66,9
September	3,4	0,4	0,7	0,5	1,4	1,1	9,7	2,3	6,7	1,0	0,6	0,5	9,5	4,4	1,6	3,1	5,5	—	—	3,2	2,6	0,2	6,8	0,8	66,0
Oktober	2,4	0,4	0,7	0,5	2,5	1,1	10,1	2,4	7,0	0,9	0,5	0,5	8,9	4,0	1,5	3,0	5,5	—	—	4,1	2,6	0,2	6,8	0,7	66,3
November	4,8	0,4	0,7	0,6	3,0	1,2	12,4	2,7	7,4	0,9	0,5	0,5	8,9	4,5	1,6	3,2	5,8	—	—	4,5	2,6	0,2	6,8	0,7	73,9
December	8,3	0,4	0,8	0,7	3,9	1,3	17,4	3,9	8,5	1,0	0,5	0,6	9,5	5,5	1,7	4,0	6,4	—	—	4,3	2,7	0,2	6,9	0,7	89,2
1957 Januari	9,2	0,5	0,9	0,8	4,7	1,4	22,8	4,3	9,1	1,0	0,6	0,6	10,0	6,2	1,9	4,8	7,2	—	—	4,6	2,7	0,2	7,3	0,7	101,5
Gedeeltelijk en toevallig werklozen																									
1956 Januari	2,3	1,8	0,1	2,2	0,9	0,2	45,2	5,1	4,7	0,7	0,3	0,2	12,4	9,8	2,7	2,6	4,4	3,3	0,0	0,3	0,4	0,1	0,5	0,0	100,2
Februari	4,0	3,2	0,2	5,4	1,9	0,2	127,3	8,8	8,2	0,8	0,4	0,2	14,9	10,7	3,9	3,3	6,1	4,4	0,1	0,4	0,4	0,1	0,5	0,0	205,4
Maart	1,0	0,5	0,1	0,5	0,5	0,4	13,6	2,0	3,0	0,4	0,3	0,2	11,0	4,8	2,2	1,8	2,7	3,8	0,0	0,3	0,3	0,0	0,4	0,0	49,8
April	0,5	0,3	0,0	0,1	0,3	0,5	1,9	0,8	1,8	0,4	0,2	0,2	10,9	4,1	2,6	1,7	1,9	5,0	0,0	0,3	0,3	0,0	0,4	0,0	34,2
Mei	0,5	0,2	0,1	0,0	0,2	0,4	1,2	0,7	1,5	0,4	0,2	0,1	10,1	3,5	2,7	1,4	1,6	4,0	0,0	0,3	0,3	0,0	0,4	0,0	29,8
Juni	1,7	0,2	3,9	0,0	0,4	0,4	1,5	0,6	1,4	0,3	0,1	0,1	8,2	4,4	3,9	1,7	1,7	4,0	0,0	0,3	0,3	0,0	0,3	0,0	35,4
Juli	0,8	0,2	0,0	0,0	0,4	0,5	1,3	0,6	1,3	0,2	0,2	0,1	7,0	4,3	2,5	1,1	1,4	2,7	0,0	0,2	0,3	0,0	0,2	0,0	25,3
Augustus	0,9	0,2	11,2	0,0	0,3	0,2	1,2	0,6	1,3	0,3	0,2	0,1	5,9	3,7	1,3	1,1	1,3	2,3	0,0	0,2	0,3	0,0	0,2	0,0	32,8
September	0,8	0,3	0,3	0,0	0,4	0,3	1,2	0,6	1,3	0,2	0,1	0,1	5,2	3,1	1,3	1,1	1,2	3,1	0,0	0,2	0,2	0,0	0,3	0,0	21,3
Oktober	0,8	0,5	0,0	0,1	0,3	0,4	2,5	0,7	1,4	0,2	0,1	0,1	4,7	3,3	1,7	1,2	1,3	3,1	0,0	0,3	0,2	0,0	0,3	0,0	23,2
November	1,0	0,7	0,1	0,3	0,3	0,3	11,2	1,4	2,1	0,2	0,1	0,1	4,8	4,2	1,7	1,1	1,6	3,2	0,0	0,3	0,2	0,0	0,3	0,0	35,2
December	1,4	1,0	0,2	0,5	0,5	0,4	16,6	3,2	4,2	0,5	0,2	0,1	6,3	7,5	2,7	1,5	2,3	2,9	0,0	0,3	0,3	0,0	0,3	0,0	52,9
1957 Januari	1,7	1,5	0,3	1,0	0,8	0,3	41,4	4,0	3,5	0,4	0,1	0,2	5,2	6,2	1,4	1,7	3,3	3,2	0,0	0,4	0,3	0,0	0,3	0,0	77,2
Totaal gecontroleerde werklozen																									
1956 Januari	14,6	2,3	1,1	3,4	6,5	1,6	73,9	11,0	17,0	2,1	1,1	1,0	30,1	18,8	5,3	9,4	14,1	3,3	0,0	5,4	3,8	0,4	9,1	0,9	236,2
Februari	16,3	3,8	1,1	6,7	7,8	1,6	157,4	15,1	20,2	2,3	1,2	1,0	31,8	19,4	6,4	9,9	15,5	4,4	0,1	5,4	3,9	0,4	9,0	0,9	341,6
Maart	11,2	0,9	1,0	1,6	4,7	1,8	35,6	7,0	14,0	1,8	1,1	1,0	27,0	11,4	4,5	8,3	11,4	3,8	0,0	4,7	3,6	0,3	8,5	0,8	166,0
April	9,0	0,7	0,9	0,9	2,3	1,9	18,7	4,9	11,6	1,7	1,0	0,9	25,6	9,6	4,7	7,9	10,1	5,0	0,0	4,3	3,5	0,3	8,2	1,0	134,7
Mei	5,5	0,6	0,9	0,7	1,7	1,7	14,2	4,0	10,2	1,6	0,9	0,7	23,7	8,6	4,7	6,6	8,8	4,0	0,0	3,7	3,3	0,3	7,8	1,0	115,2
Juni	6,4	0,6	4,6	0,6	1,7	1,3	12,7	3,6	9,4	1,4	0,8	0,7	20,6	9,3	5,7	6,1	8,2	4,0	0,0	3,3	3,2	0,2	7,4	1,0	113,1
Juli	6,2	0,6	0,7	0,6	1,6	1,7	11,9	3,2	8,6	1,3	0,7	0,6	18,4	9,3	4,3	4,6	7,5	2,7	0,0	2,1	3,1	0,2	6,9	0,9	97,7
Augustus	4,8	0,6	11,9	0,5	1,5	1,1	11,1	3,0	8,3	1,3	0,7	0,6	16,3	8,8	3,0	4,3	7,0	2,3	0,0	2,0	2,9	0,2	6,7	0,8	99,7
September	4,2	0,7	1,0	0,6	1,7	1,5	11,0	2,8	8,0	1,2	0,7	0,6	14,6	7,4	2,9	4,2	6,7	3,1	0,0	3,5	2,8	0,2	7,1	0,8	87,3
Oktober	3,2	0,9	0,7	0,6	2,9	1,4	12,6	3,1	8,4	1,1	0,6	0,6	13,6	7,3	3,2	4,2	6,8	3,1	0,0	4,4	2,8	0,2	7,1	0,7	89,5
November	5,8	1,1	0,9	0,8	3,3	1,5	23,6	4,1	9,4	1,1	0,6	0,6	13,7	8,7	3,3	4,3	7,4	3,2	0,0	4,8	2,9	0,2	7,1	0,7	109,1
December	9,7	1,4	0,9	1,1	4,5	1,7	34,1	7,1	12,7	1,4	0,7	0,7	15,8	12,9	4,4	5,5	8,8	2,9	0,0	4,7	3,0	0,2	7,2	0,7	142,1
1957 Januari	10,9	2,0	1,3	1,8	5,4	1,7	64,2	8,3	12,6	1,4	0,7	0,8	15,2	12,4	3,3	6,5	10,5	3,2	0,0	4,9	3,0	0,3	7,6	0,7	178,7

BANK- EN GELDSTATISTIEKEN

I. — BELGIE EN BELGISCH-KONGO

ALGEMENE STATEN DER BANKEN ¹

(miljoenen franken)

85¹

Posten	1956 80 juni	1956 31 juli	1956 31 augustus	1956 30 september	1956 31 oktober	1956 30 november	1956 31 december	1957 31 januari
ACTIVA								
A. Spaargelden (art. 15, koninkl. besl. 42)	—	—	—	—	—	—	—	—
B. Beschikbare en vlottende middelen :								
Kas, Nationale Bank, Postrekening ...	2.990	2.884	2.812	2.911	3.019	3.016	5.647	3.015
Daggeld	1.864	1.369	2.252	2.432	2.276	2.051	1.957	1.596
Bankiers	4.626	4.533	4.336	4.409	4.227	4.439	4.602	4.521
Moedermaatsch., filialen en dochterm.	671	575	727	849	820	688	826	890
Andere te innen waard. op korte term.	4.918	4.510	4.432	4.667	4.544	4.799	4.655	4.289
Wissels	47.298	46.186	47.788	47.345	49.354	48.347	44.983	46.332
a) Handelswissels ²	15.431	14.542	15.930	14.688	15.709	16.090	14.436	14.577
b) Overheidsf. herdcont. bij N.B.B.	9.613	8.975	10.923	11.900	11.853	11.636	9.962	10.460
c) Overheidsf. mob. bij N.B.B. tot beloop van 95 pct.	22.254	22.669	20.935	20.757	21.792	20.621	20.585	21.294
Prolongaties en voorschot. op effecten	1.278	1.332	1.237	1.247	1.267	1.296	1.216	1.225
Debiteuren wegens verstrekte accept.	9.564	10.094	9.976	9.805	10.082	10.331	11.071	11.252
Diverse debiteuren	20.054	19.482	19.523	20.380	20.754	20.659	21.051	20.856
Effecten	24.214	23.763	23.550	23.647	24.043	24.209	25.580	26.980
a) Belegde wettelijke reserve	286	286	286	286	286	286	289	289
b) Belgische overheidsfondsen	21.479	21.056	20.802	20.983	21.324	21.545	22.384	23.816
c) Buitenlandse overheidsfondsen ...	136	125	126	127	124	77	79	46
d) Bankaandelen	1.080	1.080	1.081	1.088	1.124	1.124	1.120	1.120
e) Andere fondsen	1.233	1.216	1.255	1.163	1.185	1.177	1.708	1.709
Diversen	1.343	1.055	778	907	894	918	909	919
Niet gestort kapitaal	5	5	5	5	5	5	5	5
Totaal beschikbare en vlottende middelen	118.825	115.788	117.416	118.604	121.285	120.758	122.502	121.880
C. Vastgelegde middelen :								
Oprichtings- en eerste inrichtingskost.	8	8	8	8	8	8	6	6
Gebouwen	961	962	964	963	968	962	973	973
Part. in dochtermaatsch. voor immobil.	270	270	266	267	267	267	267	267
Vord. op dochtermaatsch. voor immob.	306	313	316	318	315	317	324	319
Materieel en meubilair	121	123	125	124	126	127	116	117
Totaal vastgelegde middelen ...	1.666	1.676	1.679	1.680	1.684	1.688	1.686	1.682
Totaal der activa ...	120.491	117.464	119.095	120.284	122.969	122.446	124.188	123.562
PASSIVA								
A. Spaargelden (art. 15, koninkl. besl. 42)	—	—	—	—	—	—	—	—
B. Opvraagbaar :								
Bevoorr. of gewaarborgde schuldeisers	1.271	392	388	371	424	353	325	546
Daggeld	42	62	34	64	57	57	10	36
Bankiers	7.180	7.501	7.885	7.943	8.268	8.602	9.323	9.096
Moedermaatsch., filialen en dochterm.	1.522	1.481	1.518	1.405	1.577	1.906	2.269	1.771
Geaccepteerde wissels	9.564	10.094	9.975	9.805	10.081	10.331	11.071	11.252
Andere te bet. waarden op korte term.	2.598	2.386	2.421	2.362	2.594	2.419	2.265	2.712
Crediteuren wegens wissels ter incasso	817	835	859	742	823	819	873	860
Deposito's en crediteuren	82.059	78.942	80.299	81.969	83.065	81.663	82.138	81.124
a) Dad. opvr. en op ten h. 30 d. ³	69.456	68.199	69.090	70.218	71.091	70.307	71.575	70.030
b) Op meer dan 30 dagen	12.602	10.743	11.209	11.751	11.974	11.356	10.563	11.094
Obligaties en kasbons	4.130	4.179	4.205	4.201	4.229	4.225	4.310	4.303
Nog te storten bedr. op fonds. en part.	679	680	680	633	650	622	620	620
Diversen	3.199	3.842	3.401	3.357	3.739	3.988	3.425	3.677
Totaal opvraagbaar ...	113.061	110.034	111.665	112.852	115.507	114.985	116.629	115.997
C. Niet opvraagbaar :								
Kapitaal	4.250	4.250	4.250	4.250	4.280	4.280	4.331	4.331
Niet beschikb. res. wegens uitgiftpr. ...	175	175	175	175	175	175	175	175
Wettelijke res. (art. 13, kon. besl. 185)	290	290	290	290	290	290	293	293
Beschikbare reserve	2.642	2.642	2.642	2.643	2.643	2.643	2.687	2.689
Reservefondsen	73	73	73	74	74	73	73	77
Totaal niet opvraagbaar ...	7.430	7.430	7.430	7.432	7.462	7.461	7.559	7.565
Totaal der passiva ...	120.491	117.464	119.095	120.284	122.969	122.446	124.188	123.562

¹ De globale staat bevat, wat betreft de banken, welke hun bedrijvigheid gedeeltelijk in het buitenland of in de kolonie uitoefenen, slechts de bestanddelen der activa en passiva van de Belgische zetels. De saldi van de rekeningen geopend door deze laatste op naam van de in het buitenland of in de kolonie gevestigde zetels zijn opgenomen onder de rubriek « Moedermaatschappij, Filialen en Dochtermatenschappen ».

² De portefeuille van de Nationale Bank van België en de parastatale instellingen aan wissels door de banken herdiscalteerd, beliep op 80 juni, 31 juli, 31 augustus, 30 september, 31 oktober, 30 november, 31 december 1956 en 31 januari 1957 respectievelijk 6.040, 7.322, 6.135, 7.160, 6.445, 6.564, 9.809 en 8.991 miljoen die niet bevat zijn in de handelswissels.

³ Incl. de deposito's ingeschreven in boekjes waarover slechts kan beschikt worden ten belope van 5.000 frank per periode van veertien dagen en ten belope van ten hoogste 50.000 frank per periode van veertien dagen, mits een vooropzeg van ten minste veertien dagen. Voor de maanden juni, juli, augustus, september, oktober, november, december 1956 en januari 1957 beliepen deze deposito's respectievelijk fr 10.567, 10.583, 10.643, 10.649, 10.688, 10.600, 10.668 en 10.922 miljoen.

WEEKSTATEN VAN DE NATIONALE BANK VAN BELGIE

85²

(miljoenen franken)

Posten	1957 14 februari	1957 21 februari	1957 28 februari	1957 7 maart	1957 14 maart	1957 21 maart	1957 28 maart	1957 4 april
ACTIVA								
Goudvoorraad	43.471	43.406	43.221	43.221	43.056	42.745	42.379	42.580
Tegoed op het buitenland	1.137	1.011	1.038	1.061	1.012	1.051	1.061	1.003
Te ontvangen deviezen en goud	2.991	2.991	2.991	2.991	2.991	2.991	2.991	3.341
Vorderingen op het buitenland in het kader van betalingsakkoorden :								
a) E.B.U.	9.503	9.503	9.456	9.456	9.348	9.348	9.348	9.225
b) landen, leden van de E.B.U.	197	238	298	470	345	418	539	601
c) andere landen	754	735	702	744	743	743	708	726
Deb. weg. termijnverk. v. dev. en goud	24	2	2	2	2	28	51	51
Handelspapier op België	8.141	8.182	9.883	9.717	9.092	8.659	9.329	10.518
Voorschotten op onderpand	399	374	1.327	518	665	1.133	1.201	1.454
Overheidseffecten (art. 20 der statuten. Overeenkomsten van 14 september 1948 en 15 april 1952) :								
a) schatkisccertificaten	8.830	8.465	8.650	9.240	9.090	8.540	8.615	7.940
b) papier uitgegeven door instellingen waarvan de verbintenissen door de Staat gewaarborgd zijn	40	95	40	40	40	95	42	1.106
c) andere Belgische overheidseffecten .	323	319	295	268	262	257	242	227
Deel- en pasmunt	721	736	703	702	718	733	700	680
Tegoed bij de Dienst der Postchecks ...	2	2	2	2	2	1	1	2
Geconsolideerde vordering op de Staat (art. 3, § b van de wet v. 28 juli 1948)	34.605	34.605	34.605	34.520	34.456	34.456	34.456	34.456
Overheidsfondsen (art. 18 en 21 der stat.)	2.232	2.232	2.232	2.232	2.232	2.232	2.232	2.232
Gebouwen, materieel en meubelen	1.318	1.318	1.318	1.318	1.318	1.318	1.318	1.318
Waarden van de Pensioenkas van het Personeel	920	923	923	920	920	922	922	920
Diversen	400	387	391	399	476	476	578	465
	116.008	115.524	118.077	117.816	116.768	116.146	116.713	118.845

PASSIVA

Bankbiljetten in omloop	109.102	108.504	110.399	110.906	109.695	109.071	109.388	111.353
Rekeningen-courant :								
Schatkist { gewone rekening	3	25	25	17	5	24	14	17
rekeningen Akkoord voor Econ. Samenwerking.	20	20	20	20	20	20	20	20
Banken in het buitenl. : gew. rekening.	321	314	313	305	262	242	238	240
Diverse rekeningen-courant	1.449	1.407	1.909	1.033	1.466	1.187	1.508	1.260
Verbintenissen tegenover het buitenland in het kader van betalingsakkoorden :								
Landen, leden van de E.B.U.	386	403	571	761	496	571	620	672
Andere landen	260	272	281	276	311	337	321	299
Totaal der verbintenissen op zicht	111.541	110.945	113.518	113.318	112.255	111.452	112.109	113.861
Speciale provisies :								
Overeenkomst van 14-9-54 : N.M.K.N.	425	500	500	475	475	475	475	450
Overeenkomst van 11-5-55 : N.M.K.N.	—	—	—	—	—	—	—	—
Te leveren deviezen en goud	524	549	504	504	507	676	555	936
Pensioenkas van het Personeel	920	923	923	920	920	922	922	920
Diversen	358	367	392	359	371	381	412	438
Kapitaal	400	400	400	400	400	400	400	400
Reserves en afschrijvingsrekeningen	1.840	1.840	1.840	1.840	1.840	1.840	1.840	1.840
	116.008	115.524	118.077	117.816	116.768	116.146	116.713	118.845

VAN DE CENTRALE BANK VAN BELGISCH-CONGO EN RUANDA-URUNDI

(miljoenen franken)

Posten	1956 31 juli	1956 31 augustus	1956 30 september	1956 31 oktober	1956 30 november	1956 31 december	1957 31 januari	1957 28 februari
ACTIVA								
Goudvoorraad	5.948	6.063	6.091	6.106	6.108	6.110	6.111	6.118
Tegoed in deviezen omzetbaar in goud ...	3.863	4.231	4.051	3.682	3.494	3.405	3.228	3.109
Tegoed in Belgische franken :								
Banken en diverse organismen	23	35	56	1	6	225	27	1
Certificaten der Belgische Schatkist ...	1.420	1.322	1.222	1.572	1.423	1.355	1.327	1.453
Andere tegoeden	2.160	2.285	2.551	1.824	1.872	2.375	2.541	1.880
Tegoed in andere deviezen	20	24	23	29	30	32	35	36
Te ontvangen buitenlandse deviezen en goud	—	—	—	—	—	1	1	—
Deb. wegens termijnverk. v. dev. en goud	—	—	—	—	—	—	—	—
Handelspapier op Belgisch-Kongo en Ruanda-Urundi	164	119	101	104	123	108	55	29
Voorsch. op overheidsf. en edele stoffen	158	92	54	82	80	28	2	22
Tegoed bij de diensten der Postchecks ...	9	6	11	6	10	9	10	4
Belgische overheidseff. uitgeg. in Kong. fr.	3.993	3.993	3.993	3.993	3.993	3.993	3.993	3.993
Overheidsfondsen (art. 6, § 1, litt. 12 en 13 der Statuten)	994	1.000	1.002	998	991	1.011	1.010	1.009
Gebouwen, materieel, meubelen	198	202	211	215	221	228	230	235
Diversen	137	141	170	161	192	120	118	127
	19.087	19.513	19.536	18.773	18.543	19.000	18.688	18.016

PASSIVA

Biljetten en metalen munten in omloop ...	5.506	5.474	5.353	5.232	5.195	5.495	5.438	5.448
Rekeningen-courant en div. crediteuren :								
Belgisch-Kongo	6.003	5.730	5.787	5.850	5.664	5.343	5.278	5.277
Ruanda-Urundi	1.040	1.063	1.033	655	755	511	543	516
Diverse rekeningen-courant	1.594	1.704	1.944	2.133	2.155	2.067	2.103	1.754
Te betalen waarden	132	196	167	190	288	442	222	250
Totaal der verbintenissen op zicht	14.275	14.167	14.284	14.060	14.057	13.858	13.584	13.245
Crediteuren wegens termijnaankopen van deviezen en goud	—	—	—	—	—	2	2	—
Verbintenissen in Belgische franken.:								
Op zicht	911	535	608	645	704	1.192	795	928
Op termijn	3.061	3.595	3.279	2.888	2.606	2.543	3.092	2.777
Verbintenissen in buitenlandse deviezen :								
In omzetbare deviezen	33	411	49	49	47	17	17	18
In andere deviezen	13	6	7	7	8	8	7	7
Te leveren buitenlandse deviezen en goud	33	16	506	301	277	617	413	243
Diversen	421	443	463	483	504	423	438	458
Kapitaal	150	150	150	150	150	150	150	150
Reserve- en afschrijvingsfonds	190	190	190	190	190	190	190	190
	19.087	19.513	19.536	18.773	18.543	19.000	18.688	18.016

Maand	Postrekeningen ¹	Maand	Dadelijk opvraagbare deposito's bij de banken ^{2 3}
1956 Januari	4,00	1955 December	2,13
Februari	3,78	1956 Januari	1,93
Maart	3,69	Februari	1,82
April	4,00	Maart	1,82
Mei	3,83	April	2,15
Juni	3,73	Mei	2,20
Juli	4,02	Juni	2,09
Augustus	3,81	Juli	2,09
September	3,77	Augustus	1,83
Oktober	3,85	September	1,79
November	4,17	Oktober	1,92
December	4,09	November	2,14
1957 Januari	4,55	December	2,26
Februari	4,08	1957 Januari	2,06
Maart	3,92	Februari	2,05

¹ Zie tabel nr 86.

² Voor de samenstelling : zie *Tijdschrift voor Documentatie en Voorlichting* oktobernummer 1950, blz. 222.

³ Nieuwe reeks : cijfers herleid tot type-maand van 25 dagen.

N. B. — De coëfficiënten van omloopsnelheid en postrekeningen en der dadelijk opvraagbare deposito's bij de banken kunnen niet met elkaar vergeleken worden daar zij niet op dezelfde grondslagen berekend worden. De coëfficiënten betreffende de bankrekeningen zijn nauwkeuriger.

BINNENLANDSE GELDHOEVEELHEID

(in miljarden franken)

Data	Chartaal geld			Giraal geld in handen van						Totale geldhoeveelheid	Procent chartaal geld	Veranderingen van de totale geldhoeveelheid
	Biljetten en munten van de Schatkist	Biljetten van de Nationale Bank van België	Chartale geldhoeveelheid *	de Schatkist en de lagere publiekrechtelijke lichamen	de bedrijven en particulieren **				Girale geldhoeveelheid			
					Rekeningen-courant bij de Nationale Bank van België *	Tegoeden op postrekening	Direct opeisbare deposito's en op ten hoogste 30 dagen bij de banken en parastatale instellingen *	Totaal				
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	
1952 30-9	5,9	96,0	100,3	7,0	0,5	19,1	45,4	65,0	72,0	172,3	58,2	+ 0,7 ¹
31-12	5,9	97,8	102,0	7,4	0,7	18,0	46,4	65,1	72,5	174,5	58,5	+ 2,2
1953 31-3	5,9	97,3	101,4	6,9	0,5	18,7	45,8	65,0	71,9	173,3	58,5	- 1,2
30-6	5,8	98,4	102,6	6,9	0,6	19,6	46,1	66,3	73,2	175,8	58,4	+ 2,5
30-9	5,9	100,1	104,4	7,3	0,5	19,7	46,3	66,5	73,8	178,2	58,6	+ 2,4
31-12	5,9	101,6	105,9	7,1	0,6	19,9	46,8	67,3	74,4	180,3	58,7	+ 2,1
1954 31-3	5,9	98,8	102,9	7,5	0,5	19,6	46,4	66,5	74,0	176,9	58,2	- 3,4
30-6	5,9	100,2	104,3	8,1	0,7	20,2	49,0	69,9	78,0	182,3	57,2	+ 5,4
30-9	5,9	101,2	105,2	7,9	0,5	19,1	47,5	67,1	75,0	180,2	58,4	- 2,1
31-12	5,9	102,7	106,7	7,4	0,5	20,6	48,4	69,5	76,9	183,6	58,1	+ 3,4
1955 31-3	5,9	104,0	107,5	7,1	0,4	19,0	50,7	70,1	77,2	184,7	58,2	+ 1,1
30-6	5,8	105,3	108,6	7,3	0,6	20,4	50,7	71,7	79,0	187,6	57,9	+ 2,9
30-9	5,7	106,4	109,7	7,4	0,3	20,0	50,0	70,3	77,7	187,4	58,5	- 0,2
31-12	5,6	107,6	110,7	7,9	0,6	21,0	52,5	74,1	82,0	192,7	57,5	+ 4,1
1956 31-1	5,6	104,7	107,8	7,3	0,4	21,3	50,1	71,8	79,1	186,9	57,7	- 5,8
29-2	5,5	106,1	109,2	6,4	0,4	21,0	51,4	72,8	79,2	188,4	58,0	+ 1,5
31-3	5,4	106,4	109,5	7,5	0,4	21,0	52,6	74,0	81,5	191,0	57,3	+ 2,6
30-4	5,4	107,0	110,0	6,9	0,4	21,7	52,8	74,9	81,8	191,8	57,4	+ 0,8
31-5	5,4	107,2	110,1	6,9	0,4	22,0	53,5	75,9	82,8	192,9	57,1	+ 1,1
30-6	5,4	108,4	111,4	6,7	0,3	22,6	54,1	77,0	83,7	195,1	57,1	+ 2,2
31-7	5,4	110,1	113,1	6,0	0,4	22,3	52,6	75,3	81,3	194,4	58,2	- 0,7
31-8	5,4	109,9	113,0	6,5	0,3	21,6	53,5	75,4	81,9	194,9	58,0	+ 0,5
30-9	5,4	109,8	112,8	7,7	0,4	21,2	53,9	75,5	83,2	196,0	57,6	+ 1,1
31-10	5,4	110,7	113,6	5,8	0,3	21,3	54,7	76,3	82,1	195,7	58,1	- 0,3
30-11	5,4	110,0	112,9	5,7	0,3	21,6	54,2	76,1	81,8	194,7	58,0	- 1,0
31-12	5,4	111,5	114,4	6,4	0,6	21,9	55,6	78,1	84,5	198,9	57,5	+ 4,2
1957 31-1	5,4	109,8	112,6	6,4	0,4	22,3	53,9	76,6	83,0	195,6	57,6	- 3,3

* Onder aftrek van de kasvoorraden der geldscheppende instellingen.

** Incl. administratieve parastatale instellingen.

¹ Verandering t.o.v. 30 juni 1952.

GEZAMENLIJKE BALANSEN DER GELDSCEPPENDE INSTELLINGEN

(in miljarden franken)

85⁴

Data	Geldhoeveelheid				Netto goud- en deviezenvoorraad				Vorderingen op de Schatkist en obligatievorderingen op andere openbare ontleners				Discontokredieten, voorschotten en acceptiekredieten aan bedrijven en particulieren in België		Diversen			Salderingsposten	Totaal	Onder aftrek van					Obligatieleeningen (deposito-banken)	Verschil (20) - (21) tot (25)	
	Char-taal geld	Giraal geld			Totaal	Direct opeisbare activa en verplichtingen (netto bedragen)		Andere netto tegoeden en verplichtingen (netto bedragen)	Totaal	Staats-schulden	Obligatie-schuld van andere openbare ontleners	Voor-schot-ten aan het Ren-ten fonds	Totaal	bij de geldscheppende instellingen	pro memore bij en buiten de geldscheppende instellingen	Saldo der niet kortlopende verrichtingen van het Gemeentekrediet, de Nationale Kas voor Beroepskrediet en het Muntfonds	Specifieke leningen en ontleningen der niet geldscheppende financiële instellingen			Saldo der niet elders vermeldde vorderingen en verplichtingen tegenover Belgische ingezetenen	Totaal	Quasi-monetaire verplichtingen der geldscheppende instellingen tegenover de binnenlandse economie					Obligatieleeningen (deposito-banken)
		in handen van de bedrijven en particulieren	in handen van de overheid	Totaal		N.B.B.	Particuliere banken															in handen van de bedrijven en particulieren	deposi-to's in buitenlandse geldsoorten in handen van de bedrijven en particulieren	in handen van de Schat-kist			
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	(22)	(23)	(24)	(25)	(26)		
1951 31 december . In pct. v. (20)	99,1 51,5	62,0 32,2	7,4 3,8	69,4 36,0	168,5 87,5	+50,2 26,1	-13,4 -7,0	+1,7 0,9	38,5 20,0	113,1 58,7	1,0 0,5	1,6 0,8	115,7 60,0	36,2 18,8	42,1	+1,4 0,7	+0,7 0,4	-2,0 -1,0	+2,1 1,1	192,6 100,0	-14,6 -7,6	-2,4 -1,2	-1,1 -0,6	-5,4 -2,8	-0,6 -0,3	168,5 87,5	
1952 31 december . In pct. v. (20)	102,0 50,4	65,1 32,2	7,4 3,7	72,5 35,9	174,5 86,3	+51,0 25,2	-4,3 -2,1	+3,7 1,8	50,4 24,9	115,2 56,9	1,0 0,5	0,3 0,2	116,5 57,6	36,5 18,0	43,3	+0,4 0,2	-0,1 -	-1,6 -0,8	+0,2 0,1	202,3 100,0	-18,6 -9,2	-1,6 -0,8	-1,4 -0,7	-5,2 -2,5	-1,0 -0,5	174,5 86,3	
1953 31 december . In pct. v. (20)	105,9 50,5	67,3 32,0	7,1 3,4	74,4 35,4	180,3 85,9	+52,4 25,0	-4,8 -2,3	+2,7 1,3	50,3 24,0	120,4 57,4	1,1 0,5	-	121,5 57,9	38,7 18,5	45,4	+0,1 -	+0,1 -	-1,9 -0,9	+1,0 0,5	209,8 100,0	-20,6 -9,8	-1,5 -0,7	-0,2 -0,1	-5,3 -2,6	-1,9 -0,9	180,3 85,9	
1954 30 juni ..... In pct. v. (20)	104,3 49,3	69,9 33,1	8,1 3,8	78,0 36,9	182,3 86,2	+49,7 23,5	-4,8 -2,3	+2,9 1,4	47,8 22,6	121,9 57,6	1,2 0,6	0,2 0,1	123,3 58,3	38,2 18,0	46,2	+0,6 0,3	+1,0 0,5	-1,9 -0,9	+2,6 1,2	211,6 100,0	-19,6 -9,3	-1,6 -0,7	-0,1 -	-5,5 -2,6	-2,5 -1,2	182,3 86,2	
31 december . In pct. v. (20)	106,7 49,4	69,5 32,2	7,4 3,4	76,9 35,6	183,6 85,0	+50,5 23,4	-3,7 -1,7	+1,5 0,7	48,3 22,4	119,9 55,5	1,4 0,6	1,2 0,6	122,5 56,7	41,7 19,3	49,8	+2,0 0,9	+1,0 0,5	-1,2 -0,5	+1,6 0,7	215,9 100,0	-21,3 -9,9	-2,0 -0,9	-0,1 -	-6,0 -2,8	-2,9 -1,4	183,6 85,0	
1955 31 maart ..... In pct. v. (20)	107,5 49,4	70,1 32,2	7,1 3,3	77,2 35,5	184,7 84,9	+53,7 24,7	-4,6 -2,1	+2,3 1,0	51,4 23,6	120,5 55,3	1,7 0,8	0,1 -	122,3 56,1	41,3 19,0	49,6	+1,5 0,7	+1,3 0,6	-1,4 -0,6	+1,3 0,6	217,7 100,0	-22,3 -10,2	-1,7 -0,8	-0,1 -	-5,7 -2,6	-3,2 -1,5	184,7 84,9	
30 juni ..... In pct. v. (20)	108,6 49,0	71,7 32,4	7,3 3,3	79,0 35,7	187,6 84,7	+52,9 23,9	-4,8 -2,1	+2,7 1,2	50,8 23,0	121,1 54,7	1,9 0,9	0,9 0,4	123,9 56,0	43,0 19,4	50,1	+2,1 0,9	+1,3 0,6	-2,0 -0,9	+2,2 1,0	221,3 100,0	-22,4 -10,2	-1,7 -0,8	-0,1 -	-6,1 -2,8	-3,4 -1,5	187,6 84,7	
30 september . In pct. v. (20)	109,7 49,5	70,3 31,8	7,4 3,3	77,7 35,1	187,4 84,6	+54,3 24,5	-4,8 -2,1	+2,9 1,3	52,4 23,7	120,9 54,6	1,9 0,9	1,4 0,6	124,2 56,1	41,5 18,7	49,5	+2,9 1,3	+1,3 0,6	-1,9 -0,8	+1,0 0,4	221,4 100,0	-22,2 -10,1	-2,0 -0,9	-0,1 -	-6,2 -2,8	-3,5 -1,6	187,4 84,6	
31 december . In pct. v. (20)	110,7 48,5	74,1 32,4	7,9 3,5	82,0 35,9	192,7 84,4	+56,1 24,6	-4,8 -2,1	+3,4 1,4	54,7 23,9	122,4 53,6	2,1 0,9	0,7 0,3	125,2 54,8	44,4 19,4	52,0	+3,7 1,6	+1,3 0,6	-1,8 -0,8	+0,9 0,5	228,4 100,0	-23,4 -10,2	-2,4 -1,1	-0,1 -	-6,0 -2,6	-3,8 -1,7	192,7 84,4	
1956 31 maart ..... In pct. v. (20)	109,5 48,0	74,0 32,4	7,5 3,3	81,5 35,7	191,0 83,7	+58,8 25,8	-4,9 -2,1	+3,6 1,5	57,5 25,2	121,8 53,4	2,2 1,0	0,7 0,3	124,7 54,7	43,4 19,0	52,0	+2,7 1,2	+1,1 0,4	-1,6 -0,7	+0,5 0,2	228,2 100,0	-24,5 -10,7	-2,4 -1,1	-0,1 -	-6,2 -2,7	-4,0 -1,8	191,0 83,7	
30 juni ..... In pct. v. (20)	111,4 47,8	77,0 33,0	6,7 2,9	83,7 35,9	195,1 83,7	+59,2 25,4	-3,8 -1,6	+3,1 1,3	58,5 25,1	124,2 53,3	2,6 1,1	1,4 0,6	128,2 55,0	42,1 18,1	52,6	+2,5 1,0	+1,4 0,6	-1,4 -0,6	+1,9 0,8	233,2 100,0	-24,5 -10,5	-2,8 -1,2	-0,1 -	-6,6 -2,8	-4,1 -1,8	195,1 83,7	
30 september . In pct. v. (20)	112,8 48,3	75,5 32,4	7,7 3,3	83,2 35,7	196,0 84,0	+59,2 25,4	-5,1 -2,2	+2,3 1,0	56,4 24,2	123,4 52,9	2,6 1,1	1,3 0,5	127,3 54,5	45,1 19,3	55,3	+3,2 1,4	+1,4 0,6	-1,9 -0,8	+1,8 0,8	233,3 100,0	-23,6 -10,1	-2,6 -1,1	-	-6,9 -3,0	-4,2 -1,8	196,0 84,0	
31 december ... In pct. v. (20)	114,4 48,6	78,1 33,2	6,4 2,7	84,5 35,9	198,9 84,5	+56,9 24,2	-6,1 -2,6	+3,2 1,3	54,0 22,9	123,4 52,4	2,6 1,1	2,0 0,8	128,0 54,3	49,0 20,8	58,4	+4,2 1,8	+1,2 0,5	-1,6 -0,6	+0,6 0,3	235,4 100,0	-22,3 -9,5	-3,2 -1,4	-	-6,7 -2,8	-4,3 -1,8	198,9 84,5	

* Incl. de rekeningen van de administratieve parastatale instellingen.

OORZAKEN VAN DE VERANDERINGEN IN DE GELDHOEVEELHEID

(Bewegingen in miljarden franken)

85⁴

Tijdvak	Veranderingen in de geldhoeveelheid	Veranderingen in de quasi-monetaire liquiditeiten				Totaal van de geldhoeveelheid en van de quasi-monetaire liquiditeiten (6) = (1) + (5)	Saldo der transacties met het buitenland (excl. de kapitaaltransacties van de overheid en de officiële schenkingen)	Monetaire financiering van de overheid *	Tegelde-making van de Staatsschuld en van andere overheidsfondsen	Bewegingen der discontokredieten, voorschotten en acceptkredieten aan binnenlandse bedrijven en particulieren bij de geldscheppende instellingen	Veranderingen in het verschil tussen eigen middelen en vastgelegde middelen + participaties der geldscheppende instellingen	Obligatieningen der depositobanken	Salderij der niet kortlopende verrichtingen van het Muntfonds, het Gemeentekrediet en de Nationale Kas voor Beroepskrediet	Diversen		Salderingsposten	Totaal (17) = van (7) tot (16)
		Termijn-deposito's en speciale rekeningen der uitvoerders naar de E.B.U.	Deposito's in buitenlandse geldsoorten van Belgische ingezetenen	Tegoeden van de Schatkist	Totaal									Specifieke leningen en ontleningen der niet geldscheppende financiële instellingen	Salderij der niet elders vermelde verrichtingen op en verplichtingen tegenover Belgische ingezetenen		
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)
1951 Jaar	+ 12,4	+ 0,9	+ 0,5	+ 1,1	+ 2,5	+ 14,9	+ 10,5	+ 4,5	- 1,6	+ 3,0	- 0,7	- 0,3	+ 0,2	- 0,2	+ 0,2	- 0,7	+ 14,9
1952 Jaar	+ 6,0	+ 4,0	- 0,8	+ 0,3	+ 3,5	+ 9,5	+ 6,4	+ 5,3	+ 0,3	+ 0,3	+ 0,2	- 0,4	- 1,0	- 0,8	+ 0,4	- 1,2	+ 9,5
1953 1 ^e halfjaar	+ 1,3	+ 0,7	—	- 0,9	- 0,2	+ 1,1	- 1,1	+ 1,6	+ 1,1	- 0,4	—	- 0,2	- 1,3	+ 0,6	+ 0,2	+ 0,6	+ 1,1
2 ^e halfjaar	+ 4,5	+ 1,3	- 0,1	- 0,3	+ 0,9	+ 5,4	+ 0,1	+ 4,2	—	+ 2,6	- 0,1	- 0,7	+ 1,0	- 0,5	- 0,5	- 0,7	+ 5,4
Totaal ...	+ 5,8	+ 2,0	- 0,1	- 1,2	+ 0,7	+ 6,5	- 1,0	+ 5,8	+ 1,1	+ 2,2	- 0,1	- 0,9	- 0,3	+ 0,1	- 0,3	- 0,1	+ 6,5
1954 1 ^e halfjaar	+ 2,0	- 1,0	+ 0,1	- 0,1	- 1,0	+ 1,0	- 3,8	+ 1,6	+ 1,2	- 0,5	- 0,2	- 0,6	+ 0,5	+ 0,9	—	+ 1,9	+ 1,0
2 ^e halfjaar	+ 1,3	+ 1,7	+ 0,4	—	+ 2,1	+ 3,4	- 0,9	- 1,2	+ 2,0	+ 3,5	- 0,5	- 0,4	+ 1,4	—	+ 0,7	- 1,2	+ 3,4
Totaal ...	+ 3,3	+ 0,7	+ 0,5	- 0,1	+ 1,1	+ 4,4	- 4,7	+ 0,4	+ 3,2	+ 3,0	- 0,7	- 1,0	+ 1,9	+ 0,9	+ 0,7	+ 0,7	+ 4,4
1955 1 ^e kwartaal	+ 1,1	+ 1,0	- 0,3	—	+ 0,7	+ 1,8	+ 1,4	+ 2,2	- 0,6	- 0,4	+ 0,3	- 0,3	- 0,5	+ 0,2	- 0,1	- 0,4	+ 1,8
2 ^e kwartaal	+ 2,9	+ 0,1	+ 0,1	—	+ 0,2	+ 3,1	+ 0,5	- 1,0	+ 1,6	+ 1,7	- 0,4	- 0,2	+ 0,6	+ 0,1	- 0,6	+ 0,8	+ 3,1
3 ^e kwartaal	- 0,2	- 0,2	+ 0,2	—	—	- 0,2	+ 1,7	- 0,3	+ 0,6	- 1,5	- 0,1	- 0,2	+ 0,8	—	—	- 1,2	- 0,2
4 ^e kwartaal	+ 5,3	+ 1,2	+ 0,4	—	+ 1,6	+ 6,9	+ 0,5	+ 2,3	+ 0,4	+ 2,9	+ 0,2	- 0,2	+ 0,8	- 0,1	+ 0,2	- 0,1	+ 6,9
Totaal ...	+ 9,1	+ 2,1	+ 0,4	—	+ 2,5	+ 11,6	+ 4,1	+ 3,2	+ 2,0	+ 2,7	—	- 0,9	+ 1,7	+ 0,2	- 0,5	- 0,9	+ 11,6
1956 1 ^e kwartaal	- 1,7	+ 1,1	—	—	+ 1,1	- 0,6	+ 3,2	- 1,4	+ 0,2	- 1,0	- 0,2	- 0,2	- 1,0	- 0,2	+ 0,2	- 0,2	- 0,6
2 ^e kwartaal	+ 4,1	—	+ 0,4	—	+ 0,4	+ 4,5	+ 1,9	+ 1,2	+ 1,3	- 1,3	- 0,4	- 0,1	- 0,2	+ 0,4	+ 0,2	+ 1,5	+ 4,5
3 ^e kwartaal	+ 0,8	- 0,9	- 0,2	—	- 1,1	- 0,3	- 1,0	- 2,1	+ 0,3	+ 3,0	- 0,3	- 0,1	+ 0,7	—	- 0,5	- 0,3	- 0,3
4 ^e kwartaal	+ 2,9	- 1,2	+ 0,5	—	- 0,7	+ 2,2	- 1,1	- 1,3	+ 0,8	+ 3,9	+ 0,2	- 0,1	+ 1,1	- 0,3	+ 0,3	- 1,3	+ 2,2
Totaal ...	+ 6,1	- 1,0	+ 0,7	—	- 0,3	+ 5,8	+ 3,0	- 3,6	+ 2,6	+ 4,6	- 0,7	- 0,5	+ 0,6	- 0,1	+ 0,2	- 0,3	+ 5,8

* Beweging der directe kredieten aan de Schatkist + saldo der kapitaaltransacties van de overheid met het buitenland.

II. — BUITENLANDSE EMISSIEBANKEN

BANQUE DE FRANCE
(miljarden Franse franken)

86¹

Posten	1956 6 september	1956 4 oktober	1956 8 november	1956 6 december	1957 10 januari	1957 7 februari	1957 7 maart	1957 4 april
ACTIVA								
Goudvoorraad	301	301	301	301	301	301	301	301
Dadelijk opeisbare tegoeden in het buitenl.	113	106	91	68	49	33	33	23
Deelmunten	17	16	16	15	13	14	14	14
Postrekeningen	36	41	38	42	48	39	48	44
Voorsch. a/h Fonds v. stab. der Wisselk. ¹	131	140	133	91	48	34	26	22
Verhandelbare Schatkistbon : Verplichting v.d. Staat betreffende het gouddeposito van de Nationale Bank van België ...	4	4	4	4	4	4	4	4
Renteloze leningen aan de Staat ²	50	50	50	50	50	50	50	50
Voorlopige buitengewone voorschotten a.d. Staat van 25-8-1940 tot 20-7-1944 ³ ...	426	426	426	426	426	426	426	426
Voorlopige voorschotten aan de Staat ⁴ .	179	158	178	179	179	175	175	172
Bijzondere voorschotten aan de Staat ⁵ .	20	—	—	—	—	—	—	—
Discontoportefeuille	1.588	1.670	1.596	1.690	1.790	1.818	1.807	1.917
Gedisconteerde binnenlandse wissels ...	657	662	671	675	702	713	724	725
Gedisconteerde buitenlandse wissels ...	0,5	0,5	0,3	0,5	0,3	0,3	0,3	0,4
Wissels door het « Office des Céréales » gewaarbord ⁶	3	14	26	32	34	27	28	31
Wissels ter mobilis. van halflange kred.	928	994	899	983	1.054	1.078	1.055	1.161
In het binnenl. aangek. verhandelb. pap. ⁷	275	256	280	264	286	279	316	304
Voorsch. met 30 d. loopt. op overheidsfren	6	8	23	16	16	15	25	19
Voorschotten op effecten	9	11	11	11	10	11	11	13
Voorschotten op goud	—	—	—	—	—	—	—	—
Bankgebouwen en -meubelen	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Renten met bijzondere bestemming ⁸ ...	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
Wissels welke worden geïncasseerd	20	34	21	20	25	19	19	29
Diversen	52	53	54	55	56	61	69	67
Totaal	3.227	3.274	3.222	3.232	3.301	3.279	3.324	3.405

PASSIVA								
Dadelijk opeisbare verbintenissen :								
Bankbiljetten in omloop	3.001	3.021	2.975	2.983	3.059	3.032	3.066	3.112
Rekeningen-courant	143	150	153	156	150	153	166	204
Rekening-courant van de Schatkist .	0,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Rekeningen-courant akkoorden voor economische samenwerking	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
Rekeningen-courant der Franse en buitenlandse banken en financiële instellingen	73	81	86	88	77	76	99	131
Andere rekeningen-courant en geldde- posito's; andere dadelijk opeisbare verplichtingen	70	69	67	68	73	77	67	73
Kapitaal	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
Bij het kapitaal gevoegde winsten ⁹	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3
Wettel. reserves van roerende goederen ⁸	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Reserve van onroerende goederen	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Diversen	82	103	94	93	92	93	92	89
Totaal	3.227	3.274	3.222	3.232	3.301	3.279	3.324	3.405

¹ Overeenkomst van 27 juni 1940.

² Wet van 9 juni 1857, overeenkomst van 29 maart 1878, wet van 13 juni 1878 verlengd, wetten van 17 november 1897, 29 december 1911, 20 decem-
ber 1918 en 25 juni 1928, overeenkomst van 12 november 1938, decreet van 12 november 1938, overeenkomst van 27 maart 1947, wet van 29 maart 1947.

³ Overeenkomsten van 25 augustus, 29 oktober, 12 december, 30 december 1940, 20 februari, 30 april, 10 mei, 11 juni, 11 september, 27 november,
26 december 1941, 5 maart, 30 april, 11 juni, 17 september, 19 november 1942, 21 januari, 31 maart, 8 juli, 30 september, 16 december 1943, 23 maart,
17 mei en 20 juli 1944.

⁴ Overeenkomst van 29 september 1938 goedgekeurd bij decreet van 1 september 1939, overeenkomst van 20 februari 1940 goedgekeurd bij decreet van
29 februari 1940, overeenkomst van 9 juni 1940 goedgekeurd bij decreet van 9 juni 1940, overeenkomst van 8 juni 1944 goedgekeurd bij de wet van
15 juli 1944, overeenkomst van 21 juni 1947 goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1947, overeenkomst van 25 september 1947 goedgekeurd bij decreet van
1 oktober 1947, overeenkomst van 22 januari 1953 goedgekeurd bij de wet van 23 januari 1953.

⁵ Overeenkomst van 11 juli 1953 goedgekeurd bij de wet van dezelfde dag.

⁶ Wet van 15 augustus 1938, decreet van 29 juli 1939, wet van 19 mei 1941.

⁷ Decreet van 17 juni 1938.

⁸ Wet van 17 mei 1884, decreten van 27 april en 2 mei 1848, wet van 9 juni 1857.

⁹ Wetten van 9 juni 1857 en 17 november 1897.

BANK OF ENGLAND

(miljoenen £)

86²

Posten	1956 8 augustus	1956 5 september	1956 10 oktober	1956 7 november	1956 5 december	1957 9 januari	1957 6 februari	1957 6 maart
--------	--------------------	---------------------	--------------------	--------------------	--------------------	-------------------	--------------------	-----------------

Issue department

ACTIVA

Rijksschuld	11	11	11	11	11	11	11	11
Andere overheidsfondsen	1.985	1.910	1.910	1.910	1.960	1.960	1.910	1.910
Andere effecten	1	1	1	1	1	1	1	1
Munten andere dan goudmunten	3	3	3	3	3	3	3	3
Bedrag der uitgifte van chartaalgeld	2.000	1.925	1.925	1.925	1.975	1.975	1.925	1.925
Gouden munten en baren	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
	2.000	1.925	1.925	1.925	1.975	1.975	1.925	1.925

PASSIVA

Uitgegeven bankbiljetten :								
in omloop	1.977	1.900	1.883	1.887	1.938	1.928	1.863	1.886
bij het Banking department	23	25	42	38	37	47	62	39
	2.000	1.925	1.925	1.925	1.975	1.975	1.925	1.925

Banking department

ACTIVA

Overheidsfondsen	216	256	264	254	254	254	229	224
Andere effecten :								
Disconto en voorschotten	36	14	18	27	14	11	23	34
Effecten	17	17	17	17	17	17	18	20
Bankbiljetten	23	25	42	39	38	47	62	39
Munten	2	2	2	2	2	2	2	2
	294	314	343	339	325	331	334	319

PASSIVA

Kapitaal	14	14	15	15	15	15	15	15
Reserves	4	4	3	3	3	4	4	4
Overheidsdeposito's	17 ¹	18 ¹	19 ¹	11 ¹	14 ¹	18 ¹	14 ¹	11 ¹
Overheidsrekeningen (incl. Schatkist, Spaarbanken, Commissarissen van de Rijkschuld en de Dividendreke- ningen)	—	—	—	—	—	—	—	—
Bijzondere rekening van de Schatkist .	—	—	—	—	—	—	—	—
Andere deposito's :								
Banken	189	209	232	238	220	220	228	218
Andere rekeningen	70	69	74	71	73	74	73	71
	294	314	343	339	325	331	334	319

¹ Incl. Schatkist, Spaarbanken, Commissarissen van de Rijkschuld en de Dividendrekeningen.

FEDERAL RESERVE BANKS ¹

86³

(miljoenen \$):

Posten	1956 5 september	1956 10 oktober	1956 7 november	1956 5 december	1957 9 januari	1957 6 februari	1957 6 maart	1957 10 april
ACTIVA								
Goudcertificaten	20.356	20.373	20.378	20.467	20.389	20.695	20.764	20.774
Fonds tot terugbetaling van F.R.-biljetten	846	850	853	857	880	867	859	848
Totaal reserves goudcertificaten	21.202	21.223	21.231	21.324	21.269	21.562	21.623	21.622
F.R.-biljetten van andere banken	291	314	283	286	476	520	447	366
Andere kasmiddelen	356	341	338	313	379	478	465	403
Disconto en voorschotten	688	579	1.087	570	346	839	797	1.227
Leningen aan het bedrijfsleven	1	1	1	1	1	1	1	1
Accepten rechtstreeks aangekocht	19	19	20	26	34	29	23	25
Accepten aangehouden krachtens een wederaankoopovereenkomst	—	—	6	10	5	—	—	3
Overheidsfondsen :								
Rechtstreeks aangekocht								
Wissels	940	944	910	1.476	1.680	474	166	305
Certificaten	10.933	10.933	10.933	10.932	10.933	10.933	11.362	11.362
Biljetten	9.154	9.154	9.154	9.154	9.154	9.154	8.571	8.571
Obligaties	2.802	2.802	2.802	2.802	2.802	2.802	2.802	2.802
Totaal rechtstreeks aangekocht ...	23.829	23.833	23.799	24.364	24.569	23.363	22.901	23.040
Aangehouden krachtens een wederaankoopovereenkomst	35	32	58	89	—	84	—	182
Totaal der nationale overheidsfondsen ...	23.864	23.865	23.857	24.453	24.569	24.447	22.901	23.222
Totaal der leningen en overheidsfondsen .	24.572	24.464	24.971	25.060	24.955	24.316	23.722	24.478
Tegoeden op buitenlandse banken	—	—	—	—	—	—	—	—
Niet-geïnde kasmiddelen	4.101	4.422	4.359	4.766	4.780	4.431	4.577	4.333
Onroerende goederen	70	71	72	74	74	74	75	76
Andere tegoeden	262	295	341	231	269	198	120	103
Totaal activa	50.854	51.132	51.595	52.054	52.202	51.579	51.029	51.381
OPEISBAAR								
F.R.-bankbiljetten in omloop	26.595	26.632	26.707	27.155	27.165	26.652	26.540	26.447
Deposito's :								
Aangesloten banken — reservereken. .	18.641	18.588	18.871	18.999	19.233	19.189	18.545	18.922
U.S.-Schatkist — algemene rekening ...	409	426	400	338	363	314	406	377
Buitenlandse	444	303	290	310	327	386	320	334
Andere	240	297	286	279	282	239	210	308
Totaal deposito's	19.734	19.614	19.847	19.926	20.205	20.128	19.481	19.941
Niet onmiddellijk beschikbare kasmiddelen	3.249	3.562	3.782	3.670	3.591	3.518	3.682	3.610
Andere verplichtingen en dividenden	20	20	22	26	17	15	17	19
Totaal opeisbaar ...	49.598	49.828	50.358	50.777	50.978	50.313	49.720	50.017
KAPITAALREKENINGEN								
Volstort kapitaal	318	319	320	321	326	328	330	331
Overschot (sectie 7)	694	694	694	694	748	748	748	748
Overschot (sectie 13b)	28	28	28	28	28	28	28	27
Andere kapitaalrekeningen	216	263	195	234	122	162	203	258
Totaal passiva	50.854	51.132	51.595	52.054	52.202	51.579	51.029	51.381
Eventuele verplichtingen wegens accepten voor buitenl. correspondent. aangekocht	52	53	52	51	54	62	58	64
Verpl. wegens len. a/h. part. bedrijfsleven	2	2	2	2	2	2	2	2
Verhouding der reserves goudcertificaten tot de deposito's en de F.R.-bankbilj.	45,8 %	45,9 %	45,6 %	45,3 %	44,9 %	46,1 %	47,0 %	46,6 %

¹ Algemene staat van de twaalf federal-reservebanken.

NEDERLANDSCHE BANK

86⁴

(miljoenen guldens)

Posten	1956 10 september	1956 8 oktober	1956 5 november	1956 10 december	1957 7 januari	1957 4 februari	1957 4 maart	1957 8 april
ACTIVA								
Wissels, promessen en schuldbr. in disc. ¹	11	158	119	40	92	82	58	60
Wissels, schatkistpapier en schuldbrieven, door de Bank gekocht (art. 15, onder 4 ^o , van de Bankwet 1948)	—	—	—	—	103	—	65	—
Schatkistpapier, door de Bank overgen. v. de Staat ingev. overeenk. v. 26-2-1947	460	460	460	460	460	460	460	460
Voorschotten in rekening-courant op onderpand (incl. beleningen) ²	119	252	109	138	287	41	181	161
op effecten, enz. ²	118	250	108	137	285	39	179	160
op goederen en celen	1	2	1	1	2	2	2	1
Voorschotten aan het Rijk (art. 20 van de Bankwet 1948)	—	—	—	—	—	36	—	—
Boekvordering op de Staat ingevolge overeenkomst van 26-2-1947	200	200	200	200	200	200	200	200
Munt en muntmateriaal	3.231	3.233	3.233	3.234	3.197	3.160	3.103	3.084
Gouden munt en gouden muntmateriaal	3.227	3.230	3.230	3.230	3.192	3.154	3.097	3.078
Zilveren munt, enz.	4	3	3	4	5	6	6	6
Vorderingen en geldswaardige papieren luidende in buitenlandse geldsoorten ^{3 4}	1.078	985	997	771	735	721	699	716
Buitenlandse betaalmiddelen ³	0,5	0,4	0,6	0,4	0,3	0,3	0,5	1
Vorderingen in guldens voortvloeiende uit betalingsaccorden ⁴	188	187	186	192	204	185	207	233
Belegging van kapitaal, reserves, en voorzieningsfonds personeel in tijdelijke dienst	154	154	154	154	154	154	153	153
Gebouwen en inventaris	1	1	1	1	1	1	1	1
Diverse rekeningen	39	40	43	44	48	51	57	59
	5.481	5.670	5.503	5.234	5.481	5.091	5.185	5.128
PASSIVA								
Kapitaal	20	20	20	20	20	20	20	20
Reservefonds	25	25	25	25	25	25	25	25
Bijzondere reserves	108	108	108	108	108	108	108	108
Voorzieningsfonds personeel in tijdelijke dienst	1	1	2	2	2	2	2	2
Bankbiljetten in omloop	3.961	3.962	3.998	3.874	3.955	3.916	3.960	3.945
Bankassignaties in omloop	—	—	—	—	—	—	—	—
Rekening-courant saldo's	1.285	1.475	1.269	1.115	1.281	914	973	947
's Rijks Schatkist	240	453	304	209	293	—	121	121
's Rijks Schatkist, bijzondere rekening	419	419	419	368	368	368	368	368
Saldo's van banken in Nederland	432	435	362	358	425	382	341	316
Saldo's voortvloeiende uit betalingsacc.	138	120	136	131	136	100	85	95
Andere saldo's van niet-ingezetenen ...	18	17	16	18	19	24	22	25
Andere saldo's	38	31	32	31	40	40	36	22
Saldo's luidende in buitenl. geldsoorten ...	22	19	18	25	20	18	9	9
Diverse rekeningen	59	60	63	65	70	88	88	72
	5.481	5.670	5.503	5.234	5.481	5.091	5.185	5.128
¹ Waarvan schatkistpapier (rechtstreeks door de Bank in disconto genomen)	—	—	—	—	—	—	—	—
² Waarvan aan Indonesië (Wet van 15 Maart 1933, Staatsblad nr 99)	18	18	18	18	18	18	18	18
³ Van deze twee posten tezamen is convertibel overeenkomstig het bepaalde in artikel 1 onder (e) juncto artikel 3 onder (b) van het Koninklijk besluit van 27 juni 1956 (Stb. 857) een bedrag van	483	394	405	185	157	182	181	187
⁴ In deze posten zijn begrepen geconsolideerde vorderingen tot een totaal van	96	95	93	92	90	89	88	86
N. B. — Totaal aan Nederlands schatkistpapier, waarin guldenssaldo's voortvloeiende uit betalingsaccorden zijn belegd	36	39	31	22	20	19	19	15
— Circulatie der door de Bank namens de Staat in het verkeer gebrachte muntbilj.	141	141	142	139	140	136	134	134

SVERIGES RIKSBANK

(miljoenen Kr.)

86⁵

Posten	1956 31 augustus	1956 29 september	1956 31 oktober	1956 30 november	1956 31 december	1957 31 januari	1957 28 februari	1957 30 maart
ACTIVA								
Gouden munten en baren	579	579	583	584	586	564	564	556
Meerwaarde van het goud	779	780	786	787	790	760	760	749
Buitenlandse overheidsfondsen *	660	678	731	755	803	861	845	945
Buitenlandse wissels *	75	64	65	68	70	67	64	69
Netto-vorderingen op buitenlandse banken en bankiers *	156	214	164	214	199	152	116	143
Andere buitenlandse tegoeden	1	1	1	1	1	1	1	1
Zweedse schatkistwissels en -obligaties *	3.944	3.759	3.959	4.010	4.390	4.140	4.103	4.322
Binnenlandse wissels *	12	12	14	14	13	13	13	12
Leningen op onderpand *	8	95	8	13	7	7	7	7
Voorschotten in rekening-courant *	—	—	—	—	—	—	—	—
Leningen op afbetaling	52	53	53	53	53	54	54	54
Pensioenfonds gedeponneerd bij het Bestuur der Overheidsschuld	7	7	7	7	7	7	7	7
Munten (andere dan gouden)	29	29	27	26	23	29	31	33
Binnenlandse cheques en bankwissels ...	3	6	8	21	16	3	5	15
Andere binnenlandse activa	16	18	18	26	46	63	61	46
Aandeel van Zweden in het I.M.F.	517	517	517	517	517	517	517	517
Aandeel van Zweden in het kapitaal van de I.B.H.O. volstort gedeelte	103	103	103	103	103	103	103	103
Totaal ...	6.941	6.915	7.044	7.199	7.624	7.341	7.251	7.579
PASSIVA								
Bankbiljetten in omloop ¹	5.047	5.129	5.235	5.315	5.598	5.334	5.337	5.271
Bankwissels	2	4	2	3	4	1	1	2
Rekening-courantsaldi	356	234	247	317	504	470	372	462
<i>Staatsinstellingen</i>	105	164	85	199	260	291	269	316
<i>Handelsbanken</i>	245	67	159	113	241	175	93	143
<i>Andere depositohouders</i>	6	3	3	5	3	4	10	3
Deposito's	509	509	508	507	519	518	522	826
Koersverschilrekening	354	354	354	354	356	356	356	357
Andere verplichtingen	66	79	92	97	37	27	28	28
Kapitaal	50	50	50	50	50	50	50	50
Fonds voor leningen op afbetaling	65	65	65	65	65	65	65	65
Reservefonds	20	20	20	20	20	20	20	20
Pensioenfonds	7	7	7	7	7	7	7	7
Overgedragen winsten	1	1	1	1	1	1	1	1
Winst voor 1956	—	—	—	—	—	31	31	31
Internationaal Monetair Fonds	388	388	388	388	388	388	388	388
Internationale Bank voor Herstel en Ont- wikkeling	76	75	75	75	75	73	73	71
Totaal	6.941	6.915	7.044	7.199	7.624	7.341	7.251	7.579

N. B. De bijkomende dekking der bankbiljetten, (artikel 10 van de wet op de Rijkbank) omvat de met een * aangeduide activa-rubrieken.
¹ Het maximum-bedrag der uitgifte van chartaalgeld krachtens de wet nr 240 van 1 juni 1956 bedraagt 6.000 miljoenen Kr.

Posten	1956 30 juni	1956 31 juli	1956 31 augustus	1956 30 september	1956 31 oktober	1956 30 november	1956 31 december *	1957 31 januari *
ACTIVA								
Goudvoorraad	4	4	4	4	4	4	4	4
Goud in het buitenland, door de Staat verschuldigd	2	2	2	2	2	2	2	2
Kas ¹	12	10	14	12	12	11	10	9
Discontoportefeuille	327	344	388	401	406	399	427	404
Wissels ter incasso	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
Voorschotten op effecten en op goederen en rekening-courantsaldi	109	100	86	77	86	76	107	71
Deviezen in het buitenland	72	70	71	71	71	71	74	71
Effecten uitgegeven of gewaarborgd door de Staat	60	57	57	64	63	63	61	61
Onroerende goederen	—	—	—	—	—	—	—	—
Diverse debiteuren	805	843	874	878	886	867	856	820
Diverse vorderingen	3	3	3	3	3	3	3	3
Voorlopige voorschotten aan de Staat	77	77	77	77	77	77	77	77
Buitengewone voorschotten aan de Staat	343	343	343	343	343	343	343	343
Uitgiften door de geallieerde militaire overheid of voor haar rekening	145	145	145	145	145	145	145	145
Rekening-courant der Schatkist ²	—	31	—	34	—	49	131	154
Beleggingen in effecten voor rekening van de Schatkist	327	327	320	335	330	335	345	345
Diverse diensten voor rekening van de Staat	6	10	13	10	9	17	17	13
Diverse uitgaven	18	20	22	23	25	26	32	1
Totaal activa	2.310	2.386	2.419	2.479	2.462	2.488	2.634	2.523
PASSIVA								
Biljettenomloop ³	1.554	1.609	1.600	1.633	1.602	1.620	1.818	1.654
Cheques en andere schulden op zicht ⁴ ...	13	15	14	13	15	13	21	13
Rekeningen-courant op zicht	85	78	79	85	82	97	102	89
Rekeningen-courant op termijn en ver- plichte reserves der banken	476	511	519	570	582	581	503	600
Diverse crediteuren	127	134	133	137	137	141	146	151
Rekeningen-courant van de Openbare Schatkist :								
gewone	10	—	30	—	6	—	—	—
bijzondere	3	—	3	—	2	—	—	—
Rekeningen-courant der akkoorden voor economische samenwerking	21	16	16	15	8	7	8	11
Kapitaal	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3
Gewoon reservefonds	1	2	2	2	2	2	2	2
Buitengewoon reservefonds	1	1	1	1	1	1	1	1
Winsten van het lopende dienstjaar	19	20	22	23	25	26	33	2
Totaal passiva en eigen middelen ...	2.310	2.386	2.419	2.479	2.462	2.488	2.634	2.523
Deponenten van effecten en waarden (orderekening)	4.286	4.155	3.993	3.888	3.810	3.714	3.723	3.589
Schatkistgeld (netto)	—	—	—	—	38	40	41	40
Bank- en schatkistgeld (netto)	—	—	—	—	1.638	1.659	1.859	1.693
Betaalmiddelen	—	—	—	—	4.613	4.667	4.975	—
Gedane disconteringen	44	133	197	60	50	131	225	52
Gedane voorschotten	426	395	446	312	413	349	598	340
Contantverrichtingen door de Verreke- ningskamers vereffend	5.570	5.226	5.568	4.700	5.861	5.134	6.166	6.206
¹ Omvat de biljetten en munten voor rekening van de Schatkist	9	8	12	12	11	10	8	8
² Saldo van het special fonds	—	2	—	2	—	2	2	2
³ Omvat de biljetten bij de Schatkist	—	—	—	—	1	1	1	1
⁴ Omvat waarden en assignaties	11	13	13	10	11	10	15	11

* Voorlopig.

BANK DEUTSCHER LÄNDER

867

(miljoenen D.M.)

Posten	1956 7 augustus	1956 7 september	1956 6 oktober	1956 7 november	1956 7 december	1957 7 januari	1957 7 februari	1957 7 maart
ACTIVA								
Goud	4.983	5.341	5.426	5.571	5.796	6.231	6.531	6.931
Tegoeden bij buitenlandse banken	10.231	10.369	10.813	11.179	11.299	11.019	11.183	11.299
Vreemde deviezen, buitenlandse wissels en cheques	785	693	722	778	725	779	745	679
Tegoeden in postrekening	89	75	76	96	80	127	91	89
Binnenlandse wissels	1.272	1.169	1.133	849	799	886	713	652
Schatkistwissels en renteloze Schatkist- bons der Staatsbesturen	94	124	144	23	25	11	65	122
Duitse rekenmunten	48	54	56	61	40	61	82	75
Leningen tegen compensatievorderingen .	—	—	—	—	—	—	—	—
Voorschotten en kredieten op korte termijn	97	79	61	67	63	25	28	25
Effecten	52	51	68	71	74	66	74	79
Vorderingen op de overheid	1.535	1.536	1.536	1.536	1.536	1.536	1.537	1.537
a) compensatievorderingen	913	914	914	914	914	914	915	915
b) obligaties	622	622	622	622	622	622	622	622
Kredieten aan de Staat wegens deel- neming aan het Internationaal Monetair Fonds en de Wereldbank	391	391	391	391	391	391	391	391
Andere activa	81	84	102	152	135	183	111	112
	19.658	19.966	20.528	20.774	20.963	21.315	21.551	21.991

PASSIVA

Bankbiljetten in omloop	13.350	13.592	13.725	13.366	14.430	13.747	13.437	13.971
Deposito's :								
a) der Landescentralbanken	1.027	996	1.100	1.610	1.349	2.135	1.725	1.795
b) der Staatsbesturen	4.115	4.197	4.471	4.578	3.957	3.857	4.882	4.680
tegenwaarderekeningen van de Staat	223	189	190	205	188	187	201	165
andere tegoeden	3.892	4.008	4.281	4.373	3.769	3.670	4.681	4.515
c) geallieerde overheid	125	159	137	118	141	130	117	144
d) andere	130	94	88	137	96	123	80	117
Verplichtingen uit transacties met het buitenland	201	205	264	207	216	583	587	547
Andere passiva	330	343	363	378	394	360	343	357
a) reserves	185	185	185	185	185	184	184	184
b) andere	145	158	178	193	209	176	159	173
Maatschappelijk kapitaal	100	100	100	100	100	100	100	100
Wettelijke en andere reserves	280	280	280	280	280	280	280	280
	19.658	19.966	20.528	20.774	20.963	21.315	21.551	21.991

BANQUE NATIONALE SUISSE

(miljoenen Zwitserse franken)

 86⁸

Posten	1956 7 september	1956 6 oktober	1956 7 november	1956 7 december	1957 7 januari	1957 7 februari	1957 7 maart	1957 6 april
ACTIVA								
Goudvoorraad	6.891	6.921	6.925	7.046	7.108	7.062	6.999	6.931
Deviezen	602	577	616	559	570	553	543	478
<i>kunnende dienen tot dekking</i>	602	577	616	559	570	553	543	478
<i>andere</i>	—	—	—	—	—	—	—	—
Binnenlandse wissels	99	106	125	192	249	171	125	119
<i>Wissels</i>	99	106	125	187	227	171	125	119
<i>Schatkistb. v. het Zwits. Eedgenootsch.</i>	—	—	—	5	22	—	—	—
Voorschotten op onderpand	40	57	66	68	105	38	27	29
Effecten	45	46	46	46	46	45	46	45
<i>kunnende dienen tot dekking</i>	—	—	—	—	—	—	1	—
<i>andere</i>	45	46	46	46	46	45	45	45
Binnenlandse correspondenten	9	11	17	14	9	9	11	9
Andere actiefposten	34	35	36	36	43	34	28	30
Totaal	7.720	7.753	7.831	7.961	8.130	7.912	7.779	7.641

PASSIVA								
Eigen middelen	48	48	48	48	48	48	48	49
Bankbiljetten in omloop	5.224	5.305	5.327	5.477	5.558	5.272	5.340	5.409
Andere dadelijk opvraagbare verbintenis	2.277	2.224	2.278	2.255	2.343	2.420	2.217	2.012
<i>Girorekeningen van handels- en industriële banken</i>	1.580	1.593	1.665	1.684	1.749	1.907	1.832	1.661
<i>Andere dadelijk opvraagbare verbintenissen</i>	697	631	613	571	594	513	385	351
Andere passiefposten	171	176	178	181	181	172	174	171
Totaal	7.720	7.753	7.831	7.961	8.130	7.912	7.779	7.641

DISCONTOVOET DER VOORNAAMSTE CIRCULATIEBANKEN (*)

(op 31 maart 1957)

 86⁹

(in pct. vanaf de aangeduide datum)

België	6 decemb. 1956	3,50 ¹	Nederland	22 oktober 1956	3,75
Belg. Kongo en Ruanda-Urundi	6 april 1953	3,50 ²	Noorwegen	14 februari 1955	3,50
Denemarken	25 mei 1955	5,50	Oostenrijk	17 novemb. 1955	5,—
Duitsland	11 januari 1957	4,50	Portugal	12 januari 1944	2,50
Finland	19 april 1956	6,50	Spanje	10 septemb. 1956	4,25
Frankrijk	2 decemb. 1954	3,— ³	Turkije	6 juni 1956	6,—
Griekenland	1 mei 1956	10,—	Verenigde Staten (Federal Reserve Bank of New-York) ...	24 august. 1956	3,—
Groot-Brittannië	7 februari 1957	5,—	Zweden	22 novemb. 1956	4,—
Ierland	26 mei 1956	5,—	Zwitserland	26 novemb. 1936	1,50
Italië	6 april 1950	4,—			

(*) Canada : sedert 1 november 1956 discontovoet bepaald elke donderdag van de week.

¹ Discontovoet der bij een bank gedomicilieerde accepten en warrants. Voor de andere discontovoeten, zie tabel 2.

² Discontovoet der bij een bank gedomicilieerde accepten.

³ Sedert 11 april 1957 : 4 pct.

Staten in duizenden Zwitserse goudfranken
[eenheden van 0,29032258... g. fijn goud (art. 5 der statuten)]

ACTIVA	31 januari 1957		28 februari 1957		31 maart 1957		PASSIVA		31 januari 1957		28 februari 1957		31 maart 1957	
		pct.		pct.		pct.		pct.		pct.		pct.		pct.
I. Gouden baren en munten	618.255	32,4	604.285	28,4	513.016	23,5	I. Kapitaal :							
II. Kasmiddelen en banktegoeden op zicht	64.711	3,4	38.593	1,8	56.877	2,6	Aandelen waarvan 25 pct. gestort	125.000	6,6	125.000	5,9	125.000	5,7	
III. Herdiscontopapier :	559.447		589.381		696.060		II. Reserves :	21.252	1,1	21.252	1,0	21.252	1,0	
1. Handelswissels en bankaccepten	60.890	3,2	60.508	2,8	60.747	2,8	1. Wettelijke Reserve	7.909		7.909		7.909		
2. Schatkistpapier	498.557	26,1	528.873	24,8	635.313	29,1	2. Algemeen Reservefonds	13.343		13.343		13.343		
IV. Diverse wissels mobiliseerbaar op aanvraag	22.904	1,2	23.757	1,1	23.672	1,1	III. Deposito's (goud) :	610.722		651.889		626.753		
V. Deposito's op termijn en voorschotten	57.480		143.287		146.490		1. Circulatiebanken :							
1. Goud :							a) van 3 tot 9 maanden	96.572	5,1	142.270	6,7	97.447	4,5	
a) op ten hoogste 3 maanden ...	8.711	0,4	4.244	0,2	22.574	1,0	b) op ten hoogste 3 maanden ...	235.031	12,3	250.594	11,8	295.443	13,5	
b) van 3 tot 6 maanden	18.332	1,0	18.345	0,9	—	—	c) dadelijk opvraagbaar	125.772	6,6	105.672	5,0	77.474	3,6	
c) van 6 tot 9 maanden	—	—	—	—	12.850	0,6	2. Andere depositanten :							
d) van 9 tot 12 maanden	12.850	0,7	12.850	0,6	—	—	a) van 3 tot 6 maanden	3.569	0,2	3.569	0,2	3.569	0,2	
e) op meer dan één jaar	—	—	—	—	—	—	b) op ten hoogste 3 maanden ...	143.468	7,5	147.045	6,9	147.032	6,7	
2. Munt :							c) dadelijk opvraagbaar	6.310	0,3	2.739	0,1	5.788	0,3	
a) op ten hoogste 3 maanden ...	17.587	0,9	16.153	0,8	16.146	0,7	IV. Deposito's (munt) :	994.205		1.175.960		1.249.426		
b) van 3 tot 6 maanden	—	—	91.695	4,3	94.920	4,4	1. Circulatiebanken :							
c) op meer dan één jaar	—	—	—	—	—	—	a) op meer dan één jaar	57.264	3,0	57.348	2,7	57.235	2,6	
VI. Andere effecten en titels :	516.476		661.384		673.823		b) van 9 tot 12 maanden	13.250	0,7	13.265	0,6	1.428	0,1	
1. Goud :							c) van 6 tot 9 maanden	—	—	3.059	0,1	16.393	0,7	
a) op ten hoogste 3 maanden ...	135.087	7,1	72.520	3,4	136.558	6,3	d) van 3 tot 6 maanden	69.362	3,6	66.349	3,1	56.232	2,6	
b) van 3 tot 6 maanden	15.361	0,8	70.539	3,3	16.760	0,8	e) op ten hoogste 3 maanden ...	627.527	32,9	829.051	38,9	907.860	41,6	
c) van 6 tot 12 maanden	15.398	0,8	15.437	0,7	15.475	0,7	f) dadelijk opvraagbaar	44.668	2,3	23.366	1,1	32.056	1,5	
d) op meer dan één jaar	—	—	—	—	—	—	2. Andere depositanten :							
2. Munt :							a) van 9 tot 12 maanden	—	—	—	—	—	—	
a) op ten hoogste 3 maanden ...	232.071	12,1	383.859	18,0	385.877	17,7	b) van 6 tot 9 maanden	—	—	—	—	—	—	
b) van 3 tot 6 maanden	79.935	4,2	80.314	3,8	80.231	3,7	c) van 3 tot 6 maanden	153.884	8,1	154.203	7,2	153.307	7,0	
c) op meer dan één jaar	38.624	2,0	38.715	1,8	38.872	1,8	d) op ten hoogste 3 maanden ...	25.684	1,3	25.676	1,2	21.226	1,0	
VII. Diverse activa	1.574	0,1	2.822	0,1	2.774	0,1	e) dadelijk opvraagbaar	2.566	0,1	3.643	0,2	3.389	0,2	
VIII. Eigen middelen aangewend in uitvoering der overeenk. v. Den Haag van 1930 voor belegg. in Duitsland	68.291	3,6	68.291	3,2	68.291	3,1	V. Diversen	26.658	1,4	26.398	1,2	27.271	1,2	
Totaal activa ...	1.909.138	100,0	2.131.800	100,0	2.181.003	100,0	VI. Verlies- en Winstrekening :	4.852	0,3	4.852	0,2	4.852	0,2	
							Overdracht	4.852		4.852		4.852		
							VII. Fonds voor eventuele lasten	126.449	6,6	126.449	5,9	126.449	5,8	
							Totaal passiva ...	1.909.138	100,0	2.131.800	100,0	2.181.003	100,0	

Uitvoering van de accoorden van Den Haag van 1930 :

In Duitsland belegde gelden : (zie noot 2)						Deposito's op lange termijn :	228.909		228.909		228.909
1. Vord. op de Reichsbank en de Golddiskontbank; wissels v. de Golddiskontbank en v. het best. der Spoorw.; bons van het best. van het Postwezen (vervallen) .	221.019		221.019		221.019	1. Deposito's van de Regeringen schuldeisers op rekening van de Annuïteiten-Trust (zie noot 3)	152.606		152.606		152.606
2. Schatkistwissels en -bons van de Duitse Regering (vervallen) ...	76.181		76.181		76.181	2. Deposito van de Duitse Regering	76.303		76.303		76.303
Totaal ...	297.200		297.200		297.200	Eigen middelen aangewend in uitvoering der overeenk. (zie hierboven)	68.291		68.291		68.291
						Totaal ...	297.200		297.200		297.200

Noot 1. — Zijn in deze staat niet begrepen, het « earmarked » goud en de waarden die voor rekening der circulatiebanken en andere depositanten worden bewaard. Zijn hierin ook niet begrepen de gelden en waarden aangehouden door de Bank in hoedanigheid van Agent van de Europese Organisatie voor Economische Samenwerking (Europese Betalingsunie), van Overeengekomen Derde luidens het contract van inpandgeving afgesloten met het Hoge Gezagsorgaan van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, alsook van lasthebber-trustee of financieel Agent voor internationale leningen.

Noot 2. — Luidens een Overeenkomst van 9 januari 1953, afgesloten tussen de regering van de Duitse Bondsrepubliek en de Bank, en die deel uitmaakt van het Akkoord over de Duitse buitenlandse schulden van 27 februari 1953, werd overeengekomen dat de Bank, niet vóór 1 april 1966 de terugbetaling zou eisen van de hoofdsom harer beleggingen in Duitsland, die hierboven aangegeven zijn, met inbegrip van de desbetreffende achterstallige interesten per 31 december 1952.

Noot 3. — De Bank ontving van de Regeringen wier deposito's gelijk zijn aan de tegenwaarde van 149.920.880,— Zwitserse goudfranken, bevestiging dat zij haar niet uit hoofde van deze deposito's de transfers mogen vragen van hogere bedragen dan die waarvan zij zelf de terugbetaling en de overneming door Duitsland in de door de Bank erkende munten zal kunnen verkrijgen.

IV. — EUROPESE BETALINGSUNIE

88¹

Samenvattende tabel van de stand bij het begin der verrichtingen en bij het einde van elke verrekeningsperiode in miljoenen rekeneenheden — iedere eenheid is gelijk aan 0,88867088 gram fijn goud

ACTIVA	Begin der verricht. 1-7-1950	Na de verrichtingen voor elke verrekeningsperiode									
		Juni 1958	Dec. 1958	Juni 1954	Dec. 1954	Juni 1955	Dec. 1955	Juni 1956	Dec. 1956	Juni 1957	Febr. 1957
I. Beschikbare middelen.											
a) Bedrag verschuld. door de reg. der V.S.A. (\$)	350,0	123,5	123,5	123,5	123,5	123,5	123,5	123,5	123,5	123,5	123,5
b) Goud in staven	—	153,0	153,0	153,0	153,0	153,0	248,3	290,6	264,3	199,0	
c) Saldo in rekening-courant (dollars)	—	17,1	20,1	174,7	46,2	50,6	4,0	17,9	0,5	56,7	
d) Schatkistpapier V.S.A. aan kostende prijs ...	—	142,6	177,9	92,4	100,2	72,3	—	5,9	1,5	—	
	350,0	436,2	474,5	543,6	422,9	399,4	375,8	437,9	389,8	379,2	
II. Nog uitstaande aanvangsdebetsaldi toegekend voor het boekjaar eindigende 30-6-51.											
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	44,1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Zweden	21,2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Verenigd-Koninkrijk	150,0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	215,3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
III. Aan verdragsl. part. verstrekte len. (19-9-1950)											
Oostenrijk	—	—	—	—	—	—	—	0,7	—	—	
Denemarken	—	40,4	62,5	97,6	97,4	122,7 ³	106,0	100,4	93,2	90,9	
Frankrijk	—	312,0	312,0	312,0	241,4	148,9	86,6	74,6	217,1	267,7	
IJsland	—	1,8	3,4	5,6	4,5	4,6	5,2	5,2	5,4	5,5	
Italië ¹	—	12,0	83,9	122,3	116,9	182,7	179,0	162,0	156,2	173,1	
Noorwegen	—	49,7	79,8	89,2	98,6	107,3	114,2	100,7	88,2	85,4	
Verenigd-Koninkrijk	—	530,3	559,4	485,4	343,4	275,9	344,3	323,6	352,4	334,4	
Turkije	—	30,0	30,0	30,0	30,0	30,0	30,0	30,0	30,0	30,0	
Portugal	—	—	—	—	—	0,2	0,2	—	—	—	
	—	976,2	1131,0	1142,1	932,2	872,3	865,5	797,2	942,5	987,0	
IV. Leningen verstrekt aan de lidstaten als aanvangscreditsaldi, toegekend bij wijze van lening²											
Noorwegen	—	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	
Turkije	—	25,0	25,0	25,0	25,0	25,0	25,0	25,0	25,0	25,0	
	—	35,0	35,0	35,0	35,0	35,0	35,0	35,0	35,0	35,0	
V. Diversen											
	565,3	1447,4	1640,5	1720,7	1390,1	1306,7	1276,3	1270,1	1367,3	1401,2	
PASSIVA											
I. Werkkapitaal											
	286,3	271,6	271,6	271,6	271,6	271,6	271,6	271,6	271,6	271,6	
II. Nog uitstaande aanvangscreditsaldi toegekend als schenkingen voor het boekj. eindigend 30-6-1951.											
Oostenrijk	80,0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Griekenland	115,0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
IJsland	4,0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Nederland	30,0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Noorwegen	50,0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	279,0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
III. Van verdragsl. part. verkregen len. (19-9-50).											
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	—	201,3	201,3	201,3	148,3	162,3	165,3	181,9	183,4	177,0	
Duitsland	—	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	
Oostenrijk	—	19,3	42,0	42,0	42,0	1,0	1,0	—	2,4	1,9	
Griekenland	—	—	—	—	—	—	—	—	0,1	0,9	
Nederland	—	213,0	213,0	206,7	181,2	182,8	171,4	125,2	110,0	104,2	
Portugal	—	38,5	33,5	29,6	6,5	—	—	—	—	—	
Zweden	—	121,3	136,6	104,7	40,3	9,0	13,3	2,4	11,3	11,6	
Zwitserland	—	150,0	150,0	150,0	150,0	123,8	100,9	78,5	69,8	56,6	
	—	1043,4	1076,4	1034,3	868,3	778,9	751,9	688,0	677,0	652,2	
IV. Van verdragsl. part. verkregen len. (19-9-50)⁴											
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	—	34,7	34,8	15,7	—	—	—	—	—	—	
Duitsland	—	38,7	160,6	303,8	197,9	233,5	230,2	298,4	407,4	466,1	
Oostenrijk	—	—	13,6	30,8	2,0	—	—	—	—	—	
Nederland	—	—	7,6	—	—	—	—	—	—	—	
Portugal	—	11,5	—	—	—	—	—	—	—	—	
Zwitserland	—	4,1	32,5	31,3	17,6	—	—	—	—	—	
	—	89,0	249,1	381,6	217,5	233,5	230,2	298,4	407,4	466,1	
V. Bijz. krediet toegest. door B.L.E.U. (19-9-50).											
	—	40,0	40,0	30,0	30,0	20,0	20,0	10,0	10,0	10,0	
VI. Diversen											
	—	3,4	3,4	3,2	2,7	2,7	2,6	2,1	1,3	1,3	
	565,3	1447,4	1640,5	1720,7	1390,1	1306,7	1276,3	1270,1	1367,3	1401,2	

N. B. — De rente der verstrekte of ontvangen leningen komt in bovenstaande staten voor. — ¹ Inbegrepen een krediet van 59,7 miljoen rekeneenheden (juni 1955), 56,0 miljoen rekeneenheden (december 1955), 39,0 miljoen rekeneenheden (juni 1956), 33,2 miljoen rekeneenheden (december 1956) en 50,1 miljoen rekeneenheden (februari 1957), aan Italië toegestaan, ingevolge artikel 13 (a) van 19 september 1950. — ² De regering van de Verenigde Staten van Amerika heeft aan Noorwegen een aanvangscreditsaldo van 10 miljoen rekeneenheden en aan Turkije een aanvangscreditsaldo van 25 miljoen rekeneenheden toegekend, als lening vanwege de Unie, krachtens artikel 10 van de overeenkomst van 19 september 1950. — ³ Inbegrepen een krediet van 5,7 miljoen rekeneenheden, aan Denemarken toegestaan ingevolge artikel 13 (a) van 19 september 1950. — ⁴ Buiten quotum.

(in miljoenen rekeneenheden)

Lidstaten (en hun muntzones) *	Netto-overschot (+) of -tekort (—) voor de maand	Vereffend door ¹				Kredieten tijdens de maand door de lidstaat (+) of aan de lidstaat (—) terugbetaald uit hoofde van bilaterale delgingsakkoorden	Positie op 28 februari 1957 Vordering van de lidstaat (+) of schuld (—) van de lidstaat t.o.v. de Unie
		Storting (of terugbetaling) van goud		Verlening (of terugbetaling) van krediet			
		door de lidstaat	aan de lidstaat	aan de lidstaat	door de lidstaat		
Oostenrijk	— 0,7	0,5	—	0,2	—	—	+ 1,9
België-Luxemburg	— 4,4	3,3	—	1,1	—	— 2,0	+ 177,0 ²
Denemarken	— 3,4	2,5	—	0,8	—	+ 1,1	— 90,9
Frankrijk	— 88,0	66,0	—	22,0	—	+ 2,0	— 267,8
Duitsland	+ 135,6	—	101,7	—	33,9	— 1,8	+ 766,1
Griekenland	— 9,0	6,8	—	2,3	—	—	+ 0,9
IJsland	— 0,4	0,3	—	0,1	—	+ 0,0	— 5,5
Italië	— 17,0	12,8	—	4,3	—	—	— 173,1
Nederland	— 5,6	4,2	—	1,4	—	— 1,6	+ 104,2
Noorwegen	+ 1,2	—	0,9	—	0,3	+ 1,1	— 85,4 ²
Portugal	— 3,2	3,2 (a)	—	—	—	—	nihil ³
Zweden	+ 1,0	—	0,7	—	0,2	— 0,7	+ 11,6
Zwitserland	— 22,1	16,6	—	5,5	—	— 1,1	+ 56,6
Turkije	— 5,9	5,9 (b)	—	—	—	—	— 30,0 ²
Verenigd-Koninkrijk	+ 22,1	—	16,6	—	5,5	+ 3,0	— 334,4
Totalen ...	+ 159,9	122,2	119,9	37,7	40,0	+ 7,3	+1.118,3 — 987,0

* Ierland is begrepen in de muntzone van het Verenigd-Koninkrijk, die eveneens de overzeese gebiedsdelen van het Verenigd-Koninkrijk en de niet deelnemende sterlinglanden omvat.

¹ De vereffeningen gebeuren voor 75 pct. in goud (of in dollars) en voor 25 pct. in krediet met uitzondering van de volgende gevallen :

(a) Portugal — het vierde van dit bedrag komt overeen met het gedeelte van zijn tekort waarvoor Portugal het recht had kredieten te bekomen, maar dat het verkoos tijdelijk in goud (of in dollars) te regelen, overeenkomstig artikel 11(d).

(b) Turkije — volledig vereffend door een storting van goud (of van dollars) door de Unie overeenkomstig artikel 13(a).

² De Belgisch-Luxemburgse Economische Unie heeft bovendien aan de Unie een speciaal krediet van 50 miljoen rekeneenheden toegestaan, waarvan 10 miljoen rekeneenheden nog niet werden terugbetaald. De hierboven aangegeuide schulden t.o.v. de Unie omvatten eveneens de aanvankelijke saldi niet die uit hoofde van lening aan Noorwegen en aan Turkije werden toegekend voor resp. 10 en 25 miljoen rekeneenheden.

³ Dit cijfer omvat het bedrag niet dat overeenstemt met het gedeelte van zijn tekorten waarvoor Portugal de vereffening in krediet had kunnen bekomen doch dat het tijdelijk verkoos te vereffenen in goud (of in dollars) overeenkomstig artikel 11(d) en (e). Na uitvoering van de verrichtingen voor februari belooft dit bedrag 24,4 miljoen rekeneenheden.

Ten gevolge van de verrichtingen betreffende de maand februari 1957 werd de goud- en inwisselbare deviezenvoorraad van de Unie, die na de verrichtingen voor januari 1957 376,9 miljoen rekeneenheden bedroeg, op 379,2 miljoen rekeneenheden gebracht.

INHOUDSTAFEL

DOORLOPENDE MAANDSTATISTIEKEN

(De gegevens vergezeld van het letterteken « v » zijn als voorlopig te beschouwen)

GELDMARKT.	Tab.	PRODUKTIE.	Tab.
Ia.— Officieel rentetarif voor disconto en beleningen ...	2	I. — Brandstoffen en metallurgische produkten ... 55 ¹ en	55 ²
Ib.— Rentevoet van het callgeld en de Schatkiscertificaten op zeer korte termijn	2	II. — Textielgoederen	56 ¹
II. — Rentetarif voor bankdeposito's en tegoeden bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas	4	III. — Diverse produkten	56 ²
III. — Daggeld	8	IV. — Elektrische energie	58
IV. — Discontovoet der voornaamste circulatiebanken ...	86 ^o	V. — Gas	59
EDELE METALEN.		VERBRUIK.	
Notering der edele metalen	9	I. — Verbruiksindexcijfers	
VALUTAMARKT.		a) Maandelijkse verkoopindexcijfers : basis maandgemiddelde 1936-1938 = 100	65 ¹
I. — Officiële wisselkoersen vastgesteld door de in Verrekeningskamer te Brussel vergaderde bankiers	10 ¹	b) Maandelijkse verkoopindexcijfers : basis maandgemiddelde 1953 = 100	65 ² en 65 ³
II. — Officiële wisselkoersen vastgesteld door de Nationale Bank van België	10 ²	II. — Tabaksverbruik	66
KAPITAALMARKT.		III. — Slachtingen in de 12 voornaamste slachthuizen van het land	67
I. — Noteringen van enkele overheidsfondsen	14	VERVOER.	
II. — Maandindexcijfers der aandelennoteringen op de Beurs te Brussel en Antwerpen	15 ¹	I. — Bedrijvigheid van de Nationale Maatschappij van Belgische spoorwegen :	
III. — Omzet op de Beurs te Brussel	15 ²	a) bedrijfsontvangsten en -uitgaven	70 ¹
IV. — Rendement van vast renderende waarden op de Beurs te Brussel	16	b) wagens aan de nijverheid geleverd	70 ²
V. — Emissies van de Nijverheids- en Handelavenootschappen :		c) verkeer :	
Retrospectief overzicht	17 ¹	1° algemeen spoorverkeer	70 ³
Emissies van de Belgische vennootschappen in november en december 1956 :		2° zware goederen	70 ⁴
Groepering naar de grootte van het kapitaal ...	17 ⁴	A) gezamenlijk verkeer	
VI. — Leningen uitgegeven door de Overheid	18	B) binnenlands verkeer	
VII. — Bankoperaties van het Gemeentekrediet	19	II. — Bedrijvigheid van de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen	70 ⁴
VIII. — Hypotheekinschrijvingen	20	III. — Havenverkeer :	
RIJKSFINANCIËN.		a) Haven van Antwerpen	71 ¹
I. — Stand van de Staatsschuld	25 ¹	b) Haven van Gent	71 ²
II. — Stand van het bezit aan overheidsfondsen van de Nationale Bank van België	25 ²	IV. — Algemene beweging der binnenscheepvaart	72
III. — Overzicht van de uitvoering der begroting	25 ³	BUITENLANDSE HANDEL.	
IV. — Opbrengst van de belastingen	26	Nomenclatuur der afdelingen volgens de typeclassificatie van de internationale handel (T.C.I.H.)	75
INKOMEN EN SPAREN.		WERKLOOSHEID.	
I. — Rendement der Belgische en Kongolese vennootschappen op aandelen :		I. — Gehele en gedeeltelijke werkloosheid	81 ¹
Retrospectief overzicht	30 ²	II. — Indeling der gecontroleerde werklozen per provincie	81 ²
II. — Algemene Spaar- en Lijfrentekas	31	III. — Daggemiddelde der gecontroleerde werklozen	81 ³
a) Inlagen op de spaarboekjes der particulieren;		IV. — Indeling der gecontroleerde werklozen naar bedrijfstgroep	81 ⁴
b) Stortingen ingeschreven op de rekeningen der aangeslotenen bij de Lijfrentekas		BANK- EN GELDSTATISTIEKEN.	
III. — Kwartaalindexcijfers der lonen	32	I. — België en Belgisch-Kongo :	
LOOP DER ZAKEN.		Algemene Staten der banken	85 ¹
I. — Bedrijvigheid der Verrekeningskamers	35	Nationale Bank van België :	
Debetverrichtingen		Weekstaten	85 ²
II. — Postchèque- en giroverkeer	36	Centrale Bank van Belgisch-Kongo en Ruanda-Urundi :	
PRIJZEN.		Maandstaten	85 ³
a) Indexcijfers der groothandelsprijzen in België	45 ¹	Snelheid van de girale geldomloop in België	85 ⁴
b) Indexcijfers der groothandelsprijzen in België en in het buitenland	45 ²	Binnenlandse geldhoeveelheid	85 ⁴
c) Indexcijfers der kleinhandelsprijzen in België	46	Gezamenlijke balansen der geldscheppende instellingen	85 ⁴
		Oorzaken van de veranderingen in de geldhoeveelheid	85 ⁴
		II. — Buitenlandse emissiebanken.	
		Staten :	
		Banque de France	86 ¹
		Bank of England	86 ²
		Federal Reserve Banks	86 ³
		Nederlandsche Bank	86 ⁴
		Sveriges Riksbank	86 ⁵
		Banca d'Italia	86 ⁶
		Bank Deutscher Länder	86 ⁷
		Banque Nationale Suisse	86 ⁸
		Discontovoet der voornaamste circulatiebanken ...	86 ⁹
		III. — Bank voor Internationale Betalingen, te Bazel ...	87
		IV. — Europese Betalingsunie :	
		Samenvattende tabel van de stand	88 ¹
		Afrekening van de positie der deelnemende landen	88 ²